

PROFETIE EN TOEKOMST

Deel 1

ds. H.G. Koekkoek

PROFETIE

EN

TOEKOMST

Deel 1

ds. H.G. Koekkoek

© 2015 Stichting Het Licht des Levens

Dr. Lovinklaan 3

2405 CM Alphen aan den Rijn

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 90 70700 69 0

PROFETIE EN TOEKOMST

delen 1 en 2

zijn het vervolg op **PROFETIE EN VERVULLING**

In deze boeken gaat het over bijzondere profetieën uit de Bijbel, die in onze tijd in vervulling gegaan zijn en daardoor een duidelijk beeld geven van de tijd waarin wij leven.

Duizenden jaren geleden zijn door de grootste profeet aller tijden, Mozes, zeer nauwkeurige voorzeggingen gedaan met betrekking tot de toekomst van het Joodse volk. Deze profetieën gingen over twee verschillende perioden en ze zijn ook in twee perioden in vervulling gegaan: eerst in de tijd van de Babylonische ballingschap en later in de tijd vanaf de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus. De vervulling is verder gegaan in alle jaren van Israëls verstrooiing; niet alleen tot de terugkeer in 1948, maar zelfs tot de dag van vandaag.

Circa tweeduizend jaar geleden zijn opnieuw belangrijke en gedetailleerde profetieën uitgesproken, nu de Here Jezus, die hierbij verwees naar de profetieën die door Daniël waren uitgesproken. De vervulling van deze profetieën begon in 70 na Christus en gaat door tot op de dag van vandaag. Hierbij gaat het niet om vage profetieën met een twijfelachtige vervulling. Het gaat om belangrijke feiten, die ieder op dit moment kan controleren. Het gaat over Joden en Palestijnen, Jeruzalem en de tempelberg, antisemitisme en intifada, aardbevingen en oorlogen, de Tweede Wereldoorlog en de moderne wetenschap. Al deze zaken hebben te maken met profetieën en de “laatste dagen”, ook wel de “eindtijd” genoemd in de Bijbel.

Dit boek is uniek voor christenen, omdat het niet alleen de

christelijke visie op het profetisch woord laat zien, maar ook de Joodse visie. Dit boek neemt de christelijke lezer mee naar de uitleg door christelijke bijbelkenners, maar ook naar de uitleg door Joodse geleerden. Dit boek toont de betrouwbaarheid van de Bijbel als het Woord van God aan. Wie dit boek gelezen heeft, kan nooit meer zeggen dat de Bijbel onbetrouwbaar is.

Als het boek dat u nu in handen heeft u aanspreekt, lees dan ook Profetie en Toekomst deel 2 evenals het boek Profetie en Vervulling. Met deze boeken hebt u een prachtig overzicht van de belangrijkste Bijbelse profetieën.

GERAADPLEEGDE LITERATUUR

ArtScroll Tanach Series

Boek van Henoch

Commentaar op Jesaja - H. Bultema

Commentary on the Old Testament - C.F. Keil and F. Delitzsch

De Prediking van het Oude Testament

Encyclopedia Judaica

Expositions of Holy Scripture - Dr. Alexander Maclaren

Jewish New Testament Commentary - David H. Stern

Judaica Press Books of the Bible - Rabbi A.J. Rosenberg

Korte Verklaring - Jesaja - Prof. Dr. J. Ridderbos

Mashiach, Who, what, why, how, where, when? - Rabbi Chaim
Kramer

Messias, De - Rabbi Nathan Peter Levinson

Midrash Rabbah

Soncino Books of the Bible - Rabbi Dr. A. Cohen

Talmoed

The Annotated Bible - Dr. Arno C. Gaebelein

The Prophet Isaiah - Dr. Victor Buksbazen

The Real Messiah? - Rabbi Aryeh Kaplan

The Torah Anthology, Yalkut Me'Am Lo'ez - Rabbi Yaakov Culi
en Rabbi Shmuel Yerushalmi

When Moshiach Comes - Rabbi Yehudah Chayoun

With Perfect Faith - Prof. J. David Bleich

Zohar

INHOUD

Deel 1

1. De Bijbel en de toekomst
2. Onze tijd en angst
3. Afval bij Joden en christenen
4. Profetische boodschap van de Here Jezus
5. Herstel voor land en volk
6. De grote verdrukking - De Dag des HEREN
7. De grote verdrukking in Openbaring
8. De antichrist
9. Gog van Magog
10. De strijd om Jeruzalem
11. De islam en de eindtijd
12. Een dronken aarde

1. DE BIJBEL EN DE TOEKOMST

“En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en u doet wel er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet u vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.” (2 Petrus 1:19-21)

Wie een boek gaat lezen, doet meestal eerst het volgende: hij kijkt naar de korte beschrijving om de namen van de hoofdpersonen te leren kennen en om te weten waar het boek over gaat. Verder begint hij niet halverwege te lezen, maar bij het begin. Hoewel dit heel logisch is, blijkt het voor veel mensen niet logisch te zijn, zodra het gaat om de bestudering van de Bijbelse profetie. Als zij een Bijbelboek lezen, beginnen zij meestal nog wel echt aan het begin van dat Bijbelboek. Zodra zij de Bijbelse profetie willen bestuderen, beginnen zij meestal niet daar waar de Bijbelse profetie begint, dat is bij de profeten van het Oude Testament, maar beginnen zij zo maar ergens in het Nieuwe Testament. Zij komen dan bepaalde uitdrukkingen tegen, die in het Oude Testament al genoemd waren en waar duidelijk gemaakt was wat deze uitdrukkingen betekenen. Zij missen nu echter de juiste betekenis van bepaalde uitdrukkingen en lopen het gevaar er een eigen betekenis aan te geven. Ook hebben zij vanuit het Oude Testament niet geleerd om welke mensen het uiteindelijk gaat.

Systematische studie

Hoewel de Bijbel begint bij het boek Genesis, begint de echte profetie pas in Leviticus. Daarna horen wij duidelijke profetieën in Deuteronomium. Vervolgens wordt het heel lang stil. Er worden -

bijvoorbeeld in de Psalmen - profetische gedachten geuit, maar wij komen er geen profetieën tegen, zoals bij de hierna te noemen profeten. De echte Bijbelse profetie begint pas weer in de tijd van de Babylonische ballingschap. Het begint al kort voordat Israël in ballingschap zal gaan, het gaat verder als Israël in ballingschap is en het eindigt kort nadat Israël uit deze ballingschap is teruggekeerd. Het is de tijd van de volgende profeten: Jesaja, Ezechiël, Daniël en Zacharia. Natuurlijk waren er meer profeten, maar dit zijn de bekendste namen.

De Bijbelse profetieën zijn voornamelijk in drie perioden uitgesproken. Ruwweg gezegd komen zij op het volgende neer:

- Wij hebben de profetieën van Mozes, die ongeveer 3500 jaar geleden uitgesproken zijn.
- Wij hebben de profetieën van Jesaja, Daniël en anderen, die ongeveer 2500 jaar geleden uitgesproken zijn.
- Wij hebben de profetieën van de Here Jezus, die ongeveer 2000 jaar geleden uitgesproken zijn.
- Het zal duidelijk zijn, dat de cijfers hier als ronde getallen gegeven zijn, die de tijd ongeveer benaderen.

Zodra wij de profetieën bestuderen, ontdekken we dat alle profeten in de Bijbel Israëlieten waren en dat de profeten die wij bestuderen Joden waren.

Als wij spreken over Israëlieten hebben wij het over alle nakomelingen van aartsvader Jacob, dus over de twaalf stammen. Als wij het over Joden hebben, hebben wij het slechts over de nakomelingen van de twee stammen Juda en Benjamin.

In de tijd van de koningen Saul, David en Salomo hoorden de twaalf stammen bij elkaar en spreken wij over het koninkrijk van Israël. Daarna kwam er een scheiding en ontstonden er twee

rijken: een rijk van tien stammen, dat verder ging onder de naam Israël en een rijk van twee stammen, dat verder ging onder de naam Juda. De mensen uit dit laatste rijk, van Juda dus, zijn de eigenlijke Joden.

Als wij in het Nieuwe Testament regelmatig horen over “de Joden”, denken veel christenen dat er denigrerend over bepaalde mensen van Israël gesproken wordt. Dat is echter niet het geval. Er waren in die tijd Galileeërs en Judeeërs. Helaas is dit bij ons niet duidelijk vertaald en lezen wij steeds over “Joden” in plaats van “Judeeërs”. Als wij bijvoorbeeld lezen over een “feest van de Joden” betekent dit niet, dat het een onbijbels feest is, door de Joden zelf bedacht of door de Joden op hun eigen manier gevierd. Het betekent, dat het een Bijbels feest was, dat niet in Galilea gevierd mocht worden, maar in Judea, in Jeruzalem gevierd diende te worden.

Hoewel er ook profeten waren in het tienstammenrijk Israël, zijn er uit dit rijk geen profeten voortgekomen die een “profetische” boodschap hadden. Zij waren mannen die een boodschap hadden voor de mensen van hun eigen tijd, terwijl die boodschap ook ging over hun eigen tijd. Uit het tweestammenrijk Juda kwamen echter profeten voort, die een boodschap hadden zowel voor de mensen van hun eigen tijd als voor de mensen van alle tijden. Ook ging hun profetie over een tijd die begon tijdens hun leven en die pas zijn definitieve vervulling zou bereiken in een (vanaf die tijd gezien) verre, verre toekomst. Die toekomst was zo ver, dat een groot deel van hun profetie nog steeds niet in vervulling gegaan is.

Wij mogen niet over het hoofd zien, dat deze Joodse profeten zich met hun profetieën nooit tot niet-Joden richtten, maar steeds alleen tot hun Joodse broeders. Dat betekent niet, dat de profetie nooit over andere volken ging. Zeker, de profetie kon gaan over Egypte, de Filistijnen, Babylonië, Perzië, Griekenland, Rome, ja op een gegeven ogenblik zelfs over alle volken op aarde. De boodschap kon dus over alle volken gaan, maar was alleen tot de

Joden gericht. Dat is één van de kenmerken van een echte Joodse profeet. Wij zien later deze zelfde richtlijn ook bij de Here Jezus. Hij was niet gekomen als de Koning van de wereld, maar slechts als de Koning der Joden. Hij predikte alleen tot de mensen van Zijn eigen volk en deed alleen wonderen voor mensen van Zijn eigen volk. Hij zond Zijn discipelen alleen naar de Joden en verbood hen om naar heidenen of Samaritanen te gaan (Mattheüs 10:5-8). Een uitzondering zien wij bij de Kananese vrouw, die eerst te horen had gekregen, dat de Heer niet gekomen was om iets voor heidenen te doen, maar dat Hij gekomen was om alleen iets voor Israël te doen, want daar waren de verloren schapen en toen op grond van haar bijzonder grote geloof en doorzetting toch genezing kreeg voor haar kind (Mattheüs 15:21-28). Zo ook bij de Samaritaanse vrouw, toen Hij om een onbekende reden speciaal naar Samaria moest (Johannes 4).

Een duidelijke opdracht van de Here Jezus

Als christenen zullen wij niet zo arrogant mogen zijn, dat wij denken, dat wij de Joodse profeten zelf wel kunnen uitleggen en dat wij hierbij helemaal niet naar de Joden hoeven te luisteren, “omdat die toch niets weten”. De Here Jezus zei indertijd, dat wij juist wel naar de Bijbeluitleg van de rabbijnen moeten luisteren, omdat wat zij zeggen, de waarheid is. Het Boek geeft dit heel mooi weer. Jezus zei tegen de mensen en Zijn discipelen: *“De godsdienstleraars en de Farizeeërs moeten de wet van Mozes handhaven. U moet precies doen wat zij zeggen.”* (Mattheüs 23:2,3) De Heer wees de levenswijze van de Joodse leraars af en zei, dat wij niet moeten leven zoals zij leven. Hij maakte echter duidelijk, dat zij gelijk hebben, als het gaat om de uitleg van de Bijbel. Daarom zullen wij - in gehoorzaamheid aan de Here Jezus - luisteren naar de uitleg die de rabbijnen geven als wij de profetieën bestuderen!

Dit betekent, dat wij echt zoveel mogelijk op een Joodse manier de

profetieën gaan bestuderen. Dat betekent, dat u niet van mij moet aannemen, dat wat ik schrijf wel van rabbijnen afkomstig zal zijn. Zo doen Joden dit niet. Nee, ik moet u telkens vertellen, van welke rabbijn of uit welk boek ik mijn informatie heb. Dat betekent, dat ik heel vaak moet schrijven: “Rabbijn N.N. heeft het volgende geschreven:...” Sommige mensen vinden zulke “bronvermeldingen” heel storend als zij iets lezen. Aan hen die dit storend vinden stel ik de volgende dringende vraag: Probeer u a.u.b. niet te ergeren aan al die bronvermeldingen. Bedenk, dat u hierdoor meegenomen wordt in de Joodse manier van studeren en dat u er alleen maar rijker van wordt. Want als u er met iemand over zou doorpraten en die ander zou u vragen, hoe u erbij komt, is het fijn, als u dan ook de bronvermelding kunt laten zien. Realiseer u tevens, dat als Joden dit boek lezen, zij absoluut de bronvermeldingen willen zien. Dus: erger u niet, maar pas u aan en doe gewoon mee!

Verklaring van Joodse namen

In alfabetische volgorde noemen wij een aantal namen en hun betekenis, zoals die in dit boek voorkomen. Als u in dit boek één van deze namen tegenkomt, kunt u even hier kijken naar de betekenis, maar u kunt ook gewoon doorlezen.

- **Abarbanel** - Ook als Abrabanel geschreven. Isaac ben Judah Abrabanel, die van 1437 - 1508 leefde. Hij was een groot staatsman, filosoof en uitlegger van de Bijbel.
- **Boek der Wijsheid** - Eén van de apocriefe boeken, die in sommige Bijbels opgenomen zijn, maar niet als betrouwbaar Woord van God aanvaard worden.
- **Diaspora** - zie Galoet.
- **Dode Zee rollen** - Handschriften die in 1947 in grotten bij de Dode Zee zijn gevonden.
- **Essenen** - Joodse sekte. Hun naam betekent “de vromen”.

- **Galoet** - Letterlijk: verbanning (in de betekenis van verbanning uit Israël). Een ander woord voor diaspora, ballingschap en verstrooiing.
- **Gaonim** - Oorspronkelijk was dit de officiële titel van het hoofd van een Joodse Academie in Babylonië. Later werd het ook de officiële titel voor het hoofd van een Joodse Academie in andere landen.
- **Halacha** - Oorspronkelijk verwees dit woord naar de wet, de Torah. Later werd het woord gebruikt voor de uitwerking van de wet in de praktijk van het dagelijks leven.
- **Henoch** - Een oud boek met bijzondere profetieën, waarvan velen aannemen, dat zij door de bekende Henoch uitgesproken zijn. Judas verwijst in zijn brief naar Henoch als profeet.
- **Ibn Ezra** - Abraham Ibn Ezra, groot verklaarder van de Bijbel. Leefde omstreeks 1092 - 1167 in Spanje.
- **Maccabeeën** - Een groep familieleden en volgelingen van de priester Mattathias die in opstand kwam tegen de Grieken en hun leider Antiochus Epiphanes toen zij de Joden zwaar verdrukten, hun geestelijk leven verhinderden en de tempel verontreinigden. In de boeken van de Maccabeeën wordt hun lijden en hun strijd beschreven.
- **Maimonides** - Zo wordt meestal rabbijn Mosjé ben Maimon genoemd. Hij leefde van 1135 - 1204 in Egypte en in Spanje. Hij was een groot geleerde. Als je van “Rabbi Mosjé ben Maimon” telkens de eerste letter neemt, krijg je “Rambam”, zoals hij ook genoemd wordt.
- **Messias** - Dit is het Hebreeuwse - en vanuit de grondtaal bezien: het Bijbelse - woord voor “gezalfde”. Wij komen dit woord in het Oude Testament tegen als “gezalfde” en in het Nieuwe Testament als “Christus”. “Christus” is echter een Grieks woord. De Messias is degene die God beloofd heeft en die heil, redding en vrede zal brengen.
- **Midrash** of Midrasj - In de Midrash wordt uitleg gegeven

van gedeelten uit de Bijbel en uit de Talmoed. Eén van de belangrijkste verzameling is de Midrash Rabba, waarin uitleg gegeven wordt van delen uit de Torah en enkele andere Bijbelboeken.

- **Mishna** of Misjna - Nadat de Joden in 70 na Christus uit Israël verstrooid werden, werd het noodzakelijk om de inhoud van hun geloof en de wijze waarop de tempeldienst in de tijd vóór het jaar 70 geschiedden, op schrift vast te leggen. Zo kon het bewaard blijven voor de latere geslachten. Voor ons is dit werk dus heel belangrijk, want het vertelt over het Joodse leven en geloof uit de tijd dat de Here Jezus op aarde was. In een latere tijd werden er commentaren op de Mishna geschreven, die “Gemara” genoemd werden. Mishna en Gemara tezamen werden een nieuwe boekenserie: de Talmoed. De Talmoed is dus de verzameling van Mishna en Gemara.
- **Mozes ben Nachman** - wordt ook Nachmanides en Ramban genoemd.
- **Nachmanides** - zie Mozes ben Nachman.
- **Onkelos** - Vertaler van het Oude Testament in het Aramees.
- **Rabbijn** - In de Bijbel komen wij deze naam tegen als “rabbi”, wat “mijn meester” betekent. Een rabbijn is de geestelijke leider en leraar in een Joodse gemeente. Wij zien een aantal keren in de evangeliën, dat ook de Here Jezus als rabbi werd aangesproken. Hij behoorde dus ook bij de rabbijnen!
- **Radak** - Rabbi David Kimchi (1160 - 1235). Hij leefde in Frankrijk.
- **Rashi** - De meest bekende uitlegger van de Bijbel en van de Talmoed. Zijn naam is samengesteld uit de eerste letters van Rabbi Shlomo ben Jitschak. Hij leefde van 1040-1105 in Frankrijk.
- **Rambam** - zie Maimonides.
- **Ramban** - zie Mozes ben Nachman.

- **Septuaginta** - Dit is de naam van de Griekse vertaling van Tenach (het Oude Testament). Het dankt zijn naam die “zeventig” betekent, aan de overlevering dat het door 70 geleerden gemaakt is (en mogelijk zelfs in 70 dagen). Dit was ruim vóór onze jaartelling. In het Nieuwe Testament blijkt, dat daar regelmatig uit deze Septuaginta geciteerd wordt!
- **Sforno** - Rabbi Obadiah, Bijbeluitlegger uit de 16e eeuw.
- **Talmoed** - zie Mishna. Er is een Babylonische Talmoed, die door de geleerden in Babylonië gemaakt is (waar vroeger veel Joodse geleerden woonden) en er is een Jeruzalemse Talmoed, die dus in Jeruzalem samengesteld is. Er wordt meer gebruik gemaakt van de Babylonische Talmoed, dan van de Jeruzalemse.
- **Targoem** - Toen in de tijd vóór onze jaartelling, alle Joden het Hebreeuws niet meer machtig waren, werd een speciale vertaling van Tenach (wat christenen het “Oude Testament” noemen) voor hen gemaakt. “Targoem Jonathan” verwijst naar deze vertaling met de naam van de vertaler, Jonathan ben Uzziel.
- **Torah** - de vijf boeken van Mozes (Genesis t/m Deuteronomium) die in de Bijbel “de wet” (Hebreeuws: Torah) genoemd worden.

De Bijbelse profetie is betrouwbaar

De Joden hebben als eersten de oordeelsprofetieën van Mozes (Leviticus 26 en Deuteronomium 28) bestudeerd. Deze hoofdstukken zijn reeds besproken in mijn boek “Profetie en Vervulling”. Het ligt voor de hand, dat Mozes niet alleen deze oordeelsaankondigingen uitgesproken heeft, maar dat hij ze ook met de leiders van zijn volk besproken heeft. Zo hebben de rabbijnen als eersten de profetieën uit de tijd van de ballingschap bestudeerd. Wij dienen naar hen te luisteren. Wij zullen dan een

opmerkelijke ontdekking doen: de profetie in het Oude Testament tezamen met de rabbijnse uitleg wordt voortgezet in het Nieuwe Testament. Wil je de Nieuwtestamentische profetie begrijpen, dan moet je in het Oude Testament beginnen.

Nog even iets over de “hoofdpersonen” bij de profetieën. Wij zagen al twee groepen: de Joden (de nakomelingen van de twee stammen Juda) en de Israëlieten (de nakomelingen van de tien stammen Israël). Ieder die niet bij Israël of bij de Joden hoorde, was voor de Joden een “goj”, dat is een niet-Jood, iemand die hoort bij “de volken”. Het is iemand, die wij gewend zijn om “heiden” te noemen. Bijbels gezien zijn er volgens het Oude Testament dus de volgende groepen op aarde: Israëlieten, Joden en niet-Joden (heidenen).

In het Nieuwe Testament komt er echter een gewijzigde indeling van de mensen op aarde. Nu komt “de Gemeente” er bij. Let er nu heel goed op, dat deze laatste groep, de Gemeente dus, er pas in de tijd van het Nieuwe Testament (vanaf Handelingen 2) bij komt. In de tijd van het Oude Testament is de Gemeente niet alleen onbekend, maar gaat het ook nergens in de Bijbel over de Gemeente, ook niet in de profetieën. Ook al kunnen bepaalde profetieën op de Gemeente “toegepast” worden, de Gemeente is nooit de oorspronkelijk bedoelde. Wij mogen dus nooit Israël en de Gemeente met elkaar verwarren, ook niet bij de studie van de profetie.

Wie een of ander historisch boek gaat lezen en al bij voorbaat denkt, dat het boek vele historische fouten bevat, of wie een medisch boek leest en ervan uitgaat, dat het boek de nodige medische blunders als waarheid weergeeft, kan zo’n boek beter maar niet lezen. Hij heeft er niets aan. Je zult ervan moeten uitgaan dat het boek de waarheid weergeeft, tenzij je duidelijk het tegendeel kunt aantonen. Zo ook moeten wij de Bijbel en de profetische boodschap lezen. Wie van tevoren al meent, dat de profetische boodschap een aardig verhaal is waaraan je niet te veel

waarde moet hechten, kan het maar beter niet lezen. Het is tijdverspilling. Maar wie gelooft in de betrouwbaarheid van de Bijbel en gelooft dat hier de alwetende God spreekt en aan Zijn volk duidelijk maakt, wat er in de toekomst zal gebeuren, zal heel bijzondere dingen ontdekken. Wij moeten dan echter beginnen bij het begin; niet ergens in het Nieuwe Testament, maar in het hart van de profetie: de tijd van de profeten uit de Babylonische ballingschap. Dat betekent, dat wij eerst een studie maken van Israëls toekomst en niet beginnen met een studie over de toekomst van de Gemeente. Bij de studie over de toekomst van de Gemeente komen wij immers uitdrukkingen tegen, die wij alleen kunnen begrijpen, als wij eerst de toekomst van Israël en van “de volken” bestudeerd hebben.

Profetie wordt in de Bijbel bijna altijd geschreven alsof het al gebeurd is. Dat komt, omdat een profeet vertelt, wat hij in het profetische visioen gezien heeft. Hij vertelt dus, wat hij zag. Het betekent niet, dat het ook in werkelijkheid al gebeurd is. Het is nog toekomstig en de vervulling moet nog komen. Dus denk eraan: het feit dat het beschreven wordt “alsof het al gebeurd is”, betekent niet dat het al gebeurd is. Het moet nog geschieden. U kunt dit bijvoorbeeld zien in het boek De Openbaring, dat helemaal in de verleden tijd geschreven is, terwijl het het boek van de toekomst is.

Is er nog een Bijbelse toekomst voor Israël?

Velen worstelen met de vraag, of er nog wel een Bijbelse toekomst is voor het volk Israël. “Zij hebben de Here Jezus verworpen en zijn daarom zelf verworpen”, zo heeft de kerk het grootste deel van zijn bestaan geleerd. Op grond daarvan geloofden velen, dat de beloften die God in de tijd van het Oude Testament aan Israël gegeven had, van Israël afgepakt waren en aan de Gemeente gegeven waren. Men ging zelfs zo ver, dat men zei, dat alle heils- en zegenbeloften die aan Israël gegeven waren, op de kerk

overgegaan waren en dat alle oordeels- en strafprofetieën op de Joden terecht zouden komen. Zo maakte de kerk onderscheid tussen de verschillende profetieën en koos de ene profetie voor zichzelf en gaf de andere aan Israël. Hiermee maakte de kerk zich schuldig aan het niet willen luisteren naar de rabbijnen, zoals de Here Jezus opgedragen had (Mattheüs 23:1-3) en aan een eigenhandige uitleg van de Bijbel.

In Openbaring 3:9 wordt gesproken over het feit, dat er mensen zullen komen, die zeggen dat zij Joden zijn, terwijl zij het niet zijn¹. Deze mensen hebben wij helaas al vroeg in de kerkgeschiedenis leren kennen. Waar hebben wij deze mensen ooit in de kerkgeschiedenis gezien? Heel eenvoudig: Het waren de mensen die leerden, dat de kerk gekomen is in de plaats van Israël en dat de christenen nu het geestelijke Israël zijn. Zij zijn geen Joden, maar zeggen wel, dat zij Joden zijn, dat zij het geestelijke Israël zijn, ja, dat zij het ware Israël zijn!

¹ ... hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen...

Hier hebben wij een beschrijving van het christendom als religie, in tegenstelling tot de ware gelovigen, die er altijd geweest zijn. In het religieuze kerksysteem kwamen al vroeg mensen, die zichzelf het geestelijk Israël noemden en zichzelf dus Joden noemden, hoewel zij het niet waren. Het is zeer droevig om te moeten constateren, hoe door de eeuwen heen, de georganiseerde kerk een grote mate van Jodenhaat, van antisemitisme aan de dag gelegd heeft.

Al vroeg in zijn geschiedenis heeft de kerk zich van de Bijbelse geloofsbasis afgekeerd en is zij verward geraakt in de Griekse filosofie. Het gevolg was, dat de kerk steeds meer vervreemde van het Joodse volk, van de wortels van ons geloof, zoals Paulus het in Romeinen 9-11 uitdrukte. Wij geven u een aantal voorbeelden van mannen, die door velen gezien worden als grote kerkvaders, maar die sterk afwijzend tegenover het volk van God, de Joden, stonden.

Barnabas heeft geschreven, dat er voor de Joden geen toekomst was, ook niet met een “zogenamd door God gegeven verbond”. Hij schreef: “Bezondig je niet door te zeggen, dat het verbond zowel voor hen als voor ons is, want het is alleen voor ons. Zij hebben het voor eeuwig verloren!”

Tertullianus, een zeer temperamentvol kerkleraar uit Afrika beweerde omstreeks het jaar 200, dat Israël het karakter van “het volk van God” verloren had en dat Israëls uitverkiezing en al zijn voorrechten op de kerk als het nieuwe Israël waren overgegaan. Toen begon de tijd al van mensen die zeiden dat zij Joden waren, maar het niet echt waren. Terwijl zij de Joden zouden beschuldigen er een synagoge van satan op na te houden, zei de Bijbel in Openbaring 3, dat deze kerk zelf een synagoge van satan werd.

Eusebius, in 300 na Christus, verkondigde, dat de kerk ouder was dan het Jodendom. De Joden waren niet de nakomelingen van de aartsvaders, maar afvalligen. De Hebreëen, die al vóór de Joden leefden en van de wet niets afwisten, waren al christenen, zo beweerde hij. Over geschiedenisvervalsing gesproken!

Men ging zo ver, dat men de profetieën in tweeën ging splitsen. De oordeelsprofetieën waren bestemd voor de Joden en de beloften waren bestemd voor de kerk. Hierbij werd een oordeel over de Joden uitgesproken. Men zag de Joden als totaal verdorven, die onder het oordeel Gods moesten vallen. Men zag de kerk als een Godsgezant, die alleen maar zegen van God zou ontvangen. De Joden waren door God verworpen en leefden onder Gods toorn. Zij waren de onverbeterlijke vijanden van God. De kerk was echter rein, vlekkeloos en zonder zonden. Als er gekeken werd naar Jacob en Ezau, dan stond Jacob model voor de kerk en Ezau stond model voor de Joden. En zei God niet: Jacob (de kerk) heb Ik liefgehad, maar Ezau (de Joden) heb Ik gehaat?

De kerkvader **Maximus** ging nog verder terug in de tijd en zag in

Kaïn het beeld van de Joden en in Abel zag hij het beeld van de kerk. God wees Kaïns offer af. Zo heeft God ook de offerdienst van Israël afgewezen. Kaïn werd een zwerver zonder vaderland. Dat gold ook voor de Joden, zo leerde hij.

De kerk kwam zelfs zo ver, dat men de synagoge een werkplaats van de duivel ging noemen. Met droefheid en schaamte zullen wij moeten erkennen, dat het de kerkvaders van de christelijke kerk geweest zijn, die de voedingsbodem voor het latere antisemitisme gelegd hebben en dat de kerk, die nu griezelt als islamieten de Joden “apen en honden” noemen, al in vroegere tijd hiermee begonnen is.

Hippolytus beweerde, dat de Here Jezus niet zou terugkomen voor de Joden. Er was geen toekomst voor het Joodse volk. De enige die zij te verwachten hadden, was de antichrist...! De Here Jezus zou alleen terugkomen voor de kerk.

De christelijke feestdagen mochten niet samenvallen met de Joodse feestdagen, omdat de christenen zich duidelijk moesten afzonderen van de Joden. Op het bekende concilie van **Nicea** verklaarde de kerk officieel, dat Pasen nooit in dezelfde week gevierd mocht worden als het Joodse Paasfeest...! Ook moest de indeling van het jaar in maanden anders zijn dan bij de Joden. Als wij in dit boek zullen zien dat de antichrist de Bijbelse tijden en wetten zal veranderen, als wij zien, hoe de islamieten dit ook gedaan hebben, dan zullen wij met schaamte moeten erkennen, dat de kerk hiermee begonnen is.

Het is in onze tijd soms nog niet veel anders, ook al gebeurt het nu meer in bedekte termen. Terwijl de apostel Paulus in Romeinen 9-11 nadrukkelijk stelt dat God de Joden niet verworpen heeft en de Hebreeënbrieff (zie Hebreeën 8:8) spreekt over een toekomst van Israël en Juda (de Joden) afzonderlijk, deed de kerk, alsof de kerk verdeeld kon worden in Juda en Israël en trachtte de heilsprofetieën van Israël af te pakken. In de Romeinenbrief horen

wij de apostel Paulus een belangrijke vraag stellen en een nog belangrijker antwoord geven. *“Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken. Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!”* (Romeinen 11:11,12)

De woorden staan in deze teksten heel suggestief geschreven. Iedere eenvoudige lezer leest hier: ze hadden niet hoeven vallen, maar ze zijn gevallen. Jammer voor hen, gelukkig voor ons.

Er wordt in deze teksten onderscheid gemaakt tussen “struikelen” en “vallen”. Struikelen betekent, dat je je evenwicht verliest, maar je herstelt. Het komt toch weer goed. Vallen betekent dat je terneergevallen bent en niet meer in staat bent om ooit nog overeind te komen. Je bent voor altijd gevallen. Is de tijd voor de Joden dan toch definitief voorbij?

In deze teksten hebben de vertalers klaarblijkelijk de vertaling zó willen geven, dat dit onze conclusie zou zijn. Maar... ze hebben een verkeerde vertaling gegeven. Als wij deze twee teksten letterlijk uit het Grieks vertalen, krijgen wij het volgende. “Ik zeg daarom: zij zijn toch niet gestruikeld, opdat zij (voor altijd!) zouden vallen? Zo is het niet! Door hun overtreding is het heil tot de heidenen gekomen, om hen jaloers te maken. Betekent nu hun overtreding rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de volkeren (dat zijn de niet-Joden), hoeveel te meer hun volheid!”²

² (Naardense Vertaling) *Maar door hún struikeling is het behoud tot de volkeren gekomen,- om henzelf jaloers te maken!*

In deze geest vertaalt de Nieuwe Bijbel Vertaling van 2004 het: *“Maar nu vraag ik weer: ze zijn toch niet gestruikeld om ten val te komen? Dat in geen geval, maar door hun overtreding konden de heidenen worden gered en daarop moesten zij afgunstig worden.*

Maar als hun overtreding al een rijke gave voor de wereld is en hun falen een rijke gave voor de heidenen, hoeveel rijker zal dan de gave zijn wanneer zij zich allen hebben bekeerd.”

De Groot Nieuws Bijbel geeft een heel correcte vertaling: “Nu vraag ik: zijn ze misschien gestruikeld om nooit meer op te staan? Absoluut niet! Maar door hun misstap ging het heil naar de ongelovige volken, om de Joden jaloers op hen te maken. Als hun misstap al rijke zegen betekent voor de wereld, en hun tekortschieten al een rijke zegen is voor de ongelovige volken, wat zal het dan worden als ze er volledig bij zijn?”

De Willibrordvertaling geeft het als volgt weer: “De volgende vraag is: hebben zij zich dan zo gestoten, dat zij ten val zijn gekomen? Volstrekt niet, maar als gevolg van hun misstap werden de heidenen gered, om hen jaloers te maken. Als hun misstap de wereld verrijkt heeft en hun falen voor de heidenen rijkdom betekent, wat mogen wij dan niet verwachten, als zij hun tekort zullen aanvullen!”

Ziet u, dat deze beide vertalingen juist benadrukken, dat zij niet gevallen zijn, dat ze niet liggen om nooit meer op te staan? Het was een misstap, geen blijvende valpartij!

De Here Jezus had het antisemitisme aangekondigd

De Here Jezus kondigde twee keer aan dat er een grote haat zou komen over de mensen tot wie Hij op dat moment sprak. Hij zei: “En gij zult door allen gehaat worden om Mijns Naams wil; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden... Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om Mijns Naams wil.” (Mattheüs 10:22 en 24:9)

Vaak worden deze teksten uitgelegd, alsof dit de christenen zou

gelden, maar er waren op het moment waarop de Here Jezus dit zei nog geen christenen. Hij sprak tot Joden. Wat Hij zei zou betrekking hebben op de Joden. Hierbij zou sprake zijn van een wereldwijde haat van alle volken en het zou te maken hebben met de Naam van Jezus. Bijna altijd wordt dit uitgelegd alsof zij, die de Naam van Jezus belijden, gehaat zouden worden. Je kunt het ook anders lezen: zij die de Naam van Jezus belijden, zullen op grond van Zijn Naam de Joden vervolgen. En dat is precies wat wij in de kerkgeschiedenis gezien hebben! Wij geven over deze haat een aantal voorbeelden.

De bekende en door velen geëerde en geprezen **Chrysostomos**, die als prediker de bijnaam “**Guldenmond**” had, was niet zo’n liefdevolle prediker als vaak voorgesteld werd, maar was, als het om de Joden ging, een prediker van de haat.

Hij noemde de Joodse leiders “marskramers”, omdat zij de kerkelijke wijding niet ontvangen hadden. De synagogen noemde hij “kroegen, roversholen en hoerenkasten”. Hij meende, dat de zonde hoogtij vierde in de synagogen. Ook waren de synagogen een vergaderplaats van demonen, aldus Chrysostomos. Ja, hij noemde de zielen van de Joden zelfs schuilhoeken voor de duivelen. Hij keek hooghartig neer op de Joden, die hij schepselen van lagere natuur vond en die zich volgens hem bezig hielden met zich vol te vreten en dronken te worden. Toen hij in 387 merkte, dat er christenen waren, die met Joden omgingen, raakte hij zowat buiten zichzelf en schreef hij: “Sinds de Godsmoord zijn de Joden overgeleverd in de handen van de demonen. Zij zijn alleen geschikt om geslacht te worden. Hun manier van doen is niet beter dan die van zwijnen en koeien in hun vuilheid.” Hij voegde hier nog aan toe, dat als christenen Joden zouden slaan en vermoorden, dit de eigen schuld van de Joden zou zijn en niet de schuld van de christenen, omdat de christenen Gods wil zouden doen!

Ambrosius, de bisschop van Milaan gaf in 388 bevel een synagoge te verbranden, opdat er geen plaats meer zou zijn, waar de Here

Jezus verworpen werd. In zijn ogen was de synagoge reeds verwoest door het oordeel van God.

De vervolging van de Joden heeft in Europa vreselijke dieptepunten gekend. In de tijd van de Kruisvaarders werden onder het geroep van “God wil het” en in de Naam van de Here Jezus grote groepen Joden vermoord. Als ze een synagoge met Joden erin in brand gestoken hadden, liepen de Kruisvaarders soms om de synagoge heen en zongen hun liederen, waarin zij de Here Jezus verheerlijkten.

Nadat **Maarten Luther** in 1523 vriendelijk over de Joden gesproken had en er op gewezen had, dat de Here Jezus van geboorte ook een Jood was en hij opriep hen vriendelijk tegemoet te treden, kwam er enige tijd later, toen de Joden niet voor de Here Jezus kozen, een heel andere boodschap van Luther. In zijn geschrift “Over de Joden en hun leugens” noemt Luther 8 handelingen die men tegenover de Joden moet verrichten:

1. Verbrand al hun synagogen.
2. Verwoest de huizen van de Joden.
3. Pak ze hun heilige boeken af.
4. Verbied de rabbijnen om onderwijs te geven.
5. Verbied de Joden om te reizen.
6. Verbied de Joden om rente te berekenen als ze geld lenen aan niet-Joden en neem hen hun eigendommen af.
7. Dwing de Joden tot lichamelijke arbeid.
8. Verwijder de Joden uit provincies waar christenen wonen.

Men dacht, dat na de grote Franse Revolutie met zijn verklaring van de rechten van de mens en van gewetensvrijheid, zulke toestanden nooit meer zouden terugkomen. Het tegendeel is helaas waar.

Een vooraanstaande nazi, **Julius Streicher**, heeft in Neurenberg zijn daden verontschuldigd, door er op te wijzen, dat hij niets anders had gezegd, dan Luther 400 jaar eerder had gedaan.

Hitler zelf zei al in 1918, dat “hij Luther bewonderde als een groot mens, een reus. Luther zag de Joden, zoals wij ze ook steeds meer gaan zien.”

Hitler heeft eens gezegd, dat Jezus “onze grootste Arische leider was, die hij zich niet anders kon voorstellen, dan als blond met blauwe ogen.”

Toen bepaalde mensen eens tegen Hitler zeiden, dat zij, omdat zij mensen en christenen waren, geen antisemieten konden zijn, antwoordde Hitler: “Mijn christelijke gevoelens tonen mij mijn Heer en Heiland als een strijder, die de Joden zag, zoals ze werkelijk waren en die de mensen opgeroepen heeft om de Joden te bestrijden.”

In zijn boek *Mein Kampf* schreef Hitler, dat hij geloofde, dat hij handelde overeenkomstig de wil van de Almachtige Schepper; door zichzelf te verdedigen dat nu hij tegen de Joden streed, hij streed voor het werk van de Heer.

Niemand van de kerkleiders heeft ooit Hitler uit de kerk gezet...!

En dan te bedenken, dat wij in Jesaja 41:8,9 God tegen Israël horen zeggen: *“Gij Israël zijt mijn knecht, Jacob, die Ik uitverkoren heb, nakroost van Mijn vriend Abraham... Ik heb u niet versmaad (d.i.: niet verstoten!)”*

Nog steeds is het onbegrijpelijk, hoe in een land als Duitsland tijdens de tweede Wereldoorlog maar liefst 6 miljoen Joden konden worden vermoord, terwijl vele kerken zwegen. Dit aantal van zes miljoen doden is zo onvoorstelbaar groot. Stel, dat u al deze Joden een grafkist van 50 cm breedte zou geven en u zou ze allemaal naast elkaar leggen. U zou dan een afstand hebben van 3000 km. Als u daar met een vliegtuig met 900 km. per uur langs zou vliegen, zou het 3 uur en 20 minuten duren voordat u al deze doden gepasseerd zou zijn.

Je kunt je haast niet voorstellen, dat na de verschrikking van deze

2e Wereldoorlog er nog antisemitisme kan bestaan. Maar het is er. Niet alleen in de Arabische wereld, maar ook in vele andere landen.

De Joden zijn in veel landen waar zij wonen, niet welkom. Vandaar, dat de laatste jaren zo velen uit al deze landen vluchtten. Men gunt hen ook geen behoorlijk land waar zij al deze Joden kunnen opvangen. Hun eigen land moet nota bene nog opgedeeld worden met de Palestijnen.

Stap voor stap schoof de theologische motivatie van het antisemitisme naar de achtergrond om plaats te maken voor racistische Jodenhaat, die Hitler inspireerde tot de definitieve oplossing voor het Jodenprobleem. Hitler is getreden op de paden, die de kerk in het verleden had aangelegd.

Wij zullen duidelijk moeten zijn, dat het niet de wedergeboren christenen waren, die deze schuld op zich geladen hebben, maar dat het de georganiseerde grote kerk was, die zowel de evangelische christenen, die in vrije gemeenten bijeenkwamen vervolgde, als ook de Joden vervolgde.

Islamitische geschiedvervalsing

Het is verdrietig en onthutsend om te vernemen, hoe in onze tijd islamieten en Palestijnen trachten de boodschap van de Koran en van de islam zo te brengen, dat er niet alleen grote politieke consequenties aan verbonden zijn, maar ook dat de geschiedenis grof vervalst wordt.

De Palestijnse Autoriteit probeert zijn bevolking bij te brengen, dat er nooit Joden in Palestina gewoond hebben en dat de hedendaagse Joden ook geen afstammelingen zijn van de vroegere Israëlieten, maar dat zij behoren tot het volk van de Khazaren, een heidens volk dat onder leiding van zijn koning tot het jodendom overgegaan is. Nu zijn deze Khazaren inderdaad eens tot het

jodendom overgegaan, maar de huidige Joden zijn geen afstammelingen van hen.

In 2004 begon de Palestijnse Autoriteit met TV-uitzendingen, waarin dr. Jarir al-Koedwah, een man, die zowel familie van Arafat als zijn onderwijsadviseur was, het woord voerde. Deze mijnheer is hoofd van de Openbare Bibliotheek van de PA. Er deed nog iemand mee in deze TV uitzendingen: dr. Issam Sissalem. De gesprekken stonden onder leiding van presentator Mohammed Albaz. In deze gesprekken hielden deze mensen steeds maar vol, dat de Joden geen historische banden met het land hebben, terwijl de Palestijnen afstammelingen zijn van de Kanaänieten, die de tempel gebouwd hebben. Zij betoogden, dat koning Salomo geen Jood, maar een islamiet was. Een kind kan echter weten, dat het onmogelijk is, dat Salomo een moslim was, omdat Salomo bijna 3000 jaar geleden leefde, terwijl de islam nog geen 1500 jaar bestaat. Toch beweren deze heren, dat de geschiedenis van hun land meer dan 10.000 jaar beslaat. Zo ook is het onzin, als Arafat zegt, dat Jezus geen Jood was, maar een Palestijn.

In deze TV uitzendingen beweren deze mannen, dat de verhalen die de Joden vertellen over de tempel valse Bijbelse legenden zijn, omdat er nooit een Joodse tempel in Jeruzalem op de tempelberg gestaan heeft. Ieder die ooit in Israël geweest is, weet dat de overblijfselen van de tempel voor ieder te zien zijn, inclusief de gewijde baden, die de islam niet kent. De overblijfselen met deze gewijde baden kunnen dus geen restanten zijn van een vroeger islamitisch heiligdom.

Een week eerder zond de PA een videofilm uit, waarin een boodschap voor de Joden werd uitgezonden. De Joden werd toegeroepen: “Jullie zijn spoken in **mijn** land... Dit is ons Palestijnse thuisland, **al sinds een miljoen jaar...**” Deze film is gemaakt en uitgezonden met subsidie van de EU, dus ook van ons belastinggeld!

Als al deze Palestijnse verhalen op waarheid zouden berusten, heeft de kerk door de eeuwen heen de verkeerde mensen “Godsmoordenaars” genoemd en dus de verkeerde mensen vervolgd. Dan hebben indertijd niet de Joden geroepen “Kruisig Hem” en “Zijn bloed kome over ons en onze kinderen...”, maar dan hebben de Palestijnen dit geroepen. Maar als je dat zegt, geven de Palestijnen ineens niet thuis!

De profetie is betrouwbaar!

Wij gaan dus beginnen bij de studie van de Joodse profeten uit het Oude Testament. Wij nemen hun woorden serieus. Zij werden geïnspireerd door de Heilige Geest. De Groot Nieuws Bijbel geeft dit als volgt heel mooi en duidelijk weer:

*“Van jongs af ben je vertrouwd met de heilige geschriften, waaruit je wijsheid kunt putten die leidt tot redding door het geloof in Christus Jezus. **Alles wat hierin staat, is door God geïnspireerd en bruikbaar voor het onderricht, voor het weerleggen van dwalingen, het herstellen van fouten en voor de opvoeding tot een rechtschapen leven.**” (2 Timotheüs 3:15,16)*

De hele Bijbel, dus ook de profetische boodschap, is door God geïnspireerd en dient door ons zo ook aanvaard te worden. De profeten hebben niet hun eigen gedachten en ideeën opgeschreven, maar de woorden van God, de boodschap van God.

De apostel Petrus spitst een en ander nader toe op de profetieën uit de Bijbel en schrijft:

*“En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wel er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. **Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie***

voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.” (2 Petrus 1:19-21)

Ook Petrus deelt ons mee, dat de boodschap van de Bijbel - ook de profetische boodschap - gegeven is door de Heilige Geest van God.

Waarom denkt u, dat Petrus zo nadrukkelijk zegt, dat christenen niet naar hun eigen ideeën de profetieën mogen uitleggen? Klaarblijkelijk gebeurde dat in de tijd van Petrus ook al. Toen waren er ook al mensen, die niets meer van de rabbijnen wilden weten en een “nieuwe” uitleg over Bijbelse zaken gingen geven. Daar mogen en willen wij niet aan meedoen. Wij willen bij de uitleg van de profetie gehoorzaam zijn aan de Bijbelse opdracht, zoals de Here Jezus (Mattheüs 23:1-3) en Petrus (in deze tekst) geven.

Wij kijken in dit boek eerst naar de toekomst van Israël en de toekomst van een aantal volken, ja zelfs naar de toekomst van “de volken op aarde” en ten slotte naar de toekomst van de Gemeente. Wij kiezen niet voor deze volgorde, omdat wij de toekomst van de Gemeente onbelangrijk zouden vinden. Natuurlijk is dit voor christenen heel belangrijk. Wij kunnen de profetieën over de Gemeente echter alleen correct verstaan, als wij bij het begin van de Bijbelse profetie beginnen.

Als wij in dit boek naar de rabbijnen luisteren, bevinden wij ons dus op Joods terrein. Dat is het terrein van de profeten van Israël, van de apostelen en van de Here Jezus Zelf. Zij allen waren Joden en lazen en bestudeerden de Bijbel op de Joodse manier. Zij geven zelfs regelmatig rabbijnse informatie door, waarvan veel christenen niet eens merken, dat dit zo is. Zij spraken ook niet over de Here Jezus als “Christus”. Het woord “Christus” is de vertaling van het Griekse woord chrestos. Dit betekent “gezalfd” en staat voor het Joodse woord “Messias”. Helaas komt het woord “Messias” maar een enkele keer voor in de christelijke vertaling

(zie Johannes 1:42 en 4:25) en hebben onze vertalers deze titel steeds als “Christus” weergegeven. Wij gaan in dit boek deze titel zoveel mogelijk op Joods-Bijbelse wijze weergeven. De Here Jezus was immers een Jood en de bedoeling is, dat wij Hem als de Joodse Messias zien. Zie hiervoor mijn boek “Was Jezus de Joodse Messias?”

Wij zullen - zeker als het om de Oudtestamentische profetie gaat - vaker de titel “Messias” gebruiken, dan de Naam “Jezus” of het woord “Christus”. Wij willen op een Joods Bijbelse wijze met de profetie omgaan en niet steeds over “Jezus” schrijven als de profeten dit ook niet doen. Vanzelfsprekend zullen wij dit juist weer wel doen als wij bij de Nieuwtestamentische profetie over de Gemeente terechtgekomen zijn.

Angst en profetie

Velen vragen zich af of de Bijbel ook iets te zeggen heeft over de gebeurtenissen van onze dagen. Eén van de opmerkelijke uitspraken van de Here Jezus in dit verband is het feit, dat er een keer een enorme angst en onzekerheid zal komen onder alle

mensen van alle volken op de gehele aarde.³ De Nieuwe Vertaling spreekt over “radeloze angst”, terwijl de Staten Vertaling spreekt over “twijfelmoedigheid”. Het wil zeggen dat mensen met grote vrees zullen leven, dat ze het psychisch benauwd zullen hebben. De Heer zegt hier, dat de mensen bang zullen zijn dat ze overgeleverd zullen zijn aan machten, die ze niet in bedwang kunnen houden. Er zal grote angst en onzekerheid zijn. Mensen zullen niet weten, wat ze van de toekomst moeten denken of verwachten. Mensen zullen gespannen zijn. De schrik zal er goed in zitten.

³ En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding. (Lucas 21:25)

Wonderlijk is het om te moeten lezen, dat de Here Jezus vervolgens zei, dat Zijn volgelingen geen angst hoeven te hebben. Ze hoeven niet in paniek te raken. Er is voor hen geen reden om dezelfde angst te hebben als de mensen die niet gelovig zijn.

Terwijl de niet-gelovigen dreigen de moed te verliezen en het hoofd te laten zakken, zegt de Heer, dat Zijn volgelingen juist nieuwe moed moeten putten uit de gebeurtenissen en daarom omhoog naar de hemel moeten kijken. De komst van de Here Jezus zal hen niet verschrikken of beangstigen, maar hen juist aanspreken en hen doen uitkijken naar de wederkomst van de Heer.

De gelovigen zullen geen angst of onzekerheid hoeven te hebben. Er is geen minister president die hen met loze woorden in slaap sust, maar er is een God in de hemel - nee, die hen niet in slaap sust, maar hen juist doet opkijken en naar de komst van de Here Jezus doet uitkijken. Hoe groter de onrust op aarde en hoe meer de situatie op aarde verslechtert, des te meer gaan de gelovigen zich uitstrekken naar het grote moment van Jezus' komst. Dat betekent niet, dat ze blij zijn met wat er op aarde gebeurt. Het betekent niet dat ze zich verheugen in het leed van anderen. Natuurlijk niet. Het betekent, dat God gaat ingrijpen in het wereldgebeuren en dat er eindelijk een einde komt aan al het oorlogsgeweld, aan alle leed en ellende. Jezus zal komen om vrede en rust te brengen. Daar kijken de gelovigen naar uit. Dat verheugt hen. Ze weten, dat de komst van de Here Jezus de gehele aarde ten goede zal komen.

11 september 2001

Wij houden ons in dit boek met “de grote lijnen in de profetie” bezig. Het gaat ons om een groot aantal duidelijke uitspraken die in de Bijbel staan en die ons vertellen, wat wij in de toekomst kunnen verwachten. Toch willen wij u een enkele keer ook niet

iets onthouden, dat meer aan de zijlijn van de profetie staat, zoals het volgende. Een datum die velen niet snel zullen vergeten is 11 september 2001. Velen zagen het dezelfde middag nog op TV: het World Trade Centre in New York werd door islamitische terroristen aangevallen. Duizenden mensen vonden de dood. Overal was rouw, droefheid, verslagenheid en angst. Overal spraken mensen met elkaar over wat gebeurd was. Telkens weer zeiden mensen, dat de wereld nooit meer hetzelfde zal zijn.

De gevolgen waren groot. Velen durfden niet meer te vliegen. Veel mensen hadden angst, dat terroristen nu ook in ons land zouden toeslaan. In de hele wereld was angst voor aanslagen met vliegtuigen, antrax, pokken, atoombommen in koffers, enz. Velen hadden zelfs angst dat wij spoedig in de derde wereldoorlog verwickeld zouden raken. De toekomst is onzeker geworden. Kun je nog wel een huis kopen? Kun je nog wel een vakantiereis naar bepaalde landen boeken? Velen waren bang voor iets, dat ze haast niet konden definiëren. De woorden van politieke leiders, als zou er geen reden tot angst en paniek zijn, hielpen weinig. De ouderen hadden vóór de tweede wereldoorlog dezelfde geluiden gehoord. Ze mochten toen ook rustig gaan slapen, want er zou geen oorlog komen, maar hij kwam wel.

“Terrorist” in de Bijbel

Een aantal rabbijnen was zich op grond van de studie van de Bijbel al vóór 11 september jl. bewust, dat er op korte termijn een verschrikkelijke ramp zou komen. Zij baseerden dit op een speciale manier van uitleg van het Bijbelgedeelte, dat in die periode gelezen werd. Naast de gewone uitleg van de Bijbel houdt een aantal rabbijnen zich bezig met gematria, dat is het zoeken van het verband tussen bepaalde tijden en het te lezen gedeelte van de Bijbel.

In de week waarin de ramp in New York plaatsvond - een ramp

die, zoals later bleek, te maken had met Israël, terwijl in diezelfde tijd een door Amerika opgelegd verdrag tussen Israël en de PLO gesloten werd - werd het volgende uit de profetie van Jesaja gelezen:

*“Daarom, hoort het woord des HEREN, gij spotters, heersers over dit volk in Jeruzalem. Omdat gij zegt: wij hebben een verbond met de dood gesloten en **met het dodenrijk een verdrag gemaakt**; wanneer de voortstormende gesel doortrekt, zal hij ons niet bereiken, want wij hebben leugen tot onze schuilplaats gesteld en in bedrog ons verborgen.”* (Jesaja 28:14,15)

Deze woorden werden in deze week door alle religieuze Joden in de hele wereld gelezen!

Zij die met Gods beloften aan Israël spotten en die over het land en het volk van Israël willen heersen, die Israël van de aardbodem willen vagen en ook zij die een deel van het land van God aan niet-Joden willen schenken, hebben “een verbond met de dood gesloten en met het dodenrijk een verdrag gemaakt”, zo staat hier.

Het woord “dodenrijk” dat hier staat, is de vertaling van het Hebreeuwse woord “sheol”. In de Aramese versie van deze tekst wordt het woord “mehabla” gebruikt. Dit woord mehabla is een woord dat ook in het huidige Hebreeuws gebruikt wordt. Dan wordt het uitgesproken als mechabeel. Het betekent: saboteur en terrorist!

Als je dit woord in de vertaling gebruikt, zegt de schriftlezing uit de tijd van de ramp: “Omdat gij zegt: wij hebben **met de terroristen** een verdrag gemaakt...” God Zelf maakt op deze manier duidelijk, hoe Hij over de tegenstanders van Israël denkt. Zelfs de Bijbel noemt hen terroristen. Terwijl mensen in onze tijd hen soms “vrijheidsstrijders” noemen, is Gods mening duidelijk: het zijn terroristen. Gods mening over de plannen van sommigen in Israël (en daarbuiten) om een deel van het land van God af te

staan aan de Palestijnen, wordt hier duidelijk door God Zelf afgewezen.

Gods antwoord aan de terroristen is ook duidelijk: “Daarom, zo zegt de Here HERE: zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen van een vaste grondslag; hij die gelooft, haast niet...

Dan zal uw verbond met de dood uitgewist worden en uw verdrag **met de terroristen** (in onze vertaling: het dodenrijk) zal geen stand houden; wanneer de voortstormende gesel doortrekken zal, dan zult gij daardoor vertrappt worden.” (Jesaja 28:16,18)

2. ONZE TIJD EN ANGST

Onze tijd wordt gekenmerkt door veel onheil, narigheid en ellende die op een aantal plaatsen over de mensheid komt. Er zijn grote veranderingen, waarvan wij een aantal jaren geleden zelfs niet konden dromen. Er is zoveel, dat het haast onmogelijk is een complete lijst samen te stellen. De stortvloed van angstaanjagende dreigingen en feiten maken velen in de gehele wereld angstig. Velen denken, dat door alles wat ons nu in deze tijd overkomt, wij duidelijk moeten zien, dat wij in apocalyptische tijden terechtgekomen zijn en dat wij staan aan de vooravond van de meest afschuwelijke rampen die onze wereld zullen treffen.

Toch is de nodige voorzichtigheid en nuchterheid ons geboden. Enkele tientallen jaren geleden meenden velen, dat de aanwezigheid van grote hoeveelheden kruisraketten zeker tot een atoomramp zou leiden, waardoor het leven voor velen op aarde een hel zou worden. Velen waren bang, dat net als in Tsjernobyl ook bij ons zich een kernramp zou voordoen. Er is een tijd geweest, zeker nadat de Russen Hongarije binnengevallen waren, dat de Russische legers ook spoedig door onze straten zouden marcheren, of misschien wel heel ons land zouden vernietigen, zo vreesden velen. Er was bij velen grote angst, dat de Russen zouden komen. Er was bij velen angst, dat wij aan de vooravond van de derde wereldoorlog stonden. Wij moeten echter constateren, dat deze rampen ons niet getroffen hebben. Angst betekent dus niet, dat automatisch gebeurt waarvoor wij vrezen! Angst is een slechte raadgever, geldt ook hier.

Het milieu

Regelmatig horen wij, dat het niet goed gaat met ons milieu. De lucht en het water vervuilen. We hebben last van zure (vuile) regen. Op veel plaatsen is de bodem vervuild. Velen durven geen

vis of vlees meer te eten, omdat zij bang zijn, dat ze er juist ziek van zullen worden. Telkens weer horen wij over vissen die ziek zijn of massaal sterven. Het ijs aan de polen smelt en het niveau van het zeewater stijgt. Er is angst, dat over enige tijd gebieden waar nu nog mensen wonen, onder water zullen staan, zeker als de mens niet tijdig de nodige maatregelen neemt. Het lijkt wel of de bosbranden en de overstromingen ieder jaar erger worden. Wij worden bedreigd door gevaarlijke insecten die uit het ene land naar het andere land overkomen. Terwijl de medische wetenschap op een zeer hoog peil staat, bedreigen nieuwe en zelfs oude ziekten ons. Ziekten die bedwongen waren, beginnen weer de kop op te steken en nu blijkt dat medicijnen soms niet meer werken.

De tekenen aan de hemel (de lucht) nemen toe. Denk eens aan de orkanen, die in de zomer van 2004 in het Caraïbisch gebied en Florida verschenen zijn: orkaan Alex, orkaan Bonnie, orkaan Charley, orkaan Daniëlle, Earl bracht het niet verder dan een tropische storm. Daarna kwam Frances, storm G en H, toen kwam orkaan Ivan. Enkele dagen later kwam orkaan Jeanne en richtte een grote verwoesting aan, waarbij veel doden te betreuren waren. Zijn zulke orkanen die in korte tijd na elkaar als tekenen aan de hemel te zien zijn, normaal, of zijn dit al de voorboden van datgene waarvoor de Here Jezus waarschuwde? Geleerden wijzen ons erop, dat dit toch wel heel opmerkelijk is en dat het in ieder geval niet normaal is.

De Here Jezus had gezegd, dat er op aarde radeloze angst onder de volken zou zijn vanwege het bulderen van zee en branding (Lucas 21:25). Naast de overstromingen die regelmatig veel leed bij een aantal volken bezorgd hadden, was er op 26 december 2004 de enorme ramp als gevolg van de zeebeving, de tsunami. Zelfs in de kranten werd geschreven over een ramp die een apocalyptische uitstraling had. Er waren eerder tsunami's geweest, maar er is geen dergelijke ramp bekend met zoveel doden en ontheemden. En dan te bedenken, dat meteorologen op de hoogte waren van de

zeebeving en de mogelijke gevolgen, terwijl zij de bevolking niet gewaarschuwd hebben.

De eindtijd

Onze tijd gaat steeds meer beantwoorden aan de beschrijving die Paulus in 2 Timotheüs 3:1-9 geeft. In de eerste plaats schrijft Paulus, dat er in de laatste tijd zware tijden zullen komen. Dat moeten wij als gelovigen weten, zo schrijft hij. Dat wekt de indruk, dat die zware tijden juist voor de gelovigen zullen aanbreken. Juist de kinderen Gods zullen het extra moeilijk hebben in de tijd van het einde.

In de tweede plaats schrijft Paulus, dat de gelovigen dit moeten weten. Hij schrijft dit in de gebiedende wijs. Het is een opdracht. De gelovigen mogen deze feiten niet verdoezelen of verzachten. Ook niet zeggen: Ik houd daar niet zo van, dat ligt mij niet zo. Alle gelovigen moeten hiervoor een open oog hebben.

Zo schrijft Paulus in vers 8, dat het geloof van deze mensen de toets niet kan doorstaan. Ze doen wel alsof zij het ware geestelijke geloof hebben, maar zij missen het Bijbelse geloof. Zij zijn in wezen onzinnig bezig, zo schrijft hij in vers 9. In vers 13 noemt hij hen zelfs slechte mensen, die van kwaad tot erger komen. Zij verleiden en worden zelf verleid.

Hoewel de eindtijd al direct na de uitstorting van de Heilige Geest is begonnen, leven wij nu toch wel in de laatste periode van deze eindtijd. Kenmerkend voor deze periode zou zijn, zo schreef Paulus, dat de mensen een steeds grotere liefde voor zichzelf zouden krijgen. Men leeft niet meer met liefde gericht op God, maar met liefde gericht op zichzelf. Kinderen zullen steeds meer hun ouders ongehoorzaam worden. Men zal steeds meer kwaad gaan spreken van anderen. Men zal steeds onverschilliger worden, ondankbaar, arrogant en egoïstisch, verwaand en hoogmoedig,

waarbij men geen achting meer heeft voor het heilige. Men zal zowel kwaad spreken van God als van de medemens.

Zelfbeheersing zal steeds minder gevonden worden. Men zal gaan toegeven aan al zijn verlangens en driften. Wild en teugelloos zal de mens in de eindtijd gaan leven. Fatsoensnormen zullen steeds meer verdwijnen, zowel bij de mensen van de wereld als ook onder de christenen.

Onze tijd

Wij moeten constateren, dat er heel wat aan de hand is en dat er bepaalde ontwikkelingen zijn, die ons duidelijk maken, dat wij in de laatste periode van de eindtijd terechtgekomen zijn. Wij hebben meer angsten dan wij waarschijnlijk ooit gehad hebben. De vervuiling neemt steeds angstiger vormen aan. Denkt u alleen maar aan de enorme bosbranden in Indonesië en in vele gebieden op aarde. Er lijken veranderingen in het klimaat in de gehele wereld te zijn, die gepaard gaan met de nodige rampen. Steeds meer mensen hebben moeite met zichzelf of met het leven. Er zijn steeds meer depressieve mensen. Het aantal zelfmoorden neemt toe, vooral onder de jeugd. Er is een groot aantal abortussen in de gehele wereld, terwijl euthanasie in ons land steeds meer ingeburgerd lijkt te zijn. Onderzoek heeft aangetoond, dat abortussen ook gepleegd worden, opdat de vrouw carrière kan maken, of opdat een leuke vakantie niet verhinderd zal worden.

Wij hebben in onze tijd te maken met nieuwe en vreemde ziekten. Naast de varkenspest in ons land, die vaker voorgekomen is, hebben wij nu ook de gekke koeienziekte en de kippengriep. En dan praten wij nog niet eens over de verschrikkelijke ziekte Aids, die reeds vele slachtoffers in de wereld gemaakt heeft.

Steeds meer mensen lijden aan stress en depressiviteit. Er is bij velen een grote prestatiedrang. Velen kunnen de snelheid waarmee

veranderingen zich voltrekken, niet bijhouden. Er zijn conflicten tussen het werk en het privé-leven.

Daarnaast neemt de criminaliteit toe. Mensen worden op straat of in het veld “zo maar” doodgeslagen of doodgetrapt. “Wie mij in de weg loopt, trap ik in elkaar” lijkt steeds meer de mentaliteit te worden. Uit verveling en baldadigheid dringen jonge mensen de huizen binnen van mensen die niet thuis zijn en vernielen de hele inboedel. De straat verloedert en er lijkt weinig tegen te doen.

De ontsporingen op het terrein van zeden en seksualiteit lijken ook alleen maar toe te nemen. Wij horen steeds meer over porno en incest. Jonge kinderen worden al geconfronteerd met de grofste vormen van porno.

Kinderen hebben het ook steeds moeilijker. Ze worden steeds vroeger rijp. Veel kinderen ontwikkelen zich al tot jonge volwassenen, terwijl ze eigenlijk nog echte kinderen zijn. Ze worden vaak al geconfronteerd met het grotemensenleven, terwijl ze eigenlijk nog heerlijk zouden moeten spelen. Velen lopen met een sleutel van het huis om de nek, omdat, als zij van school thuis komen, moeder niet thuis is om hen op te vangen. Moeder werkt soms om de tweede auto te kunnen betalen of om een dure vakantie te kunnen vieren in één of ander exotisch land.

Kortgeleden wees een onderzoek uit, dat de moderne jeugd geen belangstelling meer heeft voor God, geloof, politiek, milieu, allochtonen, enz. De jongeren zijn geïnteresseerd in wat leuk en fijn is. De enige belangstelling gaat nog uit naar cd's, drugs, alcohol, roken, film, enz. Zij besteden gemiddeld veel geld aan uitgaan, cd's, cosmetica, cadeau's e.d.

En wat te denken van wat je allemaal met de stoffelijke resten kunt doen, als je overleden bent? Vroeger wisten wij alleen van begraven. Daarna ook van cremieren. Nu kan, vanaf 1 januari 1998 je as in een capsule per raket naar de ruimte gebracht worden, om daar “in de ruimte” uitgestrooid te worden. Daarmee hebben wij

overigens geen primeur. De as van Gene Roddenberry, de bedenker van Star Trek is al met de eerste “grafvlucht” de ruimte ingegaan. Ook gaan we de stoffelijke resten van overledenen nu “vriesdrogen”.

Wij moeten ons door al die berichten niet laten verontrusten. Wij worden niet geleid door de profetische beweringen van allerlei mensen, maar door God Zelf, die als een Vader voor ons zorgt.

Velen zijn religieus

Als je kijkt naar het religieuze leven van veel mensen, ontdek je, dat men niet meer op zoek is naar de God van de Bijbel. O ja, men wil nog wel religieus zijn. Religieus zijn, geloven in een hogere macht, geloven in “iets” is helemaal in. Men gelooft in het bovennatuurlijke. Men houdt zich bezig met het bovennatuurlijke, met het occulte, met de geestenwereld. Maar niet met de God van de Bijbel. De irritatie jegens de God van de Bijbel en het geloof van de Bijbel neemt nog steeds toe.

De moderne mens is net zo heidens als de afgodendienaar uit vroeger dagen. Terwijl de afgodendienaar uit het verleden zijn eigen afgoden maakte en ze zo maakte, zoals hij ze zelf wilde hebben, zo is ook de moderne mens aan het werk. Hij heeft geen belangstelling voor de boodschap van de Bijbel, waarin God Zelf zegt hoe en wie Hij is. Neen, men wil zelf een godsbeeld opbouwen. Iemand schreef over deze trend: “Kenmerkend voor de moderne mens is, dat hij zijn eigen godsbeeld en geloof als een bouw pakket samenstelt uit onderdelen die ontleend worden aan allerlei geloven en ideologieën.”

In dit geloof, dat de moderne mens voor zichzelf maakt, is zeker plaats voor de één of andere hogere macht, voor geesten en liefst ook voor reïncarnatie. Maar er is geen plaats voor de Here Jezus als Verlosser. Er is geen plaats voor zonde, verlorenheid, redding

en verzoening. Er is geen plaats voor het kruis en het open graf.

Angst voor de islam

Er heerst bij velen, ook in ons land, grote angst voor alles wat met de islam te maken heeft. Met angst zien velen hoe het aantal moslims zowel in Europa als in ons land snel stijgt. De Arabische wereld is vier keer zo groot als Europa, de Arabische wereld veracht de westerse wereld als een inferieure samenleving, de Arabische oliemiljardairs kunnen hun eigen bevolking helpen door zich in te zetten voor hun eigen mensen. Wat doen ze? Ze investeren in Europa. Ze financieren het Palestijns geweld tegen Israël, enz. Volgens Anti-Slavery International zijn er in de gehele wereld nog 27 miljoen slaven. Waar? In de Arabische staten! In Soedan worden christelijke kinderen opgepakt en als slaven in de Arabische wereld verkocht. Het beest, Idi Amin, die een half miljoen mensen vermoord had, werd als een vorst in Saudi-Arabië binnengehaald. Hij was immers een islamiet... Sjeik Osama bin Laden wordt door veel islamieten als een held gezien, die de goede strijd tegen satan Amerika en satan Israël streed.

In Europa woonden aan het begin van de 21e eeuw al zo'n zestien miljoen moslims. Fundamentalistische moslims zijn er echter op uit om van heel Europa een islamitisch werelddeel te maken. De verwachting is, dat aan het eind van de 21e eeuw Europa islamitisch zal zijn geworden. Dit is het gevolg van de doorgaande stroom islamieten die Europa binnenkomt en die misschien met nog grotere aantallen zal komen als Turkije (een land met 60 miljoen moslims en een achterland van nog eens 50 miljoen moslims!) bij de EU zal zijn gekomen en de moslims uit Turkije vrij in Europa mogen wonen waar zij willen. Het komt ook doordat in moslimgezinnen veel kinderen geboren worden en in niet-moslimgezinnen meestal maar enkele kinderen. Hierdoor zal het aantal moslims sterker stijgen dan dat van de niet-moslims.

Over enkele jaren zullen er ook in ons land meer kinderen in moslimgezinnen geboren worden dan in christelijke gezinnen! Over twintig jaar zijn deze moslim kinderen de nieuwe volwassenen en hebben zij stemrecht en zullen zij - heel democratisch - op hun islamitische partijen stemmen! Dat zal een hele verandering teweegbrengen. Zodra er 51% op islamitische partijen stemt, kunnen wij volgens islamitische gedachten geregeerd worden. Dat is democratisch!

In ons land woonden aan het begin van de 21e eeuw naar schatting zo'n 700.000 tot 1.000 000 islamieten. Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Leiden en Utrecht lijken al aardig moslimsteden te worden. De verwachting is, dat al in 2010 alle grote steden van ons land in meerderheid islamitische inwoners zullen hebben.

Jihad

Er blijkt verschil van mening te zijn over de vraag wat onder "jihad" verstaan dient te worden. Soms wijzen mensen erop, dat het verwijst naar een geestelijke strijd; de strijd tegen het kwaad in je eigen hart of ziel. De oorspronkelijke betekenis vinden wij terug in de tijd van Mohammed. Bij hem zien wij, dat het hierom gaat: de gewapende strijd tegen anderen (andersdenkenden).

Mohammed was met een nieuwe leer, een nieuwe godsdienst gekomen en zijn aanhangers gingen na verloop van tijd (nog tijdens zijn leven!) over tot de gewapende onderwerping van andersdenkenden. Dit was de jihad. De onderwerping met het zwaard. Deze militaire strijd tegen andersdenkenden werd later ook in Europa gevoerd, omdat dit werelddeel ook aan de islam onderworpen diende te worden! De onderworpenen hoefden niet perse islamiet te worden. Als zij zich onderwierpen aan de islamitische godsdienst en erkenden, dat de islam superieur was, mochten zij als onderworpenen blijven leven en hoge belasting betalen. Wie dit niet deed mocht als slaaf verkocht worden of

gedood worden!

Regelmatig horen wij over trainingskampen waar islamitische jongeren getraind worden voor de jihad, de gewapende strijd tegen de heidenen.

Als de Koran in Soera 9:29,30 zegt, dat ieder die niet leeft zoals Allah en zijn boodschapper (Mohammed dus) het voorgeschreven hebben en Joden en christenen die beweren, dat de Messias de Zoon van God (Allah) is, beschouwd moet worden als een ongelovige, die in leugens verstrikt is en door Allah bestreden zal worden, dan weten wij, dat het om Joden en christenen gaat. Soera 47:4,5 zegt hoe islamieten dan met deze ongelovigen dienen om te gaan: “Wanneer jullie een ontmoeting hebben met de ongelovigen, houwt dan in op hun nekken en als je onder hen een bloedbad hebt aangericht, slaat hen dan in de boeien...”

Hoe vredelievend is de islamitische godsdienst?

Hoewel er genoeg islamieten zijn die in vrede met hun niet-islamitische burens willen leven, betekent dit niet, dat dit in overeenstemming met hun godsdienst is. Hoewel veel islamieten zelfs niet eens naar de moskee gaan, betekent dit niet, dat de moskee geen islamitisch heiligdom is. Het betekent ook niet, dat de islamieten die vandaag niet naar de moskee gaan, dit morgen, over een jaar of over tien jaar nog steeds niet zullen doen. De islamitische godsdienst droomt van de onderwerping van de wereld. Hiertoe worden op allerlei plaatsen vooral jongeren voorbereid om de strijd te beginnen met de niet-islamieten.

Wie de landen ziet, waar de islam regeert, ziet, dat het hele land daar inderdaad aan de islam onderworpen is en dat Joden en christenen er vaak zeer ernstig vervolgd worden.

Honderdduizenden christenen zijn al aan het begin van de 21e eeuw door islamieten vermoord. Christenen in Sulawesi, Soedan,

Noord Nigeria, op de Molukken, enz. weten, dat de islam geen vreedzame godsdienst is en geen vrede uitdraagt. Islam betekent immers “onderwerping”. Het is in strijd met het fundament van de islam om zelf onderworpen te zijn of anderen niet te onderwerpen. De islam kan daarom nooit echte en blijvende verdraagzaamheid prediken. In Saoedi-Arabië is geen plaats voor christenen, voor een kerk of een Bijbel. Bekend is wat de vroegere burgemeester van Istanboel eens gezegd heeft: “De minaretten zijn onze bajonetten, de koepels zijn onze helmen, de moskeeën zijn onze kazernes en de gelovigen zijn ons leger.”

Aan de andere kant zijn er ook islamieten, die hetzelfde doel nastreven maar het op hun gemak doen. Zij weten, dat zij door gewoon de tijd zijn gang te laten gaan, ook hun doel zullen bereiken. Dit heet dan, dat het langs democratische weg zal geschieden. Nu al wordt door verschillende moslims gezegd, dat zodra de moslims 51 procent van de stemmen in Nederland hebben, ook in ons land de sharia (de moslimwetten) ingevoerd zal worden. Dat is toch democratisch, zo zeggen zij. Als echter de islamitische strijders met geweld een land als Nederland zouden willen veroveren, zullen zij hun vredelievende broeders dwingen om mee te strijden, op straffe van de martelaarsdood onder de hand van de strijdende moslims.

Daarnaast kennen velen de beleving van de moslims niet. Hoewel christenen soms ook liegen of oneerlijk zijn, is dit geen christelijke deugd en weten christenen, dat dit niet mag. Niet voor niets zeggen wij “een man een man, een woord een woord”. De Bijbel zegt ook: *“Laat ja bij u ja zijn en neen neen, opdat gij niet onder het oordeel valt.”* (Jacobus 5:12) Voor moslims gelden echter heel andere maatstaven, zoals zij van Mohammed geleerd hebben. Hij sloot met een bepaalde stad een vredesverdrag voor 10 jaar. Toen de stad na 1½ jaar al verzwakt was, verbrak hij zijn vredesbelofte en veroverde de stad met het nodige bloedvergieten. Zo mogen moslims een vredesverdrag met ongelovigen sluiten om het later

gewoon te verbreken, als zij daarmee hun doel kunnen bereiken.

Een man als Abu Jahyah, de leider van de Arabische Europese Liga (AEL) heeft openlijk gezegd, dat, als de islamieten eens in de meerderheid zijn in een land, de oorspronkelijke bevolking zich dient aan te passen aan de wil van de meerderheid, want dat is democratisch. Als de islamieten dan eenmaal in de meerderheid zijn, dienen de anderen zich aan te passen aan de islam of te vertrekken uit het land. Sheik Omar Bakri uit Londen heeft gezegd, dat als Allah het wil, heel Europa islamitisch zal worden.

Betekent dit, dat de meeste moslims om ons heen zich voorbereiden om onze vijanden te worden of om onze moordenaars te worden? Beslist niet. Maar wij zien overal, dat het steeds een kleine groep moslimterroristen is, die de situatie naar zijn hand zet. Betekent dit dat “de” moslims allemaal terroristen zijn? Absoluut niet! Zijn alle moslims fundamentalisten? Beslist niet! Hoewel de meeste terroristen in onze tijd moslim zijn, die op vele plaatsen in de wereld dood en verderf zaaien, zijn alle moslims beslist geen terroristen. Als hun terroristische broeders echter naar geweld en macht grijpen, kunnen de vredelievende moslims hen ook niet tegenhouden en zullen zij gedwongen worden de zijde van de terroristen te kiezen. Nu al zien wij, dat moslimterroristen ook aanslagen plegen in hun eigen gematigde moslimlanden.

Sinds 11 september 2001 hebben wij gezien tot welke sinistere daden moslimextremisten in staat zijn, toen zij met twee vliegtuigen de Twin Towers in New York doorboorden en als gevolg van het instorten van beide torens duizenden mensen het leven verloren. Wij hadden het al gezien bij vliegtuigkapingen en het laten exploderen van vliegtuigen met honderden mensen erin. Wij hebben het gezien in 2004 toen honderden mensen in een trein in Madrid, Spanje, de dood vonden als gevolg van moslimterreur. Wij hebben het gezien toen in Breslan, Rusland, een complete school met kinderen, ouders en grootouders gegijzeld werd en al die mensen opgepakt zaten in een bloedhete

zaal zonder mogelijkheid om iets te drinken of naar de WC te gaan en hoe het ten slotte eindigde in een verschrikkelijk bloedbad. Wij hebben het gehoord uit de berichten over wat moslims christenen aangedaan hebben in het begin van de 21e eeuw in Soedan; aan kruizen gehangen, in het vuur gegoooid en als slaven verkocht.

Openbaring 18 vertelt, dat de hele wereld zich buigt voor Irak vanwege de olie. Wij kunnen het ook anders zeggen: de hele wereld dient ernstig en zal steeds meer rekening dienen te houden met de wil van de islamitische Arabieren, omdat zij door hun olie de gehele wereld in hun greep kunnen houden.

Als de antimessias de tijden en de wet gaat veranderen, zoals

Daniël 7:25 zegt⁴, kunnen wij ons daar nu al enige voorstelling van maken. Het zal dan waarschijnlijk aan Joden verboden worden om hun Bijbelse feesten te vieren, zoals Pascha, Grote Verzoendag en Loofhuttenfeest. Het zal christenen waarschijnlijk verboden worden om Pasen, Pinksteren en Kerst te vieren. Daarnaast zal het dan de Joden waarschijnlijk verboden worden de sabbat (zaterdag) als rustdag te houden en de christenen de zondag. Iedereen zal dan waarschijnlijk de islamitische feesten moeten vieren en de islamitische rustdag, de vrijdag, in acht moeten nemen.

⁴ *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd;*

Een nieuwe tijd tegemoet

De profeet Daniël vertelde, dat als de ellende van de antimessias eens meer dan alleen een mogelijk nabije toekomst zou zijn, maar als deze tijd eens werkelijk aangebroken zou zijn, dat hij niet al te lang zou duren en dat de God van hemel en aarde spoedig daarna Zijn hemels rijk met en voor Israël, dat Zijn volk is, op aarde zou oprichten. Daniël schreef het als volgt: “Ik bleef toekijken in de

nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is.” (Daniël 7:13,14)

Na de tijd van het vierde dier “zullen de heiligen des Allerhoogsten het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.” (Daniël 7:18) “Dan zal de vierschaar zich nederzetten, en men zal hem (de kleine horen) de heerschappij ontnemen en hem verdelgen en vernietigen tot het einde. En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen.” (Daniël 7:26,27)

De mensheid is onderweg naar een angstaanjagende toekomst. Velen zijn al gegrepen door de angst. De Bijbelse profetie bagatelliseert de toekomst niet, maar deelt mee, dat er naast reden tot angst ook reden tot hoop is. Er zal ook een nieuwe, zeer mooie tijd aanbreken.

3. DE AFVAL BIJ JODEN EN CHRISTENEN

Al heel vroeg in het Oude Testament, dat de Joden “Tenach” noemen, krijgen wij te horen, dat er twee landen en twee steden zijn, die een belangrijke rol zullen spelen in de wereldgeschiedenis. De ene stad is verbonden aan het land, dat in de Bijbel “het land van God” genoemd wordt, terwijl de andere stad steeds getoond wordt als “het land van de duivel”, waar demonen en boze geesten piepen en mompelen.⁵

⁵ *En wanneer men tot u zegt: Vraagt de geesten van doden en de waarzeggende geesten, die daar piepen en mompelen – zal een volk niet zijn God vragen? Zal men voor de levenden de doden (vragen)? (Jesaja 8:19)*

Zo staat het land van Israël tegenover Babylonië, staat Jeruzalem tegenover de stad Babel, staat de tempel van Jeruzalem als heiligdom van de levende God tegenover de tempel van Babel als heiligdom van de afgod Bel. Jesaja 14 beschrijft de koning van Babel als een beeld van de duivel zelf en maakt duidelijk, dat wij hier het antigoddelijke wereldsysteem hebben, dat uiterst vijandig staat tegenover de enig ware God, de God van Israël.

Nebucadnezar is koning van Babylonië. Hij wordt beschreven als beeld van de duivel:

“Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken! En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen. Integendeel, in het dodenrijk wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve. Wie u zien, beschouwen u, letten op u: Is dit de man, die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven; die de wereld tot een woestijn

maakte en haar steden afbrak; die zijn gevangenen niet naar huis liet keren?” (Jesaja 14:12-17)

De hier genoemde “gevangenen” zijn niet de misdadigers die in de kerker zitten, maar de gevangengenomen Joden, die Nebucadnezar geen toestemming gaf om naar hun eigen land terug te keren! Als de Messias zal komen, zal Hij de gevangenen wel naar hun eigen land laten terugkeren.⁶

⁶ *De Geest des Heren Heren is op mij... Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om... voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; (Jesaja 61:1)*

De Bijbel toont in het boek Genesis het ontstaan van Israël's grote vijand (en Gods grote vijand!) en in het boek Openbaring het einde ervan. Opmerkelijk is het om in de Bijbel te moeten zien, hoe Babel in een ver verleden begonnen is en op een gegeven ogenblik binnengeslopen is in de godsdienstige wereld; eerst in de godsdienstige wereld van het volk Israël en later in de godsdienstige wereld van het christendom. Zoals echter de Joden die aan God trouw waren zich niet lieten meeslepen door de Babylonische wereld, maar alleen de afvallige Joden dit deden, zo zien wij dit ook in de christelijke wereld. De christenen die trouw waren aan God en Zijn Woord lieten zich niet inpakken door het Babylonische systeem. De kerk als instituut deed het wel. Zoals onder de Joden de ontrouwen zich vijandig opstelden tegen hen die aan God trouw bleven, zo zien wij dat in de geschiedenis van de kerk eveneens. De ontrouwe kerk toonde zich in de vele eeuwen die achter ons liggen een grote vijand van de ware gelovigen. De kerk als instituut werd een vijand van de wedergeboren gelovigen die in evangelische gemeenten samenkwamen.

Het ontstaan van Babel

Genesis 10:8-10 vertelt ons van Nimrod, die de stichter was van

het wereldrijk en van de wereldgodsdienst van Babel.⁷ De Bijbel vertelt van hem, dat hij een machtig jager was voor het aangezicht van God. Dit wordt niet positief bedoeld, zoals veel christenen denken, maar negatief. Hij was niet een gelovig man, die zelfs God er bij betrokken als hij op jacht ging. Nee, hij maakte jacht op de getrouwen van de Here, op de mensen die in God geloofden! Eigenlijk was de weg die hij bewandelde al begonnen bij Kaïn, die wegging van het aangezicht des Heren en een stad bouwde.⁸

⁷ *En Kus verwekte Nimrod; deze was de eerste machthebber op de aarde; hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heren; daarom zegt men: Een geweldig jager voor het aangezicht des Heren als Nimrod. En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erek, Akkad en Kalne, in het land Sinear.*

⁸ *Toen ging Kaïn weg van het aangezicht des Heren, en ging wonen in het land Nod, ten oosten van Eden. En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw en zij werd zwanger en baarde Henoeh; daarna werd hij de stichter van een stad en hij noemde deze stad naar zijn zoon Henoeh. (Genesis 4:16,17)*

Vervolgens vertelt Genesis 11, dat men in Babel een toren begon te bouwen. Deze toren moest een poort naar de hemel zijn. Hier wilden de mensen van Babel “naam maken”, belangrijk worden. Zo ontstond hier het godsdienstig centrum voor de gehele toenmalige wereld, met een invloed door alle tijden heen, tot op de dag van vandaag. Hier ontstond de tegenhanger van de dienst aan de enig ware God, de God van de Bijbel. Hier ontstond de satanische godsdienst, die zijn invloed zou krijgen in alle landen en alle terreinen op aarde.

Later zien wij Babel in het groot bij Nebucadnezar.

Nimrod was getrouwd met Semiramus, die de twijfelachtige eer heeft de stichtster te zijn van de Babylonische mysterie godsdienst. Zij was zelf de eerste hogepriesteres van deze afgodendienst. Toen ze een zoon baarde, vertelde zij, dat die door een goddelijk wonder bij haar verwekt was. Zij noemde haar zoon Tammuz en zei, dat hij de redder, de heiland van de wereld was. Zelf was zij de koningin des hemels. Hier hebt u de tegenhanger van de Joodse

Messias, die door God gezonden zal worden als de ware Redder. Hier werd duidelijk gemaakt, dat deze Joodse Messias niet meer behoefde te komen, omdat er al een heiland was. En hij was nog op een goddelijke manier verwekt, zodat hij zich “de zoon van god” mocht noemen!

Deze godsdienst werd spoedig in het gehele Midden-Oosten verbreid. Het was vol geheimenissen en zedeloosheid. Meisjes waren aan de religieuze hoererij gewijd. Hier ontstond de legende van moeder en kind, die wij kennen als de madonna. De dood van Tammuz door een wild dier, werd gevolgd door zijn opstanding uit de dood. Kon het “mooier” (in negatieve zin dan natuurlijk!)? Kon het afschuwelijker, verleidelijker, aantrekkelijker en verderfelijker? De valse godsdienst van de duivel kwam met een zelfde verhaal als de boodschap waarmee God zou komen. Alleen had satan ervoor gezorgd, dat hij eerder was dan God!

Verschillende teksten vertellen ons, dat deze Babylonische godsdienst ook invloed in Israël heeft gekregen en dat er zelfs Joden waren, die zich nota bene in de tempel van God bezig hielden met de afgoderij van Babel. Zoals satan eerst kans zag om met zijn afgoderij het jodendom binnen te komen, zo heeft hij later kans gezien om met zijn afgoderij de kerk binnen te komen. Hoor wat Jeremia over deze afgoderij van Babel vertelt, die op dat moment in Israël gevonden wordt:

*“De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om **offerkoeken** te maken **voor de koningin des hemels** en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken.”* (Jeremia 7:18)

Toen Jeremia de afgodendienaren waarschuwde om met hun afgoderij te stoppen, antwoordden zij hem:

“Wat het woord betreft, dat gij tot ons in de naam des HEREN gesproken hebt, wij zullen niet naar u luisteren; maar wij zullen

voorzeker doen alles wat wij uitgesproken hebben, en **offers ontsteken voor de koningin des hemels** en haar plengoffers brengen, zoals wij gedaan hebben, wij en onze vaderen, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem; toen hadden wij goed ons brood en waren gelukkig en zagen geen rampspoed. Maar sedert wij zijn opgehouden voor de koningin des hemels offers te ontsteken en haar plengoffers te brengen, hebben wij aan alles gebrek gehad en zijn wij door het zwaard en de honger omgekomen. Wanneer wij voor de koningin des hemels offers ontsteken en haar plengoffers brengen, is het dan buiten onze mannen om, dat wij voor haar offerkoeken naar haar beeld maken en haar plengoffers brengen?” (Jeremia 44:16-19)

De profeet Ezechiël zag nog erger zaken. Hij zag, dat de afvallige Joden zelfs in de tempel van God de Babylonische goden dienden.

“Hij zei tot mij: Mensenkind, richt uw blik naar het noorden! Toen richtte ik mijn blik naar het noorden, en zie, ten noorden van de poort bij het altaar [dat is dus in de tempel!] stond aan de ingang dat afgodsbeeld, het voorwerp van naijver. En Hij zei tot mij: Mensenkind, ziet gij wat zij doen? De grote gruwelen die het huis Israëls hier bedrijft, zodat Ik ver van mijn heiligdom moet blijven? Maar nog meer grote gruwelen zult gij zien. Toen bracht Hij mij naar de ingang van de voorhof en ik zag en zie, er was een gat in de muur. Hij zei tot mij: Mensenkind, breek toch door de muur heen. Toen brak ik door de muur heen en zie, daar was een deur. Hij zei tot mij: Ga naar binnen en zie de boze gruwelen die zij hier bedrijven. En ik ging naar binnen en zag en zie, daar waren allerlei afbeeldingen van gruwelen (kruipend gedierte en beesten) en van al de afgoden van het huis Israëls, als graveerwerk op de muur, overal in het rond; en zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israëls met Jaāzanja, de zoon van Safan, in hun midden, stonden daarvoor; ieder had zijn wierookvat in de hand, en de geurende wolk van het reukwerk steeg op. Hij zei tot mij: Hebt gij gezien, mensenkind, wat de oudsten van het huis Israëls in het donker doen,

ieder in zijn kamer met afbeeldingen? Want zij denken: de HERE ziet ons niet; de HERE heeft het land verlaten. En Hij zei tot mij: Nog meer gruwelen die zij bedrijven, zult gij zien. Daarop bracht Hij mij naar de ingang der poort van het huis des HEREN aan de noordzijde; en zie, daar zaten vrouwen, die Tammuz beweenden. Hij zei tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Nog grotere gruwelen dan deze zult gij zien. Toen bracht Hij mij naar de binnenste voorhof van het huis des HEREN. En zie, aan de ingang van de tempel des HEREN, tussen de voorhal en het altaar waren ongeveer vijftientwintig mannen, met hun rug naar de tempel des HEREN en met hun gezicht naar het oosten, en zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon. Hij zei tot mij: Hebt gij dat gezien, mensenkind? Was het voor het huis Juda nog niet genoeg om de gruwelen te doen, die zij hier bedrijven, dat zij ook het land met geweld vullen en Mij telkens weer krenken? En zie, zij houden een wijnrank bij hun neus. Daarom zal Ik in grimmigheid met hen handelen. Ik zal niet ontzien en geen deernis hebben. Al roepen zij met luider stem aan mijn oren, toch zal Ik naar hen niet horen.”
(Ezechiël 8:5-18)

Het was alsof God zei: Jullie willen zo graag Babels leven? Dan zul je ook naar Babel gaan. Let erop, dat hier de profetische woorden gesproken zijn, dat de Joden als straf in ballingschap zullen gaan en dat deze profetie letterlijk in vervulling is gegaan. Zo zullen de andere profetieën, die spreken van een glorietijd voor Israël, ook in vervulling gaan!

De Babylonische godsdienst kreeg invloed onder de Joden in de tijd vóór de Babylonische ballingschap, zoals wij in de genoemde teksten zagen. Na de Babylonische ballingschap zijn de Joden niet meer in deze fout gevallen. Maar... niet te geloven, nu ging de christelijke kerk de Babylonische godsdienst binnenhalen. Een aantal gebruiken van deze mysteriegodsdienst is op een bepaald moment van Babel via Pergamum in Rome terechtgekomen en daar door de leiders van de kerk overgenomen, zoals bijvoorbeeld

de koningin des hemels, de madonna, de speciale priestergewaden met de mijter en de doop als inwijdingsritueel. Let wel, wij zeggen niet, dat de doop zelf uit de Babylonische godsdienst overgenomen is. Zeker niet. De doop is een Bijbelse opdracht. De betekenis van de doop als “inwijdingsritueel in de christelijke kerk” (die betekenis dus) is uit de afgodsdienst van Babylonië in de kerk terechtgekomen en is niet uit de Bijbel afkomstig. De invloed van Babylonië in het afvallige deel van de christelijke kerk zal, zoals Openbaring 17 laat zien, in de eindtijd openbaar worden als Babylon, de grote hoer. Dit Babel van de eindtijd vertegenwoordigt de ontrouwe godsdienstige wereld, in het bijzonder de afgefallen wereldkerk; een kerk zonder waarachtige, wedergeboren gelovigen.⁹ De kerk zal in de eindtijd zo ver van God afgedwaald zijn, dat zij vergeleken kan worden met een hoer, met afgoderij. Daarnaast vertegenwoordigt het Babel van het boek De Openbaring de sociale en economische wereld, zoals God deze ziet (Openbaring 18:10,18,19). De vraag kan gesteld worden, hoever wij op dit moment van dit punt verwijderd zijn.

⁹ *En één van de zeven engelen, die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren... En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. (Openbaring 17:1,5)*

Babylon wordt in het boek De Openbaring de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde genoemd. De hoer is dan de godsdienstige wereld. Zoals Israël in het verleden aangesproken werd met woorden als “Aferigheid” en “Trouweloze”, zo wordt de afvallige wereldkerk nu aangesproken met het woord “hoer”. In die wereldkerk zitten dan de ongelovige kerkmensen, die achtergebleven zijn toen de opname der gemeente plaatsvond. Het gaat hier over een wereldgelijkvormige wereldkerk van de eindtijd, waarin ontrouw en afgoderij, schijnheiligheid, zedeloosheid en vervolging van de oprechte gelovigen duidelijk openbaar zullen

worden.

Zoals wij eerder zagen, dat Babel staat tegenover Jeruzalem, zo kan ook gezegd worden, dat Babel staat tegenover de ware Gemeente van de Here Jezus. De Bijbel noemt een aantal opmerkelijke feiten:

De Gemeente van Jezus Christus is de bruid van het Lam.^{[10](#)}

Babylon is de hoer, de vrouw van het beest.^{[11](#)}

^{[10](#)} *En er kwam een van de zeven engelen met de zeven schalen, die vol waren van de laatste zeven plagen, en hij sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams. (Openbaring 21:9)*

^{[11](#)} *En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens. (Openbarin 17:3)*

De Gemeente is in liefde verbonden aan haar Heer. Babylon heeft haar man, het beest, aan zich onderworpen (Openbaring 17:3). Zo ook zijn de volgelingen van Babel geknecht door Babel.

De Gemeente wordt wel Jeruzalem, de heilige stad

genoemd,^{[12](#)} waarmee niet bedoeld wordt, dat de Gemeente de vervanger van het Israëliische Jeruzalem is. De wereldkerk

wordt Babylon, de onreine stad genoemd.^{[13](#)}

^{[12](#)} *En er kwam een van de zeven engelen met de zeven schalen, die vol waren van de laatste zeven plagen, en hij sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen de bruid, de vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en toonde mij de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God; (Openbaring 21:9,10)*

^{[13](#)} *En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. (Openbaring 17:5)*

De Gemeente heeft een hemelse oorsprong; zij daalt van God neder en is met Zijn heerlijkheid gekroond.^{[14](#)} Babylon is van de wereld. Ze zit in de woestijn en heeft zondige betrekkingen

met de groten der aarde, terwijl zij het aardse genot zoekt in eer, genot, dronkenschap, rijkdom en heerschappij.¹⁵

¹⁴ En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. (Openbaring 21:2)

¹⁵ ... met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben, en zij, die op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn harer hoererij. 3En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens.

En hij zeide tot mij: De wateren, die zij zaagt, waarop de hoer gezeten is, zijn natïen en menigten en volken en talen. (Openbaring 17:2,3,15)

De Gemeente heeft de Naam van God op haar voorhoofd staan,¹⁶ net zoals in het Oude Testament al gezegd is, dat de trouwe Joden ook het teken van God op hun voorhoofd hadden. Babylon heeft op haar voorhoofd staan: “*Het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.*” (Openbaring 17:5)

¹⁶ ... en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn. (Openbaring 22:4)

De Gemeente was in de tijd van het Oude Testament een geheimenis, dat pas in de tijd van het Nieuwe Testament openbaar gemaakt is.¹⁷ Babylon is ook een geheimenis, namelijk van de hoer en van het beest.¹⁸

¹⁷ Daarnaar kunt gij bij het lezen u een begrip vormen van mijn inzicht in het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: **dat de heidenen mede-erfgenamen zijn**, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie... Mij... is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen... dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden. (Ephese 3:4-10, zie ook 5:31,32))

¹⁸ En op haar voorhoofd was een naam geschreven, **een geheimenis**: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. En de engel zeide tot mij: Waarom verbaast gij u? Ik zal u het geheimenis van de vrouw zeggen en van het beest met de zeven koppen en tien horens, dat haar draagt. (Openbaring 17:5,7)

Het kenmerk van de Gemeente is de aanbidding van het Lam.¹⁹

Het kenmerk van Babylon is de aanbidding van het beest.²⁰

¹⁹ Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof. En alle schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en op de zee en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lofen en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden. En de vier dieren [wezens] zeiden: Amen. En de oudsten wierpen zich neder en aanbaden. (Openbaring 5:12-14)

²⁰ En allen, die op de aarde wonen, zullen het (beest) aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld. (Openbaring 13:8)

De Gemeente zal door de Here Jezus in een ondeelbaar ogenblik veranderd worden, verheerlijkt worden en opgenomen worden in de hemel.²¹ Babylon zal geoordeeld en in één uur verwoest worden.²² Het zal door de antichrist gedood en verbrand worden.²³

²¹ Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. (1 Corinthe 15:51,52) Zie ook 1 Thessalonicenzen 4:13-18.

²² Wee, wee, gij grote stad, Babylon, gij sterke stad, want in één uur is uw oordeel gekomen. (Openbaring 18:10)

²³ En de tien horens, die gij zaagt, en het beest, dezen zullen de hoer haten, en zij zullen haar berooid maken en naakt, haar vlees eten en haar met vuur verbranden. (Openbaring 17:16)

Het is begrijpelijk, dat velen gedacht hebben aan de R.K. kerk,

waarvan inderdaad gezegd kan worden, dat zij dronken is geweest van het bloed der heiligen, dat is van het bloed van Joden en van het bloed van de evangelische gelovigen, dat zijn de ware

Nieuwtestamentische gelovigen.²⁴ Niemand heeft Joden en evangelische christenen zó vervolgd als de R.K. kerk dit gedaan heeft. In 1179 besloot het pausdom op het derde concilie te Latran om alle “kettters” uit te roeien. Van de 13e tot de 15e eeuw deed de R.K. kerk grote moeite om alle evangelische gelovigen te doden. In de naam van de Here Jezus zijn vele evangelische gelovigen vermoord.

²⁴ *En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verbaasde mij, toen ik haar zag, met grote verbazing.* (Openbaring 17:6)

Het zogenaamde christelijke Rome is wreder geweest dan het heidense Rome ooit geweest is. En dat wil wat zeggen. Tot op heden heeft de R.K. kerk geen spijt betuigd voor dit wrede optreden, voor het vervolgen en doden van de heiligen van het Joodse volk en van de getuigen van de Here Jezus, de medegelovigen. Miljoenen Joden en christenen zijn door de R.K. kerk gemarteld en vermoord. Maar de R.K. kerk heeft geen spijt betuigd van haar brandstapels.

De hoer en de eindtijd

De hoer Babylon is volgens velen een verwijzing naar de afvallige wereldgodsdienst van de eindtijd. Het is een godsdienst die geleid, gedragen en gesteund wordt door het “beest”. Kerk en staat zullen zich verenigen in hun haat tegen en vervolging van de Joden en de ware christenen tijdens de grote verdrukking, vgl. Openbaring 13:7

En hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen; en hem werd macht gegeven over elke stam en natie

en taal en volk.

en Daniël 7:21

Ik zag, dat die horen strijd voerde tegen de heiligen en hen overmocht.

In die tijd wil de antichrist als een god vereerd worden. Het gevolg hiervan zal zijn, dat hij de samenwerking met het religieuze systeem van de eindtijd zal verbreken en zal eisen, dat de mensen hem voortaan als god zullen vereren.²⁵ Deze afgodische, heidense wereldkerk zal pas opgeheven worden als de Messias naar de aarde komt en de hele wereld zal brengen onder één godsdienst, waarin de God van de Bijbel gediend zal worden zoals God Zelf dit wil.

²⁵ en zij aanbaden de draak... en zij aanbaden het beest (Openbaring 13:4 zie ook 2 Thessalonicenzen 2:7 en Openbaring 17:16)

De eindtijd

Naarmate de tijd vordert, gaat het slechter met de gelovigen. En waarom zou dat onze deur voorbij gaan? Wij lopen het risico aan dezelfde problemen te gaan lijden. Ook bij ons kan het eigen “ik” belangrijker worden dan de wil van de hoogheilige God. Mensen willen geen God meer, die hoog in de hemel zit en tegen de mens zegt, hoe deze mens moet leven. De mens wil leven zoals hij dat zelf denkt te moeten doen. Daar moet God zich niet mee bemoeien, zo meent de moderne mens. Vergis u niet, ook de moderne christen wil leven, zoals zijn eigen gevoel hem ingeeft. Als hij ergens “een goed gevoel over heeft”, meent hij dat het goed is wat hij doet, ongeacht wat de Bijbel erover zegt.

Nu is men snel geneigd om dit alles als een beproeving te zien die de wereld de christenen zal aandoen. Het kan echter net zo gemakkelijk op een aanval slaan, die vanuit de kring van de gelovigen zelf voortkomt, waarbij een aantal gelovigen zal

afdwalen en zal trachten vele anderen mee te slepen. Als die afvalligen duidelijk herkenbaar zouden zijn als afvalligen, zou iedereen gewaarschuwd zijn. Ze komen echter als wolven in schaapskleren. Ze zien er uit als oprechte gelovigen!

Zo schrijft Paulus in 2 Timotheüs 3:5, dat deze mensen wel een schijn van godsvrucht hebben, maar dat zij in wezen de kracht ervan verloochend hebben. Ze doen zich voor, alsof juist zij de ware gelovigen zijn. Ze gebruiken dezelfde woorden, die de andere gelovigen ook gebruiken. Ze gebruiken zelfs nog veel meer mooie woorden. Ze lijken voorbeeldige christenen te zijn. Maar ze zijn het niet.

De mensen zullen... met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.

Veranderingen

Het griezelige is, dat je onder christenen - ook onder de evangelische christenen - steeds meer veranderingen tegenkomt, waarbij je je kunt afvragen of deze veranderingen de christen wel dichter bij de bedoeling van de Bijbel brengen. Ging het tot voor kort steeds om de vraag wát God nu precies in Zijn Woord gezegd heeft en hoe wij Hem beter kunnen leren kennen, in onze tijd wordt dat voor velen steeds minder belangrijk. Het gaat om het lekker zingen, het gaat om de “kick” die je in de samenkomst krijgt. Wetten en leefregels, “het staat in de Bijbel, dus zo is het” zijn niet zo belangrijk meer. Het gaat niet om wat God wil, dat wij zullen weten, het gaat om de vraag, wat wij zelf mooi en goed vinden. Christenen praten over wat zij zelf ervaren, wat zij voelen, wat zij ervan denken, hoe zij er tegenover staan, wat ze ermee kunnen, enz. Dit is een ontwikkeling, die zich lijkt door te zetten onder de christenen en waarmee een nieuw soort christendom dreigt te ontstaan, die in feite een afsplitsing van de ware Gemeente des Heren is en die in feite soms zelfs sektarisch van

aard is.

Daarnaast hebben vele christenen geloofsvragen. Zij vragen zich af, of je in deze moderne tijd nog wel in een letterlijke hel kunt geloven. Ook evangelische christenen gaan steeds meer twijfelen aan de hel. Sommige christenen zijn God kwijt. De één lijdt daar onder, de ander heeft niet eens gemerkt, dat hij God kwijt is. Hij mist in ieder geval niets. Steeds meer gelovigen geloven nog wel, dat God de wereld leidt, maar zitten met het probleem, dat zij er weinig of niets van merken. Velen geloven, dat God hen een overwinningseven kan geven, maar zij leven juist met de nederlaag.

Er is ook in de theologische wereld een angstaanjagende verandering te zien. Dat hoorden wij al in 1970 uit de dissertatie van de latere Prof. dr. H. Wiersinga: “De verzoening in de theologische discussie.” In deze dissertatie betoogde de theoloog Wiersinga (professor aan de VU), dat “het bloed van alle offers uit het Oude Testament en ook het bloed van de Here Jezus geen verlossend bloed is, maar bloed is, dat aan onze handen kleeft.” Hij wees er op, dat wij daardoor onze schuld moesten herkennen. In die tijd heeft de dissertatie van Wiersinga al heel wat stof doen opwaaien. Het was duidelijk het ondermijnen van de Bijbelse leer der verzoening. Enkele tientallen jaren later kun je je afvragen, of er wel mensen in de kerk zijn, die nog lijden onder dergelijke uitspraken.

In 1997 heeft (de Gereformeerde) Prof. dr. C.J. den Heyer een boekje uitgegeven met als titel: “Verzoening. Bijbelse notities bij een omstreden thema.” In dit boekje maakt hij duidelijk, dat “de dood van een ander uit een ver verleden, die voor mij heil en redding zou betekenen, inspireert mij totaal niet meer.” Hij gelooft niet meer in de leer van de Bijbelse verzoening. Zijn boek had beter als titel kunnen hebben: “Omstreden notities bij een Bijbels thema.” Toch heeft Prof. Den Heyer enkele jaren later op de synode een applaus gekregen voor zijn ideeën. De betekenis van de

Here Jezus in de Bijbel is daarom ook discutabel geworden. Wat kwam Hij eigenlijk doen op aarde? En hebben wij Hem wel nodig?

In 2005 vertelde de Gereformeerde theoloog Prof. H. Kuitert voor de NCRV televisie in een gesprek, dat het geloof in God alleen maar verbeelding is. De mens verbeeldt zich dat er een God is, maar er is geen God, zo zei hij. Ook zei hij, dat de mens zich verbeeldt dat er leven na de dood is en dat er een hiernamaals is en dat er een hemel is. Het is allemaal verbeelding, zei Prof. Kuitert, want er is geen God en er is geen hemel. Met de dood is alles afgelopen, zo zei hij. Het is niet te geloven, maar deze “ongelovige” wordt niet als ongelovige uit zijn kerk gezet. Hij mag lid van de kerk blijven en als lid van de kerk aan andere mensen vertellen, hoe hij - als lid van de kerk! - over deze zaken denkt.

Steeds meer komt men in deze kerken ertoe andere samenlevingsvormen te erkennen naast het Bijbelse patroon van man en vrouw, die een huwelijk sluiten. Normen en waarden vervagen steeds meer. In sommige kerken staat in het huwelijksformulier, dat het huwelijk “een” mogelijkheid is, die God ons heeft gegeven om een verbintenis aan te gaan. Met andere woorden: Je kunt als man en vrouw door het leven gaan, maar ook als twee mannen of als twee vrouwen, of ongehuwd samenwonen. Bekend is, dat nog vóórdat de Nederlandse regering het zgn. “homo-huwelijk” erkende, er in sommige kerken al homo-huwelijken werden ingezegend.

Ook lijken er steeds meer predikanten en ouderlingen en gemeenteleden te komen, die openlijk een homoseksuele of lesbische relatie hebben of ongehuwd samenwonen. Voor vele christenen van onze tijd moet alles mogen en moet alles kunnen. De mens heeft geen belangstelling meer voor een God, die zegt, wat Hij ervan vindt. De moderne christelijke mens wil zijn eigen normen en waarden bepalen en zelf uitmaken wat wel of niet mag. Is dit alles geen “afval”?

Evangelischen op hol

Niet alleen in de reformatorische wereld zijn velen op hol geslagen, dat zien wij ook in de evangelische wereld. In bepaalde kringen gebruikt men nieuwe, speciale uitdrukkingen voor predikers, prediking, begaafde medewerkers, liederen, enz., die misschien op het eerste gezicht wel mooi lijken, maar die in feite niet in de Bijbel voorkomen. Bepaalde sprekers worden soms aangekondigd als apostel, of gezalfde apostel, terwijl de apostelen een beperkte groep waren, die geen zalving hadden ondergaan. Ze hadden Gods Geest ontvangen, en dat was genoeg!

Over die tegenwoordige, speciale zalving schreef iemand: “Als je de zalving niet gebruikt, verlies je de zalving.” Wat verlies je dan? Een ander schreef: “Als je niet gehoorzaam bent aan God, zal je het pijnlijke verlies van Zijn zalving gaan ervaren.” Iemand anders, zelf ook een charismatisch gelovige, beschreef de zalving op de volgende manier: “Ik zat middenin de charismatische heisa. Ik bedoel: We gingen tekeer. De zalving liep uit onze schoenen. Vier uur lang lagen we op de grond. Engelen zongen en goudstof vloog in het rond.”

Ik las ergens de volgende zin: “Na het vallen en lachen, is er nu het **stunten** in de Geest.” Een ander benadrukte, dat wij ons er op moeten toeleggen, dat wij bevriend worden met de Heilige Geest. Sommigen menen, dat wij moeten inspelen op de behoeften van de mens. Er is zoveel ellende, dat het tijd wordt, dat we in de kerk ook eens wat meer gaan lachen. Na afloop van een bepaalde preek schreef iemand het volgende commentaar: “Zijn prediking bevatte de droogste en snelste humor die ooit in een Nederlandse kerk te horen is geweest. De religieuze geesten klommen in de gordijnen van ellende...” Anderen houden hun luisteraars voor, dat je altijd positief moet denken, dan komt alles goed.

In de Bijbel kom je al deze zaken niet tegen, ook al wordt er wel over een “zalving” van alle christenen gesproken, waardoor zij deel

hebben aan de Gezalfde, de Messias, de Christus. Zo worden alle gelovigen openbaar als “gezalfden”, dat is als mensen die aan de Here Jezus verbonden zijn.

Wij zullen ons moeten realiseren, dat er in bepaalde evangelische samenkomsten een ontwikkeling is, die niet teruggevoerd kan worden op de wijze waarop de eerste christenen, onder leiding van de apostelen, samenkwamen. Velen zullen het heus wel leuk vinden als een jonge vrouw een dansje tijdens de dienst uitvoert. Maar valt dit terug te brengen op de Bijbel? In sommige bijeenkomsten wordt enthousiast met vlaggen gezwaaid. Soms is wel gezegd, dat het zwaaien met vlaggen in de plaats gekomen is van het gebed thuis. Iemand schreef, dat het gebruik van vlaggen en banieren een profetische expressie is, die de weg baant voor bevrijding, genezing en herstel. Is dit alles nu geestelijk en Bijbels opbouwend, is dit echt de Davidische lofprijzing, of zijn het allemaal tekenen van mensen, die hun godsdienstige beleving niet meer willen hebben zoals de Bijbel het aangeeft, maar het willen hebben, zoals zij het zelf mooi vinden? Natuurlijk, om te bewijzen dat zij hun samenkomsten toch echt volgens het Woord van God houden, worden allerlei Bijbelteksten geciteerd. Deze teksten hebben in de Bijbel echter niets met de samenkomsten van de gelovigen te maken.

Hebben wij hier niet gewoon het oude heidendom terug: het oude heidendom met beelden en allerlei heilige voorwerpen? Voor deze christenen zijn de vlaggen nu de heilige voorwerpen geworden en moeten deze vlaggen bevrijding en genezing brengen. De Here Jezus en Zijn kruis zijn hier ingeruild voor een vlag.

Het griezelige is, dat veel christenen steeds meer gaan openstaan voor zo’n geloofsbeleving. Men vraagt zich niet meer af of het wel Bijbels is. Men geeft zich er gewoon aan over en veroordeelt anderen als ouderwets, als zij hier niet aan willen meedoen.

Als je leeft met het oude Woord van God, vergelijken deze mensen

je met oude wijn. Maar je leeft met de nieuwe wijn als je leven
gekenmerkt wordt door belevingen en de ervaringen, zo zeggen
zij.

4. EEN PROFETISCHE BOODSCHAP VAN JEZUS: Het Koninkrijk der Hemelen

Zowel het Oude- als het Nieuwe Testament spreken over vervloekingen die over Israël zouden komen. Het Oude- en het Nieuwe Testament spreken ook over grote zegeningen voor Israël. Het Nieuwe Testament maakt op vele plaatsen bekend, dat er nog steeds een tijd van grote zegen voor de 12 stammen van Israël zal komen. Het Nieuwe Testament spreekt zowel over grote zegeningen van God voor de Gemeente alsook van grote zegeningen voor het Joodse volk. In het Nieuwe Testament komen wij in verband met deze zegeningen voor het Joodse volk een bijzondere uitdrukking tegen: het koninkrijk der hemelen. Doordat een ouderwetse naamvalsform gebruikt wordt, zien velen niet wat het woord werkelijk betekent. Zij menen daardoor, dat de uitdrukking gelijk is aan “het koninkrijk in de hemel”. Zij gaan ervan uit, dat met deze uitdrukking hetzelfde bedoeld wordt als “eeuwig leven hebben”. Dit blijkt echter een zeer groot misverstand te zijn. De Nieuwe Bijbel Vertaling van 2004 geeft het correct weer: **“Het koninkrijk *van* de hemel.”**

Bepaalde gedeelten die in het evangelie van Mattheüs onder het koninkrijk der hemelen vallen, worden in andere evangeliën soms onder het “koninkrijk Gods” geschaard. Daarbij valt soms op, dat er opmerkelijke verschillen zijn tussen de beschrijving van het koninkrijk der hemelen en het koninkrijk Gods. Wij zullen ook hier aandacht aan schenken.

De betekenis van de uitdrukking “koninkrijk der hemelen”

De uitdrukking “koninkrijk der hemelen” is samengesteld uit verschillende woorden of begrippen. In de eerste plaats gaat het over een bepaald koninkrijk. In de tweede plaats heeft dat koninkrijk te maken met de hemelen. Er staat niet “hemel” in het enkelvoud, maar “hemelen” in het meervoud. Ten slotte moeten wij “der” omzetten naar gangbaar Nederlands. Dat is dus niet “**in** de hemel”, maar “**van** de hemel”.

Het gaat dus niet om een koninkrijk dat **in** de hemel is, maar om een koninkrijk dat **van** de hemelen is. Wij zullen hierna zien, waarom het geen koninkrijk in de hemelen is, maar dat het een koninkrijk is, dat van de hemelen naar de aarde zal komen.

De eerste keer dat deze uitdrukking gebruikt wordt

De eerste keer dat wij deze uitdrukking tegenkomen, is als wij Johannes de Doper horen zeggen: *“Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.”* (Mattheüs 3:2) Kort daarna horen wij, dat van de Here Jezus hetzelfde gezegd werd. Van Hem lezen wij: *“Van toen aan begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.”* (Mattheüs 4:17) Dit wordt herhaald: *“En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk.”* (Mattheüs 4:23) *“En Jezus ging alle steden en dorpen langs en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal.”* (Mattheüs 9:35)

Zelfs lezen wij, dat de discipelen deze boodschap moesten prediken. De Here Jezus had hen uitgezonden met de boodschap: *“Gaaf en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.”* (Mattheüs 10:7) Opmerkelijk is tevens, dat zij deze boodschap niet mochten brengen aan heidenen of Samaritanen,

maar alleen aan het eigen volk Israël: *“Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebod hun, zeggende: Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen.”* (Mattheüs 10:5)

Mattheüs geeft hiervan het volgende verslag en maakt duidelijk, dat aan deze prediking die uitsluitend voor het volk Israël bestemd is, de genezingswonderen verbonden zijn. Hij schrijft:

“Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebod hun, zeggende: Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls. Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. Voorziet u niet van goud of zilver of koper in uw gordels, van geen reiszak voor onderweg, geen twee hemden, geen sandalen, geen staf, want de arbeider is zijn voedsel waard. Welke stad of welk dorp gij ook binnenkomt, onderzoekt wie het daarin waard is, en blijft daar tot uw vertrek. Als gij het huis binnentreedt, geeft het de vredegroet; en indien het huis het waard is, zo kome uw vrede daarover; doch indien niet, zo kere uw vrede tot u terug. En indien iemand u niet ontvangt of uw woorden niet hoort, verlaat dat huis of die stad en schudt het stof uwer voeten af.” (Mattheüs 10:5-14)

Het woordje *“liever”* in Mattheüs 10:6, waar staat *“Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u **liever** tot de verloren schapen van het huis Israëls”*, wekt de indruk, dat de discipelen toch nog zelf mochten kiezen of ze wel of niet naar heidenen en Samaritanen zouden gaan, maar dat de Here Jezus er de voorkeur aan gaf, dat zij niet naar deze mensen zouden gaan. Dit is een verwarrende weergave van de Nieuwe Vertaling. Het zou betekenen, dat de Here Jezus hen geen duidelijke instructies had gegeven, terwijl dat in de andere verzen juist heel stellig het geval is. In het Grieks wordt het woordje

“mallon” gebruikt. Dit betekent: “veeleer”, “veelmeer”, “meest”. In goed Nederlands vertaald zegt de Heer: “Ga niet naar heidenen en Samaritanen, maar ga **juist** naar Israël.” Hij heeft niet in het midden gelaten of ze wel of niet naar heidenen en Samaritanen zouden gaan. Hij gaf juist de opdracht om niet naar heidenen en Samaritanen te gaan en alleen naar de mensen van Israël te gaan.

Het Boek geeft zeer correct de betekenis weer van wat de Here Jezus bedoelde: *Jezus stuurde hen erop uit met de opdracht: “Ga niet naar de ongelovigen of de Samaritanen, maar **alleen** naar het volk van Israël, Gods verloren schapen.”*

Dit maakt duidelijk, dat het koninkrijk der hemelen iets heel bijzonders is, dat het niets te maken heeft met de Gemeente die bestaat uit wedergeboren Joden en heidenen en dat het iets bijzonders voor Israël is.

De uitdrukking “het koninkrijk der hemelen” is kenmerkend voor het evangelie van Mattheüs. Mattheüs is de enige die hem gebruikt. Dit heeft te maken met het bijzondere karakter van dit evangelie. Mattheüs heeft zijn evangelie namelijk nadrukkelijk voor Joodse lezers geschreven. In dit evangelie laat hij zien, dat Jezus de lang verwachte Koning der Joden is, die met een speciaal doel voor Zijn eigen volk kwam. Wij geven u hiervan enkele voorbeelden.

De engel zei indertijd tegen Jozef: *“Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het die Zijn volk zal redden van hun zonden. Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God met ons.”* (Mattheüs 1:21-23)

Let op, dat de Here Jezus hier aangekondigd wordt als degene die **Zijn volk** zal redden van **hun** zonden. Er staat niet, dat Hij de gelovigen uit de heidenen zal redden van hun zonden, maar dat

Hij gekomen is voor het volk Israël. Hij is voor Israël niet slechts als een Koning of groot Leider gekomen, maar Hij is voor Israël als Verlosser gekomen. Zo zal Hij ervoor zorgen, dat voor Israël weer zal gelden, dat “*God met ons*” is. Wie is die “ons”? Dat is niet de Gemeente van Jezus Christus, ook al mogen wij na de Pinksterdag uit Handelingen 2 eveneens zeggen, dat God nu met ons is. Deze “ons” is in eerste instantie het volk Israël!

In het tweede hoofdstuk voegt Mattheüs er het volgende aan toe: “*Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben Zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen.*” (Mattheüs 2:1,2)

De wijzen uit het Oosten waren niet op zoek naar de Heiland der wereld, ook al waren zij zelf ook mensen van “de wereld”. Als heidenen zochten zij de Koning der Joden. Koning Herodes wist daarna precies over Wie het ging: het ging over de Christus. “Christus” is de Griekse weergave van het woord “Messias”. Herodes wist dus, dat het de wijzen te doen was om de Joodse Messias, die - net als David vroeger - Israël weiden zou. Zo wordt Jezus in het evangelie van Mattheüs heel nadrukkelijk beschreven als de Joodse Messias, die kwam om Zijn volk te verlossen van hun zonden en om als Koning over Zijn volk te regeren en als Herder hen te weiden.

Het volk verlossen van hun zonden deed de Here Jezus aan het kruis. Opmerkelijk is het, dat het opschrift boven het kruis ook weer vertelde, dat Hij daar hing als de Koning der Joden. Zo stierf Hij aan dat kruis niet in de eerste plaats voor de gehele wereld, maar in de eerste plaats voor Zijn eigen volk, voor Israël. Dat bevestigt ook Petrus later als hij tegen Joodse mensen zegt: “*De Christus* (dus: de Messias) *was tevoren voor u* (voor Israël) *bestemd*.” (Handelingen 3:20) Vervolgens zegt hij tegen dezelfde

Joodse mensen (en niet tegen heidenen!): *“God heeft in de eerste plaats voor u (voor Israël) Zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u (Israël) gezonden, om u (Israël) te zegenen, door een ieder uwer (uit Israël) af te brengen van zijn boosheden.”* (Handelingen 3:26)

Bij de prediking van de apostelen in Jeruzalem tegen uitsluitend Joodse mensen, geschiedden ook weer bijzondere wonderen en tekenen, doch uitsluitend voor Joodse mensen, net zoals de Heer in Mattheüs 10 gezegd had! Zie Handelingen 5:12-16. Pas in Handelingen 10:45 horen wij, dat er een heiden tot geloof in de Here Jezus gekomen is en dat dit een bijzondere opschudding onder de discipelen teweegbracht. *“En al de gelovigen uit de besnijdenis (dat zijn de Joodse gelovigen), die met Petrus waren meegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort... De apostelen nu en de broeders in Judea hoorden, dat ook de heidenen het woord Gods aangenomen hadden... En toen zij dit gehoord hadden, kwamen zij tot rust en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken.”* (Handelingen 10:45; 11:1; 11:18)

Later wordt hier het volgende aan toegevoegd: *“Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig, dat eerst tot u (dat waren de mensen van Israël) het woord Gods werd gesproken, doch nu gij (Joden) het verstoot en u het eeuwige leven niet waardig keurt, zie, nu wenden wij ons tot de heidenen. Want zo heeft ons de Here geboden: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij tot heil zoudt zijn tot aan het uiterste der aarde. Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich en verheerlijkten het woord des Heren.”* (Handelingen 13:46-48)

Dit is in overeenstemming met het verslag dat later gegeven werd: *“Maar toen dezen (Joden) zich verzetten en lasterden, schudde hij zijn kleren uit en zei tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben er rein van, voortaan zal ik mij tot de heidenen wenden.”* (Handelingen 18:6)

Vandaar ook de verwondering en blijdschap, dat heidenen tot geloof kwamen: *“En daar aangekomen, riepen zij de gemeente bijeen en gaven verslag van al wat God met hen gedaan had, en dat Hij ook voor de heidenen een deur des geloofs had geopend... Zij reisden dan, nadat hun door de gemeenten uitgeleide gedaan was, door Fenicië en Samaria, en bereidden met hun verhaal van de bekering der heidenen al de broeders grote blijdschap.”*
(Handelingen 14:27 en 15:3)

Toen het evangelie naar de heidenen ging, zo lezen wij dus in het boek der Handelingen, werd bekend gemaakt, dat de Here Jezus niet alleen voor de Joden Zijn leven gegeven had, maar dat Hij ook voor de heidenen gestorven was. Vervolgens werd daarna ook het evangelie van Johannes geschreven, waarin verteld werd, dat de Here Jezus als het **Licht der wereld** gekomen was (Johannes 8:12), dus ook voor niet-Joden. Dit betekent, dat nu bekend gemaakt wordt, dat de Here Jezus niet alleen voor Israël gekomen was, maar dat Hij voor de gehele wereld gekomen was. Zo is het ook opvallend, dat in het evangelie van Mattheüs gezegd wordt, dat de Here Jezus Zelf gezegd heeft, dat Hij alleen voor de verloren schapen van het huis Israëls gekomen was en niet voor mensen van andere volken (Mattheüs 15:24), terwijl het evangelie van Johannes ons vertelt, dat de Here Jezus het Lam van God is, dat de zonde van de gehele wereld wegneemt (Johannes 1:29).

Toen de boodschap naar de heidenen ging, werd het evangelie, zoals de Here Jezus dit tot het Joodse volk gepredikt had, ook toegepast op de heidenen. Vandaar dat wij in het evangelie van Lucas dezelfde geschiedenis of gelijkenis lezen als in het evangelie van Mattheüs. Lucas schreef zijn evangelie echter aan andere mensen dan Mattheüs. Lucas wilde laten zien, zoals ook Johannes deed, dat de Here Jezus niet meer exclusief de Verlosser voor Israël was, maar dat Hij als Verlosser aan de gehele wereld, Joden en heidenen dus, werd aangeboden. Zo gebruiken de andere evangeliën dezelfde verhalen en gelijkenissen, maar zeggen dan

niet dat zij gaan over het koninkrijk der hemelen, maar over het koninkrijk van God.

Hoewel in diepste zin bij Mattheüs het koninkrijk der hemelen ook het koninkrijk van God genoemd zou kunnen worden, gebeurt dit toch niet. Het heeft de Heilige Geest klaarblijkelijk goed gedacht om dit onderscheid voor de lezers aan te brengen.

Terwijl het koninkrijk der hemelen een aards en letterlijk koninkrijk blijkt te zijn, waarin het gaat over Israël en waarin de Here Jezus als de Koning der Joden zal regeren, blijkt het Koninkrijk Gods bij de andere evangeliën een geestelijk koninkrijk te zijn, waarin de Here Jezus als het Hoofd van de Gemeente hen die wedergeboren zijn uit Joden en heidenen verzamelt en hen leidt naar het hemels tehuis.

Het aardse koninkrijk der hemelen, zo zei de Here Jezus, ga je binnen als je een goed mens bent, dat wil zeggen, als je een rechtvaardige levenswandel hebt. *“Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.”* (Mattheüs 5:20)

Het geestelijke koninkrijk van God ga je alleen binnen door wedergeboorte, zo zei de Here Jezus. *“Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. Nicodemus zei tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.”* (Johannes 3:3-5)

Wij zagen, dat Johannes de Doper een prediker van het koninkrijk der hemelen was (Mattheüs 3:2). Johannes leefde vóór het kruis en vóór de tijd, dat het evangelie aan heidenen gepredikt werd. In zijn tijd was de komst van de Gemeente van Joden en heidenen nog

steeds een geheimenis en niet bekend bij wie dan ook, zo leert de Bijbel. Hoe zou Johannes over de Gemeente en het eeuwige leven in de hemel hebben kunnen prediken en de mensen dit rijk kunnen binnenleiden, terwijl de Here Jezus nog niet voor de zonden gestorven was?

Ook zagen wij, dat om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan, je niet wederom geboren hoeft te zijn. De Here Jezus Zelf legde voor dit koninkrijk andere maatstaven aan. Hij zei: Je moet een arme van geest zijn, een zachtmoedige, een vervolgte en niet rijk! Je moet een rechtvaardige levenswandel hebben, die beter is dan die van de Farizeeën en Schriftgeleerden (Mattheüs 5:3,5,10,20 en 19:23). Zie ook Mattheüs 18:1-3 en 23:13.

Mattheüs 8:12 zegt, dat er kinderen van het koninkrijk der hemelen uitgeworpen zullen worden in de buitenste duisternis. Er worden toch geen mensen uit de hemel verwijderd om alsnog naar de hel te gaan? Als de Here Jezus een gelijkenis van het koninkrijk der hemelen vertelt en dan zegt, dat iemand uit de feestzaal verwijderd werd, dan kan dit toch niet betekenen, dat mensen die eerst de hemel binnen mochten er daarna weer uit verwijderd worden? Zie ook Mattheüs 8:11,12; 22:1-14 en 25:14-30.

Opmerkelijk is zelfs, dat het boek Handelingen aan het begin vertelt, dat de discipelen hoopten, dat de Here Jezus direct na Zijn opstanding alsnog het aardse koninkrijk voor Israël zou oprichten. Zij stelden Hem namelijk de volgende vraag: *“Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?”* (Handelingen 1:6) Het antwoord van de Heer was niet: *“Hebben jullie het nou nog niet begrepen? Er komt geen koninkrijk voor Israël.”* Neen, Hij bevestigde dat dit koninkrijk zou komen, maar dat het niet hun zaak was, **wanneer** dit koninkrijk zou komen. Hij zei: *“Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft.”* (Handelingen 1:7)

Later maakte Jacobus bekend, dat het koninkrijk voor Israël zou komen als het tijdperk van de Gemeente van Joden en heidenen beëindigd zou zijn. Hij zei: *“Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn Naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten.”* (Handelingen 15:13-16) *“De vervallen hut van David”* is een omschrijving van het beloofde en nu nog komende koninkrijk voor Israël. Dit koninkrijk zal dus worden hersteld na het tijdperk van de Gemeente op aarde.

De betekenis van de uitdrukking “Koninkrijk der hemelen”

De uitdrukking *“koninkrijk der hemelen”* heet bij de rabbijnen “malkhoet shamajiem”. Het woord “hemel” wordt door de Joden, in verband met de heiligheid van God vaak gebruikt als een vervangend woord voor “God”. Je kunt het dus ook “het koninkrijk van God” noemen. Soms wordt aangenomen, dat Lucas de uitdrukking *“koninkrijk van God”* gebruikt, omdat zijn lezers niet zo nauwgezet omgingen met de woordkeuze in verband met de heiligheid van God, of omdat zijn lezers de uitdrukking *“koninkrijk der hemelen”* niet zouden begrijpen.

Het lijkt mij, dat er meer aan de hand is. Hoewel de beide uitdrukkingen door elkaar heen gebruikt zouden kunnen worden, doet de Bijbel dit onder inspiratie van de Heilige Geest juist niet. Zo wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het aardse koninkrijk voor Israël, dat is het koninkrijk der hemelen, en het geestelijke koninkrijk voor Joden en heidenen die in de Here Jezus geloven, dat is het koninkrijk van God.

- het aardse koninkrijk voor Israël is het koninkrijk van(uit) de hemelen
- het geestelijke koninkrijk voor Joden en heidenen is het koninkrijk van God

Wel is het zo, dat er overlappingsen zijn. Zoals bijvoorbeeld het feit dat een profeet bepaalde uitspraken over het komende Messiaanse rijk doet, die ook van toepassing zijn voor de situatie in de hemel, zo zijn er ook uitspraken over het koninkrijk der hemelen, die ook van toepassing zijn op het koninkrijk van God, en andersom.

Het koninkrijk der hemelen is dus niet een koninkrijk **in** de hemelen, maar een koninkrijk **van** de hemelen. Het is het koninkrijk waarvan Daniël gesproken heeft. Daniël kondigde aan, dat er een koninkrijk vanuit de hemel naar de aarde zou komen. Hij schreef: *“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is.”* (Daniël 7:13,14)

Er is sprake van alle volken en natiën en talen. Dit maakt duidelijk, dat dit koninkrijk niet in de hemel zal komen, maar op de aarde. Het is de aankondiging van het komende Messiaanse vrede-rijk. Zoals de naam zegt, is dit het koninkrijk dat **van** de hemel komt. Het komt **van** de hemel **op** de aarde. Het duurt, zoals het boek Openbaring in hoofdstuk 20 ons laat weten, slechts 1000 jaar, terwijl het koninkrijk van God eeuwig zal zijn.

Andere teksten in de profetie die over dit komende koninkrijk spreken, zijn bijvoorbeeld deze: *“Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken*

verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid, juist zoals gij gezien hebt, dat zonder toedoen van mensenhanden een steen van de berg losraakte en het ijzer, het koper, het leem, het zilver en het goud verbrijzelde. De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat na dezen zal geschieden; de droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar.” (Daniël 2:44,45) “En de HERE zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de HERE de enige zijn, en Zijn Naam de enige.” (Zacharia 14:9)

“En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heen stromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jacobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom, zonder dat iemand hen opschrikt; want de mond van de HERE der heerscharen heeft het gesproken. Want alle volkeren wandelen elk in de naam van zijn god, maar wij zullen wandelen in de naam van de HERE, onze God, voor altoos en immer.” (Micha 4:1-5; zie ook Jesaja 2:2-5) Het gaat hier weer duidelijk over een komend koninkrijk op aarde en niet in de hemel!

Dit koninkrijk voor Israël werd zowel door Johannes de Doper als door de Here Jezus aangekondigd als “nabij gekomen” zijnde. Natuurlijk: de Koning was gekomen, dus kon Zijn koninkrijk ook openbaar worden. Het kwam echter niet, zoals de evangelist Johannes later liet weten, waardoor er een boodschap van heil

kwam voor mensen uit alle volken. *“Hij (de Here Jezus) kwam tot het Zijne, en de Zijnen (de Joden) hebben Hem niet aangenomen. Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in Zijn Naam geloven.”* (Johannes 1:11,12)

Realiseer u dat Joden haast nooit over de hemel spreken, als zij het hebben over hun toekomstverwachting. In de Joodse toekomstverwachting wordt niet nagedacht over de hemel. Joden denken en spreken wel over de opstanding van de doden. Echter niet om naar de hemel te gaan, maar om het Messiaanse rijk binnen te gaan! Zij leven in de verwachting van het komende aardse vrederijk, waarin de Messias koning zal zijn.

De betekenis van de uitdrukking “koninkrijk Gods”

Om duidelijk het verschil in de Bijbel te zien tussen het koninkrijk der hemelen en het koninkrijk Gods, geven wij een korte beschrijving van het koninkrijk Gods. Het koninkrijk Gods is het eeuwigheidsrijk, dat christelijke gelovigen kennen als “eeuwig leven”. Het is hetzelfde als ons toekomstig verblijf in de eeuwige heerlijkheid in de hemel. Hoewel er vergelijkingen zijn te maken tussen het koninkrijk der hemelen en het koninkrijk Gods, zijn zij toch verschillend.

In het Oude Testament, in de profetie van Jesaja, zien wij aankondigingen voor het komende aardse Messiaanse vrederijk, die wij later in het Nieuwe Testament opnieuw tegenkomen en die dan spreken over de situatie in de hemel. Het blijkt, dat er bepaalde “overlappingsen” zijn bij het koninkrijk der hemelen en het koninkrijk Gods.

In het koninkrijk Gods (**in de hemel**) is niet de Here Jezus de Koning, maar God de Vader.

Het koninkrijk **van(uit) de hemelen** wordt genoemd in 1 Corinthe 15:24. *“Daarna het einde, wanneer Hij (Jezus) het koningschap (van het aardse, Messiaanse vrederijk) aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij (de Here Jezus) moet als koning heersen (in het aardse Messiaanse rijk), totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft.”* (1 Corinthe 15:24,25)

Nadat de Here Jezus in het Messiaanse rijk (het koninkrijk der hemelen) 1000 jaar Koning op aarde geweest is, draagt Hij het koningschap aan de Vader over. Nu wordt de Vader de eeuwigheidskoning.

Het koninkrijk **van God** is niet op aarde, maar in de hemel en het zal later, als er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen, zowel in de hemel als op de aarde zijn. Dit koninkrijk Gods duurt niet slechts 1000 jaar, zoals het koninkrijk der hemelen, maar is eeuwigdurend.

- het koninkrijk van God is in de hemel met God als koning
- het koninkrijk van de hemelen is op aarde met Jezus als koning gedurende 1000 jaar
- na die 1000 jaar zal op de aarde en in de hemelen het koninkrijk Gods zijn, met God als koning

De gelijkenissen van het koninkrijk der hemelen

Velen hebben een verkeerde gedachte over de betekenis van Jezus' gelijkenissen. Zij menen, dat het mooie illustraties waren, die de boodschap van de Here Jezus voor de mensen moesten vertalen. Zij menen, dat je ze het best kunt vergelijken met voorbeelden in de prediking. Op grond van die gedachte, zeggen zij, dat een preek de nodige voorbeelden moet bevatten om de boodschap duidelijk te maken. Zij weten echter niet, dat de gelijkenissen daar niet voor bestemd waren. De gelijkenissen hadden niet als doel om een

bepaalde boodschap voor de mensen te openbaren, maar juist **om die boodschap voor de mensen te verbergen**.

In het bekende hoofdstuk van de gelijkenissen, Mattheüs 13, horen wij over een gesprek, dat de discipelen met de Here Jezus voerden, over het doel van Zijn gelijkenissen. *“En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen? Hij antwoordde hun en zei: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven. Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen.”* (Mattheüs 13:10-13)

De reden waarom de Here Jezus gelijkenissen vertelde was, dat er geheimenissen van het koninkrijk der hemelen waren, die op dat moment wel aan de discipelen, maar niet aan de rest van het volk openbaar mochten worden. Een gelijkenis heeft dus niet als doel om een bepaalde waarheid te onthullen, maar juist om die te bedekken, te verbergen. Let er nu op, dat het feit, dat er een koninkrijk der hemelen, een aards Messiaans koninkrijk voor Israël zou komen, geen geheimenis was voor Israël. In feite verwachtten de Joden juist in de tijd dat de Here Jezus op aarde was, de komst van dit rijk. Het feit echter, dat de komst van dit rijk uitgesteld zou worden, terwijl de Koning er toch al was en dat er eerst een volk uit de heidenen voor God vergaderd zou worden, dát was een geheimenis voor Israël en dat moest een geheimenis voor hen blijven. Als zij dat begrepen hadden, hadden ze misschien niet meegewerkt aan de dood van Jezus en hadden zij juist geprobeerd om Zijn verzoenend lijden en sterven te voorkomen. Dan was er geen oplossing voor het zondeprobleem van de Joden gekomen en was er geen oplossing voor het zondeprobleem van de heidenen, dus van ons, gekomen. Daarom moest de Heer in verborgen taal spreken. Daarom heeft Hij de

betekenis van de gelijkenissen wel aan Zijn discipelen verteld, maar niet aan het volk.

Nadat de Heer gestorven, begraven en opgestaan was en zeker nadat de Heilige Geest uitgestort was, hoefde dit feit niet langer geheim te blijven. Vandaar dat na die dag de boodschap van het koninkrijk van God voor Joden en heidenen die in Jezus geloven openlijk gepredikt werd, evenals de boodschap van het koninkrijk der hemelen als aards koninkrijk voor het volk Israël.

Ook begrijpen velen de juiste bedoeling van de gelijkenissen niet, omdat zij niet weten, dat het bij het koninkrijk der hemelen niet gaat over onze toekomst als christenen in de hemel, maar over het aardse komende koninkrijk voor Israël. Velen passen de boodschap en de gelijkenissen van het koninkrijk der hemelen toe op de Gemeente en de hemel. Zij raken dan echter in verwarring en menen, dat er mensen zullen zijn, die eerst de hemel binnen mochten en er later weer uitgezet zullen worden. Zij vragen zich af hoe dit kan. Dit is ook niet de bedoeling. Het gaat niet over christenen en de hemel, maar over Israël en het komende aardse vrederijk.

De gelijkenis van tarwe en onkruid

In Mattheüs 13 lezen wij de gelijkenis van de zaaier (Mattheüs 13:1-9), van tarwe en onkruid (Mattheüs 13:24-30), van het mosterdzaadje (Mattheüs 13:31,32) en van de zuurdesem (Mattheüs 13:33). Vervolgens lezen wij:

“Toen liet Hij de scharen gaan en ging naar huis. En Zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zei: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel;

de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore!” (Mattheüs 13:36-43)

Wat voor de toekomst van het koninkrijk der hemelen van belang is, is het feit, dat de beschreven oogst een beeld is van de voleinding van de wereld. Dat wil niet zeggen, dat de oogst een beeld is van het vergaan van de aarde, zoals vaak gedacht wordt, maar dat hij het beeld is van het eindigen van het huidige tijdperk en daarmee de opening is naar een nieuw tijdperk. Het nieuwe tijdperk wordt de tijd van het duizend jaar durende Messiaanse rijk. De tijd die aan dat Messiaanse rijk vooraf gaat, is de tijd waarin wij nu leven, de tegenwoordige tijd, ook wel “de tegenwoordige eeuw” genoemd. Realiseer u, dat met het woord “eeuw” niet het Nederlandse woord “eeuw” bedoeld wordt. Bij ons is een eeuw “honderd jaar”. In de Bijbel is een eeuw niet aan een getal gebonden. Het wil zeggen, dat het gaat over een bepaald tijdperk. Wij leven nu in de tijd waarin het zaad van het koninkrijk der hemelen gezaaid is en waarin het opgekomen is. De voorbereiding onder de Joden voor het openbaar worden van het komende Messiaanse rijk is in volle gang. Spoedig zal de dag komen, dat deze tijd eindigt en dat er een nieuwe periode begint.

In deze gelijkenis maakt de Heer duidelijk, dat ook al zal Zijn komende Messiaanse rijk het glorieuze rijk van Israël zijn, dit niet betekent, dat alle Israëlieten waardig gekeurd zullen worden om dit rijk binnen te gaan. In meerdere gelijkenissen maakt de Here Jezus duidelijk, dat Hij een scheiding zal brengen tussen de ene Jood en de andere. Daarbij zal Hij bijzondere maatstaven

aanleggen. *“Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam boze geesten uitgedreven en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.”* (Mattheüs 7:21-23)

Zo zal de Heer het onkruid uit de akker wegnemen. Hij zal de onrechtvaardige Joden buitensluiten. Zij komen Zijn rijk niet binnen. Zoals wij later zullen zien, dat de man zonder feestkleed en de dwaze maagden Zijn rijk niet binnen mogen, zo zien wij dat ook reeds hier. Allen zijn zij Joden en allen willen zij het Messiaanse rijk wel binnengaan, maar de Heer zal hen niet binnen laten.

De ontrouwe Joden worden buitengesloten, waardoor zij de heerlijke zegeningen van het Messiaanse rijk zullen missen. Dat betekent niet, dat zij in dezelfde tijd in een ander land dan Israël zullen mogen wonen. Het betekent, dat zij vóór het aanbreken van het Messiaanse rijk zullen sterven. Aan de komst van het Messiaanse rijk gaat, zoals wij nog zullen zien, de grote verdrukking, de tijd van Gog, vooraf. In de tijd van de Grote Verdrukking zullen zij omkomen. Zij zullen niet behouden komen uit de Grote Verdrukking om daarna het heerlijke Vrederijk binnen te gaan. Op hen die wel binnengaan is van toepassing wat de Here Jezus in Zijn toespraak op de Olijfberg zei: *“Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden. En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.”* (Mattheüs 24:13,14)

Het hier genoemde *“einde”* is opnieuw niet het vergaan van de wereld. Het is het einde van de Grote Verdrukking en de aanvang van het Messiaanse rijk. Dat blijkt ook, omdat de Here Jezus

spreekt over *“het evangelie van het Koninkrijk”*. Bij “evangelie” denken wij direct aan “ons” evangelie; het evangelie van behoud voor een ieder die in de Here Jezus gelooft. Het woord “evangelie” betekent: “de goede boodschap”. De Here Jezus zegt hier, dat de goede boodschap van Zijn koninkrijk (dat is dus het koninkrijk der hemelen) eerst in de wereld bekendgemaakt zal worden en dat het koninkrijk pas daarna zal komen. Deze tekst zegt niet – wat velen er ten onrechte in willen lezen – dat de Here Jezus pas wederkomt als het christelijk evangelie in de hele wereld bekendgemaakt is. Neen, het zegt, dat Zijn rijk komt, nadat het in de gehele wereld bekend gemaakt is en Joden in alle landen oproepen zijn om zich voor dat rijk gereed te maken.

Nu blijkt, dat wij reeds in een bijzondere tijd leven. De Joodse Chabad beweging trekt in onze dagen de gehele wereld in om Joden waar dan ook in de wereld op te roepen om zich gereed te maken voor de komst van de Messias. Onze tijd is een profetische tijd. De toekomst is in zekere zin al begonnen. De aankondiging van de Here Jezus over het bekend maken van Zijn rijk in de gehele wereld gebeurt al. Deze boodschap moet niet aan heidenen bekendgemaakt worden, wat veel christenen denken. Deze speciale boodschap moet bekendgemaakt worden aan de Joden die over de hele wereld verspreid leven.

De Joden die zich niet gereedmaken om waardig te zijn om het beloofde rijk binnen te gaan, zullen in de tijd van de Grote Verdrukking onder een zwaar oordeel vallen. Zij zullen in de oven van het vuur van de verdrukking geworpen worden, net zoals de ongelovigen moeten weten, dat zij onder het oordeel van God zullen komen.^{[26](#)} De rechtvaardige Joden zullen echter een bijzondere tijd tegemoet gaan, waarin zij zullen stralen als de zon, zo zei de Here Jezus.^{[27](#)}

^{[26](#)} ... en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars. (Mattheüs 13:42)

^{[27](#)} Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk hun Vaders.

Wie oren heeft, die hore! (Mattheüs 13:43)

De gelijkenis van het visnet

“Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt. Wanneer het vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt het goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg. Zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De engelen zullen uitgaan om de bozen uit het midden der rechtvaardigen af te zonderen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.” (Mattheüs 13:47-50)

Opnieuw is er sprake van engelen, die scheiding zullen brengen tussen rechtvaardige Joden en onrechtvaardige Joden. Zoals een visnet zowel koosjere vis als niet-koosjere vis aan land brengt, waarna de koosjere vis gegeten wordt en de niet koosjere vis weggeworpen wordt, zo zullen de engelen als vissers alle Joden uit de hele wereld bijeenbrengen in het land Israël. Vervolgens zullen zij de rechtvaardigen als koosjere vis in het koninkrijk der hemelen binnenbrengen en de onrechtvaardigen als niet-koosjere vis in de oven van de Grote Verdrukking achterlaten.

De gelijkenis van de werkers in de wijngaard

Nu volgt er een gelijkenis die de mensen bijzonder verbaasd moet hebben. In deze gelijkenis kondigt de Here Jezus aan, dat het koninkrijk van de Joden afgepakt zal worden en aan anderen gegeven zal worden. Hoe is dit te rijmen met het feit, dat Hij in de andere gelijkenissen steeds de Joden opriep om zich gereed te maken voor het komende koninkrijk der hemelen, waaruit duidelijk bleek, dat zij dit rijk juist wel zouden krijgen? Nu ook blijkt weer eens duidelijk, dat het niet gaat over de hemel en dat het niet gaat over christenen.

Het antwoord op deze vraag is gelegen in het feit, dat ineens een andere uitdrukking gebruikt wordt. Mattheüs vertelt, dat het nu ineens niet gaat over het koninkrijk der hemelen, maar over het **koninkrijk Gods**. Hiermee zegt de Heer, dat het koninkrijk Gods, dat gebaseerd was op verzoening en vergeving van zonden door Jezus als Lam van God, op geloof en wedergeboorte, zoals het evangelie van Johannes toont, zal overgaan op de Gemeente uit Joden en heidenen.

In totaal spreekt het evangelie van Mattheüs vier keer over het koninkrijk Gods. Dit is het koninkrijk dat je niet binnengaat op grond van het feit dat je een rechtvaardige Jood bent, maar dat Jood en heiden kunnen binnengaan als zij in de Here Jezus als hun Verlosser geloven, Hem aannemen en wedergeboren zijn (Johannes 1:12; 3:3,36 en 5:24). Zoals uit het gesprek van de Here Jezus met Nicodemus blijkt, werd ook dit koninkrijk aan Israël aangeboden. Natuurlijk: de Here Jezus maakte ook reeds bekend hoe Joodse mensen door geloof in Hem en door de verzoening die Hij later aan het kruis teweeg zou brengen, het eeuwige leven zouden kunnen ontvangen. In Hem was daarom dit bijzondere koninkrijk van God ook nabij.

Mattheüs zegt van dit rijk het volgende: *“Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt.”* (Mattheüs 21:43)

De Here Jezus zegt in deze gelijkenis van de onrechtvaardige pachters (Mattheüs 21:33-46) niet, dat de beloften van God aan Israël van hen afgenomen zullen worden en aan de Kerk gegeven zullen worden. In deze gelijkenis wordt Jezus niet getoond als de Koning van het Messiaanse rijk, maar als de verworpen Steen, die door God op een bijzondere wijze gebruikt zal worden. Hier gaat het niet over het aardse rijk van duizend jaren, maar over het geestelijke rijk van God, het hemelse rijk, dat werkelijk eeuwig zal duren. Dit rijk had Israël ook mogen beëerven. Het wordt echter

duidelijk gezegd, dat God als Eigenaar na eerst profeten tot Israël gezonden te hebben, nu Zijn Zoon tot hen gezonden heeft en dat zij de Zoon zullen doden. Het geestelijke Koninkrijk zal nu geschonken worden aan een nieuw “lichaam”: de Gemeente van Jezus Christus, waarin niet alleen Joden het eeuwige leven zullen beërven, maar waarin Joden en heidenen zullen samenkomen en allen het eeuwige leven zullen ontvangen.

Deze gelijkenis is daarmee van een heel ander karakter, dan de andere gelijkenissen. Hier worden de Joden niet opgeroepen zich gereed te maken voor het komende koninkrijk der hemelen, maar wordt hen verteld, wat de gevolgen zijn van de komende dood van de Zoon. De Joden wisten op dit moment nog helemaal niet van Jezus' komende dood aan het kruis. Zij verwachtten niet Zijn dood, maar Zijn regering. Deze gelijkenis hebben zij beslist niet kunnen begrijpen.

De gelijkenis van de koninklijke bruiloft

In Mattheüs 22:1-14 lezen wij, dat de Here Jezus het koninkrijk der hemelen vergelijkt met een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte. Hij eindigt Zijn gelijkenis over het koninkrijk der hemelen met de volgende woorden: *“Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.”* (Mattheüs 22:14) Deze tekst wordt vaak ten onrechte gebruikt bij de uitleg van het evangelie van het kruis van de Here Jezus, als zouden er velen tot de eeuwige zaligheid geroepen zijn, doch slechts weinigen uitverkoren. Het gaat hier niet over de eeuwigheid in de hemel. Het gaat hier opnieuw over het koninkrijk der hemelen, het aardse, Messiaanse vrederijk.

Rabbijnen spraken en spreken graag over het komende Messiaanse rijk als over een groot feest, dat de Koning zal organiseren en waarbij zij Zijn genodigden zullen zijn. Het Koninkrijk der hemelen wordt dan vergeleken met een feestzaal en de situatie in

die tijd wordt vergeleken met een uitgebreide maaltijd. Er zijn veel verhalen die de rabbijnen vertellen, waarin zij het komende Messiaanse rijk vergelijken met een koning, die voor zijn zoon een bruiloftsfeest organiseerde. Ook in de tijd van de Here Jezus spraken de rabbijnen op deze wijze over het komende rijk. Nu blijkt, dat de Here Jezus op dezelfde wijze als zij over die tijd sprak.

Zo vertelde rabbi Jonathan ben Zakkai (30-60) een gelijkenis van een koning, die zijn dienaren uitnodigde voor een feestmaal, maar niet vertelde op welk tijdstip de maaltijd zou aanvangen. De verstandigen onder de genodigden gingen meteen in feestkleding bij de ingang van het koninklijk paleis zitten wachten. Zij gingen ervan uit, dat in het paleis van de koning voldoende voedsel aanwezig zou zijn, om desnoods direct de maaltijd te laten beginnen.

De onverstandigen zeiden tegen zichzelf, dat de koning toch wel tijd nodig had om alles voor te bereiden, en dat het daarom nog wel even zou duren, voordat de maaltijd zou beginnen.

Plotseling riep de koning zijn knechten om binnen te komen. De verstandigen gingen meteen in feestgewaad naar binnen. De onverstandigen haastten zich om ook meteen naar binnen te kunnen gaan, maar zij hadden geen tijd gehad om feestkleding aan te trekken. In hun vuile werkkleding stapten zij de feestzaal binnen.

De koning begroette met vreugde zijn onderdanen die feestelijk gekleed waren. Hij was echter boos op hen, die in hun vuile werkkleding voor hem verschenen waren.

De koning zei: "Laten zij die feestkleding dragen aan tafel plaats nemen, eten, drinken en feestvieren. Laten zij die geen feestkleding dragen aan de kant staan en kijken hoe de anderen hun feest met mij vieren." De mensen zonder feestkleding zagen hoe de anderen aten, dronken en feestvierden. Zij bleven hongerig en dorstig toekijken en misten de vreugde van het feest.

Zo vertelt onze gelijkenis uit Mattheüs 22, dat er bij het aanbreken van het koninkrijk der hemelen een aantal Joodse mensen het rijk niet zal binnengaan, ook al waren zij wel uitgenodigd. Duidelijk blijkt uit het hoofdstuk waarin deze gelijkenis staat, dat hier in de eerste plaats aan de Farizeeën en Schriftgeleerden gedacht moet worden. Zij gingen ervan uit, dat zij de eersten zouden zijn, die door de Koning in Zijn rijk genodigd zouden worden. Zij waren overtuigd, dat het Messiaanse rijk juist voor hen één groot feest zou worden. De Here Jezus legde uit, dat dit niet het geval zou zijn. Als je het Messiaanse rijk wilde binnengaan, moest je niet aankomen met je eigen gerechtigheid die voor God ongerechtigheid was. Dan moest je worden als een kind, zo rein en onschuldig en zo je vertrouwen stellen in de Heer.

De gelijkenis van de 10 maagden

In een andere gelijkenis vergeleek de Heer het Koninkrijk der hemelen met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. Want de dwaze namen haar lampen mede, maar geen olie; doch de wijze namen olie in haar kruiken, met haar lampen. Zie Mattheüs 25:1-13.

Deze gelijkenis begint ons te vertellen, dat hij aansluit bij wat Mattheüs 24 ons vertelt, in het bijzonder het slot van dat hoofdstuk. In Mattheüs 24 vertelt de Here Jezus de geschiedenis van Jeruzalem en het Joodse volk vanaf de verwoesting van stad en tempel in 70 na Christus tot aan het eind van de Grote Verdrukking, waarna Hij komen zal en het Messiaanse rijk zal aanvangen. De Heer vertelt van tekenen, die duidelijk maken, dat Zijn komst voor Israël om het Messiaanse rijk te laten aanvangen, nabij is. De Heer spreekt in dit hoofdstuk niet over tekenen, die de christenen moeten duidelijk maken, dat de wederkomst van de Here Jezus voor Zijn Gemeente nabij is. Het gaat in dit hoofdstuk

niet over de Gemeente, maar over Israël.

In dit hoofdstuk maakt de Heer Zelf duidelijk, dat het gaat over Israël in de tijd van de Grote Verdrukking en onderweg naar het Messiaanse vrederijk. Hij zei:

“Terstond na de verdrukking (dat is dus de Grote Verdrukking) dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere.” (Mattheüs 24:29-31)

Als in Mattheüs 24:30 staat, dat alle stammen der aarde zich op de borst zullen slaan en dat zij de Zoon des mensen zullen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid, kan de vraag gesteld worden, wie met de “*stammen der aarde*” bedoeld worden. Wij kennen in de Bijbel wel de 12 stammen van Israël, maar kent de Bijbel ook de stammen van de aarde? In het Grieks staat hier het woord ges, dat gewoon als “land” vertaald moet worden. Hoewel de gehele aarde bedoeld *kan* zijn, zullen wij - m.i. - in de eerste plaats aan het land Israël moeten denken. Het gaat dan om de stammen van Israël in hun eigen land.

Dit is in overeenstemming met wat de profeet Zacharia schreef:

“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene. Te dien dage zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadadrimmon in het dal van Megiddo; het land zal

een rouwklacht aanheffen, alle geslachten afzonderlijk; het geslacht van het huis van David afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Natan afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Levi afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk; het geslacht van Simi afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk; alle overige geslachten, alle geslachten afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk.” (Zacharia 12:10-14)

In Openbaring staat een zelfde vertaling: *“Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen.”* (Openbaring 1:7) Mogelijk moet het woord “ges” hier ook als “land” en niet als “aarde” vertaald worden.

De Here Jezus vertelt, dat als die nieuwe periode begint, dus als het Messiaanse vrederijk komt en Hij als Koning in Israël zal verschijnen, Hij eerst Zijn engelen zal uitzenden om het uitverkoren volk, waarvan er nog velen over de gehele aarde verspreid leven, bijeen te brengen in het land Israël. Als de Koning naar Israël komt, wil Hij, dat Zijn volk, Zijn onderdanen, er ook zullen zijn. Hoewel er nu al velen van het uitverkoren volk naar het eigen land zijn teruggekeerd, zullen er bij Jezus’ wederkomst nog steeds velen van dit volk verspreid over de aarde leven. De Heer zal Zijn engelen uitzenden, die deze mensen naar het land Israël zullen terugbrengen.

Aan het slot van Mattheüs 24 wijst de Heer met de volgende woorden op het feit, dat Zijn komst niet tevoren precies aangekondigd wordt. Er zijn wel tekenen, die erop wijzen dat Zijn komst dichtbij is, maar er zijn geen aanwijzingen die bijvoorbeeld zeggen: “Vandaag of morgen komt Hij.” De Heer wijst erop, dat met dit feit terdege rekening gehouden dient te worden. Hij zei:

“Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, ook de Zoon niet, maar de Vader alleen... Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt... Daarom, weest ook

gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen... Dan zal de heer van die slaaf komen op een dag, dat hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij het niet weet, en hij zal hem folteren en hem in het lot der huichelaars doen delen. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.” (Mattheüs 24:36,42,44,50,51) De Here Jezus gaf hier de ernstige waarschuwing, dat wie van het Joodse volk niet gereed is als de Heer komt, het Messiaanse rijk niet zal binnengaan.

De door de Here Jezus gebruikte uitdrukking “Ik ken u niet” is een bij de rabbiën bekende uitspraak, die luidt: “Ik heb je nooit gekend.” Het betekent een verwerping, vaak in de vorm van de ban.

De gelijkenis van de talenten

De gelijkenis van de talenten maakt duidelijk, dat als het koninkrijk der hemelen zal aanbreken de Here Jezus niet alleen als Koning zal komen om te regeren, maar ook als Rechter om vonnis te vellen over de daden van de Joodse mensen. Daarbij zal het in het bijzonder gaan over hun levenswandel en over wat zij gedaan hebben met de talenten, die God hen gegeven had. Terwijl het in de laatste gelijkenis over de schapen en de bokken (Mattheüs 25:31-46) zal gaan om de volkeren, gaat het in deze voorlaatste gelijkenis (Mattheüs 25:14-30) om individuele mensen.

Bij deze gelijkenis moeten wij denken aan een andere tekst. Op de vraag van Petrus, wat het deel van de discipelen zou zijn voor het volgen van de Heer, had Hij gezegd: *“Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon Zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten.”* (Mattheüs 19:28)

Deze “wedergeboorte” is niet de wedergeboorte, waardoor je een

kind van God wordt. De wedergeboorte van Mattheüs 19:28 heet in het Grieks: “palinggenesia”. De wedergeboorte van Johannes 3:3 heet in het Grieks “gennaoo anoothen” dat is “van boven af geboren worden”. Dat is dus duidelijk iets heel anders!

In deze gelijkenis wordt dus het oordeel over de twaalf stammen van het volk Israël beschreven. De discipelen zullen de Heer assisteren bij dit oordeel. In de volgende gelijkenis vernemen wij, dat er nog een ander oordeel zal komen. In deze gelijkenis van Mattheüs 25:14-30 gaat het over het oordeel over het leven van de Joden. Dit moeten wij niet verwarren met het oordeel voor de Rechterstoel van Christus. Bij de rechterstoel zullen niet de Joden op hun levenswandel beoordeeld worden, maar zullen de christenen op hun levenswandel beoordeeld worden. Het oordeel voor de Rechterstoel wordt genoemd in Romeinen 14:10²⁸ en 2 Corinthe 5:10²⁹.

²⁸ *Gij echter, wat oordeelt gij uw broeder? Of ook gij, wat minacht gij uw broeder? Want wij zullen allen gesteld worden voor de rechterstoel Gods.*

²⁹ *Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.*

De gelijkenis van de schapen en de bokken

De laatste gelijkenis over het koninkrijk der hemelen (Mattheüs 25:31-46) maakt duidelijk, dat als deze tijd aanbreekt, de Here Jezus vonnis zal vellen over de daden van de mensen op aarde. Daarbij zal het in het bijzonder gaan over de houding die de verschillende volken op aarde ingenomen hebben ten opzichte van het volk Israël en ten opzichte van individuele Joden. Het gaat nu dus niet over wat de Joden in hun leven verricht hebben, zoals in de vorige gelijkenis, maar over wat andere volken, over wat hele volken gedaan hebben. Wij komen op dit oordeel later terug.

Dit oordeel dat over de volken zal worden uitgesproken en waarbij

de Here Jezus hun Rechter zal zijn, zal niet in de hemel plaats hebben, maar op aarde. Dat zal zeker in Jeruzalem zijn. Er zullen dus twee oordelen geveld worden. Het eerste oordeel is al eerder genoemd. Het was het oordeel over de levenswandel van de Joden. Het was het oordeel over de twaalf stammen van het volk Israël. Het oordeel uit deze gelijkenis is een oordeel over de niet-Joodse volken. De Heer zal alle volken op aarde oordelen naar de manier waarop zij met Jezus' "broeders" zijn omgegaan. Deze "broeders" van Jezus zijn niet de christenen, want die waren in het evangelie van Mattheüs nog volkomen onbekend. Het zal gaan over de vraag, hoe de volkeren op aarde gestaan hebben tegenover individuele Joden en tegenover het Joodse volk.

Hoe mensen in onze tijd misschien ook begaan zijn met de Palestijnen, de Heer zal de volken niet oordelen over de manier waarop zij met de Palestijnen zijn omgegaan, maar over de wijze waarop zij met het Joodse volk zijn omgegaan. Dan zullen de vertegenwoordigers van Amerika voor de Here Jezus verschijnen om van Hem als Rechter het oordeel aan te horen. Dan zullen de vertegenwoordigers van Nederland ook voor Hem verschijnen. En van Frankrijk, België, Duitsland, Engeland. Ook van Iran en Irak, Egypte en Libanon, Jordanië en Syrië. Ook van Saoedi-Arabië. Zelfs de vertegenwoordigers van de Palestijnen zullen voor Hem moeten verschijnen en verantwoording afleggen voor alle Joodse vrouwen en kinderen die zij met hun bommen hebben laten ontploffen. Geen volk zal beoordeeld worden op de vraag of ze goed voor Nederland of voor de Palestijnen geweest zijn, maar wel of ze goed voor de Joden geweest zijn.

Volken die goed voor de Joden geweest zijn, zullen als de schapen bij de herder aan de rechterkant komen te staan. Volken die slecht voor de Joden geweest zijn, zullen aan de linkerkant van Jezus moeten staan. De goeden zullen mogen delen in de zegeningen die Jezus het Joodse volk tijdens het Messiaanse rijk zal bereiden. De slechten zullen die tijd niet mogen meemaken.

Toepassing

Het feit, dat al deze gelijkenissen niet van toepassing zijn op ons, maar op het volk Israël en het feit, dat deze gelijkenissen niet leren, dat als wij eenmaal behouden zijn, wij weer verloren kunnen gaan, mag niet betekenen, dat wij er nu een slordige levenswandel op na mogen houden. Ook wij zullen ons moeten voorbereiden op de komst van de Heer, van Wie ook wij niet weten, wanneer Hij komt. Maar ook wij zullen in een heilige levenswandel ons dienen voor te bereiden op die dag.

Juist ook voor ons geldt wat de Here Jezus zei: *“Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt.”* (Lucas 21:28)

5. HERSTEL VOOR LAND EN VOLK

In mijn boek “Prophetie en Vervulling” schreef ik over het feit, dat de strafaankondiging die God door middel van Mozes (zie Leviticus 26 en Deuteronomium 28) aan het volk Israël bekend gemaakt had, die zij zouden ontvangen als zij zwaar tegen Hem zouden zondigen, volkomen letterlijk uitgekomen is. Voordat wij nu kijken naar het feit, dat God ook aangekondigd had, dat zij naar hun eigen land zouden terugkeren, wijzen wij eerst op wat wij in dit boek over deze oordeelsaankondiging schreven. Hierbij wijzen wij erop, dat er twee oordeelsaankondigingen door Mozes gedaan zijn, waarbij de ene aankondiging te maken had met een korte straf: de Babylonische ballingschap en de andere oordeelsaankondiging met een langdurige straf: de verstrooiing van het volk over de gehele aarde, die in en na 70 na Christus plaatsvond. Zoals echter de kortdurende straf tot een einde kwam en Gods belofte om hen naar het eigen land terug te brengen in vervulling ging, zo zullen wij zien, dat er ook vele beloften zijn die aankondigen, dat zij na de langdurige straf opnieuw naar het eigen land zullen terugkeren.

Het is bijna niet te geloven, maar het volk Israël is maar liefst twee keer in ballingschap gegaan. Twee keer zijn zij uit hun land verdreven en werden Jeruzalem en de tempel verwoest. De eerste keer was bij de Babylonische ballingschap in 586 voor Christus. De tweede keer was bij de val van Jeruzalem in 70 na Christus.

Zowel de eerste als de tweede ballingschap waren tevoren door de grote man Gods, de profeet Mozes aangekondigd. Toen Israël het land nog moest binnengaan, kondigde Mozes al aan, dat ze er ook weer uit zouden gaan. Na hem hebben andere profeten dezelfde ballingschappen aangekondigd. Toen de beide ballingschappen aangekondigd werden, leken de omstandigheden waaronder het volk leefde, erop te wijzen, dat zo’n ballingschap nooit zou komen. Toch zijn beide gekomen.

Er zijn twee bijzondere gedeelten in de Bijbel, die ons vertellen welke profetieën Mozes over het volk heeft uitgesproken. De ene profetie vinden wij in Leviticus 26. De andere profetie staat in Deuteronomium 28. Er zijn veel overeenkomsten tussen beide hoofdstukken. Er zijn ook opmerkelijke verschillen. Hoe valt dit met elkaar te rijmen? Het antwoord blijkt niet zo erg moeilijk te zijn. Leviticus 26 vertelt grotendeels over de eerste ballingschap, dus: de Babylonische ballingschap die in 586 voor Christus begon en die slechts enkele tientallen jaren duurde. In deze tijd was het volk in ballingschap gegaan naar Babel. Deuteronomium 28 vertelt grotendeels over de tweede ballingschap, die in 70 na Christus begon en die bijna 2000 jaar zou duren, namelijk tot 1948. In deze lange periode was het volk niet slechts naar één land verbannen, maar waren de mensen verstrooid over de gehele wereld.

De grote Joodse geleerde Ramban wees er al op, dat in Leviticus de zonden van het volk beschreven worden, die de aanleiding waren voor de verwoesting van de eerste tempel en de toenmalige ballingschap, dat is dus de Babylonische ballingschap, terwijl in Deuteronomium de zonden beschreven worden, die de aanleiding waren voor de tweede ballingschap en de verwoesting van de tweede tempel, wat in het jaar 70 na Christus door de Romeinen geschiedde.

De eerste ballingschap zou van korte duur zijn, zo vertelde Leviticus:

“Dan zal het land zijn sabbatsjaren vergoed krijgen, al de dagen dat het woest ligt en gij in het land uwer vijanden zijt; dan zal het land rusten en zijn sabbatsjaren vergoeden. Al de tijd der verwoesting zal het rusten, de rust die het niet gehad heeft gedurende uw sabbatsjaren, toen gij daarin woondet.” (Leviticus 26:34,35)

De profeet Jeremia heeft verteld, dat deze tijd zeventig jaar zou duren. *“Want zo zegt de HERE: neen, als voor Babel **zeventig jaren** voorbij zullen zijn, dan zal Ik naar u omzien en Mijn heilrijk woord*

aan u in vervulling doen gaan door u naar deze plaats terug te brengen.” (Jeremia 29:10)

Van de tweede ballingschap wordt niet gezegd hoe lang hij zal duren en wanneer hij zal eindigen. Het enige dat de profeten zeiden over de tweede ballingschap, was, dat hij in het laatst der dagen zou eindigen.

De straf

De straffen die in Leviticus aangekondigd waren en die dus tijdens de eerste ballingschap zouden komen, waren: het zwaard, wilde dieren, pestziekten, hongersnood en ballingschap.

De straffen die in Deuteronomium aangekondigd waren en die dus tijdens de tweede ballingschap zouden komen, waren onder andere:

“Uw zonen en dochters zullen aan een ander volk worden overgeleverd, terwijl gij het met eigen ogen ziet, en de gehele dag naar hen smacht, zonder iets te kunnen doen... Gij zult waanzinnig worden vanwege het schouwspel, dat uw ogen zullen zien... De HERE zal u en de koning, die gij over u hebt aangesteld, naar een volk voeren dat gij niet kent, gij noch uw vaders; aldaar zult gij andere goden dienen, hout en steen. Gij zult een voorwerp van ontzetting worden, een spreekwoord en een spotrede onder alle volken, naar wier land de HERE u wegvoert.” (Deuteronomium 28:32,34,36,37)

Deze tweede ballingschap is hard geweest, zoals Deuteronomium hem aankondigde:

“De HERE zal tegen u doen aanrukken een volk, dat van verre komt, van het einde der aarde, zoals een arend aanzweeft: een volk, waarvan gij de taal niet verstaat, een hardvochtig volk, dat geen grijsaard ontziet en geen knaap genade bewijst.”
(Deuteronomium 28:49,50)

Hier wordt duidelijk over de Romeinen geschreven. Realiseer u, dat de Romeinen optrokken onder het vaandel met de arend! De Romeinen kwamen van verre en spraken een voor de Joden vreemde taal. In Leviticus is van een dergelijke situatie geen sprake in verband met de eerste ballingschap. De Babyloniërs spraken een taal die verwant is aan de taal van de Israëlieten.

Herstel na de ballingschap

Er is niet gezegd dat God aan het eind van de eerste ballingschap de zonden van het volk zou vergeven en dat Hij hen zou liefhebben, net als in de dagen van ouds! Ook werd niet gezegd, dat Hij hen zou bijeen vergaderen, waarheen ze ook verdreven waren. God had niet gezegd, dat ze van de einden der aarde

teruggebracht zouden worden. Ze zouden bij de eerste ballingschap immers ook niet naar de einden der aarde weggevoerd worden. Ze zouden alleen naar Babylonië gaan. Ook had God niet gezegd, dat Hij aan het eind van de eerste ballingschap alle twaalf stammen zou terugbrengen. En zo is het ook geschied. Na de eerste ballingschap keerden slechts de twee stammen, Juda en Benjamin, van het tweestammen rijk Juda terug, evenals slechts een klein gedeelte van het tienstammenrijk Israël. De overige tien stammen keerden niet terug.

Degenen die terugkeerden na de eerste ballingschap kwamen terug in grote armoede, terwijl zij ondergeschikt waren aan de koning van Perzië. Zij keerden niet in grote welstand terug als vrije mensen. Ook was niet aangekondigd, dat bij deze eerste terugkeer er een algehele bekering van het gehele volk zou zijn, zoals dit wel het geval zal zijn bij het eind van de tweede ballingschap. Na terugkeer van de eerste ballingschap zouden de mensen wel hun zonden en de zonden van hun vaders belijden, precies zoals het ook gebeurd is. Het is alles precies en dus letterlijk gebeurd, zoals Mozes het namens God gezegd had. Dit alles toont de grote nauwkeurigheid waarmee Mozes zijn profetieën uitsprak. Dit alles toont de grote en absolute betrouwbaarheid van God en van Zijn Woord, de Bijbel.

Pas na de tweede ballingschap zou de volgende profetie in vervulling gaan. Mozes had gezegd:

“Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, de HERE, uw God, zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen; de HERE, uw God, zal u brengen naar het land, dat uw vaders bezeten hebben, gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders. En de HERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de HERE, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft. De HERE, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, die u vervolgd hebben. Gij zult weer naar de stem des HEREN luisteren

en al zijn geboden volbrengen, die ik u heden opleg. De HERE, uw God, zal u in overvloed het goede schenken bij al het werk uwer handen, in de vrucht van uw schoot, in de vrucht van uw vee, in de vrucht van uw bodem, want de Here zal weer behagen in u hebben, u ten goede, zoals Hij behagen had in uw vaderen, wanneer gij naar de stem van de HERE, uw God, luistert door Zijn geboden en inzettingen te onderhouden, die in dit wetboek geschreven staan; wanneer gij u tot de HERE, uw God, bekeert met geheel uw hart en met geheel uw ziel.” (Deuteronomium 30:4-10)

Deze profetie was niet uitgesproken in verband met de terugkeer na de eerste ballingschap. Toen is het ook niet gebeurd. Het zal gebeuren na de terugkeer van de tweede ballingschap. Dan komt er zowel een bijzonder grote zegen voor het volk Israël als een enorme straf voor de volken die de Joden in de loop der eeuwen kwaad gedaan hebben. Deze straf voor de volken zal komen in de tijd die de Bijbel “de grote verdrukking” noemt. De zegen voor Israël komt in de tijd die de Bijbel “het vrederijk” noemt.

Verlangen naar en verwachting van de terugkeer bij de Joden

In zijn boek Days of Peace, (dat gaat over de komst van de Messias, de terugkeer naar Zion en de toekomstige wereld) schrijft de grote Babylonische rabbijn Ben Ish Hai over het verlangen naar de terugkeer van alle 12 stammen naar het land der vaderen. Hij verwijst naar Jesaja 9:1,2 waar geschreven wordt over het volk dat in duisternis wandelt en een groot licht gezien heeft. De hier genoemde duisternis verwijst naar de huidige verstrooiing van het Joodse volk over de gehele aarde. Deze duisternis is groter dan de duisternis van de Babylonische ballingschap. Maar de duisternis zal overgaan in een groot licht; het licht van de vreugde om de verlossing uit de verstrooiing. Deze verlossing van het Joodse volk zal groter zijn dan voorgaande verlossingen, zoals de redding en

uittocht uit Egypte en de terugkeer uit de Babylonische ballingschap.

Terwijl de Nieuwe Vertaling in vers 2 het volgende leest: *“Gij hebt het volk vermenigvuldigd, **zijn** vreugde groot gemaakt”*, vertaalt de rabbijn het Hebreeuwse woord “lo”, dat bij ons als “zijn” (“zijn vreugde”) vertaald is, letterlijk naar de betekenis van het Hebreeuwse woord “niet”. Hij vertaalt dus: *“Gij hebt het volk vermenigvuldigd, hun vreugde **niet** groot gemaakt.”* Voordat u denkt, dat zo’n eigenwijze rabbijn aan het werk is, wijs ik u erop, dat de rabbijn de Hebreeuwse tekst letterlijk vertaalt. Zoals hij het vertaalt, zo staat het ook in de grondtekst van de Bijbel. Dat dit zo is, kunt u controleren aan de Staten Vertaling, die ook een letterlijke vertaling geeft en hier het volgende leest: *“Gij hebt dit volk vermenigvuldigd, maar Gij hebt de blijdschap **niet** groot gemaakt.”*

Wat wordt hier bedoeld? Jesaja verwijst hier profetisch naar de verstrooiing die over het volk zou komen in het jaar 70 na Christus. In de vele eeuwen die daarop volgden zou het volk in duisternis gedompeld zijn. Toch zou het volk tegen de verdrukking in blijven groeien. Maar het zou geen echte vreugde en blijdschap kennen. Die zou het volk pas krijgen bij de komst van de Messias. Hier kunnen christenen zichzelf ook in herkennen. Zonder de Here Jezus als Messias, dat is als Verzoener van hun zonden te kennen, was hun leven duister. Toen zij de Here Jezus leerden kennen, kwam er pas grote blijdschap in hun leven!

Hoewel de Joden door de eeuwen heen door optimisme gekenmerkt kunnen worden en vaak ook als vrolijke mensen gezien mogen worden, is er al deze eeuwen van de verstrooiing toch een geestelijke duisternis en droefheid bij alle godsdienstige Joden geweest. Denk maar aan de speciale Joodse muziek, die door de eeuwen heen vaak in mineur was. De Midrash (Yalkut Tehillim

816) legt dit als volgt uit: “Mijn ziel weigert zich te laten troosten (Psalm 77:3). Waarom weigert mijn ziel zich te laten troosten? Omdat mijn ziel niet weet hoe lang het lijden zal duren. Pas als God het einde ervan bekend maakt (Psalm 39:5), zal ik getroost worden.”

De volkomen blijdschap zal pas bij het Joodse volk komen als de profetie in vervulling gaat bij de komst van de Messias, als de verstrooiing eindigt, als allen naar het land Israël terugkeren en het Messiaanse vrederijk komt. *“De vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn, blijdschap en vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden.”* (Jesaja 35:10) De droefheid over de verstrooiing is een deel van de straf op de zonden van het volk en werkt daardoor mee aan de verzoening. Straf zonder vergeving is immers zinloos. Maar er is verzoening door de straf die zij gedragen hebben.

*“Heeft Hij hen geslagen, zoals degene geslagen werd, die hen sloeg? Zijn zij gedood, zoals hun gedoden gedood werden? Door te verjagen, te verdrijven hebt Gij ze bestreden; Hij heeft ze verwijderd door zijn harde wind ten dage van de oostenwind. **Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden**, en hierin zal de volle vrucht van de verwijdering van zijn zonde bestaan, dat hij alle altaarstenen tot verbrijzelde kalkstenen maakt, en dat geen gewijde palen en wierookaltaren overeind blijven staan.”* (Jesaja 27:7-9)

Nu het Joodse volk de straf voor zijn zonden gedragen heeft, moeten er ook vergeving en verzoening in het vooruitzicht zijn. Zo leidt de eeuwenlange droefheid naar een ongekende vreugde op de dag van de verlossing. Dat is de vreugde waarvan Jesaja zei: *“Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op. Over u zal de HERE opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. De HERE zal u tot een eeuwig licht zijn en de dagen van uw rouw zullen ten einde wezen.”* (Jesaja 60:1,2,20)

In die tijd zullen de verstrooide Joden van over de gehele wereld naar het land der vaderen terugkeren.

“Hef uw ogen op en zie rondom: zij allen verzamelen zich, komen tot u; uw zonen komen van verre en uw dochters worden op de heup aangedragen. Dan zult gij het zien en stralen van vreugde; uw hart zal zich ontroerd verruimen.” (Jesaja 60:4,5a) De uitdrukking “zij verzamelen zich” betekent, dat de teruggekeerden dan weer tot een hechte eenheid gevormd zullen worden. Deze teruggekeerden zullen komen “van verre”. Rabbi Ben Ish Hai zegt, dat hiermee Babel (Irak) bedoeld wordt, omdat dit land in Jesaja 39:3 “een ver land” genoemd wordt. De Midrash heeft eens aangekondigd: “Als mensen (Joden) uit Babylon weer in het land Israël gezien worden, zie dan uit naar (de komst van) de Messias.” (Shir HaShirim Rabbah 8:10) In onze dagen zijn de Joden uit Irak, Babel, naar Israël teruggekeerd. Ja, de laatste Joden zijn in het jaar 2003 naar het land der vaderen vertrokken. Het is opnieuw een duidelijk teken van de spoedige komst van de Messias, of, zoals wij christenen het gewend zijn om te zeggen: het is een teken, dat de Here Jezus spoedig zal wederkomen.

De verloren tien stammen

Terwijl wij vanaf 70 na Christus de Joden (van de twee stammen dus) door de eeuwen hebben kunnen volgen, is het zicht op de Israëlieten van de tien stammen verdwenen. Waar zijn deze mensen van de tien stammen gebleven? Keren zij ook terug vóór de komst van de Messias? Horen zij er ook bij als het Messiaanse vrederijk aanbreekt? De profeet Jesaja geeft een duidelijk antwoord op deze vraag: *“En het zal te dien dage geschieden, dat er op een grote bazuin geblazen zal worden, en zij die verloren waren in het land Assur en die verdreven waren in het land Egypte, zullen komen en zich nederbuigen voor de HERE op de heilige berg te Jeruzalem.”* (Jesaja 27:13) De Joodse Tosefta benadrukt, dat nu

hier over Assur geschreven is, het gaat over de verloren tien stammen. De grote Abarbanel wijst op de profetieën van Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Hosea, Obadja, Micha en Zefanja, die allemaal verklaren dat de tien stammen naar Israël zullen terugkeren als de grote dag van de verlossing aanbreekt.

“En het zal te dien dage geschieden, dat de Here wederom zijn hand opheffen zal om los te kopen de rest van zijn volk, die overblijft in Assur, Egypte, Patros, Ethiopië, Elam, Sinear, Hamat en in de kustlanden der zee. En Hij zal een banier opheffen voor de volken, en de verdrevenen van Israël verzamelen en de verstrooide dochters van Juda vergaderen van de vier einden der aarde.” (Jesaja 11:11,12)

“Wederom” betekent: voor een tweede keer, opnieuw. Het wijst erop, dat zoals Mozes indertijd het volk uit Egypte verlost en later met Ezra een aantal Joden uit de Babylonische ballingschap naar het eigen land terugkeerde, nu de Messias zal komen en de twaalf stammen van over de gehele wereld naar Israël zal brengen. Hij is de hier genoemde “banier voor de volken”, die redding voor de volken zal brengen en die de 10 stammen in het land Israël bijeen zal brengen. Hij zal het teken voor de volken zijn om de gevangen gehouden Joden van de twee stammen en de Israëlieten van de tien stammen te laten gaan. Dan zullen zij niet alleen naar het land terugkeren, maar zullen ook allen zich tot God wenden, zoals Jesaja 27:13 al zei. De verlossing uit Egypte was indertijd een volkomen verlossing (er bleef niets in Egypte achter, zoals Exodus 10:26 zegt), waarna er bij de berg Sinaï een groot geestelijk ontwaken voor het volk kwam. De verlossing uit Babel was slechts een gedeeltelijke verlossing, waarna het volk niet meer verviel in de oude zonden van afgoderij. De toekomstige verlossing zal de laatste verlossing zijn, de definitieve verlossing, die gevolgd zal worden door een grote geestelijke vernieuwing van het gehele volk.

Deze terugkeer uit de vele landen op aarde zal niet in haast

geschieden en het zal geen “vlucht” uit die landen zijn. Jesaja zegt: *“Want niet overhaast zult gij uittrekken en niet in vlucht heengaan: de HERE immers gaat voor u heen en uw achterhoede is de God van Israël.”* (Jesaja 52:12) Met grote wonderen leidde Mozes indertijd het volk uit Egypte. Onder veel grotere wonderen zal de Messias het volk uit alle delen van de wereld leiden. Terwijl Mozes slechts één tegenstander had, de Farao, zal de Messias vele regeringsleiders als tegenstander hebben.

Er is verschil van gedachte of de verstrooiden eerst naar het land zullen terugkeren en daar van hun zonden gereinigd worden, of dat zij in de vreemde landen gereinigd zullen worden en daarna pas zullen terugkeren. Het lijkt mij, dat zoals nu reeds een groot aantal Joden naar het land teruggekeerd is en nog gereinigd moet worden, dit ook de volgorde zal zijn voor de nakomelingen van de verloren tien stammen. Het lijkt mij ook, dat de Messias Zelf in het eigen land deze reiniging tweemaal zal brengen.

Gaan de gevangenen open?

“Zo zegt de HERE: ten tijde des welbehagens heb Ik u verhoord, en ten dage des heils heb Ik u geholpen; Ik zal u behoeden en u stellen tot een verbond voor het volk om het land weder te herstellen, om verwoeste eigendommen weer tot een erfdeel te maken, om tot de gevangenen te zeggen: gaat uit tot hen die in de duisternis zijn: komt te voorschijn! Aan de wegen zullen zij weiden, op alle kale heuvels zal hun weide zijn; zij zullen hongeren noch dorsten, woestijnvloed noch zonnesteek zal hen treffen, want hun Ontfermer zal hen leiden en hen voeren aan waterbronnen. En Ik zal al mijn bergen tot een weg maken en mijn heerbanen zullen opgehoogd worden. Zie, dezen komen uit de verte, genen uit het noorden en het westen, weer anderen uit het land Sinim.” (Jesaja 49:8-12)

Jesaja kondigt aan, dat dit zal geschieden door de Messias, op wie de Heilige Geest zal rusten en die iets heel speciaals voor Zijn volk

zal doen, iets bijzonders, dat de echte christenen in zekere zin al ervaren hebben. *“De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten.”* (Jesaja 61:1,2)

Zoals heel vaak bij profetieën het geval is, namelijk dat in de verleden tijd gesproken wordt alsof het al gebeurd is, zo is dat ook hier het geval. Jesaja spreekt over wat hij hiervoor gezien heeft. Maar de vervulling ervan lag niet in het verleden. De vervulling ligt in de toekomst. Dan komt de vraag: “Wie zijn die gevangenen die vrijgelaten worden? Komt er een dag, dat Gods goedheid, liefde en genade zo groot zijn, dat Hij de rechtvaardigheid laat uitschakelen door Zijn liefde en genade en gewoon de gevangenispoorten laat openzetten, zodat Hij de vrijheid schenkt aan alle misdadigers, van wie velen hun straf nog lang niet gedragen hebben en van wie er ook zijn, die een gevaar voor de samenleving zijn gebleven? En waar lezen wij, dat de Here Jezus bij Zijn eerste komst de gevangenen liet openen voor de misdadigers?”

Heel vaak lezen mensen op zo’n manier de Bijbel, waarbij het lijkt of zij heel bijbelgetrouw zijn, omdat zij de Bijbel letterlijk nemen, maar waarbij zij zich toch eens zouden moeten afvragen, of Gods Woord zelf niet laat merken, dat hier sprake is van beeldspraak, zodat wij moeten kijken, naar wat er echt bedoeld wordt? Ik geef een voorbeeld. Als Jesaja de zonden en de ernst en de gevolgen van de zonden van het volk Israël beschrijft, doet hij dat in beelden van ziekte en gezondheid. Hij vertelt, dat het volk ernstig ziek is. Daarom komt de Messias, die Zelf ook ziek wordt, opdat Hij de ziekten van het volk kan dragen. Natuurlijk lijkt dit heel mooi als je aan letterlijke ziekten denkt. Maar welke ziekte had de Here

Jezus dan toen Hij aan het kruis hing? Geen letterlijke ziekte. Hij was beladen met onze zonden.

Een ander voorbeeld: Jesaja zegt: *“Indien de HERE der heerscharen ons niet enige weinige ontkomenen had overgelaten, waren wij als Sodom geworden, aan Gomorra gelijk. Hoort het woord des HEREN, bestuurders van Sodom; neigt uw oor tot de onderwijzing van onze God, volk van Gomorra.”* (Jesaja 1:9,10) Betekent dit, dat Jesaja nu nog spreekt tot de mensen van Sodom, die al zo lang dood zijn? Neen, hij spreekt tot de mensen van Jeruzalem. Hij vergelijkt deze stad met Sodom en Gomorra en noemt de mensen van Jeruzalem gewoon “mensen van Sodom en Gomorra”. Dat zien wij ook in het boek Openbaring, waar gesproken wordt over Jeruzalem als over “de grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd.” (Openbaring 11:8)

Ezechiël doet hetzelfde: *“Uw grote zuster was Samaria, die met haar dochters ten noorden van u woonde; en uw kleine zuster die ten zuiden van u woonde, was Sodom met haar dochters... Zie, dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: in trots, overdaad en zorgeloze rust leefde zij met haar dochters zonder de ellendige en de arme te ondersteunen... En Ik zal een keer brengen in haar lot, het lot van Sodom en haar dochters en het lot van Samaria en haar dochters; en tevens zal Ik een keer brengen in uw lot.”* (Ezechiël 16:46,49,53)

Betekent dit, dat het met de zonden van het oude Sodom wel meeviel? Hebben wij altijd verkeerd begrepen wat hun zonden waren? Was het “alleen maar” trots, overdaad en zorgeloze rust? Was dat alles? En heeft God daarom die steden volkomen verwoest? En... belooft God hier echt, dat de stad Sodom in de toekomst, als de Messias op aarde zal zijn, zal terugkomen? Is er zelfs nog hoop voor de mensen van Sodom? Staan die dan soms op uit de doden om weer in die stad te mogen wonen? Allemaal vragen, die duidelijk maken, dat het hier niet gaat om het oude

Sodom, maar om de toekomst van de oude stad Jeruzalem, die geestelijk “Sodom” genoemd wordt.

Zo is het ook met de “gevangenen”. Over wie spreekt Jesaja? Over de dieven en de moordenaars die in de gevangenis zitten en plotseling vrijgelaten zullen worden? Neen, hij spreekt over de verstrooiden van zijn volk, die als gevangenen onder de volken leven. Het is net als met de mensen die “in duisternis gezeten” waren. Zaten die letterlijk in verduisterde kamers? Zaten die de hele dag met de lampen uit? Neen, dat waren de mensen van Gods volk die in de duisternis van de verstrooiing leefden. De Midrash Rabba legt ook uit, dat met deze “gevangenen” de verloren tien stammen bedoeld worden, die in geestelijke duisternis verkeren. Waarom kan van deze mensen gezegd worden dat zij in duisternis verkeren? Wie in de duisternis zit, kun je niet zien. Zo iemand is er wel, maar je weet niet waar hij is. Hij is onzichtbaar. Zo is het ook al duizenden jaren geweest met de verloren tien stammen. Ze waren “ergens” op aarde, maar niemand wist waar ze waren. Er was duisternis rond hun bestaan. Ieder wist, dat ze “ergens” op aarde moesten zijn, maar niemand kon ze vinden en niemand kon aanwijzen waar zij waren.

De verlorenen van de tien stammen worden ontdekt en keren terug

In de tijd van het komen van de Messias, zal de mist rond deze mensen optrekken. Dan zal de duisternis overgaan in licht en zal bekend zijn wie zij zijn en waar zij wonen. Zo citeert de Midrash Rabba Jesaja en zegt: “In de toekomst zal de Heilige God hen inzamelen (in het land) omdat er staat in de profetie van Jesaja: *“Zie, dezen komen uit de verte, genen uit het noorden en het westen, weer anderen uit het land Sinim* (dat is het Hebreeuwse woord voor China).” (Jesaja 49:12) In de eindtijd zal dus ontdekt worden, wie de verloren tien stammen zijn en zullen ook zij naar het land

der vaderen terugkeren. Wij kunnen het ook op deze manier zeggen: zodra de verloren tien stammen ontdekt zijn en zij naar het land der vaderen terugkeren, hebben wij opnieuw een aanwijzing, dat wij in de Bijbels-profetische eindtijd terechtgekomen zijn.

Ook de profeet Jeremia heeft aangekondigd, dat de mensen van de verloren tien stammen in de eindtijd naar het land Israël zullen terugkeren. *“In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan, en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaderen ten erfdeel gegeven heb.”* (Jeremia 3:18) Hiermee maakt Jeremia duidelijk, dat het volk van de twee stammen (Juda) betrokken zal zijn bij de terugkeer van het volk van de verloren tien stammen (Israël).

Ook de profeet Ezechiël heeft deze terugkeer aangekondigd, evenals de reiniging van hun zonden:

“Zo zegt de Here HERE: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeen verzamelen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn.” (Ezechiël 37:21-23)

Een wonderlijke terugkeer

De terugkeer zal door God op een heel bijzondere manier bewerkstelligd worden. *“Zo zegt de Here HERE: zie, **Ik zal Mijn hand opheffen** tot de volken en **Mijn banier omhoog heffen** voor de*

natiën.” (Jesaja 49:22) Door de eeuwen heen heeft God Zijn volk in Zijn armen gedragen (Jesaja 40:11). Nu zal Hij Zijn hand opheffen als een teken voor de volken om de verstrooiden terug te brengen naar hun land.

Maar ook: *“Ik zal hen **tot Mij fluiten** en hen vergaderen, want Ik bevrijd hen, en zij zullen even talrijk worden als zij waren.”* (Zacharia 10:8) Rabbi A.J. Rosenberg zegt, dat zoals iemand fluit als een teken om op te letten, zo de verstrooiden door God gewaarschuwd worden. Rabbi Shmuel Yerushalmi zegt, dat God hen zal “fluiten” en hen er hierdoor aan herinneren zal, dat zij dienen terug te keren naar het land der vaders en dat zij dit nu moeten doen.

Er is in dit verband ook een verkeerde uitleg van een bepaald Schriftgedeelte, hoewel hij op het eerste gezicht misschien heel mooi lijkt. Met groot enthousiasme citeren veel christenen vaak de volgende teksten:

*“Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaders gegeven had. **Zie, Ik ontbied vele vissers**, luidt het woord des HEREN, **die hen zullen opvissen, en daarna zal Ik vele jagers ontbieden, die hen zullen opjagen** van elke berg en elke heuvel, en uit de rotskloven; want mijn ogen zijn op al hun wegen, deze zijn voor Mij niet verborgen, en hun ongerechtigheid is voor mijn ogen niet bedekt. **Daarom zal Ik eerst hun ongerechtigheid en hun zonde dubbel vergelden, omdat zij mijn land hebben ontwaard met het aas van hun gruwelen en afschuwelijkheden, waarmede zij mijn erfdeel hebben vervuld.**”* (Jeremia 16:14-18)

Veel christenen lezen in deze woorden, dat zoals vissers en jagers

te werk gaan, de volkeren met de Israëlieten zullen omgaan als zij hun terugkeer bewerkstellingen. Als vissers en jagers zullen de volken dan meewerken aan de terugkeer van het Joodse volk. Maar... de vissers en de jagers worden hier niet genoemd in verband met de terugkeer, maar in verband met de straf die daaraan vooraf gegaan is. Het heeft te maken met hun zonden en de straf op hun zonden, zoals in deze teksten duidelijk gemaakt wordt. Rabbi Shmuel Yerushalmi wijst erop, dat de Babyloniërs die indertijd het land Israël binnenvielen, hier vergeleken worden met vissers. Zo wordt de onvoorstelbare wreedheid van de Babyloniërs tegen de Joden onder woorden gebracht. Zij zaaiden dood en verderf onder de Joden. Zoals vissers de vissen uit het water halen en aan land brengen, waarna zij sterven, zo hebben de Babyloniërs de Joden uit hun land gehaald en naar Babylonië gebracht. Zoals jagers hun buit doden, zo zullen de Israëlieten lijden onder hun vijanden. Het is dus niet juist om te zeggen, dat de volken als vissers en jagers hun werk zullen doen als de Israëlieten naar hun land terugkeren. Deze profetie over vissers en jagers is niet in vervulling gegaan bij de terugkeer van het Joodse volk naar het land Israël, maar bij de vervolging die zij alle eeuwen daarvoor ondergingen!

Jesaja zegt echter ook hoe de volkeren zullen meewerken aan de terugkeer van de verstrooiden. *“Hef uw ogen op en zie rondom: zij allen verzamelen zich, komen tot u; uw zonen komen van verre en uw dochters worden op de heup aangedragen.”* (Jesaja 60:4) De Groot Nieuws Bijbel en Luther vertalen niet dat ze op de heup, maar dat ze “op de arm” gedragen zullen worden. Rabbijn Shmuel Yerushalmi vertaalt, dat ze “op de schouder” gedragen zullen worden. Hij wijst op iets moois. Zij die eerst het volk van God door de eeuwen heen vervolgd hebben, zullen nu in zekere zin in de dienst van God treden en door God gebruikt worden om Zijn volk naar het land en de stad van God terug te brengen.

Hoewel er eerst zeker angst zal zijn bij de Joden, die al in het land

zijn, als zij ontdekken, dat velen uit de volken naar hun land onderweg zijn, zal hun angst spoedig omslaan in vreugde, als zij ontdekken waarom deze mensen komen. Ze komen niet met vijandige bedoelingen, maar zij zijn door God ingeschakeld, opdat de profetie in vervulling zal gaan. Realiseer u, dat het hierbij dus niet zal gaan om enkele mensen uit de volken die naar Israël onderweg zullen zijn, maar dat het om een groot aantal moet gaan, die een nog groter aantal verstrooiden komt terugbrengen. Dit moeten wij echter niet verwarren met de andere keren waarop de volken met kwade bedoelingen zullen komen.

Die terugkeer zal niet, zoals velen in onze dagen denken, “te voet” geschieden. *“Een menigte kamelen zal u overdekken, jonge kamelen van Midjan en Efa; uit Seba zullen zij allen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen en de roemrijke daden des HEREN blijde verkondigen... Wie zijn dezen, die als een wolk komen aangevlogen en als duiven naar hun til?”* (Jesaja 60:6,8) Het lijkt mij, dat wij hier een heel bijzondere aankondiging hebben. Wat is een kameel? Het is “het schip van de woestijn”. De verstrooiden zullen per schip terugkomen, zoals wij in het verleden al gezien hebben. Wat doet een duif? Hij doet hetzelfde als wat de hier genoemde wolk doet: door de lucht reizen, vliegen. Het verwijst al naar de bijzondere manier van vervoer die er in de tijd, dat deze woorden in vervulling zullen gaan, zal zijn: vervoer door de lucht, per vliegtuig.

In de tijd dat er nog geen sprake was van vliegtuigen en dat mensen zich niet konden voorstellen, dat er ooit vervoer door de lucht zou komen, waren de Joden al overtuigd, dat in deze tekst aangekondigd werd, dat zij op een heel bijzondere wijze naar het beloofde land teruggebracht zouden worden. Maar hoe? Het zou toch niet echt op een wolk of echt door middel van duiven zijn? Maar hoe dan wel? Een mooi antwoord vinden wij in de geschiedenis van de verdrukte Joden in Bagdad, Babel. In de twaalfde eeuw was er een grote Messiaanse verwachting bij hen en

de hoop, dat zij op de vleugels van de engelen naar het heilige land vervoerd zouden worden. Op een nacht zijn zij op de daken van hun huizen gaan staan om te wachten op de engelen, die hen naar het land der vaderen zouden brengen. De engelen kwamen niet. De teleurstelling was begrijpelijk groot. Dit voorval illustreert de Joodse visie op de terugkeer naar het land: door de lucht!

De rabbijnse toekomstverwachting is Bijbels

Wij zullen nooit mogen denken, dat de hoop op de terugkeer van de twee en de tien stammen een onbijbels geloof is van de rabbijnen en gebaseerd is op een onjuiste uitleg van de Bijbel. De Here Jezus heeft dezelfde verklaring afgelegd, waarmee en waardoor Hij bevestigde, dat de toekomstverwachting van de rabbijnen op de juiste uitleg van het Woord van God berustte. Nadat wij in Mattheüs 23:3 lezen, dat de Here Jezus nadrukkelijk zei, dat de rabbijnse leer absoluut betrouwbaar was en dat Zijn volgelingen zich dienden te richten naar de leer van de (orthodoxe) rabbijnen¹, zei Hij in het volgende hoofdstuk, dat Hij Zelf betrokken zou zijn bij de terugkeer van de twaalf stammen. *“En Hij (Jezus Zelf!) zal Zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere.”* (Mattheüs 24:31)

¹ *De schriftgeleerden en de Farizeeën hebben zich gezet op de stoel van Mozes. Alles dan, wat zij u ook zeggen, doet dat en onderhoudt dat, maar doet niet naar hun werken, want zij zeggen het wel, maar doen het niet.*

Vergis u niet: in Mattheüs 24 gaat het niet over de toekomst van de Gemeente. Het gaat in dit hoofdstuk over de toekomst van Israël. Het gaat over alles wat er met Israël zal gebeuren. Dat er een Gemeente zou komen, was op dit moment nog een verborgenheid voor de discipelen. De Heer sprak als Messias tot Joden over de toekomst van hun volk.

De definitieve verlossing van de Joden (de twee stammen) kan pas komen als ook de verstrooiden van de tien stammen naar Israël zijn teruggekeerd en de twaalf stammen weer een hechte eenheid vormen. *“In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan, en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaderen ten erfdeel gegeven heb.”* (Jeremia 3:18) Er zal een grote geestelijke verandering komen bij het volk. *“Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon des HEREN, en alle volken zullen zich daarheen verzamelen om de naam des HEREN te Jeruzalem, en zij zullen niet meer wandelen naar de verstoktheid van hun boos hart.”* (Jeremia 3:17) Hun hart zal veranderd worden. God zal hun hart veranderen. God zal niet langer boos zijn op Zijn volk.

In die tijd zal de scheiding tussen het volk van de twee stammen (de Joden) en hen die teruggevonden zijn van de tien stammen (Israël) voorbij zijn. Nu is er nog een grote scheiding tussen deze twee. Als de Messias komt, zal die scheiding voorbij zijn. *“Dan zal de afgunst van Efraïm verdwijnen en zij die Juda benauwen, zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal niet afgunstig zijn op Juda en Juda zal Efraïm niet benauwen.”* (Jesaja 11:13) Beide groepen zullen met elkaar verzoend worden. Ook in andere teksten lezen wij, dat de nakomelingen van het tweestammenrijk Juda (de Joden) en de nakomelingen van het tienstammenrijk (Israël) weer samen in het land der vaderen zullen wonen. Zie Jesaja 14:1; 43:5-8; 56:8; Jeremia 30:3; 31:8,9; 32:37; Ezechiël 36:24; 37:21,22; Zefanja 3:19,20; Zacharia 8:7 en 10:6.

De huidige situatie met betrekking tot de tien stammen

Het Tifereth Yisraël Commentaar (op Sanhedrin, hoofdstuk 10, mishna 3) zegt het volgende: “Velen van de nakomelingen (van de tienstammen) hebben zich vermengd met heidenen. Wij weten dat

grote aantallen van hen wonen in India, China en Abessynië (Ethiopië). Zij weten nog dat zij zonen van Israël zijn, besnijden hun zonen en houden zich nog aan een aantal wetten. In hun leven als zonen van Israël hebben zij echter een aantal heidense gewoonten uit hun omgeving overgenomen.”

Uit Ethiopië zijn velen teruggekeerd naar het land der vaders. Zij worden Falasha's genoemd. Zij behoren bij de nakomelingen van de tien stammen. Ook uit Japan zijn mensen gekomen, die zeggen, dat zij bij de tien stammen behoren. Opmerkelijk is, dat een aantal gewoonten, gebruiken en andere zaken die deze mensen uit Japan hebben, zoals bepaalde stenen, een staf en een kruik, terug te brengen zijn op het jodendom. Zij hebben hierin een verwijzing naar de gebroken stenen tafelen van Mozes, de staf van Aäron en de kruik met manna uit het Heilige der Heiligen van de tabernakel.

Uit India kwamen de Bne Manashe, dat zijn de “zonen van Manasse”. Zij waren indertijd uit Israël naar Assyrië gedeporteerd en zijn van daaruit verder gevlucht naar landen als Tibet, China en Indo China. Ja, als gevolg van vervolging en verdrukking kwam een groep zelfs in Thailand, Birma en India terecht.

Wij weten, dat inmiddels uit veel landen van de wereld zowel Joden als nakomelingen van de tien stammen naar het land der vaders zijn teruggekeerd. Het ging precies zoals de Bijbel het aangekondigd had: de Joden van de twee stammen zouden de Israëlieten van de tien stammen helpen om naar het land terug te keren. Ze kwamen uit landen als Iran en Irak, uit Nederland, België, Frankrijk, Duitsland, Spanje, maar ook kwamen zeer velen uit Rusland en de Oekraïne. In onze tijd kwamen ze zelfs uit Argentinië en Peru. Alleen al in het jaar 2001 kwamen 1421 Joden uit Argentinië, terwijl toen al de verwachting was, dat velen uit dat land hen zouden volgen.

De met heidense gewoonten verontreinigde leden van de tien stammen zullen naar Israël terugkeren en daar gereinigd worden

van hun heidense smetten. Dit zal het werk van de Messias zijn en dus pas geschieden als de Messias komt. In zijn boek “A Matter Of Return” wijst rabbijn Rafaël Eisenberg erop, dat tot de komst van de profeet Elia en van de Messias niemand uit de verloren tien stammen die naar Israël komt, daar aanvaard zal worden, bijvoorbeeld om een huwelijk te sluiten met iemand uit het Joodse volk. Dit staat ook als volgt in Seder Eliyahu Suta (hoofdstuk 1): “Proselieten uit Kuta zullen niet aanvaard worden, totdat de profeet Elia en de Zoon van David (de Messias) zullen verschijnen, omdat de mensen van de tien stammen zich met deze mensen van andere volken vermengd hebben.” (“Kuta” is een verzamelwoord voor Israëlieten die zich met de heidenen vermengd hebben; het is afgeleid van de Samaritanen, de mensen van de tien stammen, die zich vermengd hebben met mensen uit Babel.² Rabbi Eisenberg tekent hierbij aan: “Dit houdt in, dat de nakomelingen van de tien stammen absoluut verboden zijn, omdat zij de status van mamzeriem (bastaards) hebben en het dus volgens de Joodse wet verboden is om met hen te trouwen.”

² *De koning van Assur bracht mensen uit Babel, Kuta, Awwa, Hamat en Sefarwaïm en deed hen wonen in de steden van Samaria in plaats van de Israëlieten. Zij namen Samaria in bezit en vestigden zich in de steden daarvan. ...de mensen van Babel maakten (een beeld van) Sukkot-Benot, de mensen uit Kuta van Nergal, de mensen uit Hamat van Asima... (2 Koningen 17:24 en 30)*

De Yalkut Shimoni (Psalm 87) verzekert, dat ook de verloren Israëlieten, die gevangengenomen waren, als slaven verkocht waren en gedwongen waren om tot een ander geloof over te gaan, in de dagen van de Messias zullen terugkeren. De Messias zal hen vertellen van welke van de tien stammen zij waren, want zelfs dat weten zij niet meer. Dan zal in vervulling gaan wat Jesaja aangekondigd heeft: “En zij zullen al uw broeders brengen uit alle volken als een offer voor de HERE; op paarden en op wagens, op draagstoelen; op muildieren en op snelle kamelen, naar mijn heilige berg, naar Jeruzalem, zegt de HERE, zoals de Israëlieten het offer in rein vaatwerk naar het huis des HEREN brengen.” (Jesaja 66:20)

De Yalkut Shimoni legt uit, waarom deze mensen niet zelf naar Israël terugkeren en waarom zij teruggebracht worden. Deze mensen voelen zich niet meer verbonden met het land en volk van Israël en hebben daarom geen enkele belangstelling om hierheen te emigreren. Zij willen niet met het Joodse volk verbonden zijn. Zij hebben ook geen enkele behoefte om de Messias te ontmoeten. De heidense volken zullen deze mensen dan echter naar Israël vervoeren en hen als een geschenk aan de Messias aanbieden. Dan zal de Messias hen vertellen van welke stam zij zijn. Dan zal de Messias uit deze stam zelfs mensen aanwijzen, die uit de stam van Levi en zelfs uit de priesterfamilie van Aäron waren.

De Midrash Tehillim (87) zegt, dat de Messias dan bekend zal maken, dat er onder hen, die de onwillige Israëlieten naar Israël brachten, zelfs Joden zullen zijn. Deze mensen zullen echter geen idee hebben, dat zij enige Joodse binding hebben. Dit is aangekondigd in Jesaja 66:21.[3](#)

[3](#) *En ook uit hen zal Ik er nemen tot priesters, tot Levieten, zegt de Here.*

Er wacht de Messias een grote taak en een belangrijk werk als Hij op aarde zal komen om Zijn rijk van vrede en gerechtigheid te brengen. De komst van de Messias - de wederkomst van de Here Jezus, zoals christenen het zeggen - is dichtbij gekomen. Zowel de nakomelingen van de twee stammen als van de tien stammen keren terug. De duisternis en de mist rond de verdwenen tien stammen trekt op. Het licht gaat steeds meer op de rest, het overblijfsel, van de tien stammen schijnen. Dit maakt ons duidelijk, dat wij nu echt in snel tempo onderweg zijn naar een keerpunt in de geschiedenis van het Joodse volk.

Het gaat om Gods toekomst!

Waarom is het zo belangrijk om deze feiten te bestuderen? Heel eenvoudig: omdat God het in de Bijbel aan ons bekend gemaakt

heeft - Hij vond het dus belangrijk dat wij dit zouden weten - en omdat wij niet over het hoofd mogen zien, waarom het in feite gaat. Gaat het om de toekomst van Israël of gaat het om **Gods** toekomst met Israël?

Het land “Israël” zoals wij dit in de Bijbel tegenkomen is hetzelfde land “Israël” zoals wij dat in onze dagen kennen. Het is hetzelfde gebied en het ligt op dezelfde plaats op aarde. Praten wij dus over het Israël uit de Bijbel dan spreken wij over hetzelfde gebied dat wij vandaag ook Israël noemen. Wij moeten ons bewust zijn, dat wij het huidige Israël niet kunnen losmaken van het Bijbelse Israël.

Het land Israël is het land dat vroeger **Kanaän** heette. Het is door God Zelf uitgekozen als het land waar de nakomelingen van Abraham in de lijn van Izaäk en Jacob moesten wonen. De toenmalige bewoners van Kanaän moesten uit het land verdreven worden vanwege hun vele en afschuwelijke zonden. Het zal zeer waarschijnlijk velen nog steeds wreed in de oren klinken dat de Kanaänieten uit hun land verdreven moesten worden om plaats te maken voor de Israëlieten. Realiseer u dan, dat het niet zo was, dat de Kanaänieten gedood moesten worden om plaats te maken voor de Israëlieten. Zij moesten gedood worden vanwege hun vele en afschuwelijke zonden, zo vertellen Deuteronomium 18:9-14⁴ en Leviticus 18:21-30⁵ ons.

- ⁴ *Wanneer gij gekomen zijt in het land dat de Here, uw God, u geven zal, dan zult gij niet leren doen naar de gruwelen van die volken. Onder u zal er niemand worden aangetroffen, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet gaan, die waarzeggerij pleegt, geen wichelaar, uitlegger van voortekenen, of tovenaars, geen bezweerders, niemand, die de geest van een dode of een waarzeggende geest ondervraagt of die de doden raadpleegt. Want ieder die deze dingen doet, is de Here een gruwel, en **ter wille van deze gruwelen drijft de Here, uw God, hen voor u weg** (Deut. 18:9-12).*
- ⁵ *En gij zult geen van uw kinderen overgeven, om het aan de Moloch te wijden, opdat gij de naam van uw God niet ontwijdt. Ik ben de Here. En gij zult geen gemeenschap hebben met een, die van het mannelijk geslacht is, zoals men gemeenschap heeft met een vrouw: een gruwel is het. En met geen enkel dier zult gij vleselijke gemeenschap hebben, om u daarmee te verontreinigen; en een*

*vrouw mag niet staan voor een dier, om daarmee gemeenschap te hebben: schandelijke ontucht is het. Verontreinigt u niet door dit alles, **want door dit alles hebben zich verontreinigd de volken die Ik voor u uit wegdrijf.** (Lev. 18:21-24)*

Dit land noemde God sinds die tijd “Zijn land”, d.w.z. “Gods eigen land”.⁶ Terwijl de gehele aarde in feite het eigendom van God is, koos Hij slechts dat kleine gebied aan de Middellandse Zee tot Zijn eigen gebied. God koos niet een deel van Amerika, Australië of Azië. Hij koos Nederland, Duitsland of Rusland niet. Hij koos dat kleine stukje grond aan de Middellandse Zee, gelegen tussen Europa, Azië en Afrika. Met recht “het hart van de wereld”, “de navel der aarde” genoemd.

⁶ *En het land zal niet voor altijd verkocht worden, want **het land is van Mij**, en gij zijt vreemdelingen en bijwoners bij Mij. (Lev. 25:23)*

In dit land woonden Abraham, Izaäk en Jacob als vreemdelingen. Hier woonden later de Israëlieten in Gods land, dat in feite ook weer hun land was. Hier werd een groot deel van de Bijbel geschreven. Hier leefde het volk van God, Israël. Hier werd de Here Jezus geboren, groeide Hij op en werd Hij een belangrijk en invloedrijk rabbijn, met zeer groot gezag. Hoewel verschillende collega-rabbijnen zich afwijzend tegenover Hem opstelden, waren er ook anderen, zoals de grote geleerde Nicodemus, die Hem erkenden als een zeer groot rabbijn!

In dit land leefde en stierf de Here Jezus en ontstond de Gemeente. Hier woonden de eerste leden van de Gemeente. Deze mensen behoorden tot het volk van Israël. Zij woonden er met vele, vele duizenden, ja met tienduizenden Messiaanse gelovigen. Van hieruit heeft de Gemeente gewerkt om de boodschap van de Here Jezus over de gehele wereld bekend te maken. Het “Hoofdkwartier” van de Gemeente - als ik het zo even mag noemen - was in Jeruzalem, de hoofdstad van Israël.

Gods straf kwam over land en volk

Als wij nadenken over het oordeel en de straf van God voor Israël en ook over Zijn beloften van herstel, dan denken wij vaak alleen aan het feit, dat deze feiten door God uitgesproken zijn over de Joodse **mensen**. Wij vergeten vaak, dat het land, de bomen en de bergen net zo hebben moeten lijden onder het oordeel van God, als de mensen dit moesten. Voor deze straf zie teksten als Leviticus 26:14-16,31-33 en vooral ook vers 40-42⁷, evenals Deuteronomium 28:38-44.⁸

⁷ Ik zelf zal **het land verwoesten**, zodat uw vijanden... en uw land zal een woestenij zijn en uw steden een puinhoop. Dan zal het land zijn sabbatsjaren vergoed krijgen, **al de dagen dat het woest ligt** en gij in het land uwer vijanden zijt; dan zal het land rusten en zijn sabbatsjaren vergoeden. Al de tijd der verwoesting zal het rusten, de rust die het niet gehad heeft gedurende uw sabbatsjaren, toen gij daarin woondet. (Lucas 26:32-35)

⁸ Veel zaad zult gij naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de **sprinkhaan** zal het afvreten. Wijngaarden zult gij planten en bewerken, maar geen wijn drinken of opleggen; want de **worm** zal eraan knagen. Olijfbomen zult gij hebben in uw gehele gebied, maar u niet met olie zalven; want uw **olijven zullen afvallen**. Gij zult zonen en dochters verwekken, maar zij zullen u niet toebehoren, want zij zullen in gevangenschap gaan. Van al uw geboomte en veldvruchten zullen de **sprinkhanen** zich meester maken. (Deut. 28:38-42)

In de jaren 60 van de negentiende eeuw bezocht de Amerikaanse schrijver Mark Twain het land dat toen nog “Palestina” heette. Het land werd geregeerd door de Turken. Toen hij opschreef, hoe hij het land aangetroffen had, schreef hij over een woest, dor en droog gebied, een naakt land zonder bomen. Over het Noordelijk deel, Galilea, schreef hij: “Het is nu zeven uur in de morgen. Op dit moment zou de dauw over het land moeten hangen. Het gras zou nat moeten zijn van de dauw. De bloemen zouden hun geur moeten verspreiden. De vogels zouden moeten zingen in de bomen. Maar... er is geen dauw. Er is geen gras. Er zijn geen bomen en er zijn geen vogels. Het is een dor en droog land. Het is een verlaten land. Het enige wat je ziet zijn een stel kale bergen. Het is een hopeloos land. Je hart breekt als je dit land ziet.”

De boodschap van herstel voor volk en land

“Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeen vergaderen uit alle landen, en Ik zal u brengen naar uw eigen land... Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn. Ik zal u van al uw onreinheden verlossen, Ik zal het koren roepen en het vermeederen, en geen hongersnood over u brengen. Ja, Ik zal de vrucht van het geboomte en de opbrengst van het veld vermeederen, opdat gij niet meer de smaad van hongersnood te dragen krijgt onder de volken. Dan zult gij terugdenken aan uw boze wandel en aan uw handelwijze, die niet goed was, en gij zult van uzelf walgen om uw ongerechtigheden en uw gruwelen.

Niet om uwentwil doe Ik het, luidt het woord van de Here HERE; weet dat wel! Schaamt u en wordt schaamrood over uw wandel, huis Israëls.

Zo spreekt de Here HERE: Wanneer Ik u reinig van al uw ongerechtigheden, zal Ik de steden weer bevolken en zullen de puinhopen herbouwd worden; het verwoeste land zal weer worden bewerkt, in plaats van een woestenij te zijn voor het oog van iedere voorbijganger. En men zal zeggen: Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden; de steden die, verwoest en vernield, in puin lagen, zijn weer versterkt en bewoond. Dan zullen de volken die om u heen overgebleven zijn, weten, dat Ik, de HERE, herbouwd heb wat vernield was en beplant heb wat verwoest was. Ik, de HERE, heb het gesproken en Ik zal het doen.” (Ezechiël 36:24,28-36)

Ezechiël spreekt hier over een groot herstel dat in de eindtijd zal plaatshebben. Het Joodse volk zal naar het land van God terugkeren. Zo zal God aan de volkeren op aarde tonen dat Hij de levende God is die Zijn beloften houdt. Ezechiël spreekt ook over een geestelijk herstel dat onder het volk zal plaatshebben als het naar het eigen land is teruggekeerd.

Er zullen enkele zeer belangrijke gebeurtenissen plaatshebben:

1. **Het Joodse volk zal naar het eigen land terugkeren.**
2. **Het woeste land van Palestina zal weer een vruchtbaar land van Israël worden.**
3. **God Zelf zal Zijn volk Israël bevrijden van al hun vijanden.**
4. **God zal het volk ook geestelijk verlossen, zodat de mensen met een gereinigd hart God zullen dienen.**

Deze vier feiten gaan voor onze ogen in vervulling. De Messiaanse heilstijd is aangebroken. De dag van de toekomst is de dag van vandaag. Sinds 100 jaar zijn de Israëlieten aan het terugkeren naar het land der vaders. En sinds die tijd zijn zij bezig het land weer “levend” te maken, d.w.z. vruchtbaar te maken. Er zijn weer bomen en bloemen en vogels. Ze zijn er in groten getale. De eigen bewoners zijn er weer. Het land is niet woest meer. De kleur van het land is niet meer de bruine kleur van de dorheid, maar de groene kleur van alles wat leeft, groeit en bloeit.

De boodschap van herstel voor dit land

Jesaja 35:1 spreekt over een geweldige verandering in de natuur, waar woestijnen veranderd zullen worden in vruchtbare streken. Wie vandaag door de woestijn van Judea reist, ziet daar in het voorjaar prachtige bloemen staan, die vaak zomaar in het wild groeien. Er groeien wilde orchideeën, cyclamen, irissen, crocussen en zelfs tulpen ziet u er staan temidden van prachtige groene gebieden. U vindt er de anemonen, die in de Bijbel “de leliën van het veld” genoemd worden. Dat is de woestijn in Israël in onze dagen. Er is leven in de woestijn - niet alleen dierenleven, maar ook plantenleven. Toch is het nog altijd een woestijn. Dit alles is een vervulling van het profetisch woord.

Amos 9:13-15 [spreekt](#) eveneens van herstel voor:

9 Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit; **dan zullen de bergen druipen van jonge wijn** en al de heuvelen daarvan overvloeien. Ik zal een keer brengen in het lot van mijn volk Israël: **verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen**; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten. Dan zal Ik hen planten in hun grond, en **zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb**, zegt de Here, uw God.

1. **Het volk** - dit zal naar het land terugkeren en er nooit meer uit verdreven worden. Deze profetie kan dus niet betrekking hebben op een situatie van een paar duizend jaar geleden.
2. **De steden** - de verwoeste steden zullen herbouwd worden en de mensen zullen weer in deze steden wonen.
3. **De wijngaarden en tuinen**. Er zullen weer bomen en planten staan in het land en het zal een rijke oogst aan vruchten hebben. Wij zien dit in onze dagen. Israël exporteert veel vruchten over de gehele wereld. Ook exporteert Israël prachtige bloemen naar vele landen in de wereld, zelfs naar Nederland!

Deze profetie gaat in onze dagen voor onze ogen in vervulling.

Er is nog een mooie en bijzondere belofte van God voor het volk Israël:

“En zij zullen weten, dat Ik de HERE hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat. En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here HERE.” (Ezechiël 39:28,29)

De steden zijn herbouwd. De steden zijn soms overvol. Met tienduizenden tegelijk komen elk jaar de Joden terug naar het land. De profetie van Ezechiël is voor onze ogen in vervulling gegaan.

6. DE GROTE VERDRUKKING

De Dag des HEREN

De Bijbel kondigt zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament aan, dat er eens op aarde een vreselijke periode zal komen, die zijn weerga in de geschiedenis van de aarde niet kent. Deze periode wordt met verschillende namen beschreven. Het meest bekend is “*de grote verdrukking*”. Hij wordt echter ook “*een tijd van grote benauwdheid*” genoemd. In het Oude Testament wordt hij met name beschreven onder de naam “*de Dag des HEREN*”. Meerdere keren wordt daar iets aan toegevoegd, zodat er dan sprake is van “*de grote en doorluchtige Dag des HEREN*”.

Wij zullen nog zien, dat de grote verdrukking zeven jaar zal duren. Toch wordt hij in het Oude Testament beschreven als “*een dag*”. Dit betekent niet, dat het maar een dag van 24 uur zal zijn. Er wordt ook gezegd, dat deze “dag” “groot” zal zijn. Het zal een verschrikkelijke periode zijn, die veel langer duurt dan een menselijke dag van 24 uur. Hij wordt ook niet “de dag van de mens” genoemd, maar “de dag des HEREN”. Het zal de dag van JHWH zijn. Deze dag zal, zoals wij bij Daniël zullen zien, zeven jaar duren. In Jeremia 30:7 wordt hij niet “een dag” maar “een tijd” genoemd:

*“Wee, want groot is **die dag**, zonder weerga; **een tijd** van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden. Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de HERE der heerscharen, dat Ik het juk van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken zal.” (Jeremia 30:7-9)*

De komende “Dag des HEREN” raakt in het bijzonder twee

groepen mensen op aarde: Israël en de heidense volken. Wij geven eerst enkele teksten over deze tijd, zonder er commentaar bij te geven. U zult zien, dat meerdere profeten over deze tijd geschreven hebben.

“Jammert, want de dag des HEREN is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige.” (Jesaja 13:6)

“Zie, de dag des HEREN komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestenij te maken en haar zondaars van haar te verdelgen.” (Jesaja 13:9)

“Wee die dag, want nabij is de dag des HEREN; als een verwoesting komt hij van de Almachtige.” (Joël 1:15)

“Want nabij is de dag des HEREN over alle volken; zoals gij gedaan hebt, zal u gedaan worden, uw daad zal op uw eigen hoofd terugvallen.” (Obadja 1:15) Zie ook Jesaja 19.

“Blaast de bazuin op Sion en maakt alarm op mijn heilige berg! Dat alle inwoners des lands sidderen, want de dag des HEREN komt. Want hij is nabij!” (Joël 2:1)

“En de HERE verheft Zijn stem voor Zijn strijdmacht heen, want Zijn leger is zeer talrijk; want machtig is het leger dat Zijn woord volbrengt; want groot is de dag des HEREN en zeer geducht! Wie zal hem verdragen?” (Joël 2:11)

“De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt.” (Joël 2:31)

“Menigten, menigten in het dal der beslissing, want nabij is de dag des HEREN in het dal der beslissing.” (Joël 3:14)

“Wee hun, die verlangen naar de dag des HEREN! Wat toch zal de dag des HEREN voor u zijn? Duisternis is hij, en geen licht!” (Amos 5:18)

“Duisternis zal immers de dag des HEREN zijn en geen licht, ja

donker en zonder glans.” (Amos 5:20)

“Nabij is de grote dag des HEREN, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des HEREN; bitter schreeuwt dan de held.” (Zefanja 1:14)

In het Nieuwe Testament wees de apostel Petrus in zijn toespraak op de eerste Pinksterdag op het naderbij komen van deze dag. Hij zei: *“De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt.”* (Handelingen 2:20)

Een dag van verdrukking en benauwdheid

In het Oude Testament komen wij deze dag tegen als een tijd van oordeel van God over Israël en over Israëls vijanden. Wij noemen enkele belangrijke teksten.

“Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden.” (Jeremia 30:7)

“Te dien tijde zal Michael opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen. En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspaniel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos.” (Daniël 12:1-3)

Wij noemen de teksten uit het Nieuwe Testament waarin wij deze uitdrukking tegenkomen. Uit de profetische toespraak die de Here Jezus op de Olijfberg gehouden heeft citeren wij de volgende woorden:

“Dan zullen zij u [de Joden] overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil.” (Mattheüs 24:9)

“Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.” (Mattheüs 24:21)

“Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen.” (Mattheüs 24:29)

De profetische toespraak die de Here Jezus hield en die beschreven is in Mattheüs 24, was niet gericht tot de Gemeente, want er waren op dat moment nog geen christenen. De Gemeente ontstond immers pas nadat de Here Jezus naar de hemel was teruggekeerd. De Heer sprak tot en over Joden. De Here Jezus vertelde in deze toespraak wat er met Juda, Jeruzalem, de Joden en de tempel zou gebeuren.

De grote verdrukking in het boek Openbaring

Hoewel een zeer groot deel van het boek De Openbaring de grote verdrukking beschrijft, komt de uitdrukking “de grote verdrukking” alleen voor in het volgende vers: *“En ik sprak tot hem: mijn heer, gij weet het. En hij zei tot mij: dezen zijn het, die komen uit **de grote verdrukking**; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams.” (Openbaring 7:14)*

De hiervoor genoemde teksten zijn niet de enige teksten die over de komende grote verdrukking spreken. In hoofdstuk 6-19 van het boek Openbaring hebben wij een uitvoerige beschrijving van de verschrikkingen die in deze periode zullen plaatshebben. Het boek Openbaring geeft namelijk een beschrijving van toekomstige

gebeurtenissen. In hoofdstuk 1 hebben wij de algemene inleiding. In de hoofdstukken 2 en 3 worden zeven gemeenten aangesproken, die een beeld geven van de geschiedenis van de Gemeente van haar ontstaan tot aan de wederkomst van de Here Jezus. In de hoofdstukken 4 en 5 begint het in 4:1 met een beeld van de opname der Gemeente en vervolgens met een beschrijving van de situatie in de hemel.

Daarna komen de hoofdstukken 6-19 die een uitvoerige beschrijving geven van wat er zal gebeuren in de grote verdrukking en hoe het dan op aarde zal zijn. In hoofdstuk 19 wordt het einde van de grote verdrukking beschreven als verteld wordt hoe de Here Jezus naar de aarde zal komen om vrede te brengen en Zijn Messiaanse vrederijk te stichten. Daarna komt hoofdstuk 20 met de mededeling, dat het Messiaanse rijk 1000 jaar zal duren. De hoofdstukken 21 en 22 nemen ons mee naar de situatie als het vrederijk voorbij is en de aarde vergaan zal zijn, zoals dit in 2 Petrus 3 beschreven is. Nu lezen wij over de nieuwe hemel en aarde. Wij lezen dat wij in de eeuwigheid weer op aarde zullen zijn en dat God bij ons zal zijn.

Belangrijke profetie van Daniël

De profeet Daniël was met zijn volk in ballingschap in Babel. Hier gaf God hem belangrijke informatie over de toekomst van het Joodse volk in relatie tot heidense wereldmachten die hen zouden overheersen. Tevens liet God hem zien, dat er eens een eind zou komen aan de overheersing van het Joodse volk door de heidense volken en dat er dan een heel nieuw koninkrijk op aarde zou komen. De God van de hemel zou dit koninkrijk op aarde oprichten. Het is het koninkrijk dat wij in het evangelie van Mattheüs tegenkomen als “*het koninkrijk der hemelen*”, dat is niet “het koninkrijk *in* de hemelen”, maar “het koninkrijk *van* de hemelen”. Het komt *vanuit* de hemel naar de aarde. Het wordt

vanuit de hemel op aarde opgericht.

In Daniël 2 lezen wij over de droom die Nebucadnezar had en de uitleg die Daniël gaf over de betekenis van de droom.

Nebucadnezar ziet in zijn droom een groot beeld. Het beeld is heel bijzonder. Het hoofd is van goud. De borst is van zilver. De buik is van koper. De benen zijn van ijzer. De voeten zijn een mengsel van ijzer en leem.

Plotseling lijkt het of er “zo maar” een steen van de top van de berg naar beneden rolt. Het is niet echt “zo maar”. Er is geen mens, die de steen aan het rollen gebracht heeft. God heeft dit gedaan. Deze steen verpulvert het beeld en groeit zelf uit tot een koninkrijk dat de gehele wereld zal omvatten.

Daniël legt uit, dat de verschillende delen van het beeld verschillende wereldmachten voorstellen. Al deze wereldmachten zullen op een verschrikkelijke manier de Joden overheersen en hun het leven moeilijk maken. Het gouden hoofd is beeld van Nebucadnezar en zijn Babylonische rijk. De zilveren borst met de beide armen is beeld van het rijk van de Meden en de Perzen. De koperen buik is beeld van het rijk van de Grieken. De beide benen zijn beeld van het Romeinse rijk. En... wat veel christenen anders zien dan de Joodse geleerden, zijn de 10 tenen. De meeste christelijke uitleggers menen, dat de 10 tenen deel uitmaken van de twee benen. De Joodse uitleggers menen, dat de voeten met de 10 tenen een nieuwe wereldmacht voorstellen, een wereldmacht uit de eindtijd, waarin 10 rijken samenspannen tegen het Joodse volk. Zij zien de voeten met de tien tenen wel in relatie tot de benen, maar menen toch, dat het om een nieuwe grootmacht zal gaan.

In de hoofdstukken 7 en 8 van Daniël wordt verdere uitleg over de betekenis van de droom gegeven.

Deze rijken zullen Israël overheersen gedurende een grote periode van de wereldgeschiedenis. In de tijd van de droom van

Nebucadnezar was Babylonië al de wereldmacht die o.a. de Joden overheerste. Nog in het boek Daniël lezen wij, dat er een eind kwam aan de macht van Babylonië en dat de Meden en de Perzen de nieuwe macht waren. Vervolgens werden de Grieken de nieuwe wereldmacht. Hierover lezen wij in de boeken van de Makkabeëën. Ten slotte werden de Romeinen de wereldmacht die o.a. de Joden overheersten. Dat was in de tijd van het Nieuwe Testament.

Opmerkelijk is, dat met name Babylonië en Perzië wereldmachten waren, die daarna “ingeslapen” rijken leken. Ze kwamen echter na geruime tijd weer tot leven en spelen weer een belangrijke rol mee op het wereldtoneel. Zo kennen wij Babylonië als het huidige Irak en Perzië als het huidige Iran.

Daniël laat weten, dat er een eind zou komen aan de overheersing van deze volken over Israël. Dat zou zijn als het Joodse volk weer een eigen “thuis” zou hebben in het oude vaderland. Dan zou Jeruzalem niet langer door heidenen geregeerd worden en zou voor de Joden “de tijden der heidenen” voorbij zijn. Spoedig daarna zal het grote rijk uit de hemel op aarde komen en zal de Messias Koning worden in Jeruzalem.

“De God des hemels zal een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid, juist zoals gij gezien hebt, dat zonder toedoen van mensenhanden een steen van de berg losraakte en het ijzer, het koper, het leem, het zilver en het goud verbrijzelde. De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat na dezen zal geschieden; de droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar.” (Daniël 2:44,45)

“En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten [dat is het Joodse volk!]: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het

dienen en gehoorzamen.” (Daniël 7:27)

Daniël had al eerder meegedeeld in dit hoofdstuk, dat na de genoemde rijken *“de heiligen des Allerhoogsten het koningschap zullen ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.”* (Daniël 7:18)

Realiseer u, dat dit dus geen Joodse fantasie is, zoals christenen soms beweren. Dit is de boodschap van de Bijbel. Deze toekomstprofetie is ook niet opgeheven, maar geldt nog altijd. Daniël zei zelf reeds tegen koning Nebucadnezar over de betrouwbaarheid van de uitleg van deze profetie: *“De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat na dezen zal geschieden; de droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar.”* (Daniël 2:45) Juist de Here Jezus bevestigde de profetie van Daniël en deelde eveneens mee, dat dit zou gebeuren. Hij citeerde zelfs de profetie van Daniël. Zie hiervoor o.a. Mattheüs 24:15:

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen.

De grote verdrukking zal zeven jaar duren

God heeft de profeet Daniël laten zien wat er in de nabije toekomst en wat er in de verre toekomst zou gebeuren. In het begin van zijn boek vertelt hij wat God hem heeft laten zien over de tijd die aanbrak vanaf zijn eigen tijd. Hij zag de verschillende rijken, die over het volk Israël zouden heersen: Babyloniërs, Perzen, Grieken en Romeinen. In het tweede deel van zijn boek vertelt hij wat God hem heeft laten zien over de eindtijd. In het laatste hoofdstuk van zijn boek schrijft hij zelfs, dat de inhoud van zijn profetie verborgen moet blijven tot de eindtijd. Daniël heeft – zij het soms in verhullende taal – mogen horen wat er in de eindtijd zou

gebeuren. Zo hoorde hij ook over de grote verdrukking en hoe lang deze zou duren.

Daniël schrijft hierover het volgende:

*“Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven. Weet dan en versta: vanaf het ogenblik, dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn **zeven weken**; en **tweeënzestig weken** lang zal het hersteld en herbouwd blijven, met plein en gracht, maar in de druk der tijden.*

*En na de **tweeënzestig weken** zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is.*

*En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, **een week lang**; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.” (Daniël 9:24-27)*

Omdat het een uiterst belangrijke profetie betreft, en iedereen die Jeruzalem bezocht heeft, weet dat daar geen grachten zijn, volgt hier ter verduidelijking de vertaling van Het Boek:

God heeft een periode van zeven maal zeventig jaar vastgesteld en pas daarna zal er een einde komen aan de goddeloosheid en zullen de overtredingen vergeven zijn. Het koninkrijk van eeuwige rechtvaardigheid zal dan worden uitgeroepen en een zeer heilige plaats zal opnieuw worden ingewijd, zoals in visioenen en door profeten was aangekondigd.

Luister goed! Vanaf het moment waarop het bevel tot herbouw van

Jeruzalem wordt gegeven, tot het moment waarop een gezalfde, een vorst, komt, zal een periode van zeven maal zeven jaar verstrijken! Jeruzalems straten en stadsmuren zullen gedurende een periode van tweeënzestig maal zeven jaar intact blijven ondanks de rumoerige tijden.

Na deze totale periode zal een gezalfde onschuldig worden vermoord. Er zal een koning komen die de stad en de tempel zal verwoesten. Deze zal zijn einde vinden in een vloed van ellende, en oorlog en verwoestingen zullen vanaf dat moment tot het einde heersen, dat staat nu al vast.

Deze koning zal een verbond van zeven jaar sluiten, maar halverwege zal hij de mensen dwingen te stoppen met het brengen van slachtoffers en spijsoffers. En ten slotte zal de vijand in het heiligdom van God een ontzettende gruwel plaatsen. Maar God zal op zijn beurt deze verwoester treffen met zijn vonnis dat nu al vaststaat.'

In deze verzen schrijft Daniël over de tijd vanaf de herbouw van de tempel na de Babylonische ballingschap tot aan de dood van de onschuldige “Gezalfde... terwijl er niets tegen hem is”. Het woord “Gezalfde” is de vertaling van het Hebreeuwse woord “Messias”. Daniël vertelt hier dus dat de Messias eens zal sterven, terwijl Hij onschuldig is. Ook vertelt hij, wanneer dit zal geschieden. Hiervoor gebruikt onze vertaling het woord “weken”. Het woord “**weken**” is de vertaling van “**zeventallen**”. Onze vertalers kozen voor het woord “weken”, omdat in een week een zevental van dagen gevonden wordt. Het woord “weken” is dus een eigen vertaling van de vertalers. Als wij het woord onvertaald laten en kijken naar de tijd van Daniël tot de dood van de Here Jezus, dan blijkt, dat niet zeventallen van dagen, maar **zeventallen van jaren** bedoeld zijn. Vandaar dat veel Bijbelverklaarders spreken over “**jaarweken**”. Eenzelfde uitdrukking komen wij tegen in Leviticus 25:8, waar de Staten Vertaling spreekt over “zeven jaarweken” en de Nieuwe Vertaling spreekt over “zeven jaarsabbatten”, dat is dus 7x7 jaar = 49 jaar.

In Daniëls profetie wordt de tijd van de heidense overheersing over Israël beschreven als een periode van 70 “jaarweken”. Het zijn dus 70 perioden van 7 jaar. In totaal dus $70 \times 7 = 490$ jaar. Deze 490 jaar wordt in twee perioden verdeeld. In onze vertaling staat het wat moeilijk beschreven. De bedoeling is, dat de eerste periode $7+62=69$ weken zal duren. Anders gezegd: het gaat om een periode van $7 \times 7 = 49$ jaar en $62 \times 7 = 434$ jaar. In totaal is het $7+62=69$ weken, dat is 69×7 jaar = 483 jaar. Dat is de tijd van de herbouw van stad Jeruzalem tot aan de dood van de Messias.

De telling van deze weken begon in het jaar waarin de opdracht gegeven werd om de stad Jeruzalem te herbouwen, zo zegt Daniël (9:25). De hele periode van 70 weken (490 jaar) eindigt echter pas in een verre tijd, namelijk bij het aanbreken van het Messiaanse vrederijk. De tijd wordt echter onderbroken en de telling van de weken wordt tijdelijk gestaakt op het moment dat de Messias zal worden uitgeroeid, terwijl er niets (geen echte aanklacht) tegen Hem is (9:26). God trok een periode van 7 “jaarweken” (49 jaar) uit voor de volledige herbouw van de stad. Daarna trok Hij een periode van 62 “jaarweken” (434 jaar) uit voor de tijd vanaf de voltooiing van de stad tot aan het sterven van de Messias. In totaal waren het dus $7+62$ jaarweken ($49+434$ jaar) = 69 weken (=483 jaar). Bij deze telling gaat het niet over de vraag of de mensen deze tijden ook precies zo met deze jaartallen zouden invullen. God doet het zo.

Wij geven hierna een paar jaartallen en doen dit onder het voorbehoud, dat het geven van jaartallen over die periode een hachelijke zaak is. Wij “missen” uit die tijd namelijk een periode van bijna 60 jaar! De periode van het boek Ezra vertelt van de aankomst van Zerubbabel in Jeruzalem. Dit moet in 538 voor Christus geweest zijn. De inwijding van de tempel moet in 516 voor Christus geschied zijn. In het tweede deel van het boek Ezra lezen wij over de komst van Ezra zelf naar Jeruzalem. Dit was in de tijd van 458-457 voor Christus. Anderen menen, dat hij pas in 397

voor Christus kwam. Nehemia kwam later met de opdracht om de muren van de stad Jeruzalem en de stad zelf te herbouwen. Volgens de ene mening kwam hij dan na 458 voor Christus en volgens de andere mening zou hij pas na 397 voor Christus gekomen zijn.

Wij hanteren de volgende telling. De Babylonische ballingschap begon in 597 met een eerste wegvoering en vervolgens in 586 voor Christus met een tweede wegvoering en duurde 70 jaar. De tijd werd verkort, zodat al eerder met de herbouw begonnen mocht worden.

De telling die Daniël nu noemt, begon dus in het jaar waarin de opdracht tot herbouw van de stad Jeruzalem gegeven werd. Dat was in of omstreeks het jaar 454 voor Christus. Het kan een jaar verschillen, omdat wij over die verre tijden uit het verleden niet precies de jaartallen weten. Vanaf dit tijdstip verstreken er 483 jaar tot aan de dood van de Messias. Vergeet niet, dat het jaar 0 niet bestaat. Wij gaan van het jaar 1 vóór Christus direct naar het jaar 1 na Christus. Als wij nu 483 jaar tellen vanaf het jaar 454 vóór Christus komen wij uit op het jaar 29 na Christus.

Laat dit u niet verwonderen. Onze jaartelling klopt niet. De Here Jezus is niet in het jaar 1 van onze jaartelling geboren! In jaar 1 was Hij al enkele jaren oud! Hoe wij dat weten? Heel eenvoudig. Herodes, de man van de kindermoord in Bethlehem, stierf in het jaar 4 vóór Christus. Toen was de kindermoord al geweest en was de Here Jezus ook al geboren. De Here Jezus moet dus op z'n minst in het jaar 4 vóór Christus geboren zijn. Als Hij ongeveer 33 jaar geleefd heeft, moet Hij ongeveer in 29 na Christus gestorven zijn. Wat zien wij? Dat is precies het jaar dat wij tegenkomen in de gegevens van Daniël 9:25.

De laatste periode van 7 jaar kwam echter niet aansluitend aan de dood van de Here Jezus, maar werd uitgesteld tot de eindtijd. Hij is nu nog steeds niet gekomen. Wij leven niet in de grote

verdrukking, terwijl de grote verdrukking ook niet eerder in de geschiedenis geweest is. De grote verdrukking moet nog altijd komen. Hij zal één “jaarweek” duren, dat is zeven jaar. Als wij spreken over de grote verdrukking gaat het dus over een toekomstige periode van de wereldgeschiedenis die een tijd van ellende, benauwdheid en verdrukking voor de gehele wereld, en in het bijzonder voor Israël, zal brengen en die - zoals wij duidelijk in het boek Openbaring zullen zien (in hoofdstuk 19) - zal eindigen bij en door de persoonlijke komst van de Here Jezus naar de aarde. De profetie van Zacharia zegt dit als volgt: *zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg* (Zacharia 14:4).

490 jaar in Gods telling

Het feit dat Daniël sprak over een periode van $(7 \times) 70$ jaar, zal hen die de reden van de Babylonische ballingschap kennen, niet verwonderen. Het negende hoofdstuk van het boek Daniël begint ermee. *“In het eerste jaar van zijn koningschap lette ik, Daniël, in de boeken op het getal van de jaren, waarover het woord des HEREN tot de profeet Jeremia gekomen was, dat Hij over de puinhopen van Jeruzalem **zeventig jaar** zou doen verlopen.”* (Daniël 9:2)

Jeremia had het als volgt aangekondigd: *“Maar na verloop van **zeventig jaren** zal Ik aan de koning van Babel en dit volk, luidt het woord des HEREN, hun ongerechtigheid bezoeken, ook aan het land der Chaldeeën, en Ik zal dat tot eeuwige woestenijen maken.”* (Jeremia 25:12) *“Want zo zegt de HERE: neen, als voor Babel **zeventig jaren** voorbij zullen zijn, dan zal Ik naar u omzien en Mijn heilrijk woord aan u in vervulling doen gaan door u naar deze plaats terug te brengen.”* (Jeremia 29:10)

Daniël vertelt, dat God in Zijn handelen met Israël een periode van $(7 \times 70 =)$ 490 jaar zal hanteren. Dit is een opmerkelijk aantal jaren, dat wij in het verleden in Israëls geschiedenis vaker zijn

tegengekomen. Opmerkelijk is, dat er dan soms een aantal jaren uit zo'n periode wordt weggelaten. De 490 jaren geven dan een periode die soms door een aantal jaren onderbroken wordt, waardoor onze menselijke telling op een ander aantal jaren zou uitkomen. Als wij kijken naar de boeken Koningen en Kronieken die grotendeels dezelfde tijd uit Israëls geschiedenis beschrijven, dan zien wij dat Koningen de tijd vanuit menselijk oogpunt bekijkt en alle jaren letterlijk weergeeft. Wij zien ook, dat het boek Kronieken Israëls geschiedenis vanuit Gods oogpunt weergeeft en soms bepaalde jaren gewoon niet meetelt. Ze worden dan niet genoemd, alsof ze er niet geweest zijn. God telt ze niet mee.

Als wij Gods handelen met het volk Israël bekijken, zien wij de volgende perioden:

Het ontstaan van het volk Israël. Dit is de tijd van de geboorte van Abraham tot aan de wetgeving op de Sinai. Het is een periode van **490 jaar**.

De vestiging van het volk in Kanaän. Dit is de tijd van de Sinai tot aan de tempelbouw onder koning Salomo. In werkelijkheid was dit een tijd van 601 jaar. De 111 jaar dat Israël onder vijandige overheersing was, wordt niet meegeteld, zodat het opnieuw een periode van **490 jaar** is.

Verval en oordeel. Dit is de tijd van de tempelbouw tot aan de komst van Nehemia in Jeruzalem om de stad te herbouwen. In deze periode viel de ballingschap van 70 jaar die niet meegeteld wordt, waarna er weer **490 jaar** overblijft.

Herstel en verzoening. Dit is de tijd van de herbouw van Jeruzalem ten tijde van Nehemia tot aan de komst van het Messiaanse vrederijk. Ook in deze lange tijd worden de jaren waarin Israël onder vreemde overheersing was, in ballingschap leefde (diaspora) of in ongeloof (de tijd van de "afval"), niet meegeteld. Dat betekent dat de nu al bijna 2000 jaar, vanaf het kruis van de Here Jezus tot aan Zijn wederkomst, niet

meegeteld worden. Wij zijn - Bijbels gezien - gestopt met de telling bij het beëindigen van de 483 jaar. De laatste zeven jaar moet nog komen. De telling van de laatste zeven jaar begint bij de opname van de Gemeente en de komst van de grote verdrukking. De grote verdrukking is de laatste periode van zeven jaar. Daarna is ook deze tijd van **490 jaar** voltooid en komt het Messiaanse vrede-rijk. Er komt dan een nieuwe telling; niet van 490 jaar maar van 1000 jaar.

Dat God Zijn bijzondere handelen met Israël pas na de periode van de Gemeente, dus na de opname van de Gemeente zal voortzetten en voltooien, werd ook door Jacobus gezegd op de bijzondere vergadering die in Jeruzalem gehouden werd. Hij zei:

“Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon¹⁰ heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn.” (Handelingen 15:13-18)

¹⁰ Simon Petrus

“Het volk uit de heidenen” slaat op de Gemeente. **Nadat** God dit volk verzameld heeft, zo zegt Jacobus, dus na de tijd van de Gemeente op aarde, zal God Zijn bijzondere handelen met Israël voortzetten. Daarom staat er ook: “**Daarna** zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen...”

Gog van Magog en de tijd van de antichrist

Als regel spreken de rabbijnen over de periode van de grote

verdrukking als over de tijd van Gog van Magog. De Bijbel beschrijft deze tijd als een afschuwelijke periode die Israël als een gesel zal treffen. Wij komen nog apart op de tijd van Gog van Magog terug.

Als christenen zijn wij meer gewend om te spreken over de tijd van de antichrist. Het moet duidelijk zijn, dat de **grote verdrukking en de antichrist bij elkaar horen**. De antichrist zal de grote heerser en de grote vijand van Israël zijn in de tijd van de grote verdrukking.

Het doel van de grote verdrukking

De aankondiging van de grote verdrukking in Jeremia 30:7-9 begint met het woordje “wee”. Dit woord wordt vaker in de Bijbel gebruikt om deze vreselijke periode aan te kondigen. De grote verdrukking heeft twee redenen:

Hij zal dienen om de volken die Israël vijandig gezind zijn zwaar te straffen voor het leed dat zij Israël hebben aangedaan en om Israël voor altijd te verlossen van zijn vijanden.

Hij zal tevens dienen om het volk Israël tot inkeer, berouw en bekering te brengen, zodat de afgedwaalden van het volk God weer zullen gaan dienen. Zo is de grote verdrukking de tijd van voorbereiding om Israël gereed te maken de Messias te aanvaarden en het Messiaanse vrederijk binnen te gaan.

Let erop, dat er geen enkele reden genoemd wordt waarom de Gemeente van de Here Jezus de straffen van de grote verdrukking zou moeten ondergaan. Waar het gaat over de grote verdrukking in de Bijbel gaat het over Israël en over de heidense volkeren, maar niet over de Gemeente. Er is dan ook geen enkele reden waarom de Gemeente deze periode zou dienen mee te maken. Wij komen hier later op terug.

De grote verdrukking betekent in het bijzonder benauwdheid voor Jakob, dat is: het volk Israël, omdat in deze tijd Gog zich zal richten tegen Israël en zal proberen het volk Israël volkomen uit te roeien. Het zal echter ook een tijd van benauwdheid voor de gehele wereld betekenen. Zo noemt Jesaja zowel het volk Israël als de gehele wereld, als hij deze tijd aankondigt.

“Kom, Mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, de HERE verlaat Zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken.” (Jesaja 26:20,21)

Rabbi Shmuel Yerushalmi zegt, dat God de aarde (dus de volkeren) zal straffen voor het bloed van het Joodse volk dat zij vergoten hebben. Rabbi A.J. Rosenberg zegt, dat in dit vers de Joden opgeroepen worden om terug te keren naar hun binnenkamers, de synagogen en studiehuisen, ja om naar de kamers van hun hart terug te keren en daar na te denken over hun daden. Het volk wordt opgeroepen om terug te keren naar de weg van God, die zij verlaten hebben. Rabbi Paulus schreef in 2 Thessalonicenzen ook, dat er in die tijd een grote afval van het geloof zou zijn. Terwijl christenen dan denken aan een afval in de kerk, denken Joden aan een afval onder de Joden.

Bij beide groepen – Joden en christenen – zien wij een grote afval. De twintigste eeuw bracht een grote afval in het jodendom na de verdrukkingen in Rusland en in het Duitsland van de Tweede Wereldoorlog. Velen hebben het geloof in God vaarwel gezegd. De mannen zijn nog wel besneden en de vrouwen branden nog wel kaarsen op sabbat, maar het is voor velen alleen maar traditie. Het heeft voor velen geen geestelijke betekenis meer. Onze tijd wordt gekenmerkt door een ongeïnteresseerdheid voor God bij een zeer groot deel van de Joden. Het gaat hier niet om het feit, dat zij geen belangstelling hebben voor de Here Jezus. Velen hebben geen

belangstelling meer voor God. Zij voelen zich nog wel verbonden met het land Israël, maar alleen vanwege historische gevoelens, niet vanwege geestelijke motieven. Zij leven zonder God en zonder geloof in Hem.

Jeremia 30:7 beschrijft de komende grote verdrukking als *een tijd van benauwdheid voor Jakob*, omdat in die tijd de Joden de volkeren onder leiding van Gog zullen vrezen. Maar God zal in die periode van verdrukking tot Zijn volk komen en hen redden. Het achtste vers van dit hoofdstuk vertelt, dat God het juk van de heidenen dat op de schouders van het volk Israël lag, dan van Zijn volk zal afnemen. In de tijd van de Babylonische ballingschap werd de heidense overheersing al voorgesteld als een juk dat op de schouders van het volk Israël gelegd was. Zowel het juk van Gog als het juk van andere volken zal dan door God van Israël afgenomen worden. Zo wordt de redding en de bevrijding die Hij brengen zal beschreven.

“Behoudenis”

Jeremia laat in deze verzen weten, dat de grote verdrukking zal eindigen door een ingrijpen van God. Dat is het ingrijpen dat in andere teksten aangekondigd wordt met de woorden, dat “al wie de Naam des HEREN zal aanroepen, behouden zal worden^{[11](#)}.” Dan gaat het in het Oude Testament voor Israël niet over een behouden worden in de hemel, zoals wij als christenen daarover spreken, maar over een behouden worden door de grote verdrukking heen om in het Messiaanse vrederijk te komen. Daarover had de Here Jezus het ook, toen Hij zei, dat “wie volhardt tot het einde, behouden zal worden^{[12](#)}” (Mattheüs 24:13). Hij bedoelde niet, dat je door te volharden, dus door menselijke inspanning de hemel zult binnengaan, maar dat die Joden, die kans zien om de grote verdrukking te overleven, het Messiaanse vrederijk zullen binnengaan.

[11](#) Romeinen 10:13

[12](#) Mattheüs 24:13

God zal, volgens Jeremia, drie speciale zegeningen aan Israël schenken:

1. Hij zal het juk dat vijanden op de hals van het volk Israël gelegd hebben van hun hals verbreken.
2. Hij zal de banden waarmee vijanden hen gebonden hebben verscheuren.
3. Hij zal zorgen dat vreemden hen nooit meer zullen knechten.

Dát zal Israëls “behoudenis” in die tijd zijn.

Jeremia laat zelfs weten, dat als het Messiaanse rijk zal aanbreken, koning David aanwezig zal zijn [13](#). Het is eenzelfde uitspraak als van Ezechiël:

[13](#) Jeremia 30:9

“Zij zullen wonen in het land dat Ik aan Mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kinds kinderen, tot in eeuwigheid, en Mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn.” (Ezechiël 37:25)

De vraag is, of bedoeld wordt, dat David bij de aanvang van het Messiaanse rijk opgewekt zal worden, of dat hier de grote Zoon van David, de Messias, bedoeld wordt. Er zijn rabbijnen die menen, dat David opgewekt zal worden en opnieuw koning over Israël zal worden. Er zijn ook rabbijnen die menen, dat hier de Messias bedoeld wordt. Het lijkt mij, dat het hier gaat over de Messias als Zoon van David.

De grote verdrukking aangekondigd door de profeet Joël

De profeet Joël kan met recht de profeet van de grote verdrukking genoemd worden. Op zeer treffende wijze heeft hij de komende grote dag des HEREN beschreven. In zijn eerste hoofdstuk maakt hij al meteen duidelijk, dat het erom gaat, dat het volk tot inkeer komt vanwege de verschrikking van die periode. Hij schrijft:

“Wordt wakker, gij dronkaards en huilt, en jammert allen, gij wijndrinkers. Want een volk is tegen mijn land opgetrokken, machtig en ontelbaar; zijn tanden zijn leeuwentanden en het heeft hoektanden van een leeuwin.” (Joël 1:5,6)

“Omgordt u en weeklaagt, gij priesters; jammert, gij dienaren van het altaar; komt, overnacht in rouwgewaden, gij dienaren van mijn God, want aan het huis van uw God zijn spijsoffer en plengoffer onthouden. Heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen; vergadert, gij oudsten, alle inwoners des lands, tot het huis van de HERE, uw God, en roept luide tot de HERE. Wee die dag, want nabij is de dag des HEREN; als een verwoesting komt hij van de Almachtige.” (Joël 1:13-15)

Zoals Jeremia deze tijd aangekondigd heeft met het uitspreken van het kleine woordje “wee”, zo doet Joël dit ook (vers 15). Het is een uitroep van angst en vrees, van alarm en waarschuwing. Zoals Joël zegt, dat deze dag zijn gelijke niet kent in de geschiedenis van de mens¹⁴, zo zei de Here Jezus dit ook¹⁵.

¹⁴ Een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis. Als morgenrood uitgespreid over de bergen, is een talrijk en machtig volk; **desgelijks is er van ouds niet geweest en zal er na hem niet meer zijn** tot de tijd der verste geslachten. (Joël 2:2)

¹⁵ Want er zal dan een grote verdrukking zijn, **zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.** (Mattheüs 24:21)

Het beeld van de sprinkhanenplaag

Toen Joël deze woorden sprak, was dit naar aanleiding van een verschrikkelijke sprinkhanenplaag, zoals uit zijn eerste hoofdstuk

blijkt. Zoals er in de tijd van de profeet Amos en koning Uzzia een vreselijke aardbeving geweest is, die gebruikt werd als beeld van de komende verschrikking op de Dag des Heren (dus: in de grote verdrukking), zo gebruikt Joël de verschrikkelijke sprinkhanenplaag die in zijn tijd geweest is. Hij zegt dit als volgt:

“Wat de knager had overgelaten, heeft de sprinkhaan afgevreten; wat de sprinkhaan had overgelaten, heeft de verslinder afgevreten; en wat de verslinder had overgelaten, heeft de kaalvreter afgevreten.” (Joël 1:4)

De woorden “knager”, “verslinder” en “kaalvreter” die in deze tekst gebruikt worden, wijzen op de verschillende soorten sprinkhanen.

Een verschrikkelijke sprinkhanenplaag had het gehele land geteisterd. In verschillende golven waren verschillende soorten sprinkhanen over het land gegaan. Alles wat groen was hadden de dieren weg geknaagd. Ze hadden een ravage aangericht alsof er een

enorme bosbrand gewoed had. Het hele land was kaal. Er was geen groen sprietje meer te ontdekken. Zelfs de basten van de bomen waren afgevreten. Wat Joël toen zag, deed hem denken aan de situatie van het land in de tijd van de komende grote verdrukking. In die tijd zou het land er ook zo uitzien. Deze plaag stond daarmee model voor het komende oorlogsgeweld op de dag des Heren, als de legers van Gog van Magog tegen Israël zouden oprukken, het land zouden overspoelen en het land volledig zouden verwoesten.

Er zijn wel 40 verschillende soorten sprinkhanen. In de Bijbel gaat het over de treksprinkhaan. Deze sprinkhaan is 5-6 cm lang en heeft een vleugelwijdte van ongeveer 12 cm. Zijn lichaam is grijsgroen. Hij heeft een behaarde borst die steenrood is. Hij heeft grote ogen met zelfs enkele zij-ogen en lange voelsprieten. Hij heeft sterke kaken met tanden in de bovenkaak. Hij heeft zes poten. Zijn twee achterste poten zijn net zo lang als zijn hele lichaam. Al springend kan hij zich snel verplaatsen. Hij neemt telkens flinke sprongen. Ook heeft hij vier vleugels.

De ontwikkeling van de sprinkhaan verloopt in drie stadia: larve, nimf, volwassen insect. De larve is de kleine sprinkhaan die net uit het ei gekropen is. Hij heeft nog geen vleugels en kan dus alleen lopen. Hij heeft wel een ongelooflijke eetlust. Daardoor kan hij in enkele maanden uitgroeien tot zijn uiteindelijke lengte.

De nimf is de sprinkhaan van enkele maanden oud. Hij heeft kleine vleugels die nog te klein zijn om ermee te vliegen. Hij kan dus alleen maar lopen. In dit stadium heeft de sprinkhaan de meeste energie; meer dan de larve en eigenlijk ook haast meer dan het volwassen insect. In het stadium van de nimf is hij het meest vraatzuchtig. Terwijl de larve al een ongelooflijke eetlust had, is de nimf nog gevaarlijker voor het gewas.

De larf en de nimf vliegen dus niet, maar “marcheren” in dichte formaties met vele tienduizenden tegelijk. Zij bedekken een groot

deel van de aardbodem. Niets kan hen tegenhouden. Als de eerste gedood worden, stappen de volgende over de lijken en gaan gewoon verder!

Het volwassen insect kan ook door de lucht aangevoerd worden. In grote zwermen worden zij door de wind aangevoerd. Een flinke zwerm sprinkhanen die voorbij vliegt, kan urenlang voor een zonsverduistering zorgen. Als de sprinkhanenzwerm door de wind aangevoerd wordt, lijkt het wel of er een wolk langs komt. De wolk is zo dik, dat hij het zonlicht tegenhoudt. Onder de sprinkhanenwolk wordt de aarde verduisterd. Je kunt ook zeggen, dat de zon verduisterd wordt. Als ze zich daarna hongerig op de gewassen werpen, vreten ze alles kaal. Ze marcheren ook de huizen binnen en vreten daar ook alles op wat zij tegenkomen.

In Joël 1:4 is sprake van vier soorten sprinkhanen. Wij noemen hun Hebreeuwse namen en geven er enkele details bij. De vier verschillende namen zijn namelijk een beeld van de toenemende verschrikking, die er in de grote verdrukking zal zijn.

De **knager** = gazam = de jonge vleuggelloze sprinkhaan, de larve. Gazam betekent: hij knaagt af. Alsof het gewas met een schaar afgeknipt is, zo laat dit jonge dier het gewas achter, nadat hij ervan gevreten heeft.

De **sprinkhaan** = arbeh = het volwassen insect. Arbeh betekent: met velen zijn, ze zijn met een hele zwerm, maar het betekent ook: afvreten.

De **verslinder** = jalek = een ander soort sprinkhaan. Jalek betekent aflikken, weglikken, verslinden. Het woord jalek betekent ook “kankerworm”. Het wijst erop, dat je je niet kunt voorstellen wat een ravage hij achterlaat, nadat hij het land, het gewas geplunderd heeft.

De **kaalvreter** = chasil = weer een ander soort sprinkhaan. Het woord betekent verzwelgen, verwoesten, kaalvreten, voltooien. Hij

haalt het laatste restje weg dat nog overgebleven was, nadat de vorige sprinkhanen het gewas “bewerkt” hadden. Nu is echt al het groen van het land verdwenen. Er is dus ook niets meer te eten. De oogst is verloren gegaan en er dreigt hongersnood voor het volk.

U vindt ze in deze volgorde terug in Joël 1:6.

Als de sprinkhanen het land geteisterd hebben, ziet het land eruit, alsof het volkomen kaalgebrand is door het vuur. Daarom wordt in Joël 2:3 ook over een vuur gesproken.

De sprinkhanen worden tevens beschreven als paarden¹⁶. Zo snel als paarden zijn en zoals ze in het leger aaneengesloten konden oprukken, zo komen de sprinkhanenlegers over het land. Er is geen sprinkhaan die de gelederen verlaat. Er is geen sprinkhaan die deserteert. Er is geen sprinkhaan die een eigen doel nastreeft. Ze blijven bij elkaar en gaan vastberaden te werk.

¹⁶ *Zijn aanblik is als die van paarden; als rossen rennen zij.* (Joël 2:4)

Er is een Arabisch gezegde, dat luidt: “De sprinkhaan heeft de kop van een paard, de ogen van een olifant, de nek van een stier, de horens van een hert, de borst van een leeuw, de buik van een schorpioen, de vleugels van een adelaar, de dijnen van een kameel, de poten van een struisvogel en de staart van een slang.”

Dit gezegde maakt duidelijk, dat de sprinkhaan alles in zich heeft dat wijst op een gevaarlijke tegenstander. Hij weet van geen wijken. Hij gaat letterlijk over lijken en komt waar hij wil zijn. Hij bereikt zijn alles verslindend en vernietigend doel. Zo zal de eindtijdoorlog zijn als de legers van Gog van Magog het land Israël binnenvallen.

De sprinkhanenplaag als een beeld van de grote verdrukking

De legers van Gog zullen het land binnen komen, net zoals de

sprinkhanen door het land marcheerden. Joël zegt: “Want een volk is tegen mijn land opgetrokken, machtig en ontelbaar; zijn tanden zijn leeuwentanden en het heeft hoektanden van een leeuw.” (Joël 1:6) Joël grijpt dit beeld van de verschrikkelijke sprinkhanenplaag aan om duidelijk te maken hoe de legers van Gog, en dus van de antichrist, in de tijd van de grote verdrukking tekeer zullen gaan. Als sprinkhanen zullen zij het land Israël overspoelen en er verschrikkelijk tekeer gaan. Ze zullen het land plunderen en verwoesten, zoals nooit eerder gebeurd is. Zoals de sprinkhanen in hele horden komen aangemarcheerd, maar ook in de lucht worden aangevoerd, zo zullen de legers van Gog over het land en door de lucht komen en het land teisteren.

*“Wat de **knager** had overgelaten, heeft de **sprinkhaan** afgevreten; wat de sprinkhaan had overgelaten, heeft de **verslinder** afgevreten; en wat de verslinder had overgelaten, heeft de **kaalvreter** afgevreten.”* (Joël 1:4)

In het tweede hoofdstuk gaat Joël verder met zijn beschrijving van de dag des HEREN volgens het beeld van de sprinkhanenplaag:

“Blaast de bazuin op Sion en maakt alarm op mijn heilige berg! Dat alle inwoners des lands sidderen, want de dag des HEREN komt. Want hij is nabij! Een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis. Als morgenrood uitgespreid over de bergen, is een talrijk en machtig volk; desgelijks is er van ouds niet geweest en zal er na hem niet meer zijn tot de tijd der verste geslachten. Voor hem uit verteert een vuur en achter hem laait een vlam; als de hof van Eden is het land voor hem, en achter hem is het een woeste wildernis; en ook is er aan hem niet te ontkomen. Zijn aanblik is als die van paarden; als rossen rennen zij. Als ratelende wagens op de toppen der bergen springen zij; als het geknetter van een vuurvlam, die stoppelen verteert; als een machtig volk, in slagorde geschaard tot de strijd. Voor zijn aangezicht beven de volken; alle gezichten verbleken van angst. Als helden rennen zij,

als krijgslieden beklommen zij de muur, en zij gaan voort, ieder op zijn eigen wegen; zij lopen niet door elkander heen, en de een verdringt de ander niet; iedere strijder gaat zijn eigen weg, en tussen de wapens door dringen zij voort; zij laten geen bres in hun rijen ontstaan. Zij stormen op de stad aan; zij rennen op de muur; zij klimmen in de huizen; zij komen door de vensters als een dief. Voor hun aangezicht siddert de aarde, beeft de hemel; de zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in.” (Joël 2:1-10)

Dit beeld van de sprinkhanenplaag vertelt ons, hoe in de komende grote verdrukking de legers van Gog in het land Israël te keer zullen gaan. De profeten noemen deze tijd niet voor niets de grote en doorluchtige dag des Heren. Het wordt een vreselijke tijd, een afschuwelijke tijd.

De overeenkomst tussen Joël en Daniël

Volgens de joodse geleerde Abarbanel zijn de vier sprinkhanennamen een beeld van en een verwijzing naar de vier verschillende rijken die het volk Israël zullen overheersen. Hierin staat Joël naast Daniël, die ook sprak over vier rijken die een plaag voor Israël zouden zijn: Babylonië, Perzië, Griekenland en Rome. De vier sprinkhanennamen spreken eveneens over deze vier opeenvolgende rijken.

- De gazam - **afknager** is beeld van **Babylonië**.
- De arbeh - **afvreter** is beeld van **Perzië**.
- De jalek - **verslinder** is beeld van **Griekenland**.
- De chasil - **kaalvreter** of verzwelger is beeld van **Rome**.

Er is een opklimming in de grootte van de plaag, die de sprinkhanen veroorzaken. De verwoesting die de sprinkhanen aanbrengen wordt steeds ernstiger. Terwijl de eerste “sprinkhanen” de eerste tempel zouden verwoesten, zouden de laatste “sprinkhanen” de tweede tempel verwoesten. Deze laatste

sprinkhanen zijn tevens beeld van de grote verwoester die in de eindtijd zal komen: Gog van Magog. Het is het volk dat komt “uit het Noorden”¹⁷. Dit volk zal komen, zoals de sprinkhanen kwamen; een groot volk, machtig en ontelbaar¹⁸ (Joël 1:6). Hun plaag zal verschrikkelijk zijn. Dit is nooit eerder gebeurd¹⁹ (Joël 2:2). De Romeinen onder leiding van Titus kwamen al als een machtig leger en verwoestten Jeruzalem en de tempel in 70 na Christus, maar de legers van Gog zullen nog veel desastreuzer optreden. Hij zal komen in de tijd van “de verste geslachten” (Joël 2:2), dat is de eindtijd. Ook de Here Jezus zei in Mattheüs 24 dat wat in de grote verdrukking zal gebeuren zijn weerga niet heeft in de geschiedenis.

¹⁷ Ik zal van u wegdrijven die uit het Noorden en hem verjagen naar een dor en woest land, zijn voorhoede naar de oostelijke zee en zijn achterhoede naar de westelijke zee, en zijn stank zal opstijgen en zijn vuile lucht zal opstijgen, want hij heeft grote dingen gedaan. (Joël 2:20)

¹⁸ Want een volk is tegen mijn land opgetrokken, machtig en ontelbaar; zijn tanden zijn leeuwetanden en het heeft hoektanden van een leeuw. (Joël 1:6)

¹⁹ Een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis. Als morgenrood uitgespreid over de bergen, is een talrijk en machtig volk; desgelijks is er van ouds niet geweest en zal er na hem niet meer zijn tot de tijd der verste geslachten. (Joël 2:2)

De overeenkomst tussen Joël en Zefanja

“Nabij is de grote dag des HEREN, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des HEREN; bitter schreeuwt dan de held. Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens. Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de HERE gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek. Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen

redden op de dag van de verbolgenheid des HEREN. Door het vuur van Zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal Hij alle inwoners der aarde bereiden. Komt tot uzelf, ja, komt tot inkeer, gij schaamteloos volk, voordat het besluit tot uitvoering komt (als kaf gaat een dag voorbij) voordat over u komt de brandende toorn des HEREN, voordat over u komt de dag van de toorn des HEREN. Zoekt de HERE, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des HEREN.” (Zefanja 1:14-2:3)

Ook Zefanja maakt duidelijk, dat de dag des HEREN bedoeld is als een gesel voor het volk Israël, opdat dit volk in de verdrukking tot inkeer zal komen en opnieuw de Here God zal gaan dienen, terwijl tevens de gehele aarde onder het oordeel van God terecht zal komen. Joël en Zefanja maken beiden duidelijk, dat in de eindtijd een grote afval van het dienen en liefhebben van God verwacht wordt. Dit is de afval waarover ook de apostel Paulus geschreven heeft in 2 Thessalonicenzen 2.

Maleachi geeft eveneens een treffende beschrijving van de komende grote verdrukking:

“Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken (zegt de HERE der heerscharen) welke hun wortel noch tak zal overlaten. Maar voor u, die Mijn Naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal. Gij zult de goddelozen vertreden, want tot stof zullen zij zijn onder uw voetzolen op de dag die Ik bereiden zal, zegt de HERE der heerscharen.” (Maleachi 4:1-3)

Doel van de verdrukking: bekering en zegen

“Maar ook nu nog luidt het woord des HEREN: bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en met vasten en met geweene en met rouwklacht. Scheurt uw hart en niet uw klederen en bekeert u tot de HERE, uw God. Want genadig en barmhartig is Hij, lankmoedig en groot van goedertierenheid, berouw hebbende over het onheil. Wie weet, of Hij Zich niet wendt en berouw heeft en een zegen achter Zich laat overblijven, tot een spijsoffer en een plengoffer voor de HERE, uw God. Blaast de bazuin op Sion, heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen. Vergadert het volk, heiligt de gemeente, roept de ouden bijeen, vergadert de kinderen en de zuigelingen; de bruidegom trede uit zijn kamer en de bruid uit haar bruidsvertrek. Laat de priesters, de dienaren des HEREN, tussen de voorhal en het altaar wenen en zeggen: spaar, HERE, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad, zodat de heidenen niet hen zouden spotten. Waarom zou men onder de volken zeggen: waar is hun God? Toen nam de HERE het op voor Zijn land en Hij kreeg medelijden met Zijn volk.” (Joël 2:12-18)

God zal ingrijpen. *“De dorsvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen van most en olie overstromen. Ik zal u vergoeden de jaren, toen de sprinkhaan alles opvrat, de verslinder en de kaalvreter en de knager, Mijn groot leger dat Ik op u afzond.” (Joël 2:24,25)* Terwijl het - zoals in de profetie gebruikelijk is - beschreven wordt alsof het al gebeurd is, wordt hier in vers 25 aangekondigd, dat God Zijn leger zal zenden. Targum Jonathan zegt, dat hier gesproken wordt over de Messiaanse tijd. Dat zegt ook rabbi Shmuel Yerushalmi. Het verwijst naar de komst van de Messias, die met Zijn heilige engelen zal komen en zal ingrijpen in dit verschrikkelijke gebeuren. In Openbaring 19 wordt Zijn komst beschreven als de komst van een groot oorlogsheld, die komt om de strijd aan te binden met de vijanden van Israël en hen te verslaan.

Dan zal God in het midden van Zijn volk wonen en zullen zij nooit meer beschaamd worden (Joël 2:27). Waarom zullen zij niet

meer beschaamd worden? Omdat zij niet meer van Hem zullen afdwalen! *“...en gij zult loven de Naam van de HERE, uw God, die wonderbaar met u gehandeld heeft; Mijn volk zal nimmermeer te schande worden. Dan zult gij weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik, de HERE uw God ben, en niemand anders; Mijn volk zal nimmermeer te schande worden.”* (Joël 2:26,27)

Daarom: blaast de sjofar!

“Blaast de bazuin” (Joël 2:1) wil zeggen: “Blaast de sjofar.” Eén van de taken van de sjofar is de aankondiging van gevaar (*“Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners opschrikken?”* Amos 3:6). Een andere taak is het oproepen tot bekering. Dat is de taak van de sjofar ook nu. Hij moet het volk waarschuwen voor het naderende gevaar en het tevens oproepen om tot inkeer te komen, om terug te keren tot God. Dat is immers het doel van de grote verdrukking. Die dag komt immers als een verschrikking, als een dag van dikke duisternis, leed en ellende. Zoals “licht” in de Bijbel spreekt van “vreugde”, zo spreekt duisternis in de Bijbel van moeiten en zorgen.

Er is reden om bezorgd te zijn. In figuurlijke taal kondigt Joël aan, dat de hele aarde in die tijd zal beven. Hiermee bedoelt hij niet, dat de aarde zelf één grote aardbeving zal zijn, maar dat de bewoners van de gehele aarde het erg benauwd zullen krijgen.

Niet alleen de aarde zal in die tijd de oordelen Gods moeten verduren, ook de hemellichamen zullen hierbij betrokken zijn. God zegt:

“Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. En het zal geschieden, dat ieder die de naam des HEREN aanroept, behouden zal worden, want op de berg Sion en te Jeruzalem zal

ontkoming zijn, zoals de HERE gezegd heeft; en tot de ontkomenen zullen zij behoren, die de HERE zal roepen.” (Joël 2:30-32)

Wat wij moeten verstaan onder het “bloed” dat op aarde zal zijn, is het volgende. Er zal veel bloed vergoten worden. Terwijl er alle tijden veel bloed vergoten is, zal dat in het bijzonder in de periode van de grote verdrukking het geval zijn. Er zal veel leed zijn. Vrouwen zullen hun mannen verliezen en kinderen hun ouders. Nu reeds horen wij in sommige landen, dat vrouwen niet weten waar hun mannen gebleven zijn en kinderen niet weten waar hun vaders gebleven zijn. Zij zijn opgepakt door het heersende regiem en opgeruimd. Van de aardbodem verdwenen. Voor altijd verdwenen. Nu reeds horen wij in sommige landen, dat veel kinderen allebei hun ouders kwijt zijn en niet weten of ze nog leven en zo ja, waar ze zijn. Op zoek naar hun ouders. Huilen en zoeken... Zo zal het ook zijn in de tijd van de grote verdrukking.

Oordeel, redding en Redder

Jesaja roept het volk Israël op om in de tijd van de grote verdrukking tot inkeer te komen, waarna zij zullen merken, dat de tijdsduur van de grote verdrukking korter zal zijn dan zij verwacht hadden. *“Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is.”* (Jesaja 26:20) Dit is in overeenkomst met wat de Here Jezus zei: *“En indien de Here die dagen niet had ingekort, zou geen vlees behouden worden, doch ter wille van de uitverkorenen, die Hij heeft uitverkoren, heeft Hij die dagen ingekort.”* (Marcus 13:20)

De Redder komt! *“En gij, kinderen van Sion, juicht en verheugt u in de HERE, uw God, want Hij geeft u de leraar ter gerechtigheid; ja, regenstromen laat Hij voor u nederdalen, vroege regen en late regen, zoals voorheen.”* (Joël 2:23) Wie is deze leraar ter gerechtigheid? De Talmoed (Taan. 6a) vertaalt niet met *“de leraar ter gerechtigheid”*, maar met *de vroege en late regen*. Dat zijn de regens

in oktober en april, die onmisbaar zijn voor de landbouw. Ibn Ezra en Rashi vertalen echter, net als de Targum en de Vulgaat doen, met “*leraar*”. Zij leggen uit, dat hiermee de Messias bedoeld wordt.

De Messias zal de grote Redder zijn. Hij zal gerechtigheid brengen. Hijzelf zal gerechtigheid zijn en het volk in gerechtigheid leiden. Eerst zal de Messias Zich echter openbaren als een groot strijder, die redding komt brengen. Zoals de Here Jezus tekenen en wonderen verrichtte aan zieken en anderen, toen Hij 2000 jaar geleden op aarde was, zo zal de Messias zeer vervaarlijke tekenen en wonderen doen geschieden aan Gog van Magog, als deze Israël van de kaart wil vagen. Joël zegt van die tijd: *“Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt.”* (Joël 2:30,31)

“Want zie, in die dagen en te dien tijde, wanneer Ik een keer zal brengen in het lot van Juda en van Jeruzalem, zal Ik alle volken verzamelen en afvoeren naar het dal van Josafat, en Ik zal aldaar met hen in het gericht treden ter oorzaak van Mijn volk en van Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de volken verstrooid hebben, terwijl zij Mijn land verdeelden, en over Mijn volk het lot wierpen, en een jongen gaven voor een hoer en een meisje verkochten voor wijn, opdat zij konden drinken.” (Joël 3:1-3)

“Maakt u op en komt, alle volken van rondom, en verzamelt u. Doe, o HERE, uw helden daarheen afdalen. Laat de volken opstaan en oprukken naar het dal van Josafat, want daar zal Ik zitten om alle volken van rondom te richten. Slaat de sikkel erin, want de oogst is rijp. Komt, treedt, want de perskuip is vol; de wijnbakken stromen over. Want hun boosheid is groot. Menigten, menigten in het dal der beslissing, want nabij is de dag des HEREN in het dal der beslissing. De zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in. En de HERE brult uit Sion en verheft Zijn stem uit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven. Maar de HERE is een schuilplaats voor Zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls. En

gij zult weten, dat Ik, de HERE, uw God ben, die woon op Sion, Mijn heilige berg, en Jeruzalem zal een heiligdom zijn, en vreemdelingen zullen er niet meer doortrekken.” (Joël 3:11-17)

In die tijd zal er redding zijn voor ieder die de Naam des HEREN aanroept, zo zegt Joël. Joël zegt, dat zij zullen “ontkomen”, dat is gered worden uit de klauwen van Gog. Hier denkt hij niet aan de vijandige volken, alsof die gered zullen worden, maar aan de verdrukten van het volk Israël. Voor alle verdrukte Israëlieten is er in die tijd redding mogelijk, als zij zich wenden tot God.

Later heeft Petrus deze tekst een andere, een geestelijke betekenis gegeven, toen hij zei: *“En het zal zijn, dat al wie de naam des Heren aanroept, behouden zal worden. En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.”* (Handelingen 2:21 en 4:12)

Petrus bedoelde niet, dat de aangekondigde behoudenis uit de grote verdrukking ongeldig geworden was. Die bleef bestaan. Hij bedoelde, dat er nu ook een andere redding was, een redding van de eeuwige verlorenheid. Ieder die zich wendt tot de Here Jezus ontvangt van Hem de eeuwige redding en de eeuwige behoudenis; een behoudenis ook voor niet-Joden.

7. DE GROTE VERDRUKKING IN HET BOEK DE OPENBARING

In het boek Openbaring komen wij vijf apocalyptische ruiters tegen; vier in hoofdstuk 6 en één in hoofdstuk 19. Ze worden als volgt beschreven:

- Openbaring 6:1,2 - de ruiter op het **witte paard**;
- Openbaring 6:3,4 - de ruiter op het rossige of **rode paard**;
- Openbaring 6:5,6 - de ruiter op het **zwarte paard**;
- Openbaring 6:7,8 - de ruiter op het **vale paard**;
- Openbaring 19:11-16 - opnieuw een ruiter op een **wit paard**.

Wij zagen al, dat er een groot verschil is tussen de ruiters uit Openbaring 6 en de ruiter uit Openbaring 19:

- **Openbaring 6** - Deze ruiters komen aan het **begin van de grote verdrukking**;
deze ruiters vertellen ons wat er in de grote verdrukking gaat gebeuren.
- **Openbaring 19** - Deze ruiter komt aan het **eind van de grote verdrukking**;
deze ruiter vertelt ons, hoe er een eind komt aan alle rampen van de grote verdrukking.

De ruiters uit Openbaring 6 vertellen ons, dat de mensen in de grote verdrukking geconfronteerd zullen worden met oorlogen, hongersnoden, rampen en de dood. Het zal de tijd zijn waarover de Here Jezus sprak, toen Hij zei: *“Er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch terwille van de uitverkorenen (dat is het Joodse volk) zullen die dagen worden ingekort.”*
(Mattheüs 24:21,22)

De profeten van het Oude Testament vertellen ons al, waarom er zo'n periode op aarde zal komen. Psalm 2 vertelt ons, dat het in wezen gaat om de volken die God en Zijn Messias verwerpen²⁰. Zoals de mensen voor Pilatus indertijd vóór Barabbas kozen en tegen de Here Jezus, zo zal de wereld in de eindtijd de Messias verwerpen en de antichrist als haar leidsman kiezen. Deze antichrist zal doen alsof hij de echte Messias is. Maar God zal zijn bedrog ontmaskeren. Gods toorn zal losbarsten over de trots en de boosheid van de mensen. Jesaja zegt, dat God aan de wereld het kwaad zal bezoeken en aan de goddelozen hun ongerechtigheid. Hij zal de trots der overmoedigen doen ophouden en de hoogmoed van de geweldenaars vernederen (Jesaja 13:11 zie ook Jesaja 2:17).

²⁰ *De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de Here en zijn gezelfde. (Psalm 2:2)*

In het voorafgaande hoofdstuk, hoofdstuk 5 van het boek De Openbaring, zien wij de Here Jezus, die als enige het waard is om de boekrol, die met 7 zegels verzegeld is, te openen. Dit is niet het boek van de kerkgeschiedenis, zoals sommigen denken. Dit is het boek met Gods plannen aangaande de toekomst. In dit boek gaat het over vergelding, straf en oordeel ten tijde van de grote verdrukking. Het gaat over het feit, dat dan de dag der wrake is aangebroken en dat Gods toorn over de aarde wordt uitgestort. Zodra de zegels verbroken worden, komen de oordelen Gods.

De Here Jezus Zelf verbreekt de zegels. Hij neemt het initiatief. De toekomst van de wereld wordt niet op aarde bepaald en ook niet door de aarde. Het hoe, wat en wanneer worden in de hemel bepaald. God bestuurt!

Naarmate wij verder komen in de tijd, komt de mens steeds meer in opstand tegen God en Zijn Messias, waardoor het oordeel van God over de mensheid zal komen. De grote verdrukking begint op het moment, waarop de Here Jezus de boekrol in de hemel in de hand houdt en het eerste zegel van die boekrol verbreekt. Op dat

moment is er doodse stilte in de hemel, waarbij alle hemelse inwoners het gebeuren ademloos gadeslaan. Zie Openbaring 5:9,10.

Telkens als er een zegel verbroken wordt, wordt er geroepen: “*Kom*”. Dat is dan het sein voor de verschillende ruiters uit Openbaring 6 om te komen. Ineens komt dan alles in beweging. Het lijkt wel of er lang gewacht is op dit sein.

De ruiter op het witte paard

Als het eerste zegel verbroken wordt, komt er een ruiter op een wit paard. De beschrijving van paard en ruiter geven ons de volgende gegevens:

1. Het is een **wit paard**.

“Paard” spreekt van oorlog en macht. Spreuken 21:31 zegt: “*Het paard wordt opgetuigd tegen de dag van de strijd...*”

“Wit” spreekt van vrede en van succes. Witte paarden werden bereden door veroveraars, oorlogshelden, als zij in Rome terugkeerden van de strijd om een grote parade te houden, of als zij een nieuw onderworpen koninkrijk binnentrokken.

2. De ruiter draagt een **kroon**.

De kroon is het teken van de overwinnaar. Zoals de atleet, die gewonnen heeft, de lauwerkrans ontvangt, zo heeft deze ruiter een kroon op het hoofd. Hij is er in geslaagd om steeds meer volken op aarde onder zijn heerschappij te brengen.

3. De ruiter heeft een **boog** in de hand.

De boog spreekt van militaire kracht en absolute heerschappij over alle oorlogswapens. Opmerkelijk is, dat er wel over een boog, maar niet over pijlen gesproken wordt. Het lijkt, alsof er van deze ruiter geen gevaar te duchten valt. Hij lijkt niet volledig bewapend te zijn. Hij zal zich blijkbaar voordoen als een vredelievend mens.

4. De ruiter is een **overwinnaar**.

Hoewel hij zich zal voordoen als een vredelievend mens, zal hij

blijkbaar duidelijk op oorlogspad zijn.

Wie of wat is deze ruiter?

Wij zagen reeds eerder, dat er verschillende antwoorden gegeven worden op deze vraag. Sommigen zien in hem dezelfde ruiter als de ruiter op het witte paard uit Openbaring 19:11-16, dat is de Here Jezus. Dit kan niet, want deze ruiter heeft een sinister gevolg, een verderf brengende aanhang in de andere ruiters. Zoiets kan van de Here Jezus nooit gezegd worden. Ook is opmerkelijk, dat de ruiter uit Openbaring 19 duidelijk Zijn Naam bekend maakt, terwijl deze ruiter uit Openbaring 6 zijn naam juist niet bekend maakt. Hij komt incognito. Hij komt er niet openlijk voor uit wie hij is.

Anderen zien in hem het evangelie en de verbreiding van het evangelie. De ruiter zou dan zijn geestelijke pijlen schieten in de harten van de zondaars. In Ephese 6:16 lezen wij wel over geestelijke pijlen, maar geen pijlen van het evangelie die in het hart van de zondaar worden geschoten, maar juist vurige pijlen van de boze, die op de gelovige worden afgevuurd.

Deze ruiter, die de stoet van de vier ruiters opent, **lijkt** wel op de Here Jezus, maar hij is het niet. Hij **imiteert** de Here Jezus. Hij komt vrede verkondigen, maar brengt strijd. Zoals eenmaal de Here Jezus op een wit paard zal verschijnen, zo komt eerst de antichrist als de valse messias, ook op een wit paard, waarmee hij doet, alsof hij de ware Christus is.

Deze ruiter, is niemand minder dan de komende antichrist, de valse messias, die ook in Openbaring 13:1-10 beschreven wordt als het beest uit de zee en van wie ook gezegd wordt, dat hij overwint (Openbaring 13:7).

In de profetische boeken van de Bijbel is de zee met haar voortdurende verandering en beweging, met haar enorme en

schuimende baren, vaak het beeld van de menselijke beschaving in zijn weeën van revolutie, anarchie en chaos. Jesaja 17:12 noemt het als volgt: *“Een rumoer van vele volken, die rumoer maken als rumoerige zeeën en een gebruik van naties, die bruisen, zoals geweldige wateren bruisen.”* In Jesaja 57:20 zegt Jesaja, dat de goddelozen zijn *“als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen en wier wateren slijk en modder opwoelen.”* De “zee” spreekt in de profetische boeken soms van de “volkerenzee”, dat zijn de heidense volken.

Deze antichrist zal zich bij het begin van zijn optreden voordoen als een man van vrede. Hij komt, zoals hier voorgesteld wordt, op een wit paard. Hij zal een korte periode van vrede en veiligheid brengen, die spoedig zal overgaan in een tijd van duisternis en verderf.

Deze ruiter op het witte paard komt overeen met de boodschap van de Here Jezus uit Mattheüs 24:5, waarin Hij aangekondigd had, dat velen in Zijn Naam zouden komen en zouden zeggen, dat zij de messias, de Christus waren.

Een voorloper van deze antichrist heeft de wereld gekend in Adolf Hitler, die zijn loopbaan begon als helper en vriend van de werkende klasse, maar later met zijn oorlogen de wereld in een zee van ellende dompelde en de oorzaak was van vele, vele miljoenen doden. Toch was al dit leed dat Hitler veroorzaakte - hoe vreemd het ook klinkt - nog maar kinderspel vergeleken bij het enorme verderf dat de antichrist over de aarde zal uitstorten.

Omdat de antichrist eerst vrede lijkt te brengen, zullen velen hem vereren en aanbidden^{[21](#)}. De profeet Daniël vertelt van hem, dat hij de vorst is die komen zal en die het verbond voor velen zwaar zal maken^{[22](#)}. Hij zal dus eerst een vredelievend verbond sluiten. Het kan haast niet anders, of hij zal dit verbond met het Joodse volk sluiten. Dit verbond zal de situatie in het Midden-Oosten stabiliseren. Het zal er in die tijd op lijken, of er eindelijk een eind

gekomen zal zijn aan alle ellende in het Midden-Oosten en de volkeren aldaar in vrede met elkaar kunnen leven.

21 ... en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren? (Openbaring 13:4)

22 En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang... (Daniël 9:27)

De problemen van de wereld lijken onoplosbaar. De enige hoop is de verschijning van iemand, die een krachtig leider zal zijn en door allen op aarde als hun leider erkend zal worden. Hij moet en zal de orde in de wereld herstellen en de wereld vanuit de chaos brengen in een wereldeenheden.

Waarschijnlijk zal hij ook alle grote problemen kunnen oplossen, zoals de problemen van overbevolking, vervuiling en tekort aan energiebronnen.

Deze antichrist zal uit de verwarring van zijn tijd te voorschijn treden als een zogenaamde reddende engel. De hele wereld zal hem daarom toejuichen en aanbidden. Men zal groot respect voor hem hebben en voor de wijze waarop hij de problemen zal oplossen. Op het toppunt van zijn macht zal hij echter zijn ware gelaat laten zien. Dan zal blijken, dat hij een meedogenloze tiran is, die de wereld zal storten in de diepste kuil waarin de wereld ooit terechtgekomen is. De hele wereld zal zuchten onder zijn heerschappij. Hij zal een tijdperk inluiden van wrede vervolging. In het bijzonder zal het Joodse volk van deze tiran te lijden hebben. Openbaring 13:7 zegt: *“En hem werd macht gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen.”* Vaak wordt bij deze heiligen gedacht aan christenen, maar dat lijkt mij onjuist. De Gemeente is dan niet meer op aarde en oorlog voeren doe je niet tegen individuele mensen, maar tegen een volk. Het gaat hier dus om het volk, dat in het Oude Testament al *“de heiligen”* genoemd werd: het Joodse volk.

De ruiter op het rode paard

Als het tweede zegel verbroken en geopend wordt, komt er een ruiter op een rood paard.

De beschrijving van dit paard en zijn ruiter geven ons de volgende gegevens:

1. Het is een **rood** paard.
“Rood” is in de Bijbel vaak de kleur van bloed en van vuur. Deze ruiter zal er de oorzaak van zijn, dat er veel bloed zal vloeien. De wereld zal naar het slagveld geleid worden. Na een korte periode van schijnbare vrede, zal de wereld met angst en verderf geconfronteerd worden.
2. De ruiter draagt een **groot zwaard**.
In de oudheid kende men twee zwaarden: het grote zwaard waarmee de cavalerie was uitgerust, de “spatha” en het kortere zwaard waarmee de infanterie was uitgerust, de “gladius”. Hier is sprake van het grote zwaard. Dit zwaard maakt ook duidelijk, dat hij komt om mensen te doden, ja om hen te slachten. Er zal veel bloed vergoten worden!
3. De ruiter zorgt er voor, dat **de vrede van de aarde zal worden weggenomen en dat er op verschrikkelijke schaal oorlog gevoerd zal worden**. Wat overblijft zijn schrik, verwarring, verbijstering, onrust, oorlog en dood.

Deze ruiter wordt door sommigen gezien als dezelfde als de eerste ruiter. Het zou dan twee keer om dezelfde persoon gaan: de antichrist. Het lijkt mij echter, dat dit niet helemaal correct is. Bij de eerste ruiter hebben wij duidelijk te maken met een persoon. Bij deze tweede ruiter hebben wij te maken met een situatie. Deze ruiter is “de oorlog”, zoals de volgende ruiter “de honger” of “de hongersnood” is, terwijl de laatste ruiter “de dood” is.

Deze ruiter komt overeen met de woorden van de Here Jezus uit Mattheüs 24:6,7 waar Hij zei, dat wij eens zouden “*horen van*

oorlogen en van geruchten van oorlogen”.

Deze ruiter vertelt ons dat na verloop van tijd de eerste ruiter, de antichrist, zijn masker zal afwerpen en zijn ware gedaante zal tonen. Er zal nu een periode komen van bloedige strijd, van oorlogen zoals niet eerder gevoerd waren. Hij zal in het bijzonder zijn haat tegen het Joodse volk openbaren. Het verbond, dat hij indertijd met hen gesloten had, zal blijken van nul en generlei waarde te zijn. Het volk Israël zal het speciale doel van zijn wraak worden. Velen van het Joodse volk zullen sterven.

Bij de komst van de tweede ruiter weten wij, dat het zal uitlopen op de strijd bij Armageddon. (Openbaring 16; 19)

De ruiter op het zwarte paard

Als het derde zegel verbroken wordt, komt er een ruiter op een zwart paard.

1. Het is een **zwart** paard.
“Zwart” is de kleur van honger en hongersnood, van rouw en ellende, van lijden en van de dood. Er zal een grote hongersnood over de gehele aarde komen. Velen zullen van honger omkomen.
2. De ruiter heeft een **weegschaal** in de hand.
De weegschaal betekent, dat er tekort aan voedsel zal zijn en dat het voedsel gedistribueerd zal worden. Er zal te weinig voedsel zijn voor alle mensen. Hongersnood zal op aarde miljoenen mensen doen sterven.
3. De ruiter heeft te maken met **voedselprijzen, die zeer hoog zullen zijn**.
De prijzen van het voedsel zullen zo hoog zijn, dat de koopkracht zal verminderen tot ongeveer het twintigste deel van wat in tijden van overvloed normaal was. Voedsel zal schrikbarend duur worden. Geld zal niets waard zijn. Met

uitzondering van de rijken zullen alle mensen honger lijden, terwijl velen zullen sterven door gebrek aan voedsel. Olie en wijn, waarvan in deze tekst sprake is, waren in Bijbelse tijden alleen bereikbaar voor de welgestelden. Het ziet er dus naar uit, dat in die komende tijd de armen vreselijke honger zullen lijden en de rijken in weelde zullen baden.

Deze ruiter komt overeen met de woorden van de Here Jezus uit Mattheüs 24:7, waarin Hij een enorme hongersnood op aarde aankondigde.

Met teleurstelling zullen wij moeten constateren, dat wij niet in staat zijn de eenvoudige levensbehoeften voor alle mensen op aarde te verzorgen. Hoewel er een enorme vooruitgang geboekt is op landbouwtechnisch gebied, lijden velen in de wereld nog steeds honger en sterven er dagelijks mensen van de honger. Terwijl wij in de rijke landen niet weten, wat wij met al onze voedselvoorraden moeten doen, omdat wij teveel voedsel hebben en daarom maar een deel ervan vernietigen, sterven er in andere landen mensen van de honger.

De ruiter op het vaal paard

Als het vierde zegel verbroken wordt, komt er een ruiter op een vaal paard.

1. Het is een **vaal** paard.
Het Griekse woord, dat door “vaal” vertaald is, is chloros. Chloros is een doodsbleke, een groenachtig-gele kleur. Het is de kleur die wij zien bij iemand die doodziek is. Het is de kleur van de dood.
2. De ruiter heeft voor het eerst een naam: **de dood**.
Ruiters en paard zijn in volkomen overeenstemming met elkaar.
3. De ruiter beschikt over een soort schildknaap: **het**

dodenrijk.

Het dodenrijk is de plaats waar in de tijd van het Oude Testament alle zielen van de gestorvenen verbleven en waar nu, in de Nieuw Testamentische tijd, alleen de zielen van de gestorven ongelovigen verblijven.

4. De ruiter heeft te maken met **de dood** op verschillende manieren.

Deze ruiter zal de macht ontvangen om één vierde deel van de bevolking op aarde te doden door het zwaard, de honger, de pest, d.i. dus één of meer verschrikkelijke ziekten en door de wilde dieren. Gerekend naar de wereldbevolking van onze tijd, betekent dat, dat als nu deze ramp zou plaats vinden er zo'n miljard mensen zouden omkomen. Nooit eerder heeft de wereld zo'n ramp gekend.

Deze ruiter komt overeen met de woorden van de Here Jezus uit Mattheüs 24:9, waar Hij aankondigde dat velen gedood zouden worden. Wie nog ontkomen is aan de ellende van de vorige ruiters, komt nu bloot te staan aan de ellende van de laatste ruiter. Naast het zwaard en de honger, die al bij vorige ruiters ter sprake kwamen, is hier nu ook sprake van de pest en van wilde dieren. Het is mogelijk, dat onder pest één of meerdere speciale ziekten van de eindtijd bedoeld worden²³, zoals wij in onze tijd de ziekte aids als pest van de eindtijd hebben. Er is door sommigen gedacht, dat hier sprake is van een situatie waarin de bacteriën weerstand krijgen tegen de bestaande medicijnen en de medicijnen dus niet meer zullen helpen. Ook is het mogelijk, dat wij hier het gevolg hebben van gifgas, dat in een oorlog gebruikt kan worden en waardoor de mensen allerlei afgrijselijke ziekten kunnen oplopen.

²³ Toen zeide Hij tot hen: Volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen grote aardbevingen, en nu hier, dan daar pestziekten en hongersnoden zijn, en ook vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel.
(Lucas 21:10,11)

Er is ook sprake van wilde dieren. Dit lijkt ons wat vreemd, omdat

de dieren een ingeschapen angst en ontzag voor de mens lijken te hebben. Maar, als die vrees bij de dieren nu eens zou ophouden te bestaan en de dieren de mens niet meer zouden vrezen, hoe zouden de dieren dan met de mens omgaan? Komt er een tijd waarin bepaalde dieren de mens zullen gaan aanvallen en doden? Ezechiël 14:21 lijkt in deze richting te wijzen²⁴.

²⁴ *Maar zo zegt de Here Here: En toch, al zend Ik ook mijn vier zware gerichten, het zwaard, de honger, het wild gedierte en de pest, naar Jeruzalem om daar mens en dier uit te roeien...*

Het volk Israël heeft in de woestijn ervaring opgedaan met aanvallen van wilde dieren, toen het werd aangevallen door de vurige slangen (Numeri 21:6). Jozua 24:12 vertelt, dat tijdens de woestijnreis de Israëlieten ook eens door hoornaars werden aangevallen²⁵. In 2 Koningen 17:25 lezen wij, dat bij het ontstaan van het volk der Samaritanen de Here leeuwen had gezonden die sommigen doodden²⁶. In Leviticus 26:22 was het volk Israël al voorgehouden, dat zij als straf op hun zonden door de wilde dieren zouden worden aangevallen²⁷. Ezechiël 33:27 spreekt over de doden die in de open lucht zullen liggen en als voedsel voor de dieren zullen dienen. Is dat de bedoeling? Of is hier sprake van bepaalde ziekten, die door bepaalde dieren zullen worden overgebracht, zoals dat bij malaria het geval is?

²⁵ *Toen zond Ik hoornaars voor u heen, en deze dreven hen voor u uit...*

²⁶ *In de eerste tijd nu, dat zij daar woonden, vereerden zij de Here niet; daarom zond de Here leeuwen onder hen, die sommigen van hen doodden.*

²⁷ *Ik zal het wild gedierte op u loslaten, dat u van kinderen beroven en uw vee uitroeien zal en uw aantal zo zal verminderen, dat uw wegen verlaten zullen zijn. Zie ook Deuteronomium 32:24.*

Het einde voor deze ruiters

Deze vier ruiters zullen verslagen worden door één machtig ruiter, wiens komst beschreven wordt in Openbaring 19; ook weer een ruiter op een wit paard: de Here Jezus. Aan het eind van de grote

verdrukking zal Hij verschijnen om een eind te maken aan deze periode van rampen en benauwdheden en om Zijn rijk van ware vrede en gerechtigheid te vestigen. De enige Redder van de mensheid, is uitgerekend degene, die de mensheid steeds (en vooral in de eindtijd) heeft afgewezen. Ook hier geldt, dat de Steen, die door de bouwers afgewezen werd, tot hoeksteen gebruikt diende te worden.

Als de afgrond open gaat...

Alsof het bericht van de vier meedogenloze ruiters uit Openbaring 6 nog niet voldoende is, komt Openbaring 9 met een nog veel angstaanjagender bericht. Johannes geeft het als volgt aan ons door:

“En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen, en haar werd de sleutel van de put des afgronds gegeven. En zij opende de put des afgronds en er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven; en de zon en het zwerk²⁸ werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde te voorschijn en hun werd macht gegeven, gelijk de scorpioenen der aarde macht hebben. En hun werd gezegd, dat zij aan het gras der aarde geen schade zouden toebrengen, noch aan enig gewas, noch aan enige boom, maar alleen aan de mensen, die het zegel van God niet op hun voorhoofden hadden. En hun werd gegeven, dat zij hen niet zouden doden, maar dat de mensen zouden gepijnigd worden, vijf maanden lang; en hun pijniging was als de pijniging door een scorpioen, wanneer hij een mens steekt. En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar hem geenszins vinden, en zij zullen begeren te sterven, maar de dood vlucht van hen weg. En de gedaante der sprinkhanen was als van paarden, die uitgerust zijn tot de oorlog; en op hun koppen waren kransen als van goud en hun aangezichten waren als aangezichten van mensen; en zij hadden haar als vrouwenhaar en

hun tanden waren als die van leeuwen; en zij hadden borstschilden als ijzeren harnassen en het gedruis van hun vleugels was als het gedruis van wagens, wanneer vele paarden ten strijde draven. En zij hadden staarten als schorpioenen en angels, en in hun staarten was hun macht om de mensen schade toe te brengen, vijf maanden lang. Zij hadden over zich als koning de engel des afgronds; zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks heeft hij tot naam Apollyon. Het eerste wee is voorbijgegaan: zie, nog twee weeën komen hierna.

28 hemel, uitspansel

En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar, dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: Laat de vier engelen los, die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn. En de vier engelen, die tegen het uur en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden. En het getal der legerscharen van de ruitery was tweemaal tienduizend tienduizendtallen; ik hoorde hun aantal. En aldus zag ik in dit gezicht de paarden en hen, die erop gezeten waren: zij hadden rossige en blauwe en zwavelkleurige harnassen, en de koppen der paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun bek kwam vuur en rook en zwavel. Door deze drie plagen werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur en de rook en de zwavel, die uit hun bek kwamen. Want de macht der paarden ligt in hun bek en in hun staarten. Want hun staarten zijn als slangen, met koppen, en daarmee brengen zij schade toe. En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet meer te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen of gaan; en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen.”
(Openbaring 9:1-21)

Johannes ziet, dat een ster uit de hemel op de aarde valt en dat hij de sleutel van de put van de afgrond krijgt (Openbaring 9:1). Dit kan natuurlijk nooit een letterlijke ster zijn, want die kan wel vallen, maar niets doen. Engelen en gevallen engelen (demonen) worden vaker “sterren” genoemd in de Bijbel (bijvoorbeeld in Job 38:7 en in het boek De Openbaring, zie hoofdstuk 1). Deze “ster” is een gevallen engel, een demon, die van God de opdracht krijgt om de afgrond te openen. Zie Lucas 10:18²⁹ en Jesaja 14:12³⁰.

²⁹ En Hij zeide tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.

³⁰ Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken!

De afgrond is de vertaling van het Griekse woord abyssos, dat zowel afgrond, als bodemloze diepte betekent en de plaats is van bepaalde demonen. Het is een plaats waar al straf is. Dit blijkt uit het feit, dat er rook uit de afgrond opstijgt, wat betekent, dat er vuur (oordeel) is. Het woord “put” is de vertaling van het Grieks woord phrear, dat eveneens afgrond betekent, maar ook put en diepte betekent. De samenstelling van de woorden put en afgrond maakt duidelijk, dat het om de diepste put of diepste afgrond gaat.

Wij kennen de afgrond als plaats van pijniging voor demonen uit Lucas 8:28,31, waar wij de demonen horen smeken, dat de Here Jezus hun niet zou gelasten in de afgrond te varen. Openbaring 11:7 en 17:8 spreken over het beest, dat uit de afgrond opkomt, terwijl Openbaring 20:3 vertelt, dat satan bij het aanbreken van het Messiaanse rijk in de afgrond geworpen zal worden, waarna deze gesloten en boven hem verzegeld zal worden, opdat hij de volkeren niet meer zal verleiden. Wij moeten de afgrond dus niet verwarren met het dodenrijk (dat in het Hebreeuws Sheol en in het Grieks Hades heet), waar de zielen van de ongelovige doden bewaard worden tot het eindoordeel voor de Grote Witte Troon en dat het best met “huis van bewaring” omschreven kan worden. Het is ook niet dezelfde plaats als de Tartarus, die in 2 Petrus 2:4 genoemd wordt, hoewel meerdere geleerden menen, dat dit wel het geval is.

Een ramp vindt plaats als de afgrond geopend wordt. Uit de afgrond komen vreemde, angstaanjagende wezens, die grote rampen op aarde en in het heelal teweegbrengen. Zij brengen echter geen rampen aan de natuur op aarde, maar aan de mensen. Het wordt een ramp, die lijkt op de 8e en de 9e plaag in Egypte (Exodus 10:5). Ook hier zullen wij niet moeten denken aan letterlijke dieren, zoals het ook niet om een letterlijke ster ging. Deze dieren zijn geen sprinkhanen, maar demonen die zich openbaren als sprinkhanen. Sprinkhanen hebben geen koning³¹. Deze demonische sprinkhanen zullen echter een koning boven zich hebben. Wij kennen zelfs zijn naam: Abaddon of Apollyon (Openbaring 9:11). Gewone sprinkhanen eten alles wat groen is (Exodus 10:5,12,15), terwijl deze sprinkhanen dat juist niet zullen doen.

³¹ ... *de sprinkhanen hebben geen koning...* (Spreuken 30:27)

Zoals wij bij de beschuttende cherubs lezen, dat het wezens zijn met verschillende gezichten (zie Ezechiël 1), zo zijn deze verderf brengende demonen ook wezens met verschillende uitstralingen. In Jeremia 51:27 hebben wij ook reeds een vergelijkbare beschrijving van sprinkhanen i.v.m. Babel!

Johannes ziet de vreemde wezens als sprinkhanen met macht als die van scorpioenen, die de mensen zullen pijnigen (Openbaring 9:3-5). De “sprinkhanen” zullen gedurende vijf maanden lang de mensen schade toebrengen. “Pijnigen” is een woord, dat in de Bijbel speciaal voor demonen gebruikt wordt (Mattheüs 8:29; Openbaring 14:10,11). De leider van deze demonen is de engel van de afgrond, die Abaddon genoemd wordt. Abaddon betekent “verwoesting” en Apollyon betekent “verwoester, verderver”. Dit betekent, dat óf satan zelf hun aanvoerder is óf één van zijn hoogste demonen.

Er zullen in die tijd mensen op aarde zijn, die het zegel van God op hun voorhoofd hebben (Openbaring 9:4), (vgl. Ezechiël 9:4). In het

Hebreeuws is het woord “zegel” gelijk aan de letter tav, die in het oud Hebreeuws als een kruis geschreven werd. Het gaat hier dus niet over mensen, die het teken van de doop op hun voorhoofd hebben, maar over mensen, die het kruisteken dragen. De mensen die dit zegel niet hebben, zullen naar de dood verlangen, maar niet sterven. Zoals de Israëlieten indertijd veilig waren in Gosen, toen de oordelen van God over Egypte kwamen, zo zullen deze Joodse gelovigen veilig zijn als Gods oordelen over de gehele aarde zullen komen.

Het gebied waar de ramp zich concentreert is in het Midden Oosten bij de Eufraat, waar vier speciale engelen losgelaten zullen worden en vele doden zullen vallen (Openbaring 9:14,15). Juist bij de Eufraat had satan in het verleden reeds zijn activiteiten vanuit Babylonië! Hier werd de toren van Babel gebouwd, om op menselijke wijze de hemel te kunnen bestormen. Hier ligt de oorsprong van de antigoddelijke machten, van astrologie (als demonische godsdienstige profetie) en van vele afgoden. Het is het gebied, dat Abraham juist moest verlaten en waarheen de Joden gingen als straf omdat ze in Israël de zonden van de Babyloniërs gedaan hadden. Het is de bakermat van de dienst aan satan. Het is de tegenpool van Gods Jeruzalem! Hier vindt plaats, wat God juist verboden heeft (Deuteronomium 18:10-12). Hier zal ook een laatste oordeel van Godswege komen (zie Openbaring 17 en 18).

Er komt een leger van 200 miljoen soldaten (Openbaring 9:16). Velen menen op grond van deze tekst, dat er in de tijd van de grote verdrukking een ongelooflijk leger van wel 200 miljoen soldaten uit China naar Israël zal oprukken. De beschrijving maakt echter duidelijk, dat het hier niet om een mensenleger gaat, maar om een leger van demonen. Er zal in de eindtijd dus een demonische invasie naar de aarde komen. Dat betekent niet, dat deze wezens zichtbaar zullen zijn. Hun gevaar ligt juist in het feit, dat demonen een onzichtbare werkelijkheid in het leven van de mensen vormen.

Het doel van deze ellende: het is een poging om de mensen te “dwingen” om zich tot God te bekeren. Helaas zullen zij het niet doen (:21). Zelfs de ellende uit de afgrond zal geen resultaat hebben. Je zou kunnen zeggen, dat dit een laatste kans is die God hen geeft om tot inkeer te komen. Hij laat nu duidelijk merken, dat zij geen enkele kans hebben. En toch zullen zij zich niet bekeren. Het Griekse woord voor **bekering** is metanoia, dat “verandering van denken” betekent. De mensen zullen niet bereid zijn hun denken te plaatsen onder de besturing van de almachtige God.

Vervolgens wordt bekend gemaakt wat de zonden van de mensen in de eindtijd zijn en waarvan zij zich niet zullen bekeren: het aanbidden van boze geesten en afgoden, moord, toverij, hoererij, roven en stelen (Openbaring 9:20). De mensen aanbidden de boze geesten. Het Griekse woord voor “aanbidden” betekent “eer bewijzen aan”. Het Griekse woord voor “boze geesten” is daimonia, dat “demonen” betekent. Het verwijst naar het eindtijdverschijnsel van grote aandacht voor alles dat occult en bovennatuurlijk is, met name het spiritisme.

De mensen zullen zich bezig houden met afgoderij, ook al menen zij zelf, dat zij verlicht zijn in hun denken. Het Griekse woord voor “afgoderij” is eidola, waarvan het woord idols is afgeleid. Het spreekt over de eindtijd, waarin de mensen hunkeren naar idols om die te kunnen vereren.

De eindtijd zal gekenmerkt worden door een toename van moorden. Het Griekse woord voor “moord” is phonos, dat moord, doodslag betekent. Wat worden de mensen regelmatig in de hele wereld op de hoogte gebracht van allerlei moorden. Hierbij denken wij ook aan een eindtijdverschijnsel, dat wij kennen als “abortus”, “euthanasie” en “zinloos geweld”, waarvan wij al eerder, bij Genesis 9 zagen, dat God juist die zaken aan de mensheid verboden had.

Ook zal de mensheid zich in de eindtijd bezig houden met toverij. Het Griekse woord voor “toverij” is pharmakeia, dat magie, toverij, gif mengen betekent, maar ook medicijnen betekent. Hiervan is het woord farmacie afkomstig. Het heeft te maken met medicijnen, die in het Engels “drugs” genoemd worden en die wij als eindtijdverschijnsel maar al te goed kennen. Het maakt duidelijk, dat wij hier het vervolg hebben van wat vroeger in Babylonië en in Egypte begonnen is (Exodus 7:22; Jesaja 47:9,12).

Mensen gebruiken drugs om verschillende redenen:

- Om hun geest te verruimen en dingen te beleven, die anderen niet kennen en die niet bij het gewone leven horen,
- Om zich onder invloed van drugs bezig te kunnen houden met de andere wereld, de occulte wereld van het spirituele,
- Om aan anderen te geven, om daardoor die ander onder controle te krijgen, om die ander onder je invloed en macht te krijgen, wat in feite een vorm van hekserij is,
- Om gewoon wat plezier te beleven.

Dit is nog steeds niet alles. Mensen zullen dieven zijn. Het Griekse woord voor “dieverij” is klemma, dat diefstal betekent. Wij kennen het goed in combinatie met drugs; het zijn vaak drugsverslaafden die stelen om aan geld voor drugs te komen.

En er zal ook veel sprake zijn van hoererij. Het Griekse woord voor “hoererij” is porneia, waar het Nederlandse woord pornografie van afkomstig is. Ook dit woord kennen wij als eindtijdverschijnsel maar al te goed.

De tijd waarin wij leven maakt ons duidelijk, dat wij onderweg zijn naar het eindtijdscenario zoals de Bijbel dit beschrijft. Dit betekent, dat de Here Jezus spoedig kan en zal komen om Zijn volgelingen te brengen in het hemels Vaderhuis, waarna hier op aarde de tijd van de grote verdrukking zal aanbreken. Wie hieraan denkt, moet zichzelf de vraag stellen: “Waar ben ik, als dit alles

gaat gebeuren? Ben ik een kind van God en komt de Here Jezus mij ook halen, of hoor ik niet bij Gods kinderen en ga ik ook die tijd tegemoet? Hoor ik bij de mensen, die in de grote verdrukking zich niet meer zullen bekeren, of keer ik mij nu reeds tot de Heer en aanvaard ik Hem als de Redder van mijn ziel?”

8. DE ANTICHRIST KOMT

“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.”

(2 Thessalonicenzen 2:3,4)

De apostel Paulus verwijst hier naar de grote verdrukking. In de grote verdrukking zal een waanzinnig figuur optreden, die de wereldleider van die tijd zal zijn. De Bijbel noemt hem de antichrist, de tegen-Christus of beter gezegd: de valse messias. De Joden noemen hem Armelius.

Wie is de antichrist volgens de Bijbel?

Er zijn mensen die denken, dat de antichrist een systeem zal zijn, een verderfelijk beginsel, dat zich in de wereld verspreidt. Het zou een gemeenschappelijke slechte geest zijn, die zich aan het einde der tijden zou openbaren. De Bijbel toont echter, dat het om een persoon gaat. Hoewel de Bijbel slechts enkele keren het woord “antichrist” gebruikt, wordt in de Bijbel op een aantal plaatsen verwezen naar een verschrikkelijk mens, die in de periode van de grote verdrukking grote macht over de gehele wereld zal hebben.

De antichrist en de grote verdrukking horen bij elkaar. In 2 Thessalonicenzen 2 wijst Paulus op de grote verdrukking, die hij hier “*de dag des Heren*” noemt, zoals het Oude Testament ook over deze periode spreekt. Hij wijst erop, dat er een grote afval zal komen en de antichrist eerst geopenbaard zal worden en dat daarna pas de grote verdrukking zal komen.

De antichrist zal de laatste grote leider van de eindtijd zijn. Hij zal de grote tegenstander van God zijn. Niet zoals de duivel dit is. De

duivel behoort bij de geestelijke wereld. De antichrist zal bij de mensen behoren. Zoals de Here Jezus indertijd God openbaarde op aarde, terwijl de Vader Zelf in de hemel was en bleef, zo zal de antichrist de vertegenwoordiger van de duivel op aarde zijn. Hij zal echter niet de duivel zelf zijn. De duivel blijft bij de geestelijke wereld horen.

De antichrist zal de grote tegenstander van de Here Jezus zijn. Terwijl Israël en de Gemeente uitkijken naar de komst van de Messias, zal er een valse messias komen, die zal doen alsof hij de Messias is. Voor de kerk betekent dit, dat er iemand zal komen, die zich zal voordoen alsof hij de wedergekomen Here Jezus is. Hij zal echter een bedrieger zijn. Hij zal velen verleiden.

De antichrist zal degene zijn, die een oplossing zal bieden voor de problemen in het Midden-Oosten, vooral in verband met de stad Jeruzalem; een oplossing die bevredigend zal zijn voor de islamitische Arabieren, voor de kerk, ja, voor de gehele wereld en voor Israël. Hij zal namens zijn achterban een verbond met het volk van Israël sluiten, dat de Bijbel voor Israël een verbond met de dood noemt. Het verbond moet het bestaansrecht van Israël inhouden en ook de fundamentele eisen van de Arabieren. Het moet zo goed klinken, dat het voor alle partijen aanvaardbaar zal zijn. Dit verbond zal slechts drieëneenhalf jaar in tact blijven. Daarna zal hij het verbreken en de Israëlieten de oorlog verklaren. Dan zal hij proberen de Joodse staat van de aardbodem te vagen. Dit verbond doet denken aan de manier van doen in de islam: als je een verbond sluit om je doel te bereiken, mag je dit verbond ook gewoon weer verbreken. Zo deed Mohammed het ook eens. Zie "Mohammed, de Islam, de Koran en de Bijbel", verkrijgbaar als boek en als e-Book.

Vóór het aanbreken van het Messiaanse vrederijk zal gedurende een periode van 7 jaar de zo genoemde grote verdrukking op aarde zijn. Tijdens deze grote verdrukking zal de antichrist de grote leider op aarde zijn. De gehele mensheid zal hem haar vertrouwen

geven. De antichrist zal de wereld leiden in de grote en laatste opstand tegen God en Zijn Messias. De antichrist zal de gewelddenaar van de toekomst zijn. Hij zal alle macht van satan bezitten. Hij zal de leider tijdens de grote verdrukking zijn. Hij is de anti-messias, de valse messias van de eindtijd. Zoals de Here Jezus bekend was vanwege Zijn grote liefde, zo zal de antichrist bekend zijn vanwege zijn grote wreedheid. Deze wreedheid zal hij de eerste tijd van zijn optreden angstvallig verborgen houden. Vandaar, dat alle volken hem als hun grote leider zullen aanvaarden. De apostel Paulus noemt hem de mens der wetteloosheid. Nooit eerder zal er zo'n verdorven mens op aarde geweest zijn, als deze antichrist.

Beschrijving van de antichrist door Ezechiël

Hoewel wij in het Oude Testament het woord “antichrist” niet tegenkomen, betekent dit niet, dat hij in het Oude Testament onbekend zou zijn. De profeten hebben zijn komst al aangekondigd. De Joden kennen hem immers ook als de valse messias van de eindtijd. De rabbijnen weten van hem door wat het Oude Testament al van hem zei.

In het Oude Testament is hij op verschillende manieren aangekondigd. In de hierna volgende teksten uit Ezechiël en Daniël zien de rabbijnen net als wij de aankondiging van de valse messias van de eindtijd. Deze valse messias, deze antichrist, zal de verderfelijke en boosaardige koning van de eindtijd zijn. Hij zal een rijk van verderf oprichten. In zijn tijd zal de slechtheid van de mensen zijn toppunt bereiken. Deze slechtheid zal deze koning stimuleren. Deze koning van de eindtijd wordt al getekend in de volgende profetie van Ezechiël:

“Mensenkind, zeg tot de vorst van Tyrus: zo zegt de Here HERE: omdat uw hart hoogmoedig geworden is en gij zegt: ik ben een god, een godenwoning bewoon ik midden in zee, (terwijl gij een mens zijt

en geen god) en gij in uw hart uzelf gelijkstelt met een god...”
(Ezechiël 28:2)

Beschrijving van de antichrist door Daniël

Daniël beschrijft hem als een toekomstige koning, die woorden zal spreken tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen, d.i. het Joodse volk, vervolgen en hij zal heerschappij (over de wereld) voeren.

“Toen keek ik toe vanwege het geluid der grote woorden welke de horen sprak... En de tien horens; uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en na hen zal een ander opstaan; die zal van de vorige verschillen en drie koningen ten val brengen. Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd; dan zal de vierschaar zich nederzetten, en men zal hem de heerschappij ontnemen en hem verdelgen en vernietigen tot het einde.” (Daniël 7:11,24-26).

Hij zal onvoorstelbare verwoestingen aanrichten. Hij zal een ongehoord succes hebben. Hij zal vervuld van trots zijn. Hij zal de Joden misleiden en hun offerdiensten verbieden. Hij zal de gruwel der verwoesting oprichten, waarom hij de “verwoester” genoemd zal worden

“En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen, en wel tot aan de voleinding toe, en waartoe vast besloten is, dat zal zich uitstorten over wat woest is.” (Daniël 9:27).

Hij zal doen wat hem goeddunkt. Hij zal onvoorstelbare woorden spreken tegen God. Hij zal grote eer behalen op het slagveld. Hij zal het land Israël veroveren, alwaar hij tenslotte zelf aan zijn eind zal komen (Daniël 11:36,38,41,45).

“En de koning zal doen wat hem goeddunkt; hij zal zich verhovaardigen³² en zich verheffen tegen elke god, zelfs tegen de God der goden zal hij ongehoorde woorden spreken, en hij zal voorspoedig zijn, totdat de maat van de gramschap³³ vol is; want wat vastbesloten is, geschiedt. Ook op de goden zijner vadersen zal hij geen acht slaan; op de lieveling der vrouwen noch op enige andere god zal hij acht slaan, want tegen alle zal hij zich verheffen. Maar in hun plaats zal hij de god der vestingen vereren: de god die zijn vadersen niet gekend hebben, zal hij vereren met goud en zilver en edelgesteenten en kostbaarheden. En hij zal optreden tegen de versterkte vestingen met de hulp van de vreemde god; ieder die deze erkent, zal tot grote eer komen; hij zal hen tot heersers maken over velen en grond aan hen toedelen als beloning.” (Daniël 11:36-39)

³² verwaand

³³ woede

Beschrijving van de antichrist door de apostel Paulus

In 2 Thessalonicenzen 2:3,4,8, geeft Paulus de volgende beschrijving van de antichrist:

- Hij zal de mens der **wetteloosheid** zijn.
- Hij zal de zoon des **verderfs** zijn. Dit is een naam, die ook Judas gedragen heeft (Johannes 17:12).
- Hij zal de **tegenstander** zijn.
- Hij zal zich als een god laten **aanbidden**.
- Hij zal de **wetteloze** zijn.

In de oude handschriften worden twee verschillende woorden gebruikt. Er kan er eigenlijk maar één vertaald worden. Onze vertalers kozen voor “*de mens der wetteloosheid*”. Er zou ook gekozen kunnen worden voor “*de mens der zonde*”. De Statenvertaling heeft gekozen voor “*de mens der zonde*”, terwijl in

de NBG gekozen is voor “*de mens der wetteloosheid*”. De Nieuwe Bijbel Vertaling (2004) noemt hem “*de wetteloze mens*”.

Ook wordt hij “de tegenstander” genoemd, dat is de tegenstander van God en van Gods Gezalfde, de Messias. Als een god zal hij zich laten aanbidden in een heiligdom op de tempelberg van Jeruzalem. Hij zal zelfs “de wetteloze” genoemd worden, omdat hij zijn eigen wetten zal introduceren en zich niets zal laten gezeggen door de bestaande wetten.

De wonderen van de antichrist

Paulus schrijft: “*Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen.*” (2 Thessalonicenzen 2:9) Zoals de Here Jezus eens krachten, tekenen en wonderen verrichtte, zo zal de antichrist dit ook doen. Het zullen duivelse wonderen zijn. Terwijl deze tekenen bij de Here Jezus geschiedden als gevolg van Zijn binding met de Vader in de hemel (Handelingen 2:22), zullen deze tekenen bij de antichrist voortkomen uit zijn binding met de duivel.

De afval

Met zijn woorden over “de afval” is Paulus volkomen op rabbijnse manier bezig met het kijken naar de toekomst. Je kunt het ook andersom zeggen: Wat de Heilige Geest aan Paulus bekend gemaakt heeft, heeft Hij ook de rabbijnen laten weten.

De Talmoed (Sanhedrin 97) deelt mee, dat vóór de komst van de Zoon van David (de Messias) de afval gekomen zal zijn onder de regeringen van de landen, terwijl Edom de ergste tiran en despoot zal zijn van alle volken. Onder “Edom” moeten niet alleen de Arabische volken verstaan worden, ook “Rome” wordt in de rabbijnse literatuur vaak “Edom” genoemd. De tien horens van het

vierde dier uit Daniël 7:7 (zie ook vers 23) vertegenwoordigen volgens de rabbijnen nakomelingen van Ezau (Midrash Genesis 76:6). De Midrash zegt zelfs, dat ook de heersers van Rusland gerekend worden te behoren tot Edom. Daniël 7:25 luidt: *“Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd.”* Volgens rabbi Rafael Eisenberg (in A Matter of Return) wordt hier bedoeld, dat Rusland zal spotten met God.

De Tanaïm (de leraren) hebben de volgende voorzeggingsen gedaan over de boosheid van Israël voorafgaande aan de komst van het Messiaanse rijk. Deze voorzeggingsen hebben zij van Israëls profeten ontvangen. In de Talmoed (Sota 49b) staat onder andere, dat in de dagen die aan de komst van de Messias voorafgaan, de onbeschaamdheid zal toenemen, de goede mens slecht zal worden en Galilea verwoest zal worden en Israëls grenzen verlaten, uitgestorven, woest, eenzaam, ellendig, verlaten en troosteloos zullen worden. De grensbewoners zullen dwalen van de ene stad naar de andere en niemand zal medelijden met hen hebben.

“Gij nu, mensenkind, profeteer over de bergen van Israël en zeg: bergen van Israël, hoort het woord des HEREN. Zo zegt de Here HERE: omdat de vijand van u gezegd heeft: ha, eeuwige hoogten zijn in ons bezit gekomen, daarom profeteer en zeg: zo zegt de Here HERE: juist omdat men u van alle kanten verwoest en vertreden heeft, opdat gij het bezit zoudt worden van het overblijfsel der volken, en omdat gij in opspraak gebracht en belasterd zijt door de mensen; daarom, bergen van Israël, hoort het woord van de Here HERE. Zo zegt de Here HERE tot de bergen, de heuvels, de beekbeddingen en de dalen, tot de woeste puinhopen en de ontvolkte steden, die voor het overblijfsel der omwonende volken tot buit en tot een voorwerp van spot geworden zijn, daarom, zo zegt de Here HERE, voorwaar, in het vuur van Mijn naijver heb Ik gesproken tot

het overblijfsel der volken en tot geheel Edom, die met hartgrondige vreugde en diepe minachting Mijn land voor zichzelf ten erfdeel hadden bestemd om het volkomen uit te plunderen; daarom, profeteer over het land van Israël en zeg tot de bergen en de heuvels, tot de beekbeddingen en de dalen: zo zegt de Here HERE: zie, Ik spreek in Mijn naijver en in Mijn grimmigheid: omdat gij de smaad der volken gedragen hebt, daarom, zo zegt de Here HERE, zweer Ik: voorwaar, de volken die rondom u wonen, zullen zelf hun smaad dragen.” (Ezechiël 36:1-7)

Ezechiël profeteert hier, dat aan het eind der tijden, als het volk dus weer naar zijn land zal zijn teruggekeerd, de grenzen van Israël verwoest zullen worden door de nakomelingen van Ismaël, de huidige islamitische Arabieren. Deze verwoesting zal het gevolg zijn van het eindeloze bloedvergieten, zo zegt rabbi Rafael Eisenberg in “A Matter of Return”. Hij wijst erop, dat de andere Arabische volken, die in Ezechiël 36 “het overblijfsel der volken” genoemd worden “woonruimte” (een land om te leven) voor hun mensen zullen zoeken, maar dat niemand echt om de ontheemden zal geven. Wij zien het in onze dagen! Kijk maar naar de Palestijnen. De Arabische volken “steunen” hen, maar doen in feite niets voor hen! De Palestijnen vechten al vele jaren vooral ook aan de grenzen van Israël, terwijl er inderdaad veel bloed vergoten wordt, omdat de Palestijnen hun thuisland blijven zoeken in het land dat God aan de Joden gegeven heeft.

Beschrijving van de antichrist door het boek de Openbaring

In Openbaring 13 wordt hij beschreven als “het beest” hoewel hij een mens zal zijn en zich zal laten aanbidden, hoogmoedig tegen God zal spreken, de heiligen zal vervolgen en over de gehele aarde zal heersen. Hij zal een koning zijn.

“En ik zag uit de zee een beest opkomen met tien horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering. En het beest, dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten als van een beer en zijn muil als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht. En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren? En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen. En het beest opende zijn mond tot lasteringen tegen God, om zijn naam te lasteren en zijn tent en hen, die in de hemel wonen. En hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen; en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk. En allen, die op de aarde wonen, zullen het beest aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld.” (Openbaring 13:1-8)

Dit “beest” zal de kenmerken hebben van zijn grote inspirator, de duivel zelf, die als “een draak” beschreven wordt: *“En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem.”* (Openbaring 12:9) De antichrist zal zich als een draak, als een monster openbaren. Dat betekent niet, dat hij er als een monster zal uitzien, maar dat hij als een monster zal optreden.

Voorlopers van de antichrist

Wij kunnen meerdere namen noemen van leiders die een schrikbewind hadden en die duidelijk maken, hoe de komende

valse messias zal heersen. Wij denken aan mensen als **Farao**, die alle jongens van zijn rijk in de Nijl liet verdrinken en het volk van Israël tot slaven maakte en hen daarbij het leven zo moeilijk mogelijk maakte.

Haman, de man die de koning een wet had laten ondertekenen, dat alle Joden in het rijk uitgeroeid moesten worden en als ongedierte verdelgd moesten worden!

Herodes die velen liet ombrengen, waaronder de kinderen van Bethlehem.

Nero, die Joden en christenen op een beestachtige wijze liet vervolgen en doden. In de arena's liet hij hen verslinden door de wilde dieren en in de parken liet hij hen als fakkels en lantaarns branden.

Hitler, die zes miljoen Joden de dood in gejaagd heeft en in totaal 50 miljoen mensen in Europa liet sterven. Mensen hebben hem als een messias, als een profeet van het duizendjarig rijk beschouwd. Hij was tegelijk god en keizer voor de mensen.

De waanzinnige dictator van Oeganda, de mensenvlees etende **Idi Amin**, die in zijn mateloze Jodenhaat in Entebbe een aantal Joden uit een vliegtuig liet gijzelen.

Gadaffi van Libië, die in het verleden “de gevaarlijkste man van de wereld” werd genoemd. In 1980 eiste hij dreigend al tegenover een krant in Beiroet, dat alle Arabisch sprekende christenen (in de hele Arabische wereld dus!) zich tot de islam moesten bekeren! Zijn terreurdaden uit het verleden zal niemand toch vergeten zijn. Hij zond zijn moordcommando's naar het buitenland om terreurdaden te plegen, terwijl hij in zijn eigen land ook met buitengewone hardheid tegen zijn tegenstanders optrad. Hij was een man die niets en niemand ontziet en de rol van een vroom man alleen speelt uit begeerte naar macht.

De **ayatollah Khomeini**, die door Irak weliswaar “een hansworst

en een door waanzin gedreven idioot” genoemd werd, maar die toch kans zag een groot leger tegen het machtige Irak te mobiliseren, waarbij hij alle Iraanse soldaten die in de oorlog sneuvelden het eeuwige paradijs beloofde. Ja, de kindsoldaten gaf hij zelfs plastic sleuteltjes om de nek, zodat ze de poort van het paradijs konden openen, als ze sneuvelden. En ze geloofden hem!

Saddam Hussein - “de slager van Bagdad” - die als eerste ambtsverrichting toen hij in juli 1979 het presidentschap overnam 21 ongewenste, hoge partijleden als samenzweerders liet fusilleren en tot 1981 bouwde aan een kernreactor om 4 atoombommen te produceren om Israël te kunnen vernietigen. In de strijd met Iran riep hij de Perzen op zijn atoomreactor te sparen, omdat die alleen tegen Israël bedoeld was. In het regeringsblad El-Thaura van Bagdad stond in oktober 1980 op de voorpagina, dat het Iraanse volk niets te vrezen heeft van de Iraakse kernreactor, omdat hij nooit tegen Iran ingezet zal worden, doch alleen tegen de zionistische vijand! In de strijd tegen Iran zeiden de mensen zelfs, dat ze in werkelijkheid niet tegen de Perzen streden, maar dat ze op mars waren naar Israël om dit weg te vagen. Tussen 1987 en 1989 heeft Saddam Hussein maar liefst 200.000 Koerden vermoord!

Jasser Arafat, de man die eens gezegd heeft, dat vrede voor de Palestijnen betekent: de vernietiging van Israël. In zijn kielzog kwam George Habasj, die zei: “Er zal in het Nabije Oosten geen vrede zijn, totdat het kankergezwel van de Joodse staat volledig is opgeruimd.” Joris Luyendijk, arabist en correspondent van het NRC schreef, dat de Palestijnse Autoriteit sinds zijn oprichting in 1994 zich aan “intimidatie, afpersing, omkoping, opsluiting zonder proces en marteling te buiten gaat, hoewel het opvallend weinig aandacht krijgt bij Westerse donoren, politici en media.” Het NRC weet zelfs te melden, dat volgens Palestijnse bronnen(!) veel Palestijnen het beter hadden onder de Israël’s.

Osama bin Laden, de man die er met zijn zachtmoedige gelaat uit

ziet, alsof hij de wedergekomen Here Jezus is, zeker als hij zijn geweer zou wegleggen en je hem ziet met zijn opengevouwen handen, kennen wij als een man van ongekende wreedheid en terreur. Een man, die velen in de islamitische wereld geïnspireerd heeft om hem te volgen en hem te dienen.

Opmerkelijk is het bij Bin Laden om te zien, dat hij zijn heil in Afghanistan gezocht had en daar aan het hoofd stond van de Taliban. Rabbijn Eliahoë Avigail uit Jeruzalem, die aan het hoofd staat van Amisjav, een organisatie die sinds 1975 op zoek is naar de verdwenen 10 stammen, meent, dat de Afghaanse strijders Joodse wortels hebben. Avigail heeft meerderen van de verloren stammen gevonden. Zo ontdekte hij de Sjinloeng, een stam die op de grens van Myanmar - het voormalige Birma - en India woont. De leden van deze stam zeggen, dat ze van Manasse afstammen. Avigail heeft er al velen naar Israël helpen verhuizen.

Het is bijna niet te geloven!

De Afghaanse strijders horen tot de stam van de Pathanen, die naar hun taal, het Pasjtōe, ook wel Pastoenen genoemd worden. Er zijn ongeveer zeven miljoen Pathanen in Afghanistan en acht miljoen Pathanen in Pakistan. Volgens Avigail stammen de Pathanen af van enkele van de tien stammen, die in 721 vóór Christus door de Assyriërs werden weggevoerd. Volgens Avigail dragen de Afghanen Hebreeuwse amuletten en noemden ze zich vroeger zelfs de Bné Israël een Joodse uitdrukking, die betekent: de zonen van Israël. Er zijn zelfs mensen die Israël heten. De besnijdenis wordt op de achtste dag na de geboorte uitgevoerd, net zoals de Joden dit doen, terwijl de islamieten het pas op twaalfjarige leeftijd doen. Oudere Pathanvrouwen ontsteken op vrijdagavond kaarsen om de sabbat te verwelkomen, precies zoals ook Joodse vrouwen dit doen. Ze kennen de Davidsster en dragen een gebedskleed, waar soms ook de gebedskwasten aan bevestigd

zijn. De Pathaanse clans zouden zelfs namen hebben, die op de namen van enkele van de verloren tien stammen lijken. Er is een clan die Rabani heet, wat gelijk is aan Ruben en er is een clan die Sjinwari heet, wat gelijk is aan Sjimoon, Simon. Er is een groep die Ashuri heet, wat overeenkomt met Aser en er is een groep die Yusuf-zai heet, wat zonen van Jozef betekent.

Het is opmerkelijk dat in onze tijd de voorheen onbetekenende landen als Afghanistan en Pakistan zo belangrijk zijn geworden. Het is ook opmerkelijk, dat een mogelijk Israëlitische groepering van de tien stammen nu islamitisch is en een man als leider heeft, die islamiet is. Wie een beetje zijn gedachten de vrije loop laat, ziet zelfs een mogelijkheid dat een dergelijke groepering zijn terroristische activiteiten loslaat en gaat meespreken in de politiek op het grote wereldtoneel. Zo'n groep zou dan aanvaardbaar zijn voor de Arabisch islamitische wereld en een leider als Osama bin Laden kunnen voortbrengen, die zich als de antichrist van de eindtijd gaat ontpoppen. Het hoeft natuurlijk niet precies zo te gaan. Het zou zo kunnen gaan.

Het grote voorbeeld van de antichrist is echter **Antiochus Epiphanes**, de man die in de tweede eeuw voor Christus over de Joden heerste en daar een waar schrikbewind gevestigd had. Hij ontwijdde de tempel van God en liet varkens op het altaar offeren. Hij liet de hele voorhof met varkensbouillon besprenkelen, om zo de God van Israël te tarten. Hij verbood de Joden de sabbat te vieren en de jongens te besnijden. Hij zaaide dood en verderf, waardoor de mensen in angst leefden.

Zo zal in de grote verdrukking de antichrist de woonplaats van God op de tempelberg ontwijden. Hij zal tonen, dat hij geen enkel respect of ontzag voor de God van de Joden heeft. Hij zal juist proberen de godsdienst van de Joden belachelijk te maken. Veel christenen zijn bang, dat ook zij onder het schrikbewind van de antichrist zullen moeten leven. Er is echter geen enkele reden waarom de Gemeente van Jezus Christus de grote verdrukking zou

moeten meemaken. De grote verdrukking wordt in de Bijbel niet aangekondigd als een speciale periode voor de Gemeente, maar als een tijd van benauwdheid voor het volk van Jakob, de Joden.

De komst van de antichrist

“En ik zag, toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: ‘Kom!’ En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen.” (Openbaring 6:1,2)

Duidelijk wordt, dat de antichrist niet op zijn eigen tijd kan komen, maar dat hij het sein om te komen vanuit de hemel krijgt. Zoals Openbaring 4:1 zegt, dat de Gemeente vanuit de hemel opgeroepen zal worden om in de hemel te komen, zo zal de antichrist vanuit de hemel opgeroepen worden om zijn sinistere werk op aarde te beginnen. Dan zal hij komen op een wit paard, alsof hij de Here Jezus is. Hij zal echter geen vrede maar oorlog, rampen en leed brengen.

In de profetie van Daniël wordt beschreven hoe Antiochus Epiphanes zich zal openbaren. Hierbij dient u niet te vergeten, dat de Bijbel deze Antiochus beschrijft als “het” voorbeeld van de komende antichrist:

“En in zijn plaats zal een veracht man opstaan, wie men de koninklijke waardigheid niet had toegedacht; onverhoeds echter zal hij komen en zich meester maken van het koningschap door slinkse streken; alles overstromende strijdkrachten zullen voor zijn aangezicht weggespoeld en vernietigd worden, ja, ook een vorst van het verbond. En wanneer men met hem een verbond heeft aangegaan, zal hij bedrog plegen; zo zal hij omhoog komen en sterk worden, met weinig volk. Onverhoeds zal hij in de vruchtbaarste streken van het landschap komen, en doen wat zijn vaderen noch

zijn voorvaderen gedaan hebben: roof en buit en have zal hij voor zijn mannen uitstrooien; ook tegen de versterkte plaatsen zal hij plannen beramen, maar slechts voor een tijd.” (Daniël 11:21-24)

De Statenvertaling geeft vers 21 enigszins anders weer: “Daarna zal er een verachte in zijn staat staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal geven; **doch hij zal in stilheid komen, en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen.**” (Daniël 11:21) De rabbijnen vertalen hier, dat hij in vrede zal komen en het koninkrijk door geglibber zal bemachtigen.

De macht van de antichrist

De macht van de antichrist zal van duivelse oorsprong zijn. God Zelf zal de antichrist toestemming verlenen zijn beestachtige regering te openbaren³⁴. Zoals God in het verleden gebruik maakte van heidense volkeren, zoals Assyrië en Babylonië om Israël en Juda te kastijden, zo zal God in de toekomst gebruik maken van deze antichrist om nogmaals Israël te kastijden.

³⁴ *En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen... En hem werd gegeven om tegen de heiligen oorlog te voeren en hen te overwinnen; en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk. (Openbaring 13:5,7)*

Tot nu toe heeft God aan niemand toegestaan om over de gehele wereld te regeren. God zal de antichrist toestemming verlenen om zijn heerschappij over de gehele wereld te hebben.

De antichrist zal heersen op alle terreinen van het leven: politieke-, economische- en godsdienstige terreinen. Hij zal een totalitair regiem invoeren. De vestiging van een dergelijk regiem zal eerst veel enthousiasme oogsten. De sterke man zal een eind maken aan alle onenigheid in de wereld. Hij zal de wereldeenheid bewerkstelligen.

De antichrist zal een assistent hebben, die hem terzijde staat. Terwijl de antichrist zelf in het boek de Openbaring beschreven wordt als het beest dat uit de zee opkomt, wordt zijn assistent beschreven als een uitvoerder van de besluiten van de antichrist, die uit de aarde opkomt.

“En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde en het had twee horens als die van het Lam, en het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. En het verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen, die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen, die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden is. En hem werd gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft.

Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderd zesenzeestig.” (Openbaring 13:11-18)

Deze assistent zal namens de antichrist blijkbaar de gehele economische, sociale en monetaire wereld controleren. Hij zal beslissen wie wel en wie niet aan het handelsverkeer kunnen deelnemen. Hij zal beslissen wie er wel en wie er niet “geld uit de muur” kunnen halen. Hij zal beslissen wie er wel en wie er niet een “pasje” krijgen om inkopen te doen. Hij zal beslissen wie er nog

wel en wie er niet meer een winkel of zaak mag hebben. Hij zal grote macht en heerschappij uitoefenen.

De dood en de opstanding van de antichrist

“En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna... En het (beest uit de aarde) oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was.” (Openbaring 13:3,12)

Zoals de Here Jezus uit de dood is opgewekt en daarmee bewezen heeft de grote Zoon van God te zijn, zo zal de antichrist ook sterven en uit de dood opgewekt worden. Nu zal het echter niet door de macht van God geschieden, maar door de macht van satan.

De tijd van de antichrist

De antichrist zal zich pas openbaren als “de weerhouder” van de aarde zal zijn weggenomen, zoals 2 Thessalonicenzen 2 zegt. *“En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; wacht slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is.” (2 Thessalonicenzen 2:6,7)* De Heilige Geest die in de Gemeente is, houdt op dit moment de antichrist tegen om zich te openbaren. Zodra echter de Heilige Geest en de Gemeente van de aarde zijn weggenomen, zal de antichrist zich kunnen openbaren. Eerder niet.

De tijd waarin hij zijn sinistere werk zal doen, is slechts een korte tijd. Hij heeft slechts de zevenjarige periode van de grote verdrukking tot zijn beschikking. Zodra echter de grote

verdrukking zal zijn aangebroken, zal hij zich eerst als een goede, vredelievende leider openbaren. Gedurende een periode van drieëneenhalf jaar zal het lijken, alsof de wereld de problemen overwonnen heeft door en met de nieuwe leider. Het zal lijken alsof er nu eindelijk vrede in de wereld is. Dat zal ook niet zo'n probleem zijn, omdat de echte christenen dan van de aarde zijn weggenomen. Er zullen geen godsdienstoorlogen door of tegen de christenen gestreden hoeven te worden. Er zal nog één grote wereldgodsdienst zijn; zoals het er nu uitziet lijkt het dat dit de islam zal zijn, die tegenwoordig steeds meer macht in de wereld veroverd.

De tweede periode van drieëneenhalf jaar zal echter verschrikkelijk worden. Nu zal de valse messias zijn ware "gelaat" laten zien. Zoals Hitler ook eerst iedereen werk en een auto beloofde en daarna pas de mensen in het onheil van de strijd stortte, zo zal de antichrist de mensen ook eerst vrede en welvaart beloven, om hen daarna gedurende een periode van drieëneenhalf jaar in ellende en rampspoed te storten. Deze tijdsperiode wordt meerdere keren in de Bijbel genoemd:

"Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd." (Daniël 7:25)

"Toen hoorde ik de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond, zweren bij Hem die eeuwig leeft, terwijl hij zijn rechterhand en zijn linkerhand naar de hemel hief: een tijd, tijden en een halve tijd; en wanneer er een einde komt aan het verbrijzelen van de macht van het heilige volk, dan zullen al deze dingen voleindigd zijn." (Daniël 12:7)

"En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godslasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen." (Openbaring 13:5)

De antichrist en de Joden

Velen hebben zich afgevraagd of de antichrist zelf ook een Jood zal zijn. Als hij door de Joden erkend zal worden als messias, zal hij toch een Jood moeten zijn, zo menen velen. De kerkvader Irenaeus dacht bijvoorbeeld in 180 na Christus al, dat de antichrist een Jood zou zijn en dat hij uit de stam van Dan zou voortkomen.

Hieronymus (350-420) geloofde ook, dat de antichrist een Jood zou zijn. De gedachte dat de valse messias van de eindtijd een Jood uit de stam van Dan zal zijn, wordt ook in Joodse tradities teruggevonden. Als de antichrist zich aan de Joden zal voorstellen als hun Messias, lijkt het aannemelijk, dat hij uit het Joodse volk moet voortkomen en in feite uit het geslacht van David, dus de stam van Juda, moet zijn.

Aan het begin van zijn regeringsperiode zal hij een verbond met het Joodse volk sluiten en zal hij doen, alsof hij de beschermer van het Joodse volk is. Hij zal zich voordoen alsof hij de Messias uit het vrederijk is. Hij zal waarschijnlijk de tempel in Jeruzalem doen herbouwen, zodat hij er later in kan plaats nemen. Zie hiervoor Mattheüs 24:15 en 2 Thessalonicenzen 2:[435](#).

[35](#) ... de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

De profeet Daniël zegt echter, dat op de helft van zijn regeringsperiode, die 7 jaar zal duren, dus na 3½ jaar hij zijn gesloten verbond met Israël zal verbreken. Hij zal dan doen, waarvoor velen ook steeds bang waren tijdens het vredesproces: dat de Palestijnen zich niet aan hun afspraken zullen houden (Daniël 9:27). Daarna zal hij strijd voeren tegen de heiligen, d.i. tegen het Joodse volk, zo zegt Daniël 7:21,22,25; 8:24; 12:1,6,7.

De Gemeente van Jezus Christus zal van het woeden van de antichrist geen last hebben. De Gemeente wordt immers vóór de grote verdrukking in de hemel opgenomen. Wel zullen er mensen

tijdens de grote verdrukking tot geloof komen. Zij zullen veel te lijden hebben onder het regiem van de antichrist (Openbaring 13:15).

De antichrist en de kerk

Het lijkt erop, dat de kerk in de tijd van de grote verdrukking ook een belangrijke rol zal spelen. U denkt, dat dit niet kan, omdat de Gemeente vóór het aanbreken van de grote verdrukking in de hemel zal worden opgenomen? De ware gelovigen zullen in de hemel worden opgenomen. Naarmate de tijd verder gaat merken wij, hoe er in de kerken steeds meer afval en ongeloof komen. Er begint zich een kerk op aarde te ontwikkelen, waarin meer ongeloof komt en minder geloof.

Er zijn voorbeelden te noemen waaruit blijkt, hoe het kerkelijk leven zich ontwikkelt om ten slotte uit te komen op één kerkelijk systeem; de valse kerk van de eindtijd. In een kerkblad las ik het volgende verslag van een protestantse predikant, die het volgende schreef:

“Ik bezocht - en bezoek - regelmatig de Mariakapel om er te bidden en kaarsen te branden. Vaak heb ik het gevoel dat ik daartoe ‘geroepen word’. In het begin voelde ik me onzeker: wat doe je wanneer er al iemand anders bidt in zo’n kleine ruimte?

Toch overwon ik de schroom, omdat het doel - voorbede voor iemand met wie ik mij erg verbonden voel - dit middel heiligde.

De afbeelding van de moeder Gods met haar kind heeft een diepe indruk op mij gemaakt. Ik kon de schildering minutenlang beschouwen en leerde hoe je Maria als voorspraak kunt aanroepen vooral wanneer het gaat om

zaken van moeder en kind. Ik betrapte mij erop dat ik haar hardop aansprak en had de ervaring dat zij mijn woorden verstond. De kaars die ik brandde had direct met dat contact te maken: ik stak een licht bij haar op, opdat zij - wellicht - een nieuw begin maakte in het leven van degene die ik aan haar opdroeg. De intieme ruimte van de kapel, soms nog vol van de sterke geur van wierook uit de “grote” kerk, kan weldadig zijn. Later, toen mijn gebeden werden verhoord en er een wonder geschiedde, ben ik opnieuw gegaan om haar te bedanken. Is dat niet vreemd voor een protestant? Nee, het geloof laat zich via verschillende tradities verstaan en er zijn vaak elementen die je juist aanspreken uit de traditie waarin je niet thuis bent. Bovendien: Maria aanroepen als voorspraak is nog iets anders dan haar “heilig” verklaren. Hetzelfde geldt van de andere heiligen inclusief Sint Willibrord. Mensen mogen Gods heil bemiddelen zonder dat ze er van hogerhand een aparte ‘status’ voor hoeven te krijgen. Zo protestant ben ik toch ook wel.”

Hier hebben wij de protestant die zich gaat thuis voelen in de verering van Maria als “moeder Gods” en haar ziet als een voorspraak, terwijl de Bijbel ons leert, dat er slechts één voorspraak is: Jezus Christus. Hier is ook in de kerk “de afval” begonnen. Er zouden meer voorbeelden te noemen zijn waarin het ongeloof kenmerkender voor de kerk is dan het geloof. Helaas!

De antichrist en de ongelovigen

Na de opname van de Gemeente komt de grote verdrukking en dus de openbaring van de antichrist. Velen denken en hopen, dat hun geliefden in die tijd geestelijk “wakker” zullen worden, als zij zien, dat de gelovigen inderdaad van de aarde verdwenen zijn en dat de antichrist zich nu openbaart. Zij realiseren zich echter niet,

dat dit in feite een zelfde situatie zou zijn als wanneer mensen in het hiernamaals een tweede kans zouden krijgen om alsnog tot bekering te komen.

De Bijbel maakt duidelijk, dat “de tijd van de genade” de tijd is vanaf de Pinksterdag in Handelingen 2 tot aan de opname der Gemeente. Daarna is de dag der genade er niet meer. Het is mogelijk, dat mensen die nooit eerder van de Here Jezus gehoord hadden toch nog in de Here Jezus gaan geloven in de tijd van de grote verdrukking. Zij zullen hun geloof echter met de dood moeten bekopen, als ze in de grote verdrukking als martelaren zullen sterven. Ook al zullen er dus mensen in de tijd van de grote verdrukking tot geloof komen (zie Openbaring 7:9-17), mensen die de boodschap van de Here Jezus al kenden, krijgen volgens 2 Thessalonicenzen 2 geen nieuwe kans meer. De tijd van de Gemeente is voorbij. De Heilige Geest heeft Zich dan ook teruggetrokken van de aarde. Er zal een nieuwe tijd aanbreken.

“Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.” (2 Thessalonicenzen 2:9-12)

Hier staat niet, dat God er behagen in schept dat deze mensen verloren gaan. Paulus schreef aan Timotheüs, dat God niets liever wilde, dan dat alle mensen in Hem zouden geloven. *“God, onze Heiland, wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen.”* (1 Timotheüs 2:4) Paulus schrijft nu, dat deze mensen zelf gekozen hebben om de waarheid van de Here Jezus niet te aanvaarden en daardoor zelf gekozen hebben om niet behouden te worden.

Zoals de eeuwige beslissing is gevallen als een mens sterft en hij niet meer kan overgaan van de duisternis in het licht, zo is met de opname van de Gemeente de beslissing gevallen voor hen die dan achterblijven als ongelovigen, omdat zij de Here Jezus niet wilden aanvaarden. Nu is de beslissing gevallen. Zij hebben gekozen tegen de waarheid van de Here Jezus en voor de leugen van de duivel. Nu laat God een leugengeest op hen los en kunnen zij zich niet meer van de leugen losmaken. Zij blijven nu de vader der leugen, de duivel, volgen, zowel in de periode van de grote verdrukking als in het hiernamaals.

Het feit dat God een leugengeest op hen loslaat is niet een nieuwe weg die God nu ineens zou gaan bewandelen. Wij komen deze gedachte ook al in het Oude Testament tegen.

“En de HERE zei: wie zal Achab verleiden, zodat hij optrekt en sneuvelt te Ramot in Gilead? De een zeide dit en de ander dat. Toen trad er een geest naar voren en stelde zich voor de HERE en zei: ik zal hem verleiden. De HERE vroeg hem: waarmede? Hij antwoordde: ik zal heengaan en een leugengeest worden in de mond van al zijn profeten. Toen zei Hij: gij moet hem verleiden, en gij zult er ook toe in staat zijn; ga heen en doe het. Nu dan, zie, de HERE heeft een leugengeest gegeven in de mond van al deze profeten van u, en de HERE heeft onheil over u besloten.” (1 Koningen 22:20-23)

Het einde van de antichrist

De antichrist zal gedood worden door de “adem” van de echte Messias. *“Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.” (2 Thessalonicenzen 2:8)* Paulus citeert hier Jesaja 11:4, een tekst die als regel door de rabbijnen niet op de valse messias, de antichrist, wordt toegepast. Paulus doet dit echter wel. Voor de uitleg van “adem” die dodelijk zal zijn, kunnen wij zonder meer kijken naar de uitleg van de rabbijnen. Zij

zeggen dat de komende Messias de aarde (en dus de tegenstanders van God op aarde) zal slaan met de roede van Zijn mond. De Targoem zegt, dat de Messias de zondigen op aarde op deze wijze zal slaan. Ibn Ezra zegt, dat de Messias dit zal doen met Zijn mond, die als een roede zal zijn voor de goddelozen. Dit is in overeenstemming met wat de Here Jezus Zelf zei: *“Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft een, die hem oordeelt: het woord, dat Ik heb gesproken, dat zal hem oordelen ten jongsten dage.”* (Johannes 12:48)

Jonathan zegt ook, dat “met de adem van Zijn lippen” uit Jesaja 11:4 betekent: “Met de woorden die over Zijn lippen komen.” Dit betekent, dat de Messias het oordeel zal uitspreken over de goddelozen en het zal hun einde zijn. Zo was het ook bij Elisa. Hij vervloekte de knapen van Bethel en zij stierven. *“Elisa zag hen en vervloekte hen in de naam des HEREN. Toen kwamen er twee berinnen uit het woud en verscheurden tweeënveertig van die kinderen.”* (2 Koningen 2:24)

Als een land of een volk tegen de Messias in opstand zal komen, zal de Messias niet een leger naar dat land zenden om de opstand neer te slaan, maar zal Hij een woord spreken en het land straffen door Zijn woord, dat hen als een geselslag zal treffen, zo zeggen de rabbijnen. Zoals de knapen van Bethel op het woord van Elisa gestraft werden door berinnen, zo kunnen deze volken op een woord van de Messias, bijvoorbeeld door sprinkhanen, gestraft worden, aldus Abarbanel, naar aanleiding van een onbekende Midrash.

Nu Paulus deze tekst toepast op de antichrist, mogen wij de conclusie trekken, dat de Messias op dezelfde wijze de antichrist zal treffen. De Messias zal een woord spreken en de antichrist zal zijn oordeel tegemoet gaan. Eenzelfde gedachte hebben wij in Openbaring 1:16 en 19:15,21 waar wij lezen, dat er bij de wederkomst van de Here Jezus een tweesnijdend zwaard uit Zijn mond zal komen. Dit betekent niet, dat er een letterlijk zwaard uit

Zijn mond zal voortkomen, maar dat het woord dat Hij spreken zal als een scherp zwaard de slachtoffers zal vellen. Het woord dat de Here Jezus zal spreken zal dus de overwinning brengen.

De mensen zullen op den duur toch merken, dat het juk van de antichrist een afschuwelijk juk is. Zij zullen dit juk van zich willen afwerpen, waartegen de antichrist zich zal bewapenen. De opstand zal uitlopen op de afschuwelijke slag bij Armageddon (Openbaring 19:19). Deze veldslag zal een bovennatuurlijk einde krijgen. Plotseling zal de Here Jezus verschijnen op de Olijfberg en al Zijn tegenstanders vernietigen (Zacharia 14:2-4). De goddeloze antichrist zal Hij vernietigen door de adem van Zijn mond (2 Thessalonicenzen 2:8). Zie ook Openbaring 19:20 *“het beest werd gegrepen...”* en *“zij zullen dag en nacht gepijnigd worden...”* (Openbaring 20:10)

“En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt.” (Openbaring 19:20)

“De duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwenheden.” (Openbaring 20:10)

Zult u de tijd van de antichrist meemaken?

De Gemeente wordt vóór de grote verdrukking opgenomen, zoals wij later zullen zien. De Gemeente zal het schrikbewind van de antichrist dus ook niet meemaken. Voor u is het echter de vraag, of u deze tijd zult meemaken. Als u de Here Jezus als uw Heiland aanvaard hebt, behoort u bij Gods kinderen en zult u de tijd van de antichrist niet meemaken. Als u de Here Jezus

niet aanvaard hebt en dit ook niet tijdig doet, gaat u een vreselijke periode tegemoet en is er voor u geen mogelijkheid om alsnog tot inkeer te komen. Kies daarom heden om de Here Jezus in uw leven binnen te laten.

9. GOG VAN MAGOG

De Bijbel deelt ons mee, dat in de eindtijd, aan de vooravond van de komst van het Messiaanse vrederijk er een afschuwelijke tijd op aarde zal zijn. Deze tijd zal zeven jaar duren. De Bijbel geeft verschillende namen aan deze periode. Hij wordt zowel **“de dag des HEREN”** genoemd als **“de grote verdrukking”**. Het zal de tijd zijn waarin de antichrist als de valse messias op aarde zal zijn. Als christenen noemen wij hem **“de valse Christus”**, **“de antichrist”**. De antichrist zal zowel de wereldleider van de eindtijd zijn als de grote vijand van God en van het volk Israël. In deze tijd zal hij de legers van de verenigde volken aanvoeren in een afschuwelijke strijd tegen het volk Israël. Deze strijd wordt in de Bijbel beschreven als de inval van Gog in het land Israël. Om het wat preciezer te beschrijven: het zal de strijd van Gog zijn op de bergen rond Jeruzalem. Terwijl het eerst zal lijken alsof Israël volkomen van de kaart geveegd zal worden door de legers van Gog, zal door een bovennatuurlijk ingrijpen van God Zelf het volk Israël gered worden. Dit zal zowel door bovennatuurlijke wonderen plaats hebben als door de komst van Israëls Messias. Hij zal met Zijn engelenleger komen en een bovennatuurlijke strijd aanbinden met de legers van Gog en deze volkomen verslaan. Daarna zal de Messias degenen die overgebleven zijn van het volk Israël het Messiaanse vrederijk binnenleiden.

Wij zagen al eerder dat de grote verdrukking zal komen om de Joden, die leven in de tijd van “de afval” en die dus God verlaten hebben, opnieuw op te roepen tot het liefhebben en dienen van God. Rabbi Meir Kahane, Rosh Yeshiva van Yeshivat Ha-Raavon schreef:

“De verlossing (dus: het Messiaanse rijk) zal vooraf gegaan worden door verschrikkelijke gebeurtenissen, waarin de Joden het erg moeilijk zullen hebben, er een afschuwelijke

opkomst van het atheïsme zal zijn, men de Torah (dat is de wet van God, anders gezegd: de boeken Genesis t/m Deuteronomium) zal afwijzen en men de Torah geleerden (de rabbijnen) zelfs zal aanvallen. De wereld zal gestraft worden voor hun zonden, hun arrogantie en het ontkennen van God als de Heer van de wereld en het verdrukken van de Joden.”

De studie van wat de Bijbel over Gog vertelt, maakt een mens niet blij. Vandaar dat Rambam adviseerde deze hoofdstukken maar niet te bestuderen. Hij wees erop, dat door deze studie de vreze des Heren in je hart niet groter wordt, evenmin als de liefde voor God. Wij menen echter, dat als God de moeite genomen heeft ervoor te zorgen, dat deze profetie in de Bijbel werd opgenomen, wij deze niet links mogen laten liggen. Wij moeten dan de moeite nemen om te luisteren naar wat God hier te zeggen heeft. Het is toch niet correct om tegen God te zeggen, dat wij niet geïnteresseerd zijn in zaken, die Hij ons wilde laten weten?

Wat hier van Gog gezegd wordt, correspondeert met wat de Here Jezus zei over de grote verdrukking (zie Mattheüs 24) en met wat wij lezen in het boek De Openbaring. Er komt een donkere periode in de wereldgeschiedenis, voordat het heerlijke Messiaanse rijk zal aanbreken. Daarom wordt deze tijd ook de tijd van de geboorteweeën voor het Messiaanse rijk genoemd. De dagen zullen zo donker zijn, dat een aantal Joodse geleerden in vroeger dagen al bad, dat zij de tijd van Gog niet hoefden mee te maken (Talmoed - Sanhedrin 98b).

De profetie van Ezechiël

Ezechiël spreekt in de hoofdstukken 38 en 39 een zekere Gog toe. De profetie wordt niet uitgesproken tegen het volk Israël, waarbij de profetie over Gog gaat, nee, Gog zelf wordt aangesproken of toegesproken. Dat is heel opmerkelijk. Zoiets komt maar heel

weinig voor in de Bijbel. In deze profetie gaat het over drie zaken:

1. Gog vertrouwt op zijn militaire sterkte in zijn strijd tegen het machteloze Israël.
2. God zal Gog in het land Israël op een onvoorstelbare wijze vernietigen.
3. De gevolgen van de nederlaag van Gog zijn enorm. De mensen in Israël zullen zeven maanden nodig hebben om alle doden van de legers van Gog te begraven.

Vragen

Wij kunnen verschillende vragen stellen:

1. Wie is deze Gog?
2. Waar ligt het land Magog?
3. Wie zijn de bondgenoten van Gog?
4. Wat is de reden dat Gog Israël zal aanvallen en het van de kaart zal willen vegen?

Gog en Magog

In het Hebreeuws worden de letters ook gebruikt om getallen weer te geven. Letters hebben dus een getalswaarde. Als je de getalswaarde van Gog en Magog bij elkaar optelt krijg je het getal 70. Het getal 70 komen wij tegen bij de 70 oudsten die Mozes assisteerden (Numeri 11:16) en later bij de 70 leden van het grote Sanhedrin in Jeruzalem. Het getal 70 verwijst naar de 70 volken op aarde, waarnaar verwezen wordt in Genesis 10. Het feit, dat de getalswaarde van Gog en Magog 70 is, laat zien, zoals ook letterlijk in deze profetie gezegd wordt, dat alle volken op aarde zullen samenspannen in deze oorlog. Het zal de strijd zijn van de verenigde naties van alle volken tegen Israël. Het zal de strijd zijn van de zeventig tegen één.

Hoeveel oorlogen zal Gog strijden?

De meeste mensen die iets van Gog weten, gaan ervan uit, dat Gog eenmaal de strijd tegen het volk Israël zal aanbinden. Uit Ezechiël 38 en 39 begrijpen zij, dat Gog tegen Israël zal strijden in de zevenjarige grote verdrukking, dus vóór de komst van het Messiaanse rijk. Als zij dan echter het boek Openbaring lezen, ontdekken zij, dat daar ook over een oorlog van Gog en Magog gesproken wordt, maar nu aan het eind van het Messiaanse vrederijk, dus zo'n 1000 jaar later. Het is begrijpelijk, dat zij zich dan vertwijfeld afvragen, hoe het nu zit.

“En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee.”
(Openbaring 20:7,8)

De geleerden van Israël spreken over maar liefst drie oorlogen van Gog tegen Israël. Zij zien dit als volgt:

1. Ezechiël 38 beschrijft de eerste oorlog die Gog tegen Israël zal voeren. Het is een strijd die gestreden zal worden op de heuvels rond Jeruzalem. Dit wordt ook in Zacharia 12 vermeld. De rabbijnen menen, dat op dat moment de verstrooiden van Israël al naar het eigen land zijn teruggekeerd, waar ze in rust en vrede wonen (Ezechiël 38:8,11,12).
2. Ezechiël 39 beschrijft de tweede oorlog die Gog tegen Israël zal voeren.
3. De derde oorlog van Gog tegen Israël, waarbij hij echt Jeruzalem zal veroveren, wordt beschreven in Zacharia 14.

“Zie, er komt een dag voor de HERE, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden. Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden, de

huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden. Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts.” (Zacharia 14:1-4) Deze laatste strijd van Gog tegen Israël zal de ergste zijn van de drie oorlogen.

Het is voor ons erg moeilijk om een mening te geven over de vraag of Gog eenmaal, tweemaal of driemaal Israël zal binnenvallen. Gezien het feit dat Ezechiël spreekt over een aanval van Gog vóór het Messiaanse rijk en Openbaring 20 spreekt over een aanval van Gog aan het eind van het Messiaanse rijk, dus 1000 jaar later, zullen wij moeten aannemen, dat er minstens twee keer een aanval van Gog tegen Israël zal zijn.

De vraag blijft dan nog open of Ezechiël in de hoofdstukken 38 en 39 één aanval van Gog tegen Israël beschrijft, of dat hij twee verschillende oorlogen van Gog tegen Israël beschrijft. Het feit, dat grote Joodse geleerden al in een ver verleden meenden, dat Ezechiël in de hoofdstukken 38 en 39 twee verschillende oorlogen beschrijft, maakt dat wij de Joodse geleerden volgen in hun visie. In onze studie gaan wij daarom uit van drie verschillende aanvallen van Gog en niet van twee. Mochten de geleerden ons op een dwaalspoor gebracht hebben, dan moeten wij de eerste en de tweede oorlog gewoon als één geheel zien.

Wie is Gog?

Ezechiël 38:2 zegt, dat het gaat over de strijd van Gog van Magog tegen Israël. Wie is Gog en wat is Magog? Gog is iemand die in de eindtijd zal leven. Ezechiël 38:8 zegt: *“Na geruime tijd zult gij een*

bevel ontvangen; in toekomstige jaren zult gij optrekken tegen het land dat zich van de krijg hersteld heeft, een volk dat uit het gebied van vele volken bijeengebracht is op de bergen Israëls die tot een blijvende wildernis waren geworden, maar het is uit de volken uitgeleid; allen wonen zij in gerustheid.”

Wij weten eigenlijk niets van hem. Hij is de grote onbekende van de eindtijd. Wij weten dát hij komt en wanneer hij komt, maar we weten niet wie hij is. Het enige dat ons duidelijk moet zijn is, dat hij dezelfde is als de elders aangekondigde antichrist. Ook als wij hem de antichrist noemen, weten wij niet wie hij is. Pas als hij in de eindtijd, dus in de grote verdrukking, zal optreden, zal bekend zijn wie hij is.

Vaak wordt aangenomen, dat hij een koning zal zijn. Hij kan natuurlijk ook een president zijn. Hij is in ieder geval een groot leider. Gog is de leider van Magog. Hij wordt vorst of prins genoemd. Tevens is hij de leider van Mesech en Tubal (38:2).

Wat is Magog?

Magog is het land waaruit Gog zal komen. Het wordt voor het eerst in de Bijbel genoemd in Genesis 10:2, waar het de naam is van een nakomeling van Jafeth, de zoon van Noach. In de tijd van Ezechiël wisten de mensen nog precies wat met Magog bedoeld werd. Ezechiël zegt, dat Gog uit het verre Noorden zal komen.

“Dan zult gij komen uit uw woonplaats uit het verre noorden, gij en vele volken met u, allen ruiters, een grote schare en een talrijk leger, en gij zult optrekken tegen mijn volk Israël als een wolk die het land bedekt. In toekomstige dagen zal het geschieden, dat Ik u doe optrekken tegen mijn land...” (Ezechiël 38:15,16a)

Magog ligt dus in het verre Noorden. Het Noorden is in de Bijbel óf de plaats van Gods berg, óf de zetel van de boze machten. Babylon lag ook in het Noorden. Als u op de landkaart kijkt, denkt

u misschien, dat de Joden zich vergist hebben, omdat Babel in het Oosten lag. Voor de Joden lag Babylon in het Noorden, omdat de weg naar Babylon eerst in noordelijke richting ging. De legers van Babylon kwamen voor hen dus altijd uit het Noorden!

Magog ligt echter niet in het Noorden, maar in het **verre Noorden**, zo zegt Ezechiël. In de Bijbelse tijd zei men, dat Magog in het gebied lag, dat wij nu zuidoost Rusland noemen. Het is bij de Kaukasus. Het ligt tussen de Zwarte Zee en Kaspische Zee. Josephus (in zijn boek: Oudheden 1:6) zegt ook, dat Magog bij de Zwarte Zee lag.

Als het land van Magog inderdaad in de richting van de Zwarte Zee en de Kaspische Zee gezocht moet worden, wordt gedacht dat de eilandbewoners (39:6) de bewoners van de vele eilanden bij de Egeïsche Zee zullen zijn.

Nogmaals Gog

Terwijl bij Magog duidelijk naar een deel van Europa en Rusland gekeken wordt, zeggen de rabbijnen, dat Gog zelf hier niet vandaan komt. Zij zeggen, dat Gog niet aan Jafeth verbonden is, maar aan Edom. Zij zeggen, dat in de Bijbel Edom de belichaming is van de onverzoenlijke vijand van Israël. Terwijl het **land** van Gog dus het land van Jafeth is, is **Gog zelf** een nakomeling van Ezau. Het is goed eraan te denken, dat Edom in het Joodse denken verbonden is met Rome. Gog, die wij de antichrist noemen, wordt door de Joden Armelius genoemd. De naam Armelius is gelijk aan de naam van één van de beide stichters van de stad Rome. Gog heeft voor de Joden daarmee dus ook met Rome te maken! Zie voor meer informatie hierover mijn boek “Was Jezus de Joodse Messias?”

In de Joodse visie zijn de vier dieren uit Daniel 7 vier koninkrijken, die alle Israël onderworpen hebben. Het vierde dier,

dat het meest afschrikwekkend is, heeft tien horens waaruit een elfde horen voortkomt. Deze tien horens zijn tien koningen van dat vierde rijk. De elfde horen is de laatste koning uit dit rijk. Volgens de Midrasj zijn al deze koningen nakomelingen van Ezau. Deze laatste koning is de antichrist, die wij nu leren kennen als Gog. Hij zal de strijd tegen Israël op gang brengen. Hij zal het gif van de haat tegen Israël overbrengen naar de andere volken. Zo was het ook in de tijd van Esther, toen Haman de Amalekiet, de nakomeling van Ezau in Perzië (Jafeth), de vijandige machthebber tegen Israël was. Zo zal het ook zijn in de tijd van Gog, als de Edomitische koning Gog de legers van Jafeth zal aanvoeren in de strijd tegen Israël. De legers zullen komen van Jafeth en van Cham, zoals uit Ezechiël 38:5 blijkt. De daar genoemde namen verwijzen naar de nakomelingen van Cham en Ismaël. Voor de nakomelingen van Noach (Sem, Cham en Jafeth) zie Genesis 10:1 v.v.

Andere namen

Wij komen nog andere namen tegen: Mesech en Tubal (38:2). Ook dit zijn namen van zonen van Jafeth. Mesech wordt in de Talmoed (Yomah 10a) gezien als een ander woord voor Mysia.

Aangenomen wordt, dat Mysia in Klein-Azië (het tegenwoordige Turkije) ligt. Tubal is een ander woord voor een ons onbekend gebied: Beth Unyaki. De Jeruzalemse Talmoed geeft hier echter als naam Bithynië. Er is een gebied met deze naam in de buurt van de Zwarte Zee.

De Gaonim hebben een traditie dat Mesech en Tubal gezocht moeten worden in Rusland.

Perzië (38:5) wordt vereenzelvigd met een andere zoon van Jafeth: Teras. Het is het tegenwoordige Iran, dat vaak gezien wordt als een nog grotere vijand van Israël dan Irak is.

Cush ligt ten Zuiden van Egypte. Het is het Oostelijk deel van Soedan, Ethiopië en Eritrea.

Put is volgens Flavius Josephus een andere naam voor Libië. Gezien het feit, dat in Nahum 3:9 zowel over Put als over Libië geschreven wordt, wordt gedacht, dat Put een deel van Libië is.

Gomer is de naam van een zoon van Jafeth. Het is moeilijk om de juiste plaats van dit volk te bepalen. Josephus meent, dat onder de kinderen van Gomer de Franken verstaan moeten worden, die in Frankrijk aan de Seine wonen.

Togarma (38:6) is de naam van een kleinzoon van Jafeth.

Er worden geen Semitische volken en geen Arabische volken (die dus de nakomelingen zijn van Ismaël) genoemd. Perzië (Iran) behoort niet tot de nakomelingen van Ismaël. Irak (het oude Babylon) ook niet. Toch wordt door de rabbijnen aangenomen, dat de Arabische volken een belangrijke rol zullen spelen in de oorlogen van Gog.

Uit de genoemde namen blijkt duidelijk, dat de verenigde naties van Gog aangevoerd worden door de nakomelingen van Jafeth.

Eerdere profetieën

Ezechiël 38:17 deelt mee, dat er al eerder dan Ezechiël profeten zijn geweest, die de aanval van Gog tegen Israël voorzegd hebben. Welke profeten waren dit? Wij weten, dat ook Zacharia over de aanval van Gog geprofeteerd heeft, ook al gaf hij hem niet de naam “Gog”. De rabbijnen wijzen erop, dat Numeri 11:27 vertelt, dat Eldad en Medad profeten waren in de tijd van Mozes. De Bijbel vertelt echter niet wat de inhoud van hun profetieën was. Er is een traditie die zegt, dat zij toen al profeteerden over de oorlog van Gog en Magog. Volgens de Talmoed (Sanhedrin 17a) hebben zij al over deze tijd geprofeteerd.

De eerste aanval van Gog

Ezechiël maakt in hoofdstuk 38 duidelijk, dat de eerste aanval van Gog zal zijn, kort nadat de verstrooide Israëlieten vanuit de gehele wereld naar het eigen land zijn teruggekeerd. Het lijkt dan alsof zij in vrede en zonder echte zorgen in hun eigen land leven. Ze bewerken het land en leven van de opbrengst ervan.

“Na geruime tijd zult gij een bevel ontvangen; in toekomstige jaren zult gij optrekken tegen het land dat zich van de krijg hersteld heeft, een volk dat uit het gebied van vele volken bijeengebracht is op de bergen Israëls die tot een blijvende wildernis waren geworden, maar het is uit de volken uitgeleid; allen wonen zij in gerustheid.

Gij zult zeggen: ik zal optrekken tegen een land van dorpen, een overval plegen op vreedzame lieden, die in gerustheid wonen, allen zonder muur, grendels of poorten, om buit te maken en roof te plegen, om uw hand te keren tegen de weer bewoonde puinhopen en tegen een natie die uit het gebied der volken bijeengebracht is, die have en goed heeft verworven, die op de navel der aarde woont.”
(Ezechiël 38:8,11,12)

Er is rijkdom en overvloed in het land. Er zijn geen zorgen. Gog is er zeer waarschijnlijk op uit om de rijkdommen van Israël te veroveren. Voor de rijkdommen zie Ezechiël 38:12,13.

Joël 3:9-17 gaat ook over de aanval van Gog tegen Israël. Zo ook Zacharia 14.

De Joden menen, dat in deze tijd “Messias de Zoon van Jozef” (zoals zij de lijdende Messias noemen) in het land zal zijn. Hij zal, zo zeggen zij, in de strijd met Gog sterven (Talmoed, Succah, 52a). Zijn komst gaat aan de komst van “Messias de Zoon van David” (dat is de Messias die als Koning zal regeren) vooraf. Zie voor beide Messiassen mijn boek: “Was Jezus de Joodse Messias?” De rabbijnen menen, dat Messias de Zoon van Jozef 40 jaar eerder dan Messias de Zoon van David zal komen en dat hij de

verstrooiden in Jeruzalem zal verzamelen, de tempel zal herbouwen, waarna er vuur uit de hemel zal neerdalen op het offer.

Als christenen geloven wij, dat de lijdende Messias al gekomen is en dat Hij Zijn leven gegeven heeft om in de eerste plaats Zijn volk (Israël) met God te verzoenen en vervolgens ook al de andere mensen op aarde. Als christenen geloven wij wel, dat in de tijd van de grote verdrukking een heiligdom in Jeruzalem op de tempelberg zal staan, omdat Paulus in 2 Thessalonicenzen 2 daar ook naar verwijst. Het is de vraag, of met dit heiligdom de toekomstige Messiaanse tempel bedoeld wordt, die dan - net als in de tijd van de Maccabeëën - gereinigd moet worden voor de dienst van God in het Messiaanse rijk, of dat een heiligdom bedoeld wordt zoals er nu al staat; een moskee (Al Aksa moskee) of de Dom van de Rots. Wij geloven echter niet, dat in die tijd de Messias zich zal openbaren. Wij geloven dat de Messias Zich pas zal openbaren bij het aanbreken van het Messiaanse vrederijk. En natuurlijk geloven wij als christenen, dat Zijn Naam Jezus is!

Gog ook in Psalm 2

Psalm 2 verwijst naar de (eerste?) aanval van Gog van Magog. Vers 2 maakt duidelijk, dat de volkeren tezamen de strijd zullen aanbinden tegen God en Zijn Gezalfde, de Messias³⁶. Voor de rabbijnen betekent dit, dat de strijd van Gog gestreden zal worden nadat de Messias op aarde gekomen zal zijn. Wij zullen moeten erkennen, dat het er inderdaad op lijkt, dat de strijd van Gog gestreden zal worden als de Messias op aarde zal zijn. Betekent dit, dat de Messias aan het begin van deze strijd al op aarde is, of dat Hij er pas later bij betrokken zal zijn? In ieder geval maakt Psalm 2 duidelijk, dat deze strijd van Gog een godsdienststrijd is. De volkeren willen God en de Messias bestrijden. Dat zou echter ook kunnen betekenen, dat zij de strijd met Israël aanbinden, omdat in

hun ogen Israël de vertegenwoordiger van God en van de Messias (de Here Jezus) is. In dat geval hoeft de Here Jezus nog niet teruggekeerd te zijn op aarde.

[36](#) De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de Here en zijn gezelfde...

Wat in deze Psalm van God gezegd wordt, hebben wij nooit eerder van Hem gehoord: Hij zal lachen om Zijn eigen schepselen. Als de legers van Gog hun ondergang tegemoet gaan, nadat zij gepoogd hebben God en Zijn Messias te verslaan, zal God om hen lachen. Dit is de enige keer in de Bijbel dat wij horen dat God lacht bij de ondergang van Zijn schepselen. Dat betekent, dat het hier toch om een heel ernstige situatie gaat.

De aanvang van de strijd

Ezechiël 38:4 deelt mee, dat God Zelf ervoor zal zorgen, dat Gog tot actie overgaat tegen Israël. Het is niet Gog, dus de antichrist, die het initiatief tot de aanval tegen Israël zal nemen. God Zelf zal het initiatief hiertoe nemen. Hij zal haken in de kaken van Gog slaan en hem naar het land Israël trekken. Zo zal Gog een instrument in de handen van God worden[37](#).

[37](#) Ik zal u komen halen, haken slaan in uw kaken en u doen uittrekken met uw gehele leger: paarden en ruiters, allen volledig uitgerust, een grote schare, met grote en kleine schilden, allen vertrouwd met het zwaard... (Ez. 38:4)

De aanval van Gog zal komen op het moment, dat de verstrooiden van Israël vanuit de gehele wereld naar Israël zijn teruggekeerd en het volk in rust leeft. De laatste strijd met andere volken en de opstand van bevolkingsgroepen in het land (de Palestijnen) zijn voorbij. Ze behoren tot het verleden, zo laat Ezechiël 38:8 weten. De heuvels rond Jeruzalem zijn bebost en staan in bloei. Plotseling komen juist daar de legers van Gog.[38](#)

[38](#) Na geruime tijd zult gij een bevel ontvangen; in toekomstige jaren zult gij optrekken tegen het land dat zich van de krijg hersteld heeft, (een volk) dat uit

het gebied van vele volken bijeengebracht is op de bergen Israëls die tot een blijvende wildernis waren geworden, maar het is uit de volken uitgeleid; allen wonen zij in gerustheid. (Ez. 38:8)

Ezechiël 38:18 zegt, dat Gog “te dien dage” zal komen³⁹. “Te dien dage” kan ook gelezen worden als “op die dag”. Dit betekent niet dat de strijd van Gog slechts één dag zal duren, maar dat hij op een bepaalde “dag” zal komen. Die dag kennen wij uit de profetie van Joël als “de dag des Heren”. Als Gog Israël binnenvalt krijgt hij meteen te maken met Gods oordelen, zoals beschreven is in Ezechiël 38:18.

³⁹ *Maar te dien dage, wanneer Gog komt in het land van Israël, luidt het woord van de Here Here, dan zal mijn grimmigheid opstijgen in mijn neus...*

De nederlaag van de legers van Gog

God zal op twee manieren ervoor zorgen, dat de legers van Gog hun ondergang tegemoet zullen gaan in Israël. Hij zal de legers zelf voor hun eigen ondergang laten zorgen en Hij zal hen extra kastijden met bovennatuurlijke verschijnselen.

“Dan zal Ik op al mijn bergen het zwaard tegen hem oproepen, luidt het woord van de Here HERE; het zwaard van de een zal tegen de ander zijn.” (Ezechiël 38:21) Gods toorn zal over de legers van Gog uitgestort worden. Hij zal hen, net zoals Hij dit in vroeger dagen deed, in verwarring brengen. Het gevolg zal zijn, dat zij elkaar bestrijden en elkaar ten onder zullen brengen.

“Ik zal met hem in het gericht treden door pest en door bloed; stromende regen en hagelstenen, vuur en zwavel zal Ik doen neerregenen op hem, op zijn krijgsbenden en op de vele volken die met hem zijn.” (Ezechiël 38:22)

De genoemde plagen doen ons denken aan de plagen van God, zoals die in Egypte gezien zijn in de tijd van Mozes. In Egypte, bij de aanvang van de geschiedenis van Israël als volk van God en bij

Gog in de eindtijd zien wij een grote haat van de heidense volken tegen Israël als drager en vertegenwoordiger van Gods heerlijkheid op aarde. Egypte en Gog vallen onder hetzelfde oordeel van God: bovennatuurlijke oordelen.

De tweede aanval van Gog

In Ezechiël 39 hebben wij óf het vervolg van de oorlog die in het vorige hoofdstuk begonnen is, óf wij hebben een volgende oorlog tegen Israël. Hoewel wij weten, dat de christenen menen, dat het in hoofdstuk 38 en 39 gaat om een en dezelfde oorlog, willen wij toch de rabbijnen volgen en ervan uitgaan, dat wij in Ezechiël 39 te maken hebben met een tweede aanval van Gog. Of u meent dat het hier om dezelfde aanval gaat dan wel om een volgende, één ding moet voor ons vaststaan: wat hier gebeurt is nog steeds in de tijd van de grote verdrukking.

Ezechiël 39 vertelt ons nu, dat er eindelijk na de (tweede) aanval van Gog een tijd zal aanbreken zonder verdere oorlogen. Dit zal de tijd van het Messiaanse Vrederijk zijn.

“Dan zullen de inwoners van de steden van Israël uitgaan en de brand steken in het wapentuig: kleine en grote schilden, bogen en pijlen, knotsen en speren. Zeven jaar lang zullen zij daarmee hun vuur stoken. Zij zullen geen hout van het veld halen of in de bossen hakken, want met dat wapentuig zullen zij hun vuur stoken. Zo zullen zij hun berovers beroven en hun plundersaars uitplunderen, luidt het woord van de Here HERE.” (Ezechiël 39:9,10)

De nederlaag van Gog

Er zal nu een heel bijzondere situatie ontstaan. De nederlaag van Gog zal zo onvoorstelbaar groot zijn, dat de Israëlieten zeven jaar gebruik kunnen maken van de voorraad “hout” die Gog zal

achterlaten. Wij moeten ons realiseren, dat hier gesproken wordt vanuit de situatie en het leven uit de tijd van Ezechiël. Hij zag nog geen tanks die op benzine reden. Als hier gesproken wordt over een hoeveelheid hout als brandstof, zou dat ook kunnen betekenen een hoeveelheid olie als brandstof.

Na de nederlaag van Gog zal het land Israël bezaaid liggen met de lijken van de gesneuvelde soldaten van Gog. Gedurende zeven maanden na de nederlaag van Gog zullen de lijken van de soldaten van Gog die niet door de vogels en de andere wilde dieren opgegeten zijn, begraven worden. Na die zeven maanden zullen er speciale teams samengesteld worden om te zoeken of er ergens toch nog lijken liggen. Dat zal een Nederlander een beetje vreemd vinden. In Israël is het echter ook mogelijk dat er lijken in grotten en andere onderaardse gangen zullen liggen. Die moeten allemaal opgespoord en begraven worden.

De zorg waarmee Israël de lijken van de vijand zal begraven, zal ertoe leiden, dat de mensen van de andere volken respect voor de Israëlieten zullen krijgen⁴⁰. De volkeren zullen onder de indruk komen van de wijze waarop de Israëlieten met de lijken van hun vijanden omgaan. Zij zullen menen, dat Israël op deze wijze nog genade betoont aan de overwonnen vijand. In werkelijkheid zal Israël het land reinigen, omdat onbegraven lijken een aantasting zijn van de heiligheid en de reinheid van het land⁴¹.

⁴⁰ *Het huis Israëls zal hen begraven om het land te reinigen, zeven maanden lang; ja, het gehele volk des lands zal begraven, en dat zal hun tot roem strekken op de dag dat Ik Mij verheerlijk, luidt het woord van de Here Here. (Ezechiël 39:12,13)*

⁴¹ *Wanneer iemand een zonde begaat, waarop de doodstraf staat, en hij wordt ter dood gebracht en gij hangt hem aan een paal, dan zal zijn lijk gedurende de nacht niet aan de paal blijven, maar gij zult hem dezelfde dag nog begraven, want een gehangene is door God vervloekt en gij zult het land dat de Here, uw God, u als erfdeel geven zal, niet verontreinigen. (Deuteronomium 21:22,23)*

De plaats waar de lijken begraven zullen worden, wordt “het dal der doortrekkenden” genoemd⁴². In gewoon Nederlands wil dit zeggen: het dal (of: de vallei) van de reizigers. Hij ligt ten oosten

van de zee. De Targoem zegt, dat dit de Zee van Ginossar, dat is de Zee van Gennesareth zal zijn. Wij noemen deze zee meestal het meer van Galilea, ook de Zee of het meer van Tiberias. Het woord Ginossar is een samenvoeging van twee woorden die “koninklijke tuinen” betekent. Alleen de rijken konden het zich vroeger veroorloven om in dit gebied land te kopen.

[42](#) *Te dien dage zal Ik aan Gog een plaats geven, waar zijn graf zal zijn in Israël: het dal der doortrekkenden, ten oosten van de zee; en dat zal de weg versperren aan wie erdoor willen trekken. Daar zal men Gog met heel zijn menigte begraven en men zal het noemen: het dal van Gogs menigte. (Ezechiël 39:11)*

Bij dit dal van de reizigers zal de weg versperd worden, zodat men er niet doorheen kan gaan. Dit kan twee betekenissen hebben. Het is mogelijk, dat er zoveel lijken in dit dal zullen liggen, dat de weg voor de reizigers niet begaanbaar zal zijn. Het is ook mogelijk, dat de stank van de ontbindende lijken zo verschrikkelijk zal zijn, dat men de neus moet bedekken als men hier voorbij gaat.

Als herinnering aan de oorlog van Gog zal een speciale stad gesticht worden. De stad zal een bijzondere naam krijgen: Hamona[43](#) (Menigte). In de buurt van het dal van Gogs menigten (of: horden), waarover in Ezechiël 39:11 gesproken werd, zal een stad verrijzen, die de naam Hamona krijgt. De mensen zullen zich bewust zijn, dat nu zovelen in het dal begraven zijn, het de plek is, waar je alles wat geestelijk vervuild of besmet is, kunt brengen.

[43](#) *... ook zal er een stadsnaam zijn: Menigte –; zij zullen het land reinigen. (Ezechiël 39:16)*

Het eind van Gog

In Psalm 2 hoorden wij al, dat God in de eindtijd zal lachen om de ondergang van Zijn vijand Gog. Nergens in de Bijbel lezen wij, dat God over andere vijanden blij kan zijn als zij hun ondergang tegemoet gaan. Dat doet God alleen bij de antichrist, Gog. Ook Ezechiël vertelt dit. Nadat hij in hoofdstuk 18:23 meegedeeld had,

dat God geen behagen heeft in de dood van de zondaar, laat hij nu weten, dat God triomfeert bij de ondergang van deze goddeloze Gog (zie Ezechiël 39:17-20). God verheugt Zich niet vanwege de ondergang van de boosdoeners, maar vanwege de ondergang van het kwaad dat zij uitstraalden en Israël toebrachten.

De afkeer van God voor de horden van Gog is echter toch ook zo groot, dat Hij van hun leiders spreekt met woorden uit de wereld van de dieren. De aanvoerders van Gogs leger worden in Ezechiël 39:18 “rammen” genoemd.

Ezechiël 39:11 zegt, dat Gog zelf hier aan zijn einde zal komen. Hoewel wij in Openbaring 20:7,8 lezen dat duizend jaar later Gog nogmaals zal komen, zal hij hier nu toch aan zijn einde komen. Dit kan niet anders dan verwijzen naar Jesaja 11:4, waar staat, dat de komende Messias de geweldenaar van de eindtijd zal doden met de adem van Zijn mond. Er zal een woord tegen Gog (de antichrist) gesproken worden en hij zal sterven. Terwijl de legers van Gog hun einde zullen bereiken, doordat zij elkaar zullen uitroeien en door de bovennatuurlijke gebeurtenissen die God zal zenden, zal Gog door de Messias Zelf gedood worden. Dit is in overeenstemming met wat het boek Openbaring ons vertelt.

“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kled, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kled en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren. En ik zag een engel

staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd Gods, om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen en slaven, kleinen en groten. En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen zijn leger. En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees. En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten.” (Openbaring 19:11-20:3)

Na de nederlaag en de vernietiging van Gog en zijn legers van Magog komt nu de regeringsperiode van de Messias in het Messiaanse vrederijk. Satan is in die tijd gebonden en zijn handlanger, de antichrist, die hier dus Gog genoemd wordt, is eveneens machteloos en niet levend op aarde. Pas als de duizend jaar van het Messiaanse vrederijk voorbij zijn, zal de duivel tijdelijk zijn vrijheid herkrijgen. Ook de antichrist, Gog, zal (tijdelijk) op aarde terugkeren. Dan blijkt, dat zowel satan als de antichrist niets geleerd hebben. Zij blijven onverbeterlijke haters van God, van Zijn volk Israël en van de Messias. Gog zal opnieuw met zijn aanhang van Magog de strijd met Israël aanbinden en opnieuw proberen Israël van de kaart te vegen. Het zal hem niet lukken. Hij zal opnieuw, maar nu definitief zijn einde vinden.

“En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.” (Openbaring 20:7-10)

Voor de tweede keer zullen de duivel en de antichrist naar hun plaats van straf moeten gaan. Nu echter niet meer tijdelijk, zoals de eerste keer; nu voor eeuwig.

Het doel van Gogs aanval

Wij zagen eerder, dat de grote verdrukking zal komen om Israël te straffen en het volk te dwingen zich voor God te verootmoedigen. Ditzelfde zien wij ook bij Gog. Ezechiël 39:23 vertelt, dat God Zijn aangezicht voor het volk Israël verborgen had⁴⁴. In Deuteronomium 31:17,18 lezen wij, dat de verstrooiing over de aarde en het daarmee samengaande lijden van het volk Israël te maken hadden met het feit, dat God Zijn aangezicht voor hen verborgen had⁴⁵. Dit “verbergen van Gods aangezicht” betekent, dat God in die tijd deed alsof Hij het lijden van Zijn volk niet zag. Hierdoor was het mogelijk dat Israëls vijanden hen vervolgden en verdrukten.

⁴⁴ En de volken zullen weten, dat het huis Israëls om zijn ongerechtigheid in ballingschap is gegaan; omdat zij Mij ontrouw geworden waren, had Ik mijn aangezicht voor hen verborgen en hen overgegeven in de macht van hun tegenstanders, zodat zij allen door het zwaard vielen.

⁴⁵ Te dien dage zal mijn toorn tegen hen ontbranden, Ik zal hen verlaten en mijn aangezicht voor hen verbergen, zodat zij verteerd worden en vele rampen en benauwdheden hen treffen. Dan zullen zij te dien dage zeggen: Hebben die

rampen ons niet daarom getroffen, omdat onze God niet in ons midden is? Doch Ik zal te dien dage mijn aangezicht volkomen verbergen vanwege al het kwaad, dat zij gedaan hebben: dat zij zich tot andere goden hebben gewend.

God kan met een kromme stok een rechte slag slaan! Dit geldt ook de verschrikking van de grote verdrukking, dus ook voor de aanval van Gog. Israël zal door de nood gedwongen tot God terugkeren en zich voor Hem reinigen en zich door Hem laten reinigen. Er zal een oprechte bekering van Israël komen, waarna God Zijn aangezicht nooit meer voor hen zal verbergen.

Hoewel onze vertaling in Ezechiël 39:26 zegt, dat de Israëlieten in die tijd hun smaad en ontrouw zullen vergeten, vertalen de Joden dit net andersom. Zij vertalen: *“Zij zullen hun smaad en ontrouw dragen!”* Dat betekent, dat zij zich dan werkelijk en volkomen schuldig zullen voelen en weten voor God. Dit is in overeenstemming met Zacharia, die zegt dat zij dan als gevolg van berouw, vanwege de smaad en de ontrouw, bitter zullen wenen.

“Te dien dage zal Ik zoeken te verdelgen alle volken die tegen Jeruzalem oprukken. Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene. Te dien dage zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadadrimmon in het dal van Megiddo; het land zal een rouwklacht aanheffen...” (Zacharia 12:9-12a)

Gods zegen

In die tijd zal er in de hele wereld niet één verdwaalde Jood achterblijven. Allen die tot één van de twaalf stammen van Israël behoren, zullen in het land Israël wonen. Ze zullen er veilig wonen. Dan zal God, zoals ook Joël gezegd had (Joël 2:28-32), Zijn

Geest op het volk uitstorten⁴⁶. Dit betekent, dat God niet alleen Zijn Geest over het volk zal uitgieten, maar hen ook zal vullen met Zijn liefde en heerlijkheid. Het hart van steen zal bij het volk verwijderd zijn. Zij zullen nu werkelijk God liefhebben met hun hele hart, met hun hele ziel, met al hun kracht, zoals één van de eerste opdrachten die God hen gaf, luidde.

⁴⁶ *En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here Here. (Ezechiël 39:29)*

De behoudenis

Wij zagen al eerder bij Joël, dat er in deze tijd sprake is van een bijzondere behoudenis. Wij realiseerden ons toen, dat het hierbij niet gaat om een behoudenis in de hemel, maar een behoudenis op aarde. Het wilde zeggen, dat je behouden uit de grote verdrukking komt en nu het Messiaanse vrederijk kunt binnengaan. De Jeruzalemse Talmoeed (Sheviis 4:8) spreekt ook over de behoudenis van die tijd en zegt, dat hij die in de periode van zeven jaar van Gog sterft, geen deel zal hebben in de komende wereld. Opmerkelijk is, dat hier ook gesproken wordt over een periode van zeven jaar en dat deze hele periode gezien wordt als de tijd van Gog!

10. DE STRIJD OM JERUZALEM

“Godsspraak, het woord des HEREN, over Israëel. Aldus luidt het woord van de HERE, die de hemel uitspant en de aarde grondvest, en de geest des mensen in diens binnenste formeert. Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen.” (Zacharia 12:1-3)

“Zie, er komt een dag voor de HERE, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden. Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden. Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts.” (Zacharia 14:1-4)

Er is een bepaalde overeenkomst tussen enkele belangrijke profetieën uit de boeken Ezechiël en Joël en enkele belangrijke profetieën uit het boek Zacharia. Joël vertelt, dat in de eindtijd, in de grote verdrukking die hij de Dag des Heren noemt, de legers van Gog verschrikkelijk zullen huishouden in het land Israëel. De profeet Ezechiël vertelt in de hoofdstukken 38 en 39 van zijn boek, dat Gog met zijn legers het land Israëel zal binnenvallen en er een verpletterende nederlaag zal lijden. Zacharia deelt mee, wat Gog bezielt om tot de aanval tegen Israëel en Jeruzalem over te gaan. Daarnaast zijn er uitspraken, die zowel door Ezechiël als door

Zacharia genoemd worden.

God is de initiatiefnemer

In hoofdstuk 8 van zijn boek deelt Zacharia mee, dat God de initiatiefnemer is van de gebeurtenissen die in de grote verdrukking zullen plaatshebben. Dat had Ezechiël ook reeds meegedeeld. *“Het woord van de HERE der heerscharen geschiedde aldus: zo zegt de HERE der heerscharen: Ik ben voor Sion in grote ijver ontbrand; in gloeiende ijver ben Ik ervoor ontbrand.”* (Zacharia 8:1,2. Zie ook Zacharia 14:2 en Ezechiël 39:1,2) Het woord “ijver” kan ook en kan zelfs beter vertaald worden door “**vurig**” of “**enthousiast**”. Heel mooi geeft Het Boek het weer: *“Opnieuw sprak de HERE van de hemelse legers tegen mij: ‘Ik ben zeer verontrust (zelfs ziedend van toorn) over wat Jeruzalems vijanden haar hebben aangedaan.’”*

De bedoeling kan ook weergegeven worden met het woord “jaloersheid”. De Bijbel deelt ons in de tien geboden mee, dat God een jaloers God is. God wil niet dat Hij Zijn eer met anderen moet delen. God kan er niet in berusten als anderen iets van Hem afpakken. Het land Israël is Gods land en de stad Jeruzalem is Gods stad. De strijd om Jeruzalem moet voor ons als christenen daarom altijd vanuit de Bijbel gezien worden. Wij kunnen niet achter een politieke oplossing staan, die in strijd is met de Bijbelse oplossing. Zoals islamieten het probleem vanuit de Koran benaderen en een oplossing wensen die in overeenstemming is met hun geloof, zo benaderen wij deze zaak vanuit de Bijbel en willen wij een oplossing vanuit de boodschap die wij als gelovigen uit de Bijbel geleerd hebben. De islamitische Arabieren hebben vanuit de Bijbel gezien geen enkel recht op het land Israël, noch op de stad Jeruzalem en dus ook niet op de tempelberg. Het land, de stad en de tempelberg zijn van God Zelf. En Hij heeft het land, de stad en de berg in bruikleen gegeven aan het volk der Joden. Als

christenen zullen wij daarom altijd achter Israël moeten staan als het gaat om de vraag, wie het beheer over deze plaatsen mag hebben.

God wordt hevig jaloers als Zijn land Israël, Zijn stad Jeruzalem en Zijn tempelberg in handen komen van mensen die daar geen recht op hebben. Zo zal God in de eindtijd vreselijk jaloers worden op Gog, als deze Gog zijn handen zal uitstrekken naar de eigendommen van God. En als God jaloers wordt en in woede ontsteekt, berg je dan maar!

Zacharia's last

In hoofdstuk 12 van zijn boek vult Zacharia hierbij aan, dat de profetie die hij uitgesproken heeft, als een last op zijn hart drukte. In onze vertaling is het woord dat Zacharia gebruikte vertaald als “*Godsspraak*”. De Statenvertaling heeft letterlijk “*last*” vertaald. De aankondiging van wat in de eindtijd zal gebeuren, lag als een last op het hart van Zacharia. Zoals Ezechiël en Joël verschrikkelijke dingen gezien hadden, die op de dag des Heren zouden geschieden, zo had ook Zacharia deze gezien. De aanblik hiervan benauwde hem en maakte hem onrustig en verdrietig. Hij leed en had pijn in zijn hart, als hij zag op welke wijze in de eindtijd zijn volk zou moeten lijden en welke verschrikkingen zij zouden moeten meemaken. Aan de andere kant moet hij ook de vreugde gekend hebben, als hij zag, hoe daarna God Zijn volk terzijde zou staan en tot heerlijkheid zou brengen.

Zoals Joël de legers van de eindtijd naar Israël zag komen en het gehele land zag overspoelen, zoals Ezechiël zag, dat dit de legers van Gog waren, zo zag Zacharia, dat het uiteindelijke doel waarvoor zij kwamen, de stad Jeruzalem was. Ook hij zag, dat de volkeren die zich op een bittere wijze tegen Israël gekeerd hebben, in de eindtijd de eindafrekening van God Zelf zullen ontvangen. Zacharia zag, dat deze eindafrekening van God een bittere pil voor

de heidense volkeren zal zijn.

Een bijzondere terugkeer naar Israël en Jeruzalem

Zacharia maakt duidelijk, dat in de eindtijd God zeer verontwaardigd zal zijn en dat ook zal laten merken, om wat de volkeren Israël hebben aangedaan. In die tijd zal God naar Jeruzalem terugkeren (Zacharia 8:3). Niet alleen God zal dan naar Jeruzalem zijn teruggekeerd, ook de Israëlieten die over de gehele aarde verstrooid waren, zullen dan naar het eigen land zijn teruggekeerd. Zij zullen als oude mannen en oude vrouwen op (bankjes op) de pleinen zitten, terwijl ook de jongens en de meisjes er vrij en ongedwongen zullen spelen:

Zo zegt de Here der heerscharen: Er zullen weer oude mannen en vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten, ieder met een stok in de hand vanwege zijn hoge leeftijd. Ook zullen de pleinen der stad vol zijn van jongens en meisjes, die daar spelen. (Zacharia 8:4,5).

De straf was letterlijk gekomen. God had gezegd: *“Ik zal hen als een stormwind heen drijven naar allerlei volken die zij niet kennen, en achter hen zal het land verwoest worden, zodat niemand daarin heen en weer trekt. Aldus hebben zij het lieflijke land tot een woestenij gemaakt.”* (Zacharia 7:14) Nu zal de zegen ook letterlijk komen.

Dit laatste is in onze tijd al voor een deel in vervulling gegaan. Er staan weer bankjes op de pleinen van de oude stad en er zitten oude mannen en vrouwen op, terwijl de kinderen er spelen. Vervolgens zullen de mensen ook geestelijk, in hun hart, veranderd worden⁴⁷, zodat ze weer gekend worden als het volk van God⁴⁸. Hun hart zal zich dan weer verheugen in God⁴⁹. Dan is er een eind gekomen aan de periode van afval, waarover de Bijbel en de rabbijnen spreken.

47 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste, en Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden; zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn. (Ezechiël 11:19,20)

48 Ik breng hen terug en zij zullen binnen Jeruzalem wonen. Zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn, in trouw en in gerechtigheid. (Zacharia 8:8)

49 Dan zullen zij zijn als een held van Efraïm, en hun hart zal zich verheugen als van wijn; ook zullen hun zonen het aanschouwen en zich verheugen, hun hart zal jubelen in de Here. (Zacharia 10:7)

De inzameling van de Israëlieten vanuit alle volken naar het eigen land zal op een bijzondere manier geschieden. God zal hen terugfluiten! *“Ik zal hen tot Mij fluiten en hen vergaderen, want Ik bevrijd hen, en zij zullen even talrijk worden als zij waren.”* (Zacharia 10:8) Terwijl de Here Jezus Zijn engelen zal uitzenden met luid bazuïngeschal, die de uitverkorenen (de Israëlieten) vanuit de uithoeken van de aarde naar het land Israël zullen brengen (Mattheüs 24:31), zal God Zelf hen terugfluiten! In de Joodse traditie wordt hierbij gedacht aan Messias de Zoon van Jozef, die van de stam van Efraïm zal zijn, die nu oorlog zal voeren voor het volk Israël. Hij zal echter in de strijd sneuvelen. God zal hem terugbrengen uit de dood in het leven en hem macht geven over zijn vijanden. Op hem, Messias de Zoon van Jozef, zijn de woorden van Zacharia 10:7 van toepassing: *“Dan zullen zij zijn als een held van Efraïm.”* Met *“de held van Efraïm”* (dat is Messias de Zoon van Jozef) zullen zij de overwinning over Gog behalen.

De catastrofe die Gog zal brengen

“Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden.” (Zacharia 14:2)

De profeet Ezechiël had hetzelfde aangekondigd. *“Zo zegt de Here*

HERE: zie, Ik zál u, Gog, grootvorst van Mesek en Tubal! Ik zal u komen halen en u voortdrijven, u doen optrekken uit het verre noorden en brengen op de bergen van Israël.” (Ezechiël 39:1,2) Het wordt een verschrikkelijke tijd, zoals nooit eerder geweest is en zoals er ook nooit meer zal zijn, zo zeiden zowel Daniël als de Here Jezus.

Terwijl veel Joden op dit moment overtuigd zijn dat Jeruzalem de eeuwige en ondeelbare hoofdstad van de staat Israël is en nooit meer in handen van heidenen zal komen, zegt Zacharia, dat dit in de tijd van Gog toch nog een keer het geval zal zijn. De inwoners van de stad zullen opnieuw in ballingschap weggevoerd worden. Als krijgsgevangenen zullen zij weggevoerd worden.

Zacharia kondigt een verschrikkelijk feit aan. *“In het gehele land, luidt het woord des HEREN, zullen twee derden uitgeroeid worden en de geest geven, maar een derde zal daarin overblijven. Dat derde deel zal Ik in het vuur brengen, en Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen Mijn Naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: dat is Mijn volk; en zij zullen zeggen: de HERE is mijn God.”* (Zacharia 13:8,9)

Er is verschil van mening over de vraag of in Zacharia 13:8 vertaald moet worden *“in het gehele **land** zullen twee derden uitgeroeid worden”*, of *“op de gehele **aarde** zullen twee derden uitgeroeid worden”*. De profeet Zacharia spreekt hier over een afschuwelijke catastrofe die in de eindtijd zal plaatshebben. Het lijkt mij, dat wij hier niet moeten denken aan de gehele aarde. Zacharia spreekt niet over de gehele aarde. Hij spreekt over de aanval van Gog op Israël. Hier wordt dus gezegd, dat in de tijd van de grote verdrukking maar liefst tweederde deel van het volk Israël om het leven zal komen. Begrijpt u nu, waarom de Joden die de Bijbel kennen en die in Israël wonen, zo bang zijn voor de toekomst? Zij weten, dat Gog met zijn legers zal komen, het land plat zal lopen, dood en verderf zal zaaien en maar liefst tweederde van het volk van Israël zal uitroeien. Het is geen wonder, dat God

daarna zo hard tegen Gog en zijn metgezellen zal optreden! Het is begrijpelijk, dat rabbijnen soms zeggen, dat de tweederden die uitgeroeid zullen worden, mensen zijn, die als proselieten tot het Joodse volk en geloof zijn overgegaan. Er is in de Bijbeltekst echter geen enkele reden om te denken, dat het hier niet gaat over het volk Israël, maar dat het gaat om bekeerde heidenen, die door deze geboorteweeën gereed gemaakt worden om het Messiaanse rijk binnen te gaan. Deze gedachte zou de Joden gerust moeten stellen. Het is begrijpelijk, dat veel Joden zich door deze gedachte niet laten geruststellen. De rabbijnen zeggen immers ook niet dat zij, die uit Jeruzalem weggevoerd worden, zoals Zacharia 14:2 zegt, proselieten zijn. Het zijn de mensen van het volk Israël, die dit zullen meemaken.

De verschrikkelijke catastrofe van de grote verdrukking, die door Jeremia (30:7) *“de dag van Jacobs benauwdheid”* genoemd was, zal een bijzondere uitwerking hebben. Het doel van de grote verdrukking voor Israël zal bereikt worden. Het volk zal tot inkeer komen en zich voor God verootmoedigen.

“Zij zullen Mijn Naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: dat is Mijn volk; en zij zullen zeggen: de HERE is mijn God.” (Zacharia 13:9) Hoe deze verandering bij het volk te zien zal zijn, vertelde Zacharia al in zijn twaalfde hoofdstuk. God zal Zich dan als de machtige strijder betonen aan de legers van Gog, hen verslaan en Israël bevrijden (Zacharia 12:7-9), waarna er een grote geestelijke ommekeer bij het volk zal komen (Zacharia 12:10-14).

In hoofdstuk 14:1 zegt Zacharia nog eens nadrukkelijk, dat hij het heeft over de dag des Heren, dat is de tijd, dat Gog van Magog tegen Israël zal oprukken. Het zal een verschrikkelijke tijd worden.

De rabbijnen zeggen, dat na de dood van Messias de Zoon van Jozef de legers van Gog naar Israël zullen optrekken en de rijkdom van het land zullen roven. Christenen, die in de komst, het lijden, sterven en de opstanding van Jezus reeds de Persoon en het werk

van Messias de Zoon van Jozef zien, zien een lange tussenperiode tussen de eerste komst van de Here Jezus en de komst van de legers van Gog.

Jeruzalem, de oorzaak van de strijd

“Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen.” (Zacharia 12:2,3)

De Statenvertaling zegt dit als volgt: *“Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen tot een **drinkschaal der zwijmeling** allen volken rondom; ja, ook zal zij zijn over Juda, in de belegering tegen Jeruzalem. En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot **een lastige steen** allen volken; allen, die zich daarmee beladen, zullen gewisselijk doorsneden worden; en al de volken der aarde zullen zich tegen haar verzamelen.” (Zacharia 12:2,3)*

“Zie, er komt een dag voor de HERE, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden. Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen.” (Zacharia 14:1,2a)

Het Boek geeft heel duidelijk de betekenis van Zacharia's woorden weer. *“Ik zal Jeruzalem en Juda als een beker gif laten zijn voor alle omringende volken die hun legers sturen om Jeruzalem te omsingelen. Jeruzalem zal een zware steen zijn die als een last op de wereld ligt. Al zullen alle volken ter wereld zich verenigen in een poging haar te verwijderen, toch zullen zij allemaal door haar worden verpletterd.”*

De Groot Nieuws Bijbel zegt het weer enigszins anders en maakt daardoor andere feiten wat duidelijker. *“Ik maak van Jeruzalem een beker wijn waarvan de volken rondom beneveld zullen raken.*

Zij zullen Jeruzalem belegeren en ook de overige steden van Juda. Als die dag aanbreekt, maak Ik van Jeruzalem een zware steen voor de volken. Als zij die proberen te tillen, zullen ze hun handen eraan openrijten. Alle volken van de aarde rukken met vereende krachten tegen haar op.”

Al in een grijs verleden deelde de Bijbel mee, dat als de Joden eens naar hun eigen land zouden zijn teruggekeerd, de stad Jeruzalem tot een probleem zou worden tussen hen en de omringende volkeren. Het kan niet anders, of hier wordt al bedoeld, dat de Bijbel voorzag, dat in de eindtijd er een strijd zou zijn om het eigendomsrecht van de stad Jeruzalem. En dat is precies wat wij al geruime tijd zien. Joden en islamieten bestrijden elkaar als het gaat om de eigendomsrechten van deze stad en in het bijzonder als het gaat om de eigendomsrechten van de heilige plaats: de tempelberg.

Jeruzalem zal als een beker vergif worden voor de omringende volken

Zacharia kondigt op twee manieren aan, dat de stad Jeruzalem tot een catastrofe voor de Arabieren en de andere volkeren zal worden. Hij doet dit met de gedachte van een beker vergif en met de gedachte van een steen die zo scherp en zwaar is, dat je je snijdt aan de randen, terwijl hij daarna op je valt en je verplettert.

De bedoeling van Zacharia 12:2 is, dat God zegt, dat Hij in de eindtijd Jeruzalem zal maken tot een schaal vol vergif, waardoor de volkeren rond Israël bedwelmd zullen raken en over de stad zullen struikelen en vallen, waardoor het oordeel hen zal treffen. In hun bedwelming zullen zij menen, dat zij recht op deze stad hebben en zullen zij het eigendomsrecht van de stad Jeruzalem opeisen. De overmoedige volkeren op aarde zullen de islamitische Arabieren in hun strijd om Jeruzalem steunen en met de Arabieren ten val komen. Zij zullen merken, dat zij niet slechts tegen de Joden

gestreden hebben, maar tegen God en Zijn Gezalfde (Zijn Messias), zoals Psalm 2 dit duidelijk maakt. De stad zal echter als een beker vergif op hen inwerken. De volkeren zullen “vergiftigd” worden en een vreselijke dood sterven.

Het beeld van een beker vergif was ook al door Jesaja genoemd. *“Daarom, hoor toch dit, ellendige, en beschonkene, maar niet van wijn. Zo zegt uw Here, de HERE en uw God, die de rechtszaak van zijn volk verdedigt: zie, Ik neem uit uw hand de beker der bedwelming; de kelk mijner grimmigheid zult gij niet langer drinken. En Ik geef die in de hand van hen die u verdrukken, die tot u zeiden: werp u neer, opdat wij over u heengaan; en gij maaktet uw rug als de aarde en als een straat voor wie daarover gingen.”* (Jesaja 51:21-23) Het is het beeld van de toorn van God en van Zijn oordeel.

Wie een beker vergif drinkt, is niet meteen dood. Eerst zal hij niets merken. Pas even later merkt hij, dat het gif zijn werk doet. Zo zal het gaan met de volken in de eindtijd die dan tegen Jeruzalem zijn opgetrokken. Eerst zullen zij menen, dat zij de strijd gewonnen hebben. Terwijl zij het vergif al gedronken hebben, weten zij dit niet en merken zij het ook niet direct. Zij zullen feestvieren, omdat zij Jeruzalem onderworpen hebben.

Let er op, dat terwijl Jeruzalem als een steen voor de hele wereld zal zijn, Jeruzalem als een beker vergif zal zijn voor de omringende volken. Een beker gif spreekt van bedwelming. De omringende volken zullen beneveld worden in hun denken. Denk hierbij aan de huidige zelfmoordcommando's, die menen het paradijs te zullen binnengaan en daar 70 maagden te krijgen, omdat zij tegen Jeruzalem streden. Denk hierbij ook aan de financiële steun die nabestaanden van terroristen van Irak ontvangen.

Jeruzalem zal als een scherpe en zware steen

worden voor de gehele wereld

Het beeld dat hier gebruikt wordt is een beeld uit de oudheid. Het gaat hier over grote massieve steenblokken, die gebruikt werden voor hoge massieve muren en gebouwen. Als voorbeeld zouden wij kunnen denken aan de enorme steenblokken, zoals ze gebruikt werden voor de bouw van de tempelmuur en zoals ze nog altijd te zien zijn bij de westelijke muur van de tempel in Jeruzalem, de zogenoemde Klaagmuur. Om zulke stenen op hun plaats te kunnen krijgen, ja om ze zelfs maar in beweging te kunnen krijgen, betekende in de oudheid, dat er nogal eens ongelukken bij gebeurden en dat mensen als gevolg van een ongeval stierven. Dit beeld wordt hier gebruikt.

Anderen denken aan grote zware stenen die in het veld liggen, terwijl dat veld geploegd dient te worden. De stenen liggen half in de aarde gezonken en moeten verwijderd worden, voordat de landman met de ploeg het land kan bewerken. Met de hand moet hij de zware stenen uit de grond losmaken en ze naar de rand van het veld dragen. Ook dan kon het nogal eens gebeuren, dat iemand zich verwondde aan zo'n steen.

Zoals mensen zich menigmaal aan een steen verwond hebben, zo zullen de volken van de eindtijd zich verwonden aan Jeruzalem. Zoals mensen soms een te zware steen optilden, waarna het hele gewicht op hun voeten terechtkwam, zo zullen de vijandige volken een gelijksoortige ervaring hebben met Jeruzalem. De stad Jeruzalem zal als een massieve, zware steen zijn, die zij niet kunnen tillen, ook al denken zij, dat zij hem met gemak kunnen tillen.

Het gevolg zal zijn, dat er paniek zal uitbreken bij de vijandige volkeren. *“Te dien dage, luidt het woord des Heren, zal Ik alle paarden treffen met verbijstering, en hun berijders met krankzinnigheid; over het huis Juda zal Ik mijn ogen openhouden, doch alle paarden der natiën zal Ik treffen met blindheid.”*

(Zacharia 12:4) Het Boek gebruikt de volgende woorden: *“In verwarring brengen en krankzinnig maken.”* De volkeren zullen in de verwarring gek van angst worden. Zij zullen verzuimen om volgens de normale regels van de oorlogvoering te strijden. Ze zullen in hun angst niet meer weten wat zij moeten doen en de domste vergissingen maken. Ze zullen een leger worden dat gemakkelijk te verslaan is. Dat belooft God ook, als Hij zegt, dat Hij over het huis Juda Zijn ogen open zal houden.

De grote Jodenhater uit vroeger tijden, Haman, heeft dit indertijd aan den lijve ondervonden. *“En brieven werden door middel van ijlboden verzonden naar alle gewesten des konings, dat men zou verdelgen, doden en uitroeien alle Joden, van knaap tot grijsaard, zelfs kinderen en vrouwen, op één dag, op de dertiende van de twaalfde maand (dat is de maand Adar) en dat men hun bezittingen zou buitmaken. Een afschrift van de brief moest in elk gewest als wet uitgevaardigd en aan alle volken bekendgemaakt worden, opdat zij tegen deze dag zich gereed zouden houden.”* (Esther 3:13,14)

Haman had het zo geregeld, dat alle mensen in het gehele rijk, ongeacht van welk volk zij afkomstig waren, moesten meewerken in het uitroeien van de Joden. Maar God kwam tussenbeide. Later stierf Haman aan de paal die hij opgericht had om zijn grote Joodse tegenstander, Mordechai, aan te laten ophangen. De Bijbel geeft daar een nauwkeurig verslag van.

“Toen zei de koning: wie is er in de voorhof? Haman nu was juist in de buitenste voorhof van het koninklijk paleis gekomen om de koning te zeggen, dat hij Mordechai zou spietsen op de paal die hij voor hem had opgericht. En Charbona, een der bij de koning dienstdoende hovelingen, zei: Bovendien; zie, de paal welke Haman gemaakt heeft voor Mordechai, die in het belang des konings gesproken heeft, staat bij het huis van Haman, vijftig el hoog. Toen zei de koning: Spietst hem daarop. En men spietste Haman op de paal die hij voor Mordechai had opgericht. Toen bedaarde de

gramschap van de koning. Toen zei koning Ahasveros tot koningin Esther en de Jood Mordechai: Zie, het huis van Haman heb ik aan Esther gegeven en hemzelf heeft men op de paal gespietst, omdat hij zijn hand tegen de Joden heeft uitgestrekt.” (Esther 6:4; 7:9,10; 8:7)

Terugbetaling van het geroofde

Wij zagen in Esther 3:13,14 dat ook in de tijd van Haman de tegenstanders er al op uit waren om de bezittingen van de Joden te roven. Deze houding, dit roven is door de eeuwen heen kenmerkend geweest voor de vijanden van Israël. Maar God heeft dit niet over het hoofd gezien.

In deze tijd zal er een terugbetaling plaatshebben van alles wat de heidense volkeren van de Joden geroofd hebben. Vele keren moesten de Joden berooid een land verlaten om in een ander land een nieuw bestaan op te bouwen. Vaak moesten zij al hun bezittingen achterlaten. Zo roofden hun vijanden hun zilver en hun goud. Maar er komt een dag van terugbetaling. Er komt een dag van herstelbetalingen. God belooft Zijn volk: *“Zie, er komt een dag voor de HERE, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden.”* (Zacharia 14:1) Zoals de Egyptenaren bij het vertrek van de Israëlieten alsnog hun loon voor de slavenarbeid moesten uitbetalen, waarna de Israëlieten beladen met zilver en goud de woestijn ingingen, zo zullen de volken die door de eeuwen heen de Joden bestolen hebben, het geroofde moeten terugbetalen.

God zal optreden in de strijd!

“Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg.” (Zacharia 14:3) *“De HERE trekt uit als een held; als een krijgsman doet Hij de strijdlust ontbranden; Hij heft de strijdkreet aan, ja schreeuwt die uit; Hij betoont Zich een held tegen zijn vijanden.”* (Jesaja 42:13)

Zoals God vroeger optrad in de dagen van de krijg, zo zal God nu komen om Zijn volk Israël te beschermen. Zoals God voor Israëls bescherming optrad bij de uittocht uit Egypte, zo zal God dit in de toekomst opnieuw doen. *“Evenals in de dagen, toen gij uittoogt uit het land Egypte, zal Ik hem wonderen doen zien. De volken zullen het zien en beschaamd worden, beroofd van al hun kracht; zij zullen de hand op de mond leggen, hun oren zullen doof worden. Zij zullen stof lekken als een slang, als kruipende dieren der aarde; zij zullen bevend uit hun burchten komen, sidderend zullen zij komen tot de HERE, onze God, en zij zullen voor U vrezen.”* (Micha 7:15-17)

“De HERE is een krijgsheld; HERE is Zijn Naam. De wagens van Farao en zijn legermacht wierp Hij in de zee; de keur van zijn wagenhielden werd in de Schelfzee gedompeld. Watervloeden overdekten hen; in de diepte zonken zij als een steen. Uw rechterhand, HERE, heerlijk door kracht, uw rechterhand, HERE, verpletterde de vijand. In uw grote majesteit vernietigdet Gij wie tegen U opstonden; Gij liet uw toorn gloed los, hij verteerde hen als stoppels.” (Exodus 15:3-7) Het gevolg was, dat het volk zelf niets hoefde te doen om zich te beschermen. Zo was het ook aangekondigd: *“De HERE zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.”* (Exodus 14:14)

De Messias zal komen en Israël beschermen

“Te dien dage zal de HERE de inwoners van Jeruzalem beschutten, en wie onder hen struikelt, zal te dien dage zijn als David, en het huis van David als God, als de Engel des HEREN voor hun aangezicht.” (Zacharia 12:8) In deze tekst zien de rabbijnen een verwijzing naar de Messias, de Zoon van David, de koninklijke Messias. De Messias zal immers Israëls vijanden overwinnen en over hen heersen.

Abarbanel meende, dat hier niet naar Messias de Zoon van David verwezen werd, maar naar Messias de Zoon van Jozef, die in de

strijd zal omkomen. Hij zal immers niet sterven omdat hij gezondigd heeft of omdat hij lichamelijk zwak is. Hij zal een volmaakt menselijk wezen zijn en een machtige strijder.

Rabbi Shmuel Yerushalmi [in The Book of Trei-Asar (2) Me'am Lo'ez] zegt, dat de Messias als een Goddelijk Wezen zal zijn, dat Hij als een engel van de Here aan het hoofd van Israël zal staan en als een wrekende engel van de Here de heidense volken zal bestrijden.

Let er overigens op, dat Zacharia 12:8 zegt, dat God Zelf in die tijd de inwoners van Jeruzalem zal beschermen. Hij zal niet slechts één engel of een leger engelen uitzenden om Zijn volk te beschermen. Hij zal dit Zelf doen. De reden waarom Hij dit Zelf zal doen, is: liefde; liefde voor Zijn volk.

Terwijl God Zelf aan de ene kant Zijn volk zal beschermen, zal Hij Zelf ook de strijd aanbinden met de heidense volkeren en hen vernietigen.

De rabbijnen menen, dat de nederlaag van Gog zal plaatshebben in de buurt van het Loofhuttenfeest. Daarom zullen de niet-Joden, die niet meegedaan hebben met de strijd tegen Israël vervolgens jaarlijks op het Loofhuttenfeest naar Jeruzalem komen om te gedenken wat er gebeurd is. Zacharia 14:16.

Messias De Spruit

Zoals Joël aankondigde dat de Messias als de leraar ter gerechtigheid zou komen, zoals Jesaja aankondigde dat de Messias zou komen om het volk Israël met God te verzoenen (Jesaja 53), zo kondigt ook Zacharia de komst van de Messias aan. De Messias zal niet alleen komen om het volk in de strijd terzijde te staan, Hij zal ook een grote geestelijke zegen brengen. Zacharia geeft hierover een aantal bijzondere vermeldingen.

Verschillende keren vertelt Zacharia - haast in cryptische stijl - over de komende Messias. Eerst zegt hij het volgende: *“Zo zegt de HERE der heerscharen: zie, een man, wiens naam is Spruit. Deze zal uit zijn plaats uitspruiten en hij zal de tempel des HEREN bouwen. Ja, hij zal de tempel des HEREN bouwen en hij zal met majesteit bekleed zijn en als heerser zitten op zijn troon; en hij zal priester zijn op zijn troon; heilzaam overleg zal ertussen hen beiden zijn.”* (Zacharia 6:12,13)

Meestal denken uitleggers, dat met de hier (en in Zacharia 3:8) genoemde Spruit, de landvoogd Zerubbabel bedoeld wordt. Hij zou dan ook de Spruit uit de stam van Isaï moeten zijn (Jesaja 11:1). Het moet echter duidelijk zijn, dat met de Spruit uiteindelijk niet de landvoogd Zerubbabel bedoeld wordt, maar de komende Messias. Rabbi Shmuel Yerushalmi schrijft, dat de Schrift duidelijk maakt, dat God de Messias zal zenden, die zal uitspruiten.

De grote Joodse geleerde Rashi heeft verklaard, dat met de man wiens naam is Spruit de Messiaanse koning bedoeld wordt. Radak zegt hierbij, dat hij (de Messias) zal bloeien vanuit Jeruzalem. Vanuit Jeruzalem zal de grootheid van het ware koningschap op hem gelegd worden.

Deze Spruit zal de (derde) tempel bouwen (Zacharia 6:13). Zerubbabel heeft de tweede tempel gebouwd. Hij is echter nooit koning geweest, zoals hier van de Spruit gezegd wordt. Wat hier van de Spruit gezegd wordt, *“hij zal met majesteit bekleed zijn”* (Zacharia 6:13) kan onmogelijk op Zerubbabel toegepast worden! Ook het in deze tekst genoemde *“heilzaam overleg zal er tussen hen beiden zijn”*, is er nooit tussen de koningen en de priesters uit de tijd van de tweede tempel geweest. Er was juist altijd een controverse tussen die twee! Er was in die tijd geen harmonie tussen de hogepriester en de koning. De hogepriesters kochten hun functie nota bene met geld. Het was een ere functie geworden. Pas in de tijd van de derde tempel zal er harmonie zijn tussen Hogepriester en Koning.

Messias de Herder

In hoofdstuk 13 spreekt Zacharia een tweede keer over de Messias, waarbij hij nu - net zoals Jesaja in hoofdstuk 53 - wijst op het lijdende aspect van de Messias. Zacharia schrijft:

“Zwaard, waak op tegen Mijn herder, tegen de man die Mijn metgezel is, luidt het woord van de HERE der heerscharen; sla die herder, zodat de schapen verstrooid worden; en Ik zal Mijn hand keren tegen de kleinen.” (Zacharia 13:7)

De rabbijnen hebben een heel andere kijk op deze tekst dan wij als christenen hebben. Terwijl wij in deze tekst God toch duidelijk horen spreken over ZIJN herder, terwijl wij weten, dat Jesaja ook spreekt over de verstrooide schapen van het huis Israëls, denken de rabbijnen, dat met deze herder de koning van Babel bedoeld wordt, of dat het bondgenootschap Edom-Rome bedoeld wordt. Zij menen, dat met de hier genoemde “metgezel” de islamitische volken, dus de Arabieren, bedoeld worden.

Deze rabbijnse gedachte komt mij zeer vreemd voor, gezien het feit, dat Rashi bij *“Zwaard, waak op tegen Mijn herder”* gezegd heeft, dat het zwaard opgeroepen wordt tegen de man, die van God de opdracht ontvangen had om over Zijn kudde in de ballingschap te waken. Ook zei Rashi, dat met de “metgezel” bedoeld werd, degene die God moest helpen om voor Zijn kudde te zorgen.

Het lijkt mij, dat in vroeger tijden anders over de vervulling van deze woorden gedacht is. Vóór de gevangenneming van de Here Jezus lezen wij: *“En na de lofzang gezongen te hebben vertrokken zij naar de Olijfberg. Toen zei Jezus tot hen: gij zult allen aan Mij aanstoot nemen in deze nacht. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden.”* (Mattheüs 26:30,31)

In het Hebreeuws staan er slechts twee woorden waar bij ons

vertaald is “*de man die Mijn metgezel is*”: gabber amietiej. Het woord “gabber” kent u ongetwijfeld. Je zou het in het Nederlands niet alleen met “man” (in de zin van je echtgenoot) maar ook als “je maatje” kunnen vertalen, of als “je vriend”. Het tweede woord betekent “dicht bij mij”. Het is hier God, die heel nadrukkelijk van de Messias zegt, dat de Messias “Zijn Gabber is, die heel dicht bij Hem is.” De Messias is de Vriend van God. Hij is de “Naaste” van God. Hij is Gods metgezel. Hij leeft in eenheid en in gemeenschap met God. Hij doet niets buiten de wil van de hemelse Vader om.

Met deze metgezel kán geen aards koning bedoeld zijn. Welke koning kan of kon ooit Gods Gabber genoemd worden? Welke koning kan of kon ooit Gods Naaste genoemd worden? Dit kan alleen van Jezus gezegd worden, die eens verklaarde: “*Ik en de Vader zijn één.*” (Johannes 10:30)

Zoals Jesaja 53 duidelijk maakt, dat de Messias in opdracht van God zou moeten lijden, zo maakt Zacharia duidelijk, dat de Messias in opdracht van God geslagen moet worden. God wil dat de Messias zal lijden, omdat de Messias verzoening voor het volk Israël teweeg moet brengen. God zal Zijn hand dan ook “keren” tegen de kleinen. Dat klinkt erg negatief en angstaanjagend. De Statenvertaling vertaalt letterlijk en terecht, dat God Zijn hand zal “wenden” tot de kleinen. Het gaat hier niet om de gedachte, dat God Zijn volk alleen zal oordelen, maar dat Hij hen ook tot zegen zal brengen. Het zijn twee gedachten in één begrip. God zal Zijn hand ten zegen leggen op het volk Israël. Hij zal de verstrooiden vanuit de gehele wereld terugbrengen naar het eigen land.

Messias de doorstokene

Zoals Ezechiël meegedeeld had, dat het volk in zijn binnenste zou veranderen en een geestelijke verandering zou meemaken, zo zegt Zacharia dit ook. God zegt:

“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.” (Zacharia 12:10)

Er is een groot verschil in deze tekst als wij hem in onze vertaling lezen, of lezen zoals de Joden hem vertalen. In onze vertaling staat: *“Zij zullen **hem** aanschouwen, die zij doorstoken hebben.”* De Joden gebruiken een ander handschrift en lezen: *“Zij zullen **Mij** aanschouwen, vanwege hen die doorstoken zijn en over hem een rouwklacht aanheffen.”* Opmerkelijk is, dat zij de doorstokenen in het meervoud zien en daarbij denken aan het Joodse volk, maar de rouwklacht weer laten slaan op één persoon. Er zijn rabbijnen die menen, dat deze tekst slaat op Messias de Zoon van Jozef, die gedood zal worden. Zij menen, dat God zo boos zal zijn op de volkeren, omdat zij Zijn Messias gedood hebben, dat Hij op Zijn beurt die volkeren, die tegen Jeruzalem opgetrokken zijn, zal doden. De rabbijnen menen, zoals ook de christenen dit geloven, dat het wenen van de Israëlieten zal zijn om de gedode Messias. Zoals ouders wenen als hun enige zoon gestorven is, zo zullen in de eindtijd de Joden wenen vanwege de dood van hun Messias. Als christenen menen wij, dat de Joden in de eindtijd zullen wenen vanwege Messias de Zoon van Jozef, die wij kennen als de Here Jezus, die 2000 jaar geleden gedood werd.

Rabbi Shmuel Yerushalmi in The Book of Trei-Asar (2) Me’am Lo’ez, verwijst in zijn commentaar op de verzen 11 en 12 van Zacharia doorlopend naar de Messias de Zoon van Jozef. Zo schrijft hij, dat op de dag waarop Messias de Zoon van Jozef gedood zal worden (in de strijd tegen de legers van Gog), er een groot geween zal zijn in Jeruzalem. Het zal een wenen zijn, zoals eerder gehoord is. *“Te dien dage (dat is: op die dag) zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van*

Hadadrimmon in het dal van Megiddo.” (Zacharia 12:11) Hier wordt gedacht aan twee verschillende gebeurtenissen. Welke van de twee volgende gebeurtenissen hier bedoeld is, of dat zij allebei bedoeld zijn, is niet meer te achterhalen.

Op grond van de Targoom vertaling zeggen de Joodse geleerden, dat er een wenen zal zijn als in vroeger dagen toen Achab, de zoon van Omri gedood was door Hadar-rimmon, de zoon van Tabrimmon bij Ramoth-Gilead. *“Toen ging er tegen zonsondergang een luide kreet door het leger: ieder naar zijn stad, ieder naar zijn land.”* (1 Koningen 22:36)

Anderen menen, dat het een wenen zal zijn als indertijd over koning Josiah, die gedood was door Farao Necho in het dal van Megiddo. *“En Jeremia zong een klaagzang op Josia, en al de zangers en zangeressen gewaagden van Josia in hun klaagzangen, tot heden toe. Zij maakten hiervan een vaste gewoonte in Israël; zie, zij zijn geschreven in de Klaagzangen.”* (2 Kronieken 35:25)

Het volk Israël zal in de eindtijd niet alleen een wenen aanheffen om de dood van Messias de Zoon van Jozef - of, zoals wij als christenen het zeggen: het volk Israël zal in de eindtijd niet alleen een wenen aanheffen om de dood van Jezus - zij zullen ook wenen, omdat zij hun zonde, ontrouw en afval van God inzien en zich onder tranen tot Hem wenden. Zij krijgen een nieuw hart, dat God hun zal geven. Zij zullen van die tijd niet alleen een natuurlijk volk zijn, met een gering aantal geestelijke mensen die God wel dienen, zij zullen dan allen ook geestelijke mensen zijn, die allen God van harte zullen dienen.

In de Talmoed worden deze verzen besproken als betrekking hebbend op de tijd van de Messias. De hier genoemde martelaar die doorstoken is, is volgens de Talmoed de Messias, de Zoon van Jozef, die in de strijd gevallen is. In zijn commentaar op dit vers schrijft rabbijn Dr. A. Cohen (Soncino Books of the Bible), dat “moderne (Joodse) commentatoren in dit vers een toespeling zien

op een onbekende martelaar, die gestorven is door de handen van het volk. Het volk zal echter getroffen worden door wroeging en berouw over hun schuldige daad. Mogelijk was hij iemand die God (na de Babylonische ballingschap) gegeven had aan het herstelde volk, een goede herder. Zij verwierpen hem echter en doodden hem. Gaat het hier misschien over Zerubbabel zelf, van wie wij niet weten hoe zijn leven geëindigd is?”

Neen, het gaat hier niet over Zerubbabel, net zo min als Zerubbabel de Spruit was. Het gaat hier over de Messias, zoals de Talmoed zegt. De moderne Joodse commentaren geven een bijzondere aanvulling op deze lijdende Messias: Hij is een goede Herder; Hij is gedood door het volk, dat eens berouw zal krijgen, omdat zij Hem verworpen hebben. Concreet gezegd: het gaat hier over niemand anders dan over de Here Jezus!

Rabbijn Shmuel Yerushalmi schrijft over die tijd, dat God hun de geest van genade zal schenken en dat Hij hen zal oproepen om naar Hem te kijken. Hij zal hen oproepen zich te bekeren en hen vertellen, dat zij moeten kijken naar de dood van Messias de Zoon van Jozef en zich moeten schamen. God zal dit zeggen, omdat - dit zijn letterlijk de woorden van de rabbijn: omdat jullie hem (de Messias) doorstoken hebben door jullie ongerechtigheden! Daarom zullen zij tot inkeer komen. Op grond van hun grote en oprechte berouw zullen zij volkomen verzoening ontvangen. Rabbijn Yerushalmi vervolgt: “Als zij Mij smeken om genade, dan moeten zij zichzelf aanklagen omdat zij Messias de Zoon van Jozef gedood hebben, terwijl hij stierf op grond van de ongerechtigheid van hun generatie. Zij moeten de pijn van zijn verlies voelen. Zij moeten over hem weklagen als over een enige zoon... Het hele land zal om hem wenen. Ieder zal zeggen, dat de Messias stierf om zijn zonden.” Met deze laatste woorden bedoelt rabbijn Yerushalmi niet, dat de Messias zou sterven om Zijn eigen zonden, maar dat Hij zou sterven om de zonden van iedere Israëliet, die zichzelf zal aanklagen, omdat hij ziet, dat de Messias om zijn of

haar zonden gestorven is! Op grond van deze echte bekering zal God hun Zijn Geest zenden, zoals Joël aangekondigd had en zullen zij de geest van genade en toegang verkrijgen.

Gods voeten zullen staan op de Olijfberg

“Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde.” (Zacharia 14:4a)

Er is verschil van mening over de vraag wie hier bedoeld wordt. De christenen menen, dat hier de Here Jezus, de Messias, bedoeld wordt. De rabbijnen zeggen, dat God Zelf zal komen op de Olijfberg. Zoals Hij vroeger eens op de Sinai geweest is, zo zou Hij dan nu op de Olijfberg komen.

Terwijl de rabbijnen de Messias als “oorlogsheld” verwachten, gaan zij er vanuit, dat het in deze verzen niet gaat over de Messias, maar over God Zelf. Er staat immers in Zacharia 14:2, dat de HERE Zelf zal komen en oorlog zal voeren. Direct daarna staat, dat ZIJN voeten op de Olijfberg zullen staan. Het meest logische is, dat hiermee de voeten van God Zelf bedoeld worden en niet de voeten van de Messias! God Zelf zal verschijnen op de Olijfberg! Toch lijkt het mij niet onmogelijk, dat hier bedoeld wordt, dat de Messias als de grote Gezant van God Zelf zal komen. De Messias komt dan als vertegenwoordiger van de Almachtige.

De uitdrukking *“Zijn voeten zullen... staan op...”* is een uitdrukking, die wij ook tegenkomen bij Mozes:

“Daarop zond ik uit de woestijn Kedemot boden tot Sichon, de koning van Chesbon, met een vredelievende boodschap: laat mij door uw land trekken; ik zal uitsluitend de weg blijven volgen, zonder naar rechts of links af te buigen. Voedsel om te eten zult gij mij voor geld verkopen en water om te drinken zult gij mij voor geld geven; laat mij slechts te voet doortrekken.” (Deuteronomium 2:26-28)

De Statenvertaling vertaalt hier letterlijk: *“Alleenlijk laat mij op mijn voeten doortrekken.”* Met *“op mijn voeten”* verwijst Mozes naar de legerscharen van het volk Israël. Als er van God staat, dat Hij met Zijn voeten op de Olijfberg zal staan, is *“met Zijn voeten”* niet een overbodige aanvulling, maar verwijst het naar de hemelse engelscharen die erbij aanwezig zullen zijn.

“Dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; en gij zult de vlucht nemen in het dal mijner bergen, want het dal der bergen zal reiken tot Asel; ja, gij zult de vlucht nemen, zoals gij de vlucht genomen hebt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda. En de Here, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem.” (Zacharia 14:4b,5) Het dal in de Olijfberg zal niet vanzelf ontstaan. Er zal, zoals door de profeten aangekondigd was, een aardbeving plaats hebben.

De gebeurtenissen in de toekomst zullen herinneren aan de aardbeving uit de tijd van de tweede tempel. Amos verwijst ernaar. *“De woorden, die Amos, een van de schapenfokkers uit Tekoa, geschouwd heeft over Israël in de dagen van Uzzia, koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israël, twee jaar voor de aardbeving.”* (Amos 1:1) De grote geschiedschrijver, Flavius Josephus, geeft een bijzonder verslag van de gebeurtenissen uit die tijd. Het gebeurde in de tijd, dat Uzzia in de tempel kwam om er reukwerk te offeren (2 Kronieken 26:16v.v.). Dit werk mocht alleen door de priesters verricht worden. Terwijl Uzzia toch het reukwerk offerde, zo schrijft Josephus, kwam er ineens een zware aardbeving en kwam er een scheur in het tempelgebouw. (Oudheden IX, X, 4)

Het dal dat zal ontstaan als de Olijfberg middendoor zal splijten, zal een vluchtweg bieden voor de Joden, als zij vluchtend Jeruzalem verlaten. De gegeven beschrijving maakt duidelijk, dat de Olijfberg zal splijten langs een denkbeeldige lijn die van Noord

naar Zuid zal lopen. Hierdoor zal een groot dal ontstaan, waardoor de mensen de vlucht kunnen nemen.

Op dat moment zal God Zelf verschijnen, zo zegt Zacharia. God Zelf zal Zijn volk te hulp komen. Hij zal Zijn heilige engelen als strijders meebrengen. Hoewel een aantal christenen meent, dat onder de hier genoemde “alle heiligen” de Gemeente van Jezus Christus verstaan moet worden, kan dit toch niet het geval zijn. Het is ondenkbaar, dat als God in de hemel beschikt over machtige engelenlegers, die Hij kan inzetten in de strijd, Hij zal komen met alle christenen uit de hemel, die vroeger op aarde geleefd hebben als mannen, vrouwen en kinderen. Als in het Oude Testament en vaak ook in het Nieuwe Testament over Gods heiligen gesproken wordt, worden daarmee de engelen bedoeld en niet de overleden christenen.

Wonderen

Nu vindt plaats wat Ezechiël ook gezegd had, namelijk dat God Zelf Zijn volk te hulp zou komen en de strijd met Gog zou aanbinden. Daarom zijn de engelen met God meegekomen. Zij zullen God terzijde staan in de bestrijding van Gog en zijn legers. Door bovennatuurlijke wonderen, zoals de genoemde aardbeving, zullen de legers van Gog verslagen worden en zullen de mensen van Jeruzalem gered worden.

Andere wonderen die de vijandige legers voor raadsels zullen stellen en in paniek zullen brengen, zijn de tekenen aan de lucht. Aan de zon en de maan zullen tekenen te zien zijn, zoals Joël vertelde. Zacharia voegt eraan toe: *“En op die dag zal er geen kostelijk licht zijn, noch verstijving; ja, het zal één dag zijn (die is bij de HERE bekend) geen dag en geen nacht; maar ten tijde van de avond zal er licht wezen.”* (Zacharia 14:6,7)

De Statenvertaling vertaalt deze woorden enigszins anders: *“En het*

zal te dien dage geschieden, dat er niet zal zijn het kostelijk licht, en de dikke duisternis. Maar het zal een enige dag zijn, die den HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag, noch nacht zijn; en het zal geschieden, ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen.”

De vertaling van Het Boek laat goed het wonderfeit uitkomen. Hier lezen wij: “Op die dag zullen de zon, maan en sterren niet langer schijnen en toch zal het voortdurend dag zijn! Alleen de HERE weet hoe dat kan. Het zullen geen gewone dag en nacht zijn, want ‘s avonds zal het nog steeds licht zijn.” Terwijl de zon niet zal schijnen, zal er toch licht zijn. Zoals God in de tijd van de woestijnreis in de nacht Zijn volk verlichtte door de wolk- en vuurkolom, terwijl de rest van de woestijn in duisternis gehuld was, zo zal God in die tijd Zijn volk licht geven, terwijl de heidense legers in de duisternis zullen vertoeven.

11. WORDT DE ISLAM DE WERELDGODSDIENST VAN DE EINDTIJD?

Eens, toen de Heer met Zijn discipelen naar de tempel keek en zij verrukt waren van de schoonheid van de tempel, zei Hij: *“Wat gij daar aanschouwt, er zullen dagen komen, waarin geen steen op de andere zal gelaten worden, die niet zal worden weggebroken.”*

(Lucas 21:6) Hierop begonnen de discipelen Hem vragen te stellen en ging de Heer een profetische toespraak houden, waarin Hij vertelde wat er in de toekomst zou gebeuren. In Zijn toespraak bevestigde Hij de woorden van de profeten van het Oude Testament, die hetzelfde gezegd hadden. Hij zei:

“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan die in Judea zijn, vluchten naar de bergen, en die binnen de stad zijn, de wijk nemen, en die op het land zijn, er niet binnengaan, want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn over dit volk, en zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn. En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid. Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt.” (Lucas 21: 20-28)

Daarna gaf Hij een heel klein voorbeeld, een gelijkenis, waarin Hij Israël vergeleek met een vijgenboom en de andere volken rondom hen met andere bomen. Hij zei:

“En Hij sprak een gelijkenis tot hen: Let op de vijgenboom en op al de bomen. Zodra zij uitlopen, weet gij uit uzelf, omdat gij het ziet, dat de zomer reeds nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het Koninkrijk Gods nabij is.” (Lucas 21:29-31)

In deze toespraak sprak de Here Jezus over een periode die nog in de tijd van de discipelen zou beginnen en die zou eindigen als Hij zou wederkomen om Zijn koninkrijk op aarde te vestigen. Het is dezelfde periode als die welke Mozes beschreven had in Deuteronomium 28. Hij vertelde, dat eerst Jeruzalem verwoest zou worden. Het is gebeurd in het jaar 70 na Christus. Vervolgens zei Hij, dat de Joden over de gehele aarde verstrooid zouden worden en door de eeuwen heen verschrikkelijk vervolgd zouden worden. Het is gebeurd. Verder zei Hij, dat op een bepaald moment er vreselijke dingen zouden gebeuren, die de aankondiging zouden zijn, dat er een eind zou komen aan *“de tijden van de heidenen”*, waarna Zijn koninkrijk zou komen. De *“tijden der heidenen”* is de periode dat heidenen zouden heersen over Israël en Jeruzalem. Tegen alle verwachting van velen in, is dit einde van de tijden der heidenen over Israël en Jeruzalem inderdaad gekomen. In 1948 eindigde de overheersing van de heidenen over Israël en in 1967 eindigde de overheersing van de heidenen over Jeruzalem. Dit betekent, dat als wij de woorden van de Here Jezus volgen, wij kunnen zeggen, dat wij in profetische tijden leven en dat wij nu ook uitkijken naar de andere feiten die Hij genoemd heeft, waarna Zijn koninkrijk op aarde opgericht zal worden.

Profetieën die al in vervulling gegaan zijn

Er zijn bepaalde feiten, die kenmerkend zijn voor onze tijd en die

vanuit de Bijbel bezien ons ook iets te zeggen hebben. In de Bijbel is in een ver verleden een groot aantal profetieën opgenomen, waarvan een deel betrekking had op de tijd waarin deze profetieën uitgesproken werden en een ander deel betrekking had op een tijd, die heel veel later pas zou aanbreken. Zo heeft de Bijbel aangekondigd, dat de Joden uit hun land verdreven zouden worden en verspreid zouden worden over de gehele wereld. Het is in het jaar 70 na Christus gebeurd. De Bijbel had gezegd, dat het geen blijvende verstrooiing in de gehele wereld zou zijn, maar dat de Joden eens, na een heel lange tijd, naar hun eigen land zouden terugkeren. Bijna niemand heeft kunnen geloven, dat dit ooit zou gebeuren. Toch is het sinds 1948 een feit, dat de Joden weer een eigen land, een eigen staat, een eigen regering en een eigen taal hebben. Hun taal is bijna 2000 jaar lang een “dode” taal geweest. In onze tijd spreken miljoenen mensen weer Hebreeuws. De Bijbel had duizenden jaren geleden aangekondigd, dat dit zou gebeuren!

Ook had de Bijbel aangekondigd, dat bepaalde grote en belangrijke volken die er duizenden jaren geleden in het Midden Oosten waren, onbelangrijk zouden worden. Ze zouden niet meer meetellen in de wereldpolitiek. Het zou zijn alsof ze in slaap gevallen waren. Eens zouden ze echter uit hun slaap ontwaken en weer een belangrijke rol gaan spelen in het wereldgebeuren. De volken waarom het gaat zijn onder andere Egypte, Arabië (het huidige Saudi-Arabië), Perzië (het huidige Iran) en Babylonië (het huidige Irak). Ze zijn er weer en ze zijn regelmatig in het nieuws.

Niet alleen profeten uit een ver verleden, zoals Daniël, hebben over deze zaken gesproken, ook de Here Jezus sprak heel nadrukkelijk over deze zaken. Hij vervloekte eens een niet functionerende vijgenboom, waarna bleek, dat deze vijgenboom een beeld was van het volk Israël. De les die de Here Jezus Zelf daarna uitsprak was deze: *“Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt.”* (Mattheüs 21:43)

In dezelfde lijn liggen de volgende woorden van de Here Jezus: *“En Hij sprak deze gelijkenis: iemand bezat een vijgenboom, die in zijn wijngaard was geplant, en hij kwam om vrucht daaraan te zoeken en vond er geen. En hij zei tot de wijngaardenier: zie, het is nu al drie jaar, dat ik vrucht aan deze vijgenboom kom zoeken en ik vind ze niet. Hak hem om! Waarom zou hij de grond nutteloos beslaan?”* (Lucas 13:6,7) Opnieuw is de vijgenboom een beeld van het volk Israël. Ook hier is het een beeld van het komende oordeel, dat over het volk zou komen.

Maar... de tijd zou eens veranderen. En de vijgenboom zou weer gaan bloeien. Heel duidelijk gebruikte de Here Jezus opnieuw het beeld van de vijgenboom toen Hij over het toekomstig herstel van Israël sprak. Hij zei: *“Leert dan van de vijgenboom deze les: wanneer zijn hout reeds week wordt en de bladeren doet uitspruiten, weet gij daaraan, dat de zomer nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit alles ziet, weten, dat het nabij is, voor de deur.”* (Mattheüs 24:32,33) De evangelist Lucas vertelt hetzelfde met de volgende woorden: *“En Hij sprak een gelijkenis tot hen: **Let op de vijgenboom en op al de bomen.** Zodra zij uitlopen, weet gij uit uzelf, omdat gij het ziet, dat de zomer reeds nabij is. Zo moet ook gij, wanneer gij dit ziet geschieden, weten, dat het Koninkrijk Gods nabij is.”* (Lucas 21:29-31)

Wonderlijk is het om te lezen, dat de Here Jezus niet alleen sprak over het uitlopen van “boom” Israël, dat is dus het herstel van Israël, zoals dit in 1948 begonnen is, maar dat Hij ook sprak over het uitlopen van de andere landen als bomen. Denk hierbij aan landen als Iran en Irak en vele andere landen, die in het verleden net als Israël “verdorpe bomen” waren en nu weer tot bloei gekomen zijn. Zij zijn het teken, dat de profetische woorden van de Here Jezus al geruime tijd bezig zijn in vervulling te gaan. Spoedig zullen de andere woorden, die Hij als profetieën voor dezelfde tijd had uitgesproken, eveneens in vervulling gaan. Dat betekent, dat wij aan de vooravond staan van apocalyptische

tijden, ook al kunnen wij op geen enkele wijze zeggen, wanneer de echte apocalyptische tijd zal komen.

Een ander volk dat duizenden jaren geleden bestond en toen zelfs helemaal uitgestorven is, is het volk van de Filistijnen.

Opmerkelijk is, dat de Bijbel toch over Filistijnen sprak in de tijd van terugkeer van Israël en de andere zojuist genoemde volken.

Het leek voor velen een onmogelijkheid. De Filistijnen waren uitgestorven, hoe zouden er dan duizenden jaren later weer Filistijnen kunnen zijn? Wij weten het antwoord. De Palestijnen noemen zichzelf Filistijnen. Opmerkelijk is zelfs, dat ze ook nog in hetzelfde gebied aan de kust van de Middellandse Zee wonen als waar ook de oude Filistijnen leefden. Ook de grote Jodenhaat hebben zij gemeen met de Filistijnen uit vroeger tijden. Zie hiervoor mijn boek "Profetie en Vervulling".

Er is echter meer. De Bijbel kondigt aan, dat eens de Joden naar het eigen land zouden terugkeren en dat zij daarbij geholpen zouden worden door niet-Joden. Jesaja zegt dit als volgt: *"Zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal mijn hand opheffen tot de volken en mijn banier omhoog heffen voor de natiën; in hun armen zullen zij uw zonen brengen, en uw dochters zullen op de schouder gedragen worden."* (Jesaja 49:22) Hoe is het mogelijk, dat deze woorden, die duizenden jaren geleden door de profeet Jesaja zijn uitgesproken, in onze tijd letterlijk in vervulling gaan? Verschillende niet-Joodse organisaties doen hun uiterste best om Joden per boot of met het vliegtuig naar Israël te brengen!

De Bijbel kondigt aan, dat als de Joden na lange tijd verstrooid onder de volken geleefd te hebben, naar hun eigen land zijn teruggekeerd, dat niet-Joden hen zullen helpen met de herbouw van hun steden en met de zorg voor hun gewassen. Jesaja zegt het als volgt: *"Vreemdelingen zullen uw muren herbouwen en hun koningen zullen u dienen, want in mijn toorn heb Ik u geslagen, maar in mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd."* (Jesaja 60:10) *"Vreemden zullen gereed staan om voor u de kudden te*

weiden, vreemdelingen zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn; maar gij zult priesters des HEREN heten, dienaars van onze God genoemd worden; gij zult het vermogen der volken genieten en u op hun heerlijkheid beroemen.” (Jesaja 61:5,6)

Het is bijna niet te geloven op welke bijzondere wijze deze profetieën in vervulling gegaan zijn. Er zijn veel gastarbeiders uit een aantal landen naar Israël gekomen om te helpen met de opbouw van het land en de zorg voor de gewassen. Een aantal van deze mensen is uit ideeële motieven gekomen. Er zijn velen die een jaar of enkele jaren in een kibboets werken, ook al krijgen zij bijna geen salaris. Anderen zijn gewoon gekomen omdat zij in hun eigen land (bijna) geen werk hebben. Uitgerekend werken zelfs veel Palestijnen mee aan de opbouw van Israël. Ze werken in hotels, bouwen huizen, leggen wegen aan, enz. De Palestijnen hebben zelfs het beton geleverd waarvan indertijd de omstreden muur om hun eigen gebied opgetrokken werd!

Dit betekent, dat wij dichtbij het tijdstip gekomen zijn waarop een grote verandering onder de Israëli's zal plaatshebben en zij allen God zullen gaan dienen als Zijn priesters. Toen zij uit Egypte bevrijd werden, kregen zij al de opdracht om Gods priesters te zijn (Exodus 19:6) Zij konden het niet. In de toekomst, in het Messiaanse vrederijk zullen zij het wel kunnen!

Apocalyptische tijden en gebeurtenissen aangekondigd

De Bijbel heeft aangekondigd dat in de tijd dat het Joodse volk weer naar zijn eigen land zou zijn teruggekeerd en de slapende volken in het Midden Oosten tot ontwaken zouden zijn gekomen, er verschrikkelijke rampen over de aarde zouden komen. Wij beginnen in onze tijd een voorproefje van deze rampen te krijgen.

Als we spreken over apocalyptische tijden, komen wij op het

terrein van het Bijbelboek Openbaring, dat ook wel de Apocalyps genoemd wordt. In het boek Openbaring lezen wij over allerlei rampen en oordelen die in de periode van de grote verdrukking vanuit de hemel naar de aarde gezonden zullen worden. Wij lezen ook waarom deze rampen naar de aarde gezonden worden. Het is niet omdat God er een behagen in heeft om Zijn eigen schepping en Zijn eigen schepselen te vernietigen. Het is een straf van God, omdat de mensen op aarde in die tijd zich helemaal niets meer van God aantrekken en zich steeds vijandiger tegen het volk Israël zullen gedragen. Dit betekent, dat naarmate wij duidelijker zien, hoe de mensheid zich van God losgemaakt heeft en zich vijandig gedraagt tegen het volk Israël, dat Gods volk is en blijft, de komst van de aangekondigde rampen steeds dichterbij gekomen is.

Er wordt gesproken over mensen die elkaar zullen “*slachten*” (Openbaring 6:4) en over engelen die de aarde en de zee schade zullen toebrengen; bodem- en watervervuiling (Openbaring 7:2). Wij lezen over massale bosbranden, watervervuiling en sterfte onder mens en dier (Openbaring 8:7-11). Speciale aandacht wordt er gevraagd voor het gebied van Irak met de rivier de Eufraat met grote slachtingen onder de mensen (Openbaring 9:14,15). Er wordt met name geschreven over de wijn van Irak, waar de mensen in de gehele wereld van gedronken hebben. Nu begrijpen wij, dat dit een beeld is van de olie en de benzine. Het is begrijpelijk, dat 2000 jaar geleden de woorden motorolie en benzine niet bestonden. Er moest dus in beeldende taal over het speciale product van Irak geschreven worden. Het valt op, dat de Bijbel zelfs weet te vertellen - en realiseer u, dat dit zo’n 2000 jaar geleden opgeschreven is - dat de hele wereld rijk geworden is door Irak en dat de volken schepen op zee hadden om de lading van Irak te vervoeren (Openbaring 18:19). De Bijbel weet echter ook te vertellen, dat na een periode van grote welvaart ditzelfde Irak zijn weelde zal verliezen en op de rand van de afgrond terecht zal komen (Openbaring 18:5-7).

Het valt op, dat van Irak geschreven staat, dat in die verre tijd, waarvan wij geloven, dat wij er dichtbij gekomen zijn, niet alleen de hele aarde zo ongeveer van het product van Irak genoten zal hebben, maar ook dat in die tijd Irak zich als een wrede vijand van Joden en christenen zal ontpoppen (Openbaring 17: 2,5,6). Terwijl Joden en christenen in Irak door de eeuwen heen in zekere zin een veilig woongebied hadden, is dit land eerst een grote vijand van de Joden geworden en daarna van de christenen. Nadat eerst de Joden het land verlaten hebben, zijn nu ook veel christenen gevlucht.

In onze tijd zien wij met name vanuit Irak een bepaalde manier van doden. Wij zijn gewend, dat mensen door “de kogel”, ophanging, een injectie of de elektrische stoel ter dood gebracht worden. Wie had vóór 2004 kunnen denken, dat wij in dat jaar ineens zouden horen van tientallen gegijzelden in Irak, die door onthoofding om het leven gebracht zouden worden? Deze manier om iemand ter dood te brengen, bestond in onze gedachte nog als wij aan de guillotine dachten, maar paste niet meer in een moderne tijd. Toch waren daar ineens weer de onthoofdingen. En... de Bijbel had er ook over geschreven in verband met die verre, toekomstige tijd.

*“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; **en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God**, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.”* (Openbaring 20:4) Hier gaat het niet over mensen die in een ver verleden onthoofd werden. Het gaat hier over mensen, die in de tijd van de grote verdrukking onthoofd zullen worden. Het leek of de Bijbel zich vergiste. Nu weten wij, dat ook onthoofdingen bij de laatste tijd behoren!

Maar Jezus zal komen om afrekening te houden. Dat is de

komende tijd! De Bijbel roept ons op om uit te kijken naar de wederkomst van de Heer, om te letten op de voorboden van Zijn komst en om Zijn komst te verwachten. Je bent geen fantast en leeft niet in een fantasiewereld als je de voortekenen van Jezus' komst ziet en erkent. Je bent een realist!

De komende antimeessias

“De geest van mij, Daniël, was ontroerd in mijn binnenste, en de gezichten die mij voor ogen waren gekomen, ontstelden mij. Ik naderde een van hen die daar stonden, en vroeg hem de ware zin van dit alles, en hij sprak tot mij en gaf mij de uitlegging daarvan te kennen: die grote dieren, die vier, zijn vier koningen die uit de aarde zullen opkomen; daarna zullen de heiligen des Allerhoogsten het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden. Toen wilde ik de ware zin weten van het vierde dier, dat van die alle verschilde, dat buitengewoon vreselijk was met zijn ijzeren tanden en zijn koperen klauwen, dat at en vermaalde en wat overbleef met zijn poten vertrad, en van de tien horens, welke op zijn kop waren, en van die andere, die zich verhief en waarvoor er drie uitvielen, terwijl deze horen met ogen en een mond vol grootspraak, er groter uitzag dan de andere. Ik zag, dat die horen strijd voerde tegen de heiligen en hen overmocht, totdat de Oude van dagen kwam en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten en de tijd naderde, dat de heiligen het koningschap in bezit kregen. Hij sprak aldus: dat vierde dier is het vierde koninkrijk, dat op aarde zal zijn, dat verschillen zal van alle andere koninkrijken, en dat de gehele aarde zal verslinden en haar zal vertreden en vermorzelen. En de tien horens; uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en na hen zal een ander opstaan; die zal van de vorige verschillen en drie koningen ten val brengen. Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven

worden voor een tijd en tijden en een halve tijd; dan zal de vierschaar zich nederzetten, en men zal hem de heerschappij ontnemen en hem verdelgen en vernietigen tot het einde. En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen. Hier eindigt het bericht. Wat mij, Daniël, betreft, mijn gedachten ontstelden mij zeer, zodat mijn gelaatskleur verschoot; en ik bewaarde deze woorden in mijn hart.” (Daniël 7:15-28)

Als wij deze verzen bestuderen, ontdekken wij het volgende:

1. Er is sprake van een toekomstige wereldleider, die als een “horen” beschreven wordt (:21) en verbonden is aan het vierde dier (:17,19), d.w.z. het vierde koninkrijk. Deze “hij” is de toekomstige politieke- en godsdienstige wereldleider, die in de Bijbel als een antimessias (valse messias, ook antichrist genoemd) beschreven wordt. Hij zal als een messias vanuit zijn eigen religie optreden, maar hij zal niet de Joodse Messias zijn. Terwijl de Joodse Messias vrede op aarde zal brengen, zal hij terreur, onderdrukking, wreedheid, oorlogen en ellende over de mensheid uitstorten.
2. Hij zal optreden voordat de heiligen van de Allerhoogste, dat zijn de Joden, hun Messiaanse vrederijk (het koninkrijk) krijgen (:22).
3. Hij zal zo machtig zijn, dat hier geschreven staat, dat de gehele aarde in zijn macht gegeven zal worden (:23). Ja hij zal alles op aarde te gronde richten (:23). Dit doet denken aan oorlogen, terreur, enz.
4. Zijn land zal in een bondgenootschap met negen andere landen samenwerken (:24).
5. Hij zal zich tegen de God van de Bijbel keren (:25).
6. Hij zal zich tegen de Joden keren en trachten hen uit hun land te verdrijven, opdat het land Israël volkomen

“Judenrein” zal zijn (:21,25).

7. Hij zal zijn eigen wetten aan de wereld opleggen; wetten die o.a. met de tijden te maken hebben: andere feestdagen en een andere rustdag (:25).
8. Zijn wereldoverheersing zal 3½ jaar duren (:25).
9. Zijn wereldtirannie zal zo verschrikkelijk zijn, dat Daniël er onvoorstelbaar van geschrokken is (:15,28).
10. God Zelf zal de enige zijn, die aan zijn werk een einde kan maken. God Zelf zal dit ook doen (:26).

De vragen die wij kunnen stellen zijn de volgende:

1. Wat betekent in deze profetie het woordje “*horen*”?
2. Welk koninkrijk wordt met het vierde koninkrijk bedoeld?
3. Wie zal eenmaal uit dit koninkrijk voortkomen en zich als deze antimessias openbaren?
4. Hoe ver zijn wij op dit moment nog van zijn tijd verwijderd?
5. Welke voorboden zien wij misschien al in onze tijd van de komst van deze antimessias?

Sommige dieren hebben twee horens op hun kop. Hiermee kunnen zij zichzelf verdedigen of ook andere dieren aanvallen. Dieren met horens op de kop boezemen ontzag in. Er straalt kracht en macht uit van deze horens. Een horen is in de Bijbel het symbool van kracht. Het wordt in de Bijbel op de grote macht van God toegepast, maar ook op de macht van Israëls koningen en in het bijzonder van de Messias (vgl. 1 Samuël 2:10). Hier, in Daniël 7, wordt het echter gebruikt om duidelijk te maken wat het kenmerk is van de persoon en het rijk van de heerser in de eindtijd. Hij zal grote macht bezitten.

Deze antimessias zal dus voortkomen uit “*het vierde koninkrijk*”. Over vier koninkrijken wordt niet alleen in dit hoofdstuk geschreven, maar ook al in hoofdstuk 2. Deze vier koninkrijken zijn **Babylonië**, **Perzië** (eigenlijk de Meden en de Perzen tezamen), **Griekenland** en **Rome**. Het zijn vier koninkrijken die vanaf de tijd

van Daniël “wereldmachten” waren en het volk Israël overheersten. Alle vier de koninkrijken hebben een tijd van grote bloei gehad en zijn daarna in verval geraakt. Opmerkelijk is echter, dat zij in onze tijd weer een belangrijke rol spelen in het wereldgebeuren.

De profeet Daniël vertelt ons, dat de antimessias uit het vierde koninkrijk zal voortkomen. Ook deelt hij mee, dat dit in de verre toekomst zal zijn en niet in de tijd die nu tot een ver verleden behoort. Hierop kan de vraag gesteld worden, wat wij vandaag van dit vierde rijk, Rome, zien.

Daniël vertelt, dat dit vierde rijk, dit vierde rijk, een samengesteld rijk zal zijn. In hoofdstuk twee van zijn boek beschrijft hij het als de twee benen van het beeld waarvan Nebucadnezar gedroomd had. Christelijke uitleggers hebben die twee benen eigenlijk altijd gezien als de twee kerkelijke stromingen: de westerse kerk met haar zetel in Rome en de oosterse kerk met haar zetel in Constantinopel. Toch kijken de christelijke uitleggers bijna uitsluitend naar de westerse tak van dit rijk en niet naar de oosterse tak.

De rabbijnen hebben natuurlijk ook aandacht besteed aan het feit, dat het vierde rijk twee benen had. Ook zij hebben aandacht besteed aan de twee takken van dit vierde rijk. Heel opmerkelijk zijn zij echter tot een heel andere conclusie gekomen dan de christelijke uitleggers, hoewel er ook weer een heel grote overeenkomst is. Als christenen kijken naar Babylon in het boek Openbaring, verwijzen zij naar Rome. Voor veel christenen is Babylon daarmee gelijk aan Rome. Dit lijkt heel erg veel op wat de Joden zeggen, ook al gebruiken de Joden een andere naam.

De Joden hebben altijd gesproken over het feit, dat in de Bijbel “Edom” gelijk is aan “Rome”. Zij noemen de ballingschap die in 70 na Christus begon zelfs de “Galoet van Edom” (de ballingschap van Edom), terwijl de Romeinen hen uit het land verdreven

hadden. Hoewel Edom in het oosten ligt en Rome in het westen, hebben zij toch altijd gewezen op het feit, dat in de eindtijd Rome-Edom naar Israël zal komen in een poging het volk uit te roeien en het land te “bevrijden” van zijn Joodse inwoners.

Ook mogen wij niet over het hoofd zien, waar de rabbijnen ons op wijzen, dat Jeruzalem in de ene periode na 70 na Christus steeds onderworpen was aan het christendom, de kerk en in de andere periode door de islamitische overheersers. Hoewel wij als christenen snel geneigd zullen zijn om de kerk in bescherming te nemen, zullen oprechte christenen moeten erkennen, dat zij zich niet herkennen in wat “de kerk” door de eeuwen heen geleerd en gedaan heeft, met name tegen de Joden!

Rabbin Saadiah heeft er indertijd al op gewezen, dat dit vierde rijk met zijn twee benen opvalt doordat Rome-Edom twee godsdiensten heeft: het christendom en de islam. Veel christenen, die in het Babylon van het boek Openbaring de valse christelijke wereldkerk menen te zien, zullen met deze gedachte waarschijnlijk geen moeite hebben.

De grote Joodse geleerde rabbijn Ibn Ezra zei het zelfs heel duidelijk: dit vierde dier is het Arabische koninkrijk en de 10 horens verwijzen naar tien verschillende Arabische rijken. Wat Rome deed: het vernietigen van de tempel en het verdrijven van de Joden uit hun land is precies hetzelfde als wat de Arabische volken in de eindtijd willen doen. De rabbijnen gaan nog verder. Terwijl christenen graag wijzen op de Joodse invloeden die in de islam te herkennen zijn, wijzen de rabbijnen juist op de christelijke invloeden die in de islam terug te vinden zijn. Het moet erkend worden, dat in de islam niet alleen veel terug te vinden is uit het Oude Testament (dat zowel voor Joden als christenen heilig is), maar ook uit het Nieuwe Testament (dat alleen voor christenen heilig is). De christelijke invloed op de islam mag daarom zeker niet gebagatelliseerd worden.

De twee benen die de rabbijnen bij Rome-Edom zien, zijn de steeds zwakker wordende christelijke kerk of christelijke invloed en de steeds sterker wordende invloed of positie van de islamitische godsdienst. De ene tak wordt als leem zo zwak, de ander wordt als ijzer zo hard. Ibn Ezra, die van dit vierde koninkrijk gezegd heeft dat het de islam is, ziet de tien tenen van het beeld uit Daniël 2 als de verschillende islamitische machten.

De profeet Daniël geeft de volgende informatie. *“Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens. Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verhief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.”* (Daniël 7:7,8)

Ibn Ezra (een vervanging voor de volledige naam van rabbijn Abraham ben Meir, die in 1089 in Toledo geboren werd en in 1164 stierf) geloofde in de letterlijke vervulling van de Bijbelse profetie. Hij meende, dat in zijn tijd deze kleine horen er nog niet was. Hij geloofde blijkbaar ook, dat deze profetie van toepassing was op de eindtijd.

Een andere grote geleerde rabbijn, Malbim (rabbijn Meir Leibush, die leefde van 1809 tot 1879) meende eveneens, dat de kleine horen uit Daniël 7 verwees naar de islam. Zo ook Metzudos. Deze kleine horen begint dus heel klein maar wordt heel groot in invloed, macht en gevaar.

In Daniël 8 geeft de profeet verdere informatie over wat deze kleine horen zal doen. *“En uit één daarvan kwam weer een horen voort, die klein begon, maar die zeer groot werd tegen het zuiden, tegen het oosten en tegen het Sieraad, ja, zijn grootheid reikte tot aan het heer des hemels, en hij deed er van het heer, namelijk van de sterren, ter aarde vallen, en vertrapte ze. Zelfs tegen de vorst van het*

heer maakte hij zich groot, en Hem werd het dagelijks offer ontnomen en zijn heilige woning werd neergeworpen. En een eredienst werd in overtreding ingesteld tegenover het dagelijks offer; en hij wierp de waarheid ter aarde, en wat hij ook deed, gelukte hem.” (Daniël 8:9-12)

In de laatste hoofdstukken van het boek van Daniël lezen wij ook over het feit, dat de tempeldienst gestaakt zal zijn en er een gruwel wordt opgericht op het tempelplein (zie Daniël 11:31 en 12:11). Ook de Here Jezus sprak hierover. Hij zei, dat eens *“de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats zou staan”* (Mattheüs 24:15). De heilige plaats is de plaats die voor de tempel gereserveerd was: de tempelberg in Jeruzalem.

Op deze plaats heeft het westerse deel van Rome-Edom in vroeger tijden zijn “gruwel” (dat is: zijn eigen ‘heiligdom’) gehad: de heidense tempel van de Romeinse keizer Hadrianus. Ook de christenen hebben hier in vroeger tijden hun kerk gehad, wat dus ook een schennis was van de heiligheid van de tempelberg, waarop alleen de Joodse tempel van God mag staan. Zo heeft God Zelf het ons in Zijn Woord laten weten. Ook de christenen hadden kunnen weten, dat ze er geen kerk mochten hebben. Maar de christenen uit die tijd wilden op hun manier wel “vurige” ijveraars zijn voor God, doch de Bijbel kenden zij niet!

Op deze plaats heeft ook het oosterse deel van Rome-Edom zijn gruwel gehad. Dit oosterse deel heeft hier nog steeds zijn gruwel: de Dom van de Rots tezamen met de Al Aksa moskee. Deze Dom van de Rots staat zelfs op de plek waar Gods tempel in vroeger tijden gestaan heeft. In deze Al Aksa moskee op de tempelberg worden islamieten opgeroepen te strijden tegen de Joden, het volk van God en hen te doden. Hier zijn deze beide gebouwen een gruwel voor God, omdat zij staan op Zijn heilige berg. Ook omdat hier gepredikt wordt wat lijnrecht tegen de boodschap van de God van de Bijbel ingaat.

De kleine horen, de antimessias van de eindtijd, de leider van de islam *“zal doen wat hem goeddunkt; hij zal zich verhovaardigen en zich verheffen tegen elke god, zelfs tegen de God der goden zal hij ongehoorde woorden spreken, en hij zal voorspoedig zijn, totdat de maat van de gramschap vol is; want wat vastbesloten is, geschiedt.”* (Daniël 11:36) De islamitische wereldleider zal eisen, dat de wereld slechts één god zal erkennen; de god van de islam, Allah tezamen met zijn profeet Mohammed.

Rabbijn Abraham bar Chiya heeft geschreven, dat hij gelooft, dat de volgende tekst verwijst naar de afkomst van Mohammed. *“En in zijn plaats zal een veracht man opstaan, wie men de koninklijke waardigheid niet had toegedacht; onverhoeds echter zal hij komen en zich meester maken van het koningschap door slinkse streken...”* (Daniël 11:21) Hij gelooft, dat de volgende woorden vertellen hoe hij Arabië veroverd heeft en de Joden onderdrukt heeft. *“...alles overstromende strijdkrachten zullen voor zijn aangezicht weggespoeld en vernietigd worden, ja, ook een vorst van het verbond. En wanneer men met hem een verbond heeft aangegaan, zal hij bedrog plegen; zo zal hij omhoog komen en sterk worden, met weinig volk.”* (Daniël 11:22,23)

Vervolgens ziet deze rabbijn in de verzen 24-26 de enorme onderwerping van grote gebieden die spoedig na Mohammed plaatsvond. *“Onverhoeds zal hij in de vruchtbaarste streken van het landschap komen, en doen wat zijn vaderen noch zijn voorvaderen gedaan hebben: roof en buit en have zal hij voor zijn mannen uitstrooien; ook tegen de versterkte plaatsen zal hij plannen beramen, maar slechts voor een tijd. Ook zal hij zijn kracht en zijn moed richten tegen de koning van het Zuiden met een groot leger, en de koning van het Zuiden zal zich ten strijde rusten met een uitermate groot en sterk leger, maar hij zal geen stand kunnen houden, want men zal plannen tegen hem beramen; zijn eigen tafelgenoten zullen hem afbreuk doen en zijn leger zal wegspoelen, en er zullen vele verslagenen vallen.”* De islam heeft in die tijd niet

alleen Arabische volken aan zich onderworpen, maar ook het toenmalige Palestina. Deze rabbijn meent, dat vers 30 verwijst naar verafgelegen gebieden zoals Afghanistan, dat ook onder de heerschappij van de islam terechtkwam.

Deze mening van rabbijn Abraham bar Chiya is niet de mening van alle rabbijnen. Wij nemen hem ook niet over omdat hierdoor bewezen zou zijn, dat zijn zienswijze de enig juiste zou zijn. Wij nemen hem over om te tonen, hoe juist ook uit deze rabbijnse hoek het totaal van de islam gezien wordt als de vervulling van alles wat met dit vierde koninkrijk en de kleine horen te maken heeft.

Angst

Jezus heeft gezegd: *“En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen.”* (Lucas 21:25,26) “Zee” is in de profetie vaak het symbool van “de volken”. Het is dus mogelijk, dat de Here Jezus hier wijst op het rumoer dat van vele volken op aarde uitgaat.

Wij zagen al hoe wij in onze tijd kunnen zien, hoe de machten der hemelen wankelen. Er is de opwarming van de aarde, de klimaatverandering, overstromingen, bosbranden, orkanen, milieuvervuiling, enz. Dit bezorgt velen grote angst, vooral als zij denken aan hun kinderen en kleinkinderen. Er is in onze tijd echter iets nieuws bijgekomen, dat velen in de gehele wereld grote angst bezorgt: de opkomst van de islamitische terreur en het verlangen van de islamitische godsdienst om de gehele wereld aan zich te onderwerpen en de islamitische gedachte, dat de tijd nu gekomen is om de hele wereld aan de islam te onderwerpen.

Voordat wij eenzijdig conclusies trekken, moeten wij eraan denken, dat er drie grote monotheïstische godsdiensten zijn, jodendom, christendom en islam, die alle drie denken aan een komend wereldrijk, waarin de eigen messias of verlosser de wereld zal regeren. De Joden geloven, dat God de Messias zal sturen, dat deze Messias de wereld aan zich zal onderwerpen, Koning zal worden over de gehele wereld en de gehele wereld vrede en gerechtigheid zal brengen. De christenen geloven, dat de Here Jezus zal wederkomen en óf op aarde (zoals de ene groep christenen gelooft) óf in de hemel (zoals de andere groep christenen gelooft) Zijn koninkrijk zal vestigen.

De islamieten geloven ook, dat er een tijd zal komen, dat de gehele wereld één groot islamitisch rijk zal zijn. Er is echter een heel groot verschil tussen hun opvatting en die van de Joden en de christenen. De islamitische godsdienst leert, dat zij zelf gewapenderhand dit rijk dienen te stichten en zij zien het als hun opdracht dit nu te doen, terwijl Joden en christenen menen, dat God er wel voor zal zorgen. Het feit, dat een groot aantal islamieten zich niet druk maakt om de aarde aan de islam te onderwerpen, betekent niet, dat de islamitische leer niet zo is, of dat andere islamieten er niet aan werken. Het betekent zelfs niet, dat islamieten die vandaag hier onverschillig tegenover staan, morgen niet ineens mee zullen strijden voor de onderwerping van de aarde aan de islam. Niet voor niets betekent het woord “islam” onderwerping!

Islamieten geloven ook, dat Jezus zal terugkomen, doch als moslim. Hij zal verschijnen op de Golan en vandaar in de richting van Tel Aviv gaan. Daar zal Hij in gevecht raken met de antichrist, die een Jood zal zijn. Jezus zal de antichrist doden en Hij zal 400.000 moslims voorgaan in gebed op de tempelberg in Jeruzalem. Vervolgens zal Hij op deze oordeelsdag alle kruizen, kerken en synagogen vernietigen. Er zal een definitieve strijd plaatsvinden tussen goed (dat is dus de islam) en kwaad (dat is

alles wat niet tot de islam behoort). Nu zullen de moslims alle Joden doden. Enkele Joden zullen echter kans zien te ontsnappen en zich achter rotsen en bomen verstoppen. Allah zal dan aan deze rotsen en bomen een mond geven, zodat zij kunnen roepen: “Kom en vermoord hen.” Dan zullen de Joden tot de laatste van hen sterven.

Realiseer u, dat het woord “Joden” niet alleen slaat op de “echte” Joden, maar dat het een verzamelnaam is voor “de mensen van het Boek”, dat is: de mensen van de Bijbel. Dat zijn niet alleen de Joden. Het zijn ook de christenen! Het zijn allen die Allah niet als de grote God erkend hebben en Mohammed niet als de grootste van alle profeten. De moslims zullen al deze mensen, Joden en christenen, onthoofden, de keel afsnijden. Denk hierbij nogmaals aan de tekst die wij al eerder noemden: Openbaring 20:4.

De eerlijkheid gebiedt om te erkennen, dat ook de christelijke godsdienst in het verleden met het zwaard heidenen tot de doop heeft gedwongen. De kerk heeft zich zeer misdragen tegenover de Joden. De oude kerkvaders hebben zich soms schandalig uitgelaten over de Joden. Luther heeft onder andere van de Joden gezegd, dat het zeer verderfelijke lieden zijn, die elke vervloeking waard zijn en dat hij hen meer verafschuwt dan honden en slangen, omdat zij het hunne zoeken en niet dat wat van Jezus Christus is.

De christenen hebben tijdens de kruistochten ook het nodige bloed van islamieten aan hun zwaarden gehad. De straten van Jeruzalem schijnen in die tijd rood gezien te hebben van het bloed dat de kruisvaarders daar hebben vergoten. Er moet echter tevens gezegd worden, dat Jeruzalem, Antiochië, Constantinopel en Boedapest ook rood gezien hebben van het bloed, maar nu van het bloed dat de islamieten daar van de christenen vergoten hebben.

Er is echter een groot verschil tussen wat de christenen gedaan hebben en wat wij vandaag bij de islamitische jihad zien. Bij de

christenen ging het niet om de wereldonderwerping, terwijl het ook in een vroegere periode geschied is, terwijl de kerk zich hiervoor diep schaamt en erkent, dat dit strijdig was met het christelijk belijden. Bij de islamitische jihad gaat het echter niet om vroeger, maar om nu en is het een zeker onderdeel van hun leer. Ook gingen de kruisvaarders niet “zo maar” naar Palestina om Arabische islamieten te doden. De Arabische islamieten hadden Palestina enkele honderden jaren eerder op de christenen veroverd en de kruistochten waren nu bedoeld om dit land (en niet de hele wereld!) terug te brengen onder christelijk bestuur.

12. EEN DRONKEN AARDE

In Jesaja 24 wordt de dag van het komende oordeel van God over de aarde beschreven. De gebeurtenissen die hier beschreven worden, vertonen grote overeenkomst met verschillende passages uit het boek De Openbaring. De zonde, boosheid en slechtheid van de mensen heeft zijn hoogtepunt - of beter gezegd: zijn dieptepunt bereikt. God heeft lang gewacht om Zijn toorn over de aarde uit te gieten. Hij was lankmoedig zegt 2 Petrus 3. Nu kan God echter niet langer wachten. De mensheid roept om een oordeel. Jesaja 24 beschrijft de dag van Gods straf.

Jesaja 24 begint met een schijnbaar onopvallend woord, dat echter in de Bijbel vaak van grote betekenis is. Het is het beginwoord van dit hoofdstuk: **“Zie”**. Onze aandacht wordt gevraagd. Er gaat iets bijzonders gebeuren. Wij moeten goed opletten op de dingen die nu gaan komen. Er gaan verschrikkelijke dingen gebeuren. Wij mogen hier niet achteloos aan voorbij gaan.

“Zie, de HERE ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners.” (Jesaja 24:1)

“Zie” wil ook zeggen: zie wat er in de tijd van de grote verdrukking gaat gebeuren. Het gaat in dit hoofdstuk over de grote dag des Heren, die wij kennen als de periode van de grote verdrukking.

Gaat het over de aarde of over het land Israël?

Over wie gaat het in dit hoofdstuk? Er wordt een aantal keren gesproken over *“de aarde”*. Wie ditzelfde hoofdstuk in de Staten Vertaling leest, merkt, dat er niet over *“de aarde”* gesproken wordt, maar dat er steeds over *“het land”* gesproken wordt. Dit moet dan het land Israël zijn. Hoe kan dit?

Het Hebreeuwse woord *èrets* kan als *“aarde”* en als *“land”* vertaald

worden. Wij moeten zelf kiezen of wij de voorkeur geven aan “aarde” of aan “land”. De Staten Vertalers kozen voor “land” en de Nieuwe vertalers kozen voor “aarde”. De Naardense Bijbel omzeilt het probleem, door “aardland” te vertalen. Rabbi Shmuel Yerushalmi vertaalt “land”. Hij meent, dat het woord “land” van toepassing is op Egypte, Ammon, Moab, maar ook op Juda en Israël. Hij meent, dat het land van Israël zonder zijn Joodse bewoners zal zijn, omdat God Zich ook uit het land teruggetrokken heeft (bij de verwoesting van de tempel). In dat geval, is het eerste deel van Jesaja 24 al eerder in vervulling gegaan en is er een eind gekomen aan deze straf, nu de Joden weer naar Israël zijn teruggekeerd. Rabbi A.J. Rosenberg en Rashi menen ook, dat het land Israël bedoeld worden.

Rabbi Dr. I.W. Slotki meent echter, dat het hier gaat over de aarde. F. Delitsch vertaalt ook met “aarde”. Wij gaan ervan uit, dat het hier zowel over het land Israël als over de gehele aarde gaat.

De zonde van de mensen op aarde

De hele aarde is ontwijd door haar bewoners (Jesaja 24:5). De mensen hebben de wetten van God die voor de aarde golden, overtreden. De mensen hebben het eeuwig verbond dat God met de aarde gesloten had, verbroken. God had eens met de gehele aarde een verbond gesloten. Dat is het verbond met Noach.

Genesis 9 noemt dit als volgt:

“En God zegende Noach en zijn zonen en zei tot hen: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de aarde. En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven. Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijs zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid. Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten.

En waarlijk, Ik zal uw eigen bloed eisen; van al het gedierte zal Ik het eisen en van de mensen onderling zal Ik het leven des mensen eisen. Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden, want naar het beeld Gods heeft Hij de mens gemaakt. En gij, weest vruchtbaar en wordt talrijk, wemelt op de aarde, ja, wordt talrijk daarop.” (Genesis 9:1-7)

Enkele duidelijke verboden van God in dit verbond waren:

- De mens mag niet moorden. Hij mag ook niet “uit liefde” een mens doden. Denk hierbij ook aan abortus en euthanasie (zie mijn brochure “**Abortus, euthanasie en suicide**”, waarin aangetoond wordt, dat het in Genesis 9 juist ook over zaken als abortus en euthanasie gaat).
- De mens mag geen bloed eten. Denk hierbij ook aan het eten van bloedworst, dat door velen gegeten wordt. Het gaat hier niet over een verbod van bloedtransfusie, maar over een verbod van bloed tot consumptie.
- Het eten van vlees van dieren die niet officieel geslacht zijn, maar bijvoorbeeld door “verstikking” gedood zijn. Dat zijn bijvoorbeeld de dieren die tijdens de jacht met een geweer gedood zijn of door ophanging gedood zijn.
- De mens mag geen andere goden dienen. Hij moet zijn Schepper eren en dienen, ja Hem alleen. Het niet-dienen van God is dus verboden, maar ook het zich bezig houden met afgoderij, zoals spiritisme, enz.

Deze geboden zijn later herhaald voor de gelovigen, die vanuit het heidendom tot geloof in de Here Jezus gekomen waren. “*Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen de afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte en van hoererijs; indien gij u hier voor wacht, zult gij wel doen.*” (Handelingen 15:28,29)

De straf voor het land van Israël

Bijna 2000 jaar is het land woest en dor geweest, zoals God aangekondigd had. God had “Zijn stad”, Jeruzalem, immers verlaten. Er was geen tempel meer in de stad. Ook het land was vervloekt. Maar God beloofde, dat Hij in het land zou terugkeren. Dit zou grote vreugde brengen bij de mensen van het land. Deze terugkeer en vreugde zullen echter pas komen in het Messiaanse vrederijk.

De straf voor de mensen op aarde

De straf raakt alle mensen (Jesaja 24:2). Het maakt niet uit wie of wat je bent. Dit lijkt op wat het boek Openbaring schrijft: *“En de volkeren waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen en aan hen, die uw naam vrezen, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie de aarde verderven.”* (Openbaring 11:18)

Een vloek zal de aarde treffen (Jesaja 24:6). De mensen moeten boeten voor wat zij gedaan hebben, voor hun zonden, voor hun afval van God voor hun strijd tegen God. Ook voor wat zij de Israëlieten hebben aangedaan. *“Maar Ik ben zeer toornig op de overmoedige volken, die, terwijl Ik maar een weinig vertoornd was, meehielpen ten kwade.”* (Zacharia 1:15) Wat zij eens met de Israëlieten deden, zullen zij nu zelf moeten meemaken. Hier hebben wij de reden van de grote verdrukking voor de wereld.

De Here zal de aarde leeg maken en verwoesten (Jesaja 24:1). Dit houdt dus in, dat een groot aantal bewoners van de aarde verwijderd zal worden. Dat betekent, dat zij gedood zullen worden, zoals ook het boek De Openbaring meedeelt.

In Jesaja 24:13 wordt het beeld van de olijfboom gebruikt. Als de

olijven rijp zijn, gaat men aan de takken schudden, waardoor de meeste olijven naar beneden vallen. Alleen boven in de boom blijven nog wat olijven zitten. God zal op eenzelfde manier aan de boom van de mensheid schudden en de mensen zullen als rijpe olijven onder het oordeel Gods vallen.

De mensen zullen door een gloed verteerd worden (Jesaja 24:6). Gods straf zal zo zwaar zijn, dat een groot deel van de aardbewoners sterven zal. De bewoners die niet gedood worden, zullen verstrooid worden. Zoals de Israëlieten meerdere keren in ballingschap gegaan zijn en over de hele aarde verstrooid werden, zo zal het nu met de andere mensen op aarde gaan. Zij zullen ontheemden worden, van huis en haard verdreven. Zij worden zwervers. De hele mensheid gaat aan de wandel. Dit lezen wij ook in Jesaja 24:3.

De huizen zullen vernield worden (Jesaja 24:10). Dit is vanuit de Bijbel gezien een zwaardere straf dan wij op het eerste gezicht zouden denken. Vanuit de Bijbel gezien wordt een huis dat leeg gelaten wordt, daarna door demonen in bezit genomen, die het huis zullen verwoesten.

“Zodra de onreine geest van de mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik ben uitgevaren; en als hij komt, vindt hij het leegstaan en geveegd en op orde. Dan trekt hij heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hijzelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin. Alzo zal het ook gaan met dit boze geslacht.” (Mattheus 12:43-45)

De straf zal hard aankomen (Jesaja 24:4). De mensen zullen diep bedroefd worden. Zij zullen wenen en treuren. De overgebleven mensen zullen rouw bedrijven. Grote rampen zullen de aarde treffen. Het leed zal onvoorstelbaar groot zijn.

Wij vinden eenzelfde oordeelsprofetie in Zefanja:

“Het woord des HEREN, dat kwam tot Zefanja, de zoon van Kusi, de zoon van Gedalja, de zoon van Amarja, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda. Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des HEREN. Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des HEREN...

Nabij is de grote dag des HEREN, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des HEREN; bitter schreeuwt dan de held. Die dag is een dag van verbolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis, een dag van bazuingeschal en van krijgsgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens. Dan zal Ik de mensen benauwen, zodat zij gaan als blinden, want zij hebben tegen de HERE gezondigd, en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun ingewand als drek. Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des HEREN. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal Hij alle inwoners der aarde bereiden.” (Zefanja 1:1-3,14-18)

Zacharia heeft een zelfde boodschap:

“Godsspraak, het woord des HEREN, over Israël. Aldus luidt het woord van de HERE, die de hemel uitspant en de aarde grondvest, en de geest des mensen in diens binnenste formeert. Zie, Ik maak Jeruzalem tot een schaal der bedwelming voor alle volken in het rond; ja ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Te dien dage zal Ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen, zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen. Te dien dage, luidt het woord des HEREN, zal Ik alle paarden treffen met verbijstering, en hun berijders met

krankzinnigheid; over het huis Juda zal Ik mijn ogen openhouden, doch alle paarden der natiën zal Ik treffen met blindheid. Dan zullen de stamhoofden van Juda bij zichzelf zeggen: Een sterke macht zijn mij de inwoners van Jeruzalem door de HERE der heerscharen, hun God. Te dien dage zal Ik de stamhoofden van Juda maken als een vuurbekken tussen het hout, en als een vuurfakkel tussen de garven; dan zullen zij rechts en links alle natiën in het rond verteren; en Jeruzalem zal blijven voortbestaan op zijn eigen plaats, te Jeruzalem. Ook zal de HERE de tenten van Juda allereerst verlossen, opdat de trots van het huis van David en van de inwoners van Jeruzalem zich niet verheffe tegen Juda. Te dien dage zal de HERE de inwoners van Jeruzalem beschutten, en wie onder hen struikelt, zal te dien dage zijn als David, en het huis van David als God, als de engel des HEREN voor hun aangezicht. Te dien dage zal Ik zoeken te verdelgen alle volken die tegen Jeruzalem oprukken.” (Zacharia 12:1-9)

In Jesaja 24:17-20 wordt verteld hoe erg het oordeel over de aarde zal zijn:

“Schrik en kuil en strik over u, bewoners der aarde! En het zal geschieden, dat wie vlucht voor het schrik aanjagend gedruis, in de kuil valt en dat wie uit de kuil klimt, in de strik gevangen wordt; ja, de sluizen in den hoge worden geopend en de grondvesten der aarde beven. De aarde barst geheel open, de aarde schudt hevig, de aarde wankelt vervaarlijk; de aarde waggelt zeer als een beschonkene en zwaait heen en weer als een nachthut; want haar overtreding drukt zwaar op haar; zij valt en staat niet weer op.”

Dit doet denken aan de woorden van Psalm 2 waar wij lezen, over de komst van de Messias: *“Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk.”* (Psalm 2:9)

Als hier in Jesaja 24:17-20 staat dat de aarde openbarst en als een beschonkene waggelt, wordt dit vaak uitgelegd, als zal de aarde eens, op de grote dag des HEREN, als een beschonkene door het

heelal zwalken. De vraag is, of het mogelijk is, dat de aarde zijn baan in het melkwegstelsel zal verlaten en in een andere baan terecht zal komen, of dat wij hier een profetie hebben over de bewoners van de aarde. Het gaat dan over de mensen die als dronken mensen zullen lopen. Ik denk, dat het dit laatste is.

Mijns inziens gaat het hier over de gevolgen van verschrikkelijke aardbevingen, die een verwoestende uitwerking hebben. Als gevolg van het openbarsten en het schudden van de aarde bij de aardbevingen, zullen de mensen als dronken mensen waggelen. Wie moet hier niet denken aan wat er gebeurde met Korach, Dathan en Abiram, toen de aarde ook onder hen openbarstte? Zie Numeri 16. Wie moet hier niet denken aan de woorden van de Here Jezus?

“Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn.” (Mattheus 24:7)

“Want volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk. Er zullen nu hier, dan daar, aardbevingen zijn en er zullen hongersnoden wezen. Dat is het begin der weeën.” (Marcus 13:8)

“En er zullen grote aardbevingen, en nu hier, dan daar pestziekten en hongersnoden zijn, en ook vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel.” (Lucas 21:11)

De woorden “*nu hier, dan daar*” zijn de vertaling van de Griekse woorden “kata topous”. Dit betekent: door plaatsen. Het wil zeggen, dat er op meerdere plaatsen tegelijkertijd aardbevingen zullen zijn. Niet dus, zoals het bij ons vertaald is: de ene keer hier en de andere keer daar. Neen, het wil zeggen: terwijl er hier een aardbeving is, is er ergens anders ook een aardbeving.

Wie moet hier niet denken aan de gebeurtenissen van de laatste jaren? Zijn wij ooit eerder in zo’n korte tijd opgeschrikt door meerdere aardbevingen in zo’n korte tijd met zo’n verwoestend

effect?

Het overblijfsel van de mensheid komt tot inkeer

Zij die ontkomen zijn aan de catastrofe zullen zich bekeren en de Here God erkennen en Hem aanbidden, loven en prijzen (Jesaja 24:14). Jesaja 24:16 zegt, dat van de einden der aarde er Psalmen gehoord zullen worden en dat er heerlijkheid voor de rechtvaardige zal zijn. Wie is die rechtvaardige? Er wordt niet gesproken over rechtvaardigen in het meervoud, maar in het enkelvoud. Wie is hij? Wij zijn snel geneigd om te denken: “Er is maar één echt rechtvaardige, dat is God Zelf. Hij zal geëerd worden.” Maar God wordt nergens in de Bijbel een rechtvaardige, een “Tsaddiek” genoemd. Deze uitdrukking wordt alleen voor mensen gebruikt. Het moet hier daarom gaan over het volk Israël, dat in zijn eenheid als een rechtvaardige gezien wordt. Het overblijfsel van het geplaagde volk van Israël zal te voorschijn komen als het rechtvaardige volk van God en zo het Messiaanse vrederijk binnengaan.

Gods straf over de duivel en de demonen

Gods straf zal ook komen over “*het heer der hoogte in de hoge*” (Jesaja 24:21). Dit zijn de demonische engelen die heersen als vorsten over de verschillende landen. In de Bijbel worden in dit opzicht met name de vorst van Perzië en van Griekenland genoemd. In Jesaja 14 hebben wij al eerder een dergelijke profetie gehoord. Daar ging het over de vorst van Babel, van wie duidelijk blijkt, dat hij een demon, ja, satan zelf is.

Achter de boze leiders van de verschillende volken staan de boze demonen, die achter de schermen hun sinister spel spelen en in feite de touwtjes strak in handen hebben. Ephese 6 waarschuwt ons ook voor deze demonen. “*Want wij hebben niet te worstelen*

tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.” (Efeziërs 6:12)

Deze boze geesten zullen hun straf ondergaan in “een kuil”, in “een kerker” (Jesaja 24:22). Ik denk, dat dit dezelfde plaats is die in het Nieuwe Testament meerdere keren genoemd wordt.

“En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem.” (Openbaring 12:9)

“Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren...” (2 Petrus 2:4)

“En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden.” (Openbaring 11:7)

“Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn.” (Openbaring 17:8)

“En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten.” (Openbaring 20:1-3)

Satan en de demonen zullen eens geoordeeld worden. Zoals het oordeel over de mensheid in de toekomst zal plaats hebben, zo is

het ook het geval met het oordeel over de demonische wereld.

Gods straf over de regeringsleiders

Gods straf zal ook komen over de leiders op aarde, “de koningen der aarde”. Het gaat hier in het bijzonder over de leiders, die zich als agressieve vijanden van Israël gedragen hebben! Deze leiders worden “bijeengebracht”. Zacharia 14:2 zegt, dat dit in Jeruzalem zal zijn.

“Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden.” (Zacharia 14:2)

Daar zullen deze koningen ook hun ondergang tegemoet gaan. Want de Messias zal daar aan hen verschijnen. *“Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg.”* (Zacharia 14:3)

Catastrofes bij de zon en de maan

Catastrofes bij de zon en de maan worden beschreven in Jesaja 24:23. Jesaja spreekt meerdere keren over tekenen die aan de zon en de maan zullen plaats hebben:

“Want de sterren en de sterrenbeelden des hemels doen hun licht niet stralen, de zon is bij haar opgang verduisterd en de maan laat haar licht niet schijnen.” (Jesaja 13:10)

“De zon zal u niet meer tot licht zijn bij dag, noch de maan tot een schijnsel voor u lichten; maar de Here zal u tot een eeuwig licht zijn en uw God tot uw luister.” (Jesaja 60:19)

Het Messiaanse rijk komt

Na het oordeel van God over de zondige aarde zal het Messiaanse koninkrijk van vrede en gerechtigheid aanbreken. De Messias zal Koning zijn in Jeruzalem en over de gehele aarde. Jesaja schrijft: *“De HERE der heerscharen zal Koning zijn op de berg Sion en in Jeruzalem, en er zal heerlijkheid zijn ten aanschouwen van zijn oudsten.”* (Jesaja 24:23) *“En de HERE zal Koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de HERE de enige zijn, en zijn naam de enige.”* (Zacharia 14:9)

De Messias zal in heerlijkheid verschijnen en Zijn oudsten zullen Zijn heerlijkheid zien. Het is voor velen verleidelijk geweest om hier bij “oudsten” aan de hele Gemeente te denken. Zij zeiden, dat hier gezegd wordt, dat de hele Gemeente met de Here Jezus tijdens het Messiaanse rijk op aarde zal zijn. Ik geloof het niet. Ik denk, dat wij hier zullen moeten denken aan de oudsten als leiders van het volk, zoals dit woord in het Oude Testament steeds gebruikt wordt.

Het gaat in Jesaja 24 immers niet over de toekomst van de Gemeente. Het gaat hier over de toekomst van Israël en de volken. De volken zullen geoordeeld worden. De oudsten van Israël zullen delen in de heerlijkheid van de Messias.

De overgeblevenen van Israël zullen heilig heten. Jesaja zegt: *“En het zal geschieden, dat wie overgebleven is in Sion, overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten; ieder die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven.”* (Jesaja 4:3)

Dit hoofdstuk controleren in Me’am Lo’ez.

Wij doen dit op grond van het feit, dat in vers 4 een Hebreeuws parallisme gegeven wordt: twee keer wordt hetzelfde gezegd, echter telkens met andere woorden. Naast het woord “treuren” staat “wegkwijnen”. Dat is twee keer hetzelfde, maar met andere woorden. In het Hebreeuws staat naast èrets het woord tebel. Het

moeilijke is, dat dit woord gelezen kan worden als de bewoonde delen van de aarde, maar door sommigen vertaald wordt als het land Israël. Het woord tebel betekent echter niet “land” maar “wereld”, “kosmos”. Wij gaan er daarom vanuit, dat met tebel onze aarde bedoeld wordt. Zo staat naast het woord wereld het woord aarde en niet land. De Staten Vertaling stelt in deze tekst tegenover het land: het aardrijk. Dit is geen goed parallellisme. Wij staan dus op goede grond als wij ervan uitgaan dat het in dit hoofdstuk gaat over de aarde en niet over het land Israël.